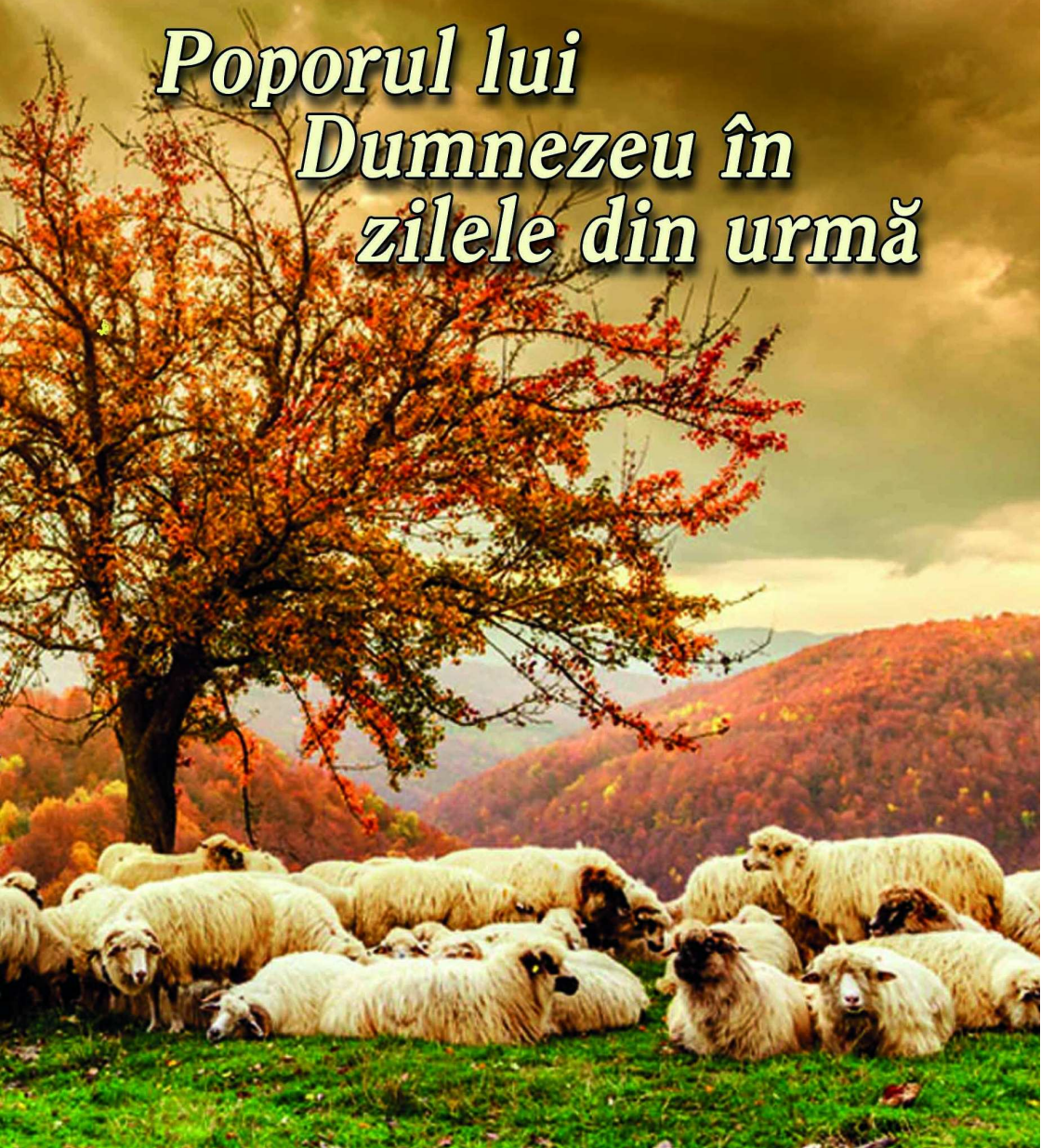

Lecțiunile Școlii de Sabat

Semestrul II, 2016

*Poporul lui
Dumnezeu în
zilele din urmă*

**LECȚIUNILE
ȘCOLII DE SABAT**

Semestrul II, 2016

Poporul lui Dumnezeu în zilele din urmă

Editate de Conferința Generală a
Societății Misionare Internaționale a
Advenștilor de Ziua a Șaptea, Mișcarea de Reformațiune

625 West Avenue
Cedartown, GA 30125 USA

Telefon (+1) 770-748 0077
Fax (+1) 770-748 0095

E-mail: info@sdal844.org
Internet: www.sdal844.org

Autorul semestrului II: Anonim

Revizuirea și editarea cuprinsului:

Departamentul Ministerial al Conferinței Generale

Notă: Toate notele folosite din scrierile E. G. White fac referință la paginația standardizată din limba engleză.

Traducere, editare și tehnoredactare:

Departamentul de Publicații al Conferinței Generale și Departamentul Editorial al Câmpului Misionar Român pentru versiunea în limba română.

CUPRINS

Introducere	4
1. Cărțile Daniel și Apocalipsa	7
2. Întreita Solie Îngerească.....	12
3. Poporul lui Dumnezeu și Doctrina Sanctuarului	16
4. Judecata de Cercetare.....	21
5. Laodicea – Poporul Judecăți	26
6. Arătați-le oamenilor păcatele lor	31
7. “Fii plin de râvnă dar, și pocăiește-te!”	36
8. Sămânța cea bună și neghina	41
9. Cernerea	46
Raportul Misionar din Mali	50
10. Un Cap, un Trup	52
11. Poporul Rămășiței lui Dumnezeu	56
12. Istoria lui Israel: avertizare pentru poporul lui Dumnezeu de azi..	61
13. Poporul lui Dumnezeu în lume, dar nu din lume	67
14. Reparatori de Spărturi	72
15. Străjerul.....	77
16. Misiunea poporului lui Dumnezeu din ultimele zile.....	82
17. Avertizarea împotriva strigătului “Pace și Siguranță”	87
18. Avertizare împotriva Spiritualismului și a Doctrinelor False	92
Raportul Misionar de la Departamentul Ministerial al Conferinței Generale	
98	
19. Avertizare Împotriva Semnului și chipului fiarei	100
20. Poporul care primește pecetea lui Dumnezeu	106
21. Ploaia Târzie	110
22. Marea Strigare.....	115
23. Poporul lui Dumnezeu Persecutat, dar Unit.....	120
24. Poporul lui Dumnezeu Acuzat și Condamnat.....	126
25. Poporul lui Dumnezeu în decursul Timpului de Probă.....	131
26. Poporul lui Dumnezeu Eliberat.....	136
27. Poporul lui Dumnezeu pe Noul Pământ.....	141
Raportul Misionar pentru Înființarea de Școli de Calificare.....	147
Devoțional.....	150
Apusul soarelui în România:.....	204
Biblia într-un an	206

INTRODUCERE

Privind spre zilele din urmă, apostolul Pavel a văzut cu claritate cum va fi și ne-a avertizat: “Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele.” 2 Timotei 3:1. Alte versiuni traduc cuvântul “grele” cu “periculoase.”

Și solia lui Isus despre zilele din urmă este impresionantă: “...din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.” Matei 24:12. Ce este lumea fără dragoste? Cine poate fi fericit fără ea în familie, biserică și în societate?

Următoarea imagine a zilelor noastre este legată de credință: “...Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” Luca 18:8. Această propoziție este foarte scurtă, dar și semnificativă. Tot mai puțini oameni cred în Dumnezeu, în Cuvântul Său, în minunile Sale, în învierea Sa și în a doua Sa venire. Ce mai rămâne din spiritualitate pentru mulți oameni? Atât: “având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” 2 Timotei 3:5. Fiecare zi ne arată că sfârșitul vine.

Privind înapoi în istorie, serva Domnului scrie: “Chipul descoperit lui Nebucadnețar în timp ce reprezintă deteriorarea împărățiilor pământului în putere și slavă, reprezintă, de asemenea, în mod corespunzător deteriorarea religiei și moralității în mijlocul poporului acestor împărății. În măsura în care națiunile uită pe Dumnezeu în aceeași măsură devin și ele slabe din punct de vedere moral.

“Babilonul a dispărut deoarece în prosperitatea lui a uitat pe Dumnezeu și a pus slava prosperității lui pe seama realizării omenești.

“Imperiul Medo-Persan a fost lovit de mânia cerului pentru că în imperiul acesta Legea lui Dumnezeu a fost călcată în picioare. Temerea de Domnul nu a aflat loc în inimile poporului. Influențele predominante în Medo-Persia au fost nelegiuirea, blasfemia și corupția.

„Împărățiile care au urmat au fost și mai decăzute și mai stricate. Ele s-au deteriorat din cauză că au lepădat ascultarea de Dumnezeu. În măsura în care L-au uitat, ele s-au coborât din ce în ce tot mai jos pe scara valorii morale.” –*The Youth's Instructor*, Septembrie 22, 1903.

Apoi, întorcându-și privirea spre zilele ei, ea a adăugat: “Am ajuns într-un timp când lucrarea sfântă a lui Dumnezeu e reprezentată de picioarele chipului în care fierul era amestecat cu lutul noroiu. Dumnezeu are un popor, un popor ales, al cărui discernământ trebuie să fie sfințit, care nu trebuie să devină nesfânt prin punerea de lemn, fân și

paie pe temelie. Fiecare suflet care este credincios față de poruncile lui Dumnezeu va vedea că trăsătura distinctivă a credinței noastre este Sabatul zilei a șaptea. Dacă autoritatea de stat ar onora Sabatul așa cum a poruncit Dumnezeu, aceasta ar sta în tăria lui Dumnezeu în apărarea credinței dată sfinților o dată pentru totdeauna. Dar bărbați de stat vor susține sabbatul fals, și vor amesteca credința lor religioasă cu ținerea acestui copil al papalității, așezându-l mai pe sus de Sabatul pe care Domnul l-a sfințit și l-a binecuvântat, punându-l la o parte pentru om ca să-l sfințească ca un semn între El și poporul Lui pentru mii de generații. Amestecarea bisericii cu statul este reprezentată prin fier și lut. Unirea aceasta slăbește puterea bisericilor. Această investire a bisericii cu puterea statului va aduce rezultate rele. Oamenii aproape au trecut de punctul îndelungii răbdări a lui Dumnezeu. Ei și-au investit forțele în politică și s-au unit cu papalitatea. Dar va veni timpul când Dumnezeu va pedepsi pe cei care au anulat Legea Lui, și lucrarea lor rea se va întoarce asupra lor.” –(Manuscript 63, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, pp. 1168, 1169.

Evenimentele viitoare vor fi cu mult mai zguduitoare decât ne putem imagina, pentru că tot ce nu este bine întemeiat va fi clătinat. Evrei 12:27. De aceea, Spiritul Profetic ne sfătuiește cu privire la încercările viitoare: “Advenștii de Ziua a Șaptea trebuie să facă o pregătire temeinică dacă vor să stea în picioare în încercarea ce le stă înaintea. Dacă rămân credincioși lui Dumnezeu în confuzia și ispita zilelor din urmă, trebuie să Îl caute pe Domnul în umilința inimii pentru a primi înțelepciune de a rezista înșelăciunilor vrăjmașului....

“Trebuie să păstrăm întotdeauna în minte gândul solemn al curândeii reveniri a Domnului și prin prisma acesteia să recunoaștem lucrarea individuală pe care trebuie să o facem. Cu ajutorul Duhului Sfânt trebuie să ne împotrivim tendințelor și înclinațiilor naturale spre rău și să smulgem fiecare element necreștin din viață. Astfel ne vom pregăti inimile pentru a primi binecuvântările lui Dumnezeu, care ne vor împărtăși har și ne vor aduce în armonie cu credința lui Isus. Pentru această lucrare de pregătire au fost puse la dispoziția poporului mari avantaje prin lumina trimisă, prin soliile de avertizare și instruire ce au fost transmise prin intermediul Duhului lui Dumnezeu.” –*În locuri cerești*, p. 347.

Aceste Lecțiuni de Școală de Sabat: “ Poporul lui Dumnezeu în zilele din urmă” au fost pregătite ținând cont de ceea ce se întâmplă acum și de ceea ce ne stă înaintea. Dorița și rugăciunea sinceră a autorului, cât și a fraților din Conferința Generală și a Departamentului Ministerial este ca elevii acestor materiale să aprecieze cu interesul care îl merită aceste timpuri. Dorim ca lecția fiecărei săptămâni să fie o mare binecuvântare pentru toți frații și surorile, tinerii și sufletele interesate.

*–Frații și surorile din Conferința Generală
și Departamentul Ministerial.*

1
Sabatul din 2 Iulie, 2016

CĂRȚILE DANIEL ȘI APOCALIPSA

“Trebuie studiată în mod special cartea Apocalipsei, alături de cartea lui Daniel. Fiecare învățător care se teme de Dumnezeu să se gândească atent cât de bine trebuie să înțeleagă și să prezinte Evanghelia pe care Mântuitorul nostru a venit în persoană pentru a putea fi făcută cunoscută slujitorului Său Ioan - "Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând." Apocalipsa 1,1. Nimeni nu ar trebui să fie descurajat de studierea Apocalipsei din pricina simbolurilor ei aparent mistice. "Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată." Iacov 1:5.” –*Educația* 191.

Profetia, temelia credinței

1. De ce este importantă profetia pentru cei care trăiesc în timpul sfârșitului? *Amos 3:7; 1 Corinteni 14:22; 2 Petru 1:19.*

.....

.....

“Pastorii ar trebui să prezinte cuvântul sigur al profetiei ca fiind temelia credinței adventiștilor de ziua a șaptea. Profetiile din Daniel și Apocalipsa ar trebui să fie studiate cu atenție și, în legătură cu acestea, cuvintele: “Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1, 29).

„Capitolul 24 din Evanghelia după Matei îmi este prezentat din nou și din nou ca fiind un subiect ce trebuie adus în atenția tuturor. Acum trăim într-un timp când profetiile din acest capitol se împlinesc. Pastorii și educatorii noștri să le explice aceste profetii aceluia pe care îi învață. Să lase afară din predicile lor aspectele care au o consecință minoră și să prezinte adevărurile care vor hotărî destinul sufletelor.” –*Slujitorii Evangheliei*, p. 148 (1915).

Asigurarea profetiei

2. Cum putem fi siguri că se vor împlini profețiile cu privire la timpul din urmă? *Habacuc 2:3; Evrei 10:36,37.*

.....

.....

“Tot ce a precizat Dumnezeu în istoria profetică, spunând *că se* va împlini, s-a împlinit în trecut și tot ce urmează să vină se va împlini în ordinea potrivită. Daniel, profetul lui Dumnezeu, se află la locul lui de odihnă. Ioan se află la locul lui de odihnă. În Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda a deschis profeția din cartea lui Dumnezeu pentru aceia care o cercetează și, astfel, Daniel a fost pus la locul său. El își vestește mărturia despre lucrurile pe care Domnul i le-a descoperit în viziunea cu privire la evenimentele mari și solemne, pe care noi trebuie să le cunoaștem, deoarece stăm chiar în pragul împlinirii lor..

“În istorie și în profeție, Cuvântul lui Dumnezeu descrie conflictul îndelungat și continuu dintre adevăr și ideile false. Conflictul acesta se desfășoară încă. Lucrurile care au fost în trecut se vor repeta. Vechile controverse vor învia din nou și teorii noi vor apărea continuu. Totuși cei din poporul lui Dumnezeu, care, în credința lor și ca împlinire a profeției, au luat parte la propovăduirea primei, a celei de a doua și a treia solii îngerești știu unde se află. Ei au o experiență mai prețioasă decât aurul curat. Ei trebuie să fie neclintiți ca o stâncă, păstrând cu statornicie până la sfârșit, încrederea de la început.” –*Solii Alese, vol. 2, p. 109.*

Pericolul ignorării istoriei trecute

3. Putem fi mulțumiți cu cunoștința pe care o avem despre profeție? Va fi suficientă o simplă cunoștință a profeției pentru a trece în siguranță prin pericolele finale? *Apocalipsa 1:3.*

.....

.....

“Orice experiență adevărată în domeniul învățăturilor religioase va purta amprenta lui Iehova. Toți trebuie să înțeleagă necesitatea de a înțelege adevărul pentru ei înșiși. Este nevoie să înțelegem doctrinele pe care le-am cercetat cu atenție și cu rugăciune.... Este imperios necesar să studiem cartea lui Daniel și cartea Apocalipsa și să învățăm bine textele, ca să știm ce este scris....

“Domnul dorește ca fiecare suflet care pretinde a crede adevărul să cunoască bine acest adevăr. Vor apărea profeți falși care îi vor înșela pe mulți Prin urmare, oare nu se cuvine ca fiecare credincios să înțeleagă dovezile credinței noastre? În loc de a avea atât de multe predici, ar trebui să se cerceteze mai îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu, explicându-se Scripturile text cu text și căutând dovezile puternice prezentate, care susțin doctrinele fundamentale ce ne-au adus în locul în care suntem acum, pe platforma adevărului veșnic....

“Când oamenii se vor îndepărta de pietrele de hotar puse de Domnul ca să putem înțelege poziția în care ne aflăm în conformitate cu profeția, oamenii nu vor mai ști încotro se îndreaptă.” – *Evanghelizare*, 363, 364.

4. Ce este important în mod deosebit în confruntarea cu hristoși și profeți falși? *Efesenii 4:13-15.*

.....

.....

“Timpurile care vor pune la probă sufletele oamenilor sunt chiar în fața noastră și cei care sunt slabi în credință nu vor rezista încercării din acele zile primejdioase. Marile adevăruri ale descoperirilor lui Dumnezeu trebuie să fie studiate cu grijă, căci noi avem cu toții nevoie de o inteligentă cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu. Prin studierea Bibliei și o zilnică comuniune cu Isus, vom ajunge să avem vederi clare și bine conturate cu privire la responsabilitatea individuală și cu privire la tăria de a rezista în ziua încercării și ispitei. Acela a cărui viață este unită cu Hristos prin legături ce nu se văd va fi păstrat de puterea lui Dumnezeu, prin credință spre mântuire....

“Creștinului i se cere să fie silitor în cercetarea Scripturilor, să citească mereu și mereu adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Ignorarea cu bună știință a acestui subiect pune în primejdie viața și caracterul creștinului. Ea întunecă înțelegerea și corupe cele mai nobile puteri. Aceasta este ceea ce aduce confuzie în viața noastră. Poporul nostru are nevoie să înțeleagă vocea lui Dumnezeu; are nevoie să aibă o cunoaștere sistematică a principiilor adevărului revelat, care-i va pregăti pe copiii lui Dumnezeu pentru ceea ce va veni asupra pământului și-i va proteja să nu fie duși în rătăcire de orice vânt de învățătură.

“În curând, în lume vor avea loc mari schimbări și toți vor avea nevoie de o cunoaștere practică a lucrurilor lui Dumnezeu.” *5T*, 273

5. Cu ce se vor confrunta cei credincioși – care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus? *Faptele Ap. 14:22; 2 Timotei 3:12.*

“Toți aceia care încearcă să asculte de toate poruncile lui Dumnezeu vor întâlni împotriviri și vor fi luați în râs. Ei vor putea să reziste numai cu ajutorul lui Dumnezeu. Pentru a putea suporta încercarea din fața lor, trebuie să înțeleagă voia lui Dumnezeu așa cum a fost descoperită în Cuvântul Său; ei Îl pot cinsti numai dacă au o concepție corectă cu privire la caracterul Său, la cârmuirea și la planurile Sale și dacă lucrează în armonie cu ele. Numai aceia care și-au întărit mintea cu adevărurile Bibliei vor rezista în ultimul mare conflict. Fiecărui suflet i se va pune problema cercetătoare: "Să ascult mai mult de Dumnezeu decât de oameni?" Ora hotărâtoare este chiar acum la uși. Sunt picioarele noastre întemeiate pe stânca de neclintit a Cuvântului lui Dumnezeu? Suntem pregătiți să stăm hotărâți în apărarea poruncilor lui Dumnezeu și a credinței lui Isus?" –*Tragedia Veacurilor*, p. 593.

Cartea profetică a lui Daniel

6. Mai este încă cartea lui Daniel pecetluită? Cum era cărticica din mâna îngerului din Apocalipsa 10? *Daniel 12:4; Apocalipsa 10:2, prima parte.*

“După ce aceste șapte tunete și-au rostit glasurile, lui Ioan i se spune ca și lui Daniel cu privire la cartea cea mică. „Pecetluiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!” Acestea sunt în legătură cu evenimentele viitoare care vor fi dezvăluite la rândul lor. Daniel va sta în partea sa la sfârșitul zilelor. Ioan vede cărticica desigilată. Apoi profețiile lui Daniel au locul lor corespunzător în întâia, a doua și a treia solie îngerească pentru a le vesti lumii. Desigilarea cărții celei mici a fost solia în legătură cu timpul.” –(Manuscript 59, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 971.

“Când cartea a fost deschisă, a fost făcută proclamația: „Nu va mai fi nici o zăbavă” (Apoc. 10:6). Acum, cartea lui Daniel este desigilată, iar descoperirea făcută de Hristos lui Ioan trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Prin creșterea cunoștinței, trebuie să fie pregătit un popor care să reziste în zilele din urmă.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 105.

Apocalipsa este o carte deschisă

7. Cum trebuie să studiem Apocalipsa, ținând cont că aceasta se adresează timpului nostru? Cine va fi binecuvântat în mod special?
Apocalipsa 22:10,6,7.

.....

.....

“Cartea Apocalipsei dezvăluie în fața lumii ce a fost, ce este și ce va veni; ea este pentru învățătura noastră asupra cărora a venit sfârșitul lumii. Ea trebuie să fie studiată cu respect sfânt. Noi suntem privilegiați de a cunoaște ceea ce este pentru învățătura noastră.

„Domnul Însuși a descoperit servului Său Ioan tainele cărții Apocalipsei și El intenționează ca ele să fie deschise tuturor pentru studiu. În cartea aceasta sunt zugrăvite scene care acum sunt în trecut, și unele interese veșnice care se petrec în jurul nostru; altele dintre profețiile ei nu vor ajunge la împlinirea lor deplină decât abia la sfârșitul timpului, când va avea loc ultima mare bătălie între puterile întunericului și Prințul cerului.” –(*Review and Herald*, August 31, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 954.

De meditat: “Profeția s-a împlinit rând cu rând. Cu cât stăm mai ferm sub steagul soliei îngerului al treilea, cu atât vom înțelege mai clar profeția lui Daniel, deoarece Apocalipsa este suplimentul cărții lui Daniel. Cu cât primim mai mult lumina prezentată de Duhul Sfânt prin slujitorii consacrați ai lui Dumnezeu, cu atât mai solide și mai sigure, asemenea scaunului de domnie cel veșnic, ne vor apărea adevărurile profeției din vechime. Vom fi asigurați că oamenii lui Dumnezeu au vorbit după cum au fost conduși de Duhul Sfânt. Pentru a înțelege declarațiile făcute de Duhul prin profeți, oamenii trebuie să se afle ei înșiși sub influența Duhului Sfânt. Soliile acestea nu au fost date pentru cei ce au rostit profețiile, ci pentru noi, cei care trăim evenimentele împlinirii lor.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 114.

“Prima și cea mai înaltă datorie a oricărei ființe raționale este să învețe din Scripturi ce este adevărul și apoi să meargă în lumină, încurajându-i și pe alții să-i urmeze exemplul. Trebuie să studiem Biblia zi de zi, cu sârguință, cântărind fiecare gând și comparând verset cu verset. Cu ajutorul divin trebuie să ne formăm păreri personale, pentru că trebuie să răspundem personal înaintea lui Dumnezeu.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 598.

ÎNTREITA SOLIE ÎNGEREASCĂ

“Hristos vine a doua oară, cu putere pentru mântuire. Pentru a pregăti oameni în vederea evenimentului acestuia, El a trimis întâia solie îngerească, a doua și a treia. Îngerii aceștia reprezintă pe cei care primesc adevărul și explică cu putere lumii Evanghelia.” –(Letter 79,1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary* vol.7, 978

O solie pentru umanitate

1. Ce viziune a fost dată apostolului Ioan cu privire la timpul sfârșitului? Ce fel de solie conținea? *Apocalipsa 14:6-10*.

.....

.....

“Propovăduirea primei, a celei de a doua și a treia solii îngerești a fost localizată de Cuvântul Inspirației. Nici un cui sau ac nu trebuie să fie înlăturat. Nici o autoritate omenească nu are dreptul de a schimba localizarea celor trei solii mai mult decât are dreptul de a înlocui Noul Testament cu cel Vechi....

“Prima și a doua solie au fost vestite în 1843 și 1844, iar acum ne aflăm în timpul propovăduirii celei de a treia, dar încă trebuie să fie propovăduite toate cele trei solii. Acum este la fel de important ca oricând înainte ca ele să le fie repetate aceluia care caută adevărul. Noi trebuie să le proclamăm prin cuvântări și scrieri, arătând ordinea lor, prezentând și aplicația profețiilor care ne aduc la solia îngerului al treilea. Fără prima și a doua solie, nu poate să fie a treia. Aceste solii trebuie să fie vestite lumii prin publicații și cuvântări, arătând în linia istoriei profetice lucrurile care au fost și cele care vor fi.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 104.

2. De ce trebuie dată întreita solie îngerească? Cine este împuternicit să predice Evanghelia veșnică conținută de aceste solii? *Psalmii 14:2; Apocalipsa 1:1-3; Psalmii 51:13*.

.....

.....

“Pentru a pregăti un popor care să stea în ziua Domnului, urma să fie adusă la îndeplinire o mare lucrare de reformă. Dumnezeu a văzut că mulți dintre aceia care se numesc poporul Său nu clădesc pentru veșnicie și, în mila Sa, este gata să le trimită o solie de avertizare pentru a-i trezi din indiferența lor și a-i determina să se pregătească pentru ziua Domnului.

„Această avertizare este prezentată în Apocalipsa capitolul 14. Aici, întreita solie este prezentată ca fiind proclamată de ființe cerești și urmată imediat de venirea Fiului omului pentru a îndeplini "secerișul pământului"...

„Această solie este declarată a fi o parte din Evanghelia veșnică. Lucrarea predicării Evangheliei n-a fost încredințată îngerilor, ci a fost dată oamenilor. Îngerii sfinți au fost folosiți în dirijarea acestei lucrări și au răspunderea marilor evenimente pentru mântuirea oamenilor. Dar vestirea efectivă a Evangheliei este adusă la îndeplinire de slujitorii lui Hristos de pe pământ.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 311, 312.

O lucrare mare

3. De ce este atât de importantă proclamarea întreitei solii îngeresti?

Matei 24:12-14.

.....

.....

“O mare lucrare trebuie făcută în prezentarea înaintea oamenilor a adevărilor mântuitoare ale Evangheliei. Acesta este mijlocul rânduit de Dumnezeu pentru a stăvili valul stricăciunii morale. Acesta este mijlocul Său pentru a reface în om chipul Lui moral. El este leacul Lui față de dezorganizarea universală. El este puterea care îi atrage pe oameni laolaltă și-i unește. Lucrarea soliei îngerului al treilea este de a prezenta adevărurile acestea. Domnul intenționează ca prezentarea acestei solii să fie cea mai înaltă și cea mai mare lucrare ce se săvârșește în lume, în zilele acestea.” *6T* 11.

4. De aceea, care este responsabilitatea cea mai solemnă și urgentă a poporului lui Dumnezeu? *Isaia 58:1; Faptele Ap. 17:30,31.*

.....

.....

“Dumnezeu a chemat biserica Sa de astăzi, așa cum a chemat și pe Israelul din vechime, să fie o lumină pe pământ. Prin adevărul Său puternic și pătrunzător, soliile celor trei îngerii, i-a separat pe copiii Săi de celelalte biserici și de lume, pentru a le aduce într-o sacră apropiere de El. El i-a făcut depozitarii Legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp. Asemenea descoperirilor sfinte încredințate vechiului Israel, acestea constituie o încredere sacră pentru a fi transmise lumii. Cei trei îngerii din Apocalipsa 14 reprezintă poporul care primește lumina soliilor lui Dumnezeu și merge înainte ca instrumente ale Sale, pentru a face să răsunе avertizarea în toată lungimea și lățimea pământului. Domnul Hristos declară urmașilor Săi: „Voi sunteți lumina lumii”. Fiecărui suflet care primește pe Hristos și crucea Golgotei, El îi spune: „Iată valoarea unui suflet. Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”. Nimic nu trebuie să fie îngăduit să împiedice lucrarea. Este cea mai importantă lucrare pentru acest timp; ea trebuie să meargă până în veșnicie. Iubirea pe care a manifestat-o Domnul Isus pentru sufletele oamenilor, prin sacrificiul pe care El l-a făcut pentru răscumpărarea lor, va pune în mișcare pe toți urmașii Săi.” –5T 455.

5. Cât de departe trebuie proclamată întreita solie îngerească?
Apocalipsa 14:6; Matei 24:14.

.....

.....

“Solia de avertizare, trebuie să fie vestită din sat în sat, din oraș în oraș, din țară în țară, nu cu paradă, ci de oameni ai credinței și prin puterea Duhului Sfânt.

Trebuie să fie depusă o muncă de cea mai bună calitate. A sosit timpul acela important, când sulul este desfășurat înaintea lumii prin solii lui Dumnezeu. Adevărul care a fost cuprins în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să meargă la orice neam, orice limbă și orice popor. El trebuie să lumineze întinericul din fiecare continent și să ajungă la insulele mării...” –*Evanghelizare*, p. 19.

Încercări de a se opune lucrării

6. Ce îi va provoca întreita solie pe fiară și urmașii săi să facă? Este aceasta un motiv pentru a minimiza solia dată de Domnul?
Apocalipsa 12:17; Efeseni 6:11-13.

.....
.....
“Cei trei îngerii din Apocalips 14 sunt reprezentați ca zburând prin mijlocul cerului, simbolizând lucrarea de a proclama prima, a doua și a treia solie îngerească. Toți sunt legați laolaltă. Dovezile adevărului dăinuiitor și pururea viu al acestor mari solii, care înseamnă atât de mult pentru biserică, care au trezit o opoziție atât de intensă din partea lumii religioase, nu au pierit. Satana caută fără încetare să arunce o umbră asupra acestor solii, așa încât poporul lui Dumnezeu să nu înțeleagă bine importanța lor, timpul și locul lor; dar ele trăiesc și trebuie să exercite puterea lor asupra experienței noastre religioase atât cât mai este timp.”
–6T, p. 17.

“Lucrarea noastră de acum este de a trezi poporul. Satana cu toți îngerii lui s-a coborât cu mare putere pentru a lucra cu orice înșelăciune ce s-ar putea imagina pentru a neutraliza lucrarea lui Dumnezeu. Domnul are o solie pentru poporul Lui. Solia aceasta va fi rostită, fie că oamenii o acceptă, fie că o resping. Ca în zilele lui Hristos, vor avea loc uneltiri adânci ale puterilor întunericului, dar solia nu trebuie să fie acoperită cu vorbe blânde sau cuvântări frumoase, strigând pace, pace, când nu este pace, pentru cei care se depărtează de Dumnezeu. „Cei răi n-au pace, zice Dumnezeu meu.” Isaia 57:21.” –(Manuscript 36, 1897)
Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, p. 1149.

7. Cine va fi ținta celor care se împotrivesc solei divine de avertizare? Apocalipsa 14:12;12:17.

.....
.....

“Dumnezeu mi-a prezentat primejdiile care amenință pe cei cărora li s-a dat lucrarea sacră de a proclama solia îngerului al treilea. Ei trebuie să-și aducă aminte că solia aceasta este de extremă importanță pentru întreaga lume. Ei trebuie să cerceteze Scriptura în mod sârguincios pentru ca să știe cum să se apere contra tainei fărădelegii, care joacă un rol atât de important în scenele de încheiere ale istoriei acestui pământ...

„Va fi o paradă exterioră din ce în ce mai mare din partea puterilor lumesti. Sub diferite simboluri, Dumnezeu a prezentat lui Ioan caracterul nelegiuit și influența seducătoare a acelor care s-au distins prin persecutarea din partea lor a poporului Său. Capitolul 18 din Apocalipsa

vorbește despre Babilonul mistic, căzut de la înalta lui treaptă pentru a deveni o putere persecutoare. Aceia care țin poruncile lui Dumnezeu, și au credința lui Isus sunt obiectul mâniei acestei puteri. Apocalipsa 18:1-8.” –(Manuscript 135, 1902) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 980.

De meditat

“Adevărul, lăsând în urmă pe cei care îl disprețuiesc și îl leapădă, va triumfa. Deși uneori pare întârziat, progresul lui nu a fost împiedicat. Când solia lui Dumnezeu întâmpină împotrivire El îi dă noi puteri pentru ca să poată exercita o și mai mare influență. Înzestrat cu o putere divină, el își va croi drum printre cele mai puternice bariere și va birui orice obstacol.” –*IFA*, p. 601 (1911).

* * *

3

Sabatul din 16 Iulie, 2016

POPORUL LUI DUMNEZEU ȘI DOCTRINA SANCTUARULUI

“Toți aceia care au primit lumină cu privire la acest subiect trebuie să dea mărturie despre adevărurile mari pe care Dumnezeu le-a încredințat lor. Sanctuarul din ceruri este chiar centrul lucrării lui Hristos în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință, în lupta dintre neprihănire și păcat. Este de o importanță copleșitoare ca toți să cerceteze cu grijă aceste subiecte și să fie în stare să dea un răspuns oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 488.

Sanctuarul și judecata

1. Ce loc ocupă în credința poporului lui Dumnezeu adevărul despre sanctuar? *Daniel 8:14; Evrei 9:24.*

.....

.....

“Înțelegerea corectă a lucrării de slujire din Sanctuarul ceresc este temelia credinței noastre.” –(Letter 208, 1906) *Evanghelizare*, p. 221.

“Subiectul sanctuarului a fost cheia care a descuiat taina înțelegerii dezamăgirii din anul 1844. El a deschis vederii un sistem complet al adevărului, legat și armonios, arătând că mâna lui Dumnezeu dirijase marea mișcare adventă, și a descoperit totodată și datoria prezentă, poziția și lucrarea poporului Său.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 423.

2. De ce este atât de important a ști ce se petrece în sanctuarul ceresc? *Evrei 8:1, 2; 9:27.*

.....

.....

“Subiectul cu privire la Sanctuar și la judecata de cercetare trebuie să fie clar înțeles de poporul lui Dumnezeu. Toți au nevoie de o cunoaștere personală a poziției și a lucrării Marelui lor Preot. Altfel, le va fi cu neputință să arate credința care este absolut necesară în vremea aceasta sau să ocupe locul pe care Dumnezeu dorește ca ei să-l ocupe. Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Prin urmare, cât de important este ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor.” – *Evanghelizare*, p. 221.

Mijlocirea lui Hristos

3. Ce slujbă realizează Isus pentru om acum în sanctuarul ceresc? Ce trebuie să facem în timp ce El pledează în ceruri pentru fiecare păcătos pocăit? *1 Ioan 2:1; Evrei 7:25.*

.....

.....

“... Isus a intrat în Sfânta Sfintelor din Sanctuarul ceresc, la sfârșitul celor 2300 de seri și dimineți din Daniel 8, în 1844, pentru a face o ispășire finală pentru toți cei care puteau fi binecuvântați prin mijlocirea Sa și, în acest fel, pentru a curăți Sanctuarul.” *Experiențe și Viziuni*, 253.

“În Locul Preasfânt se află Legea Sa, marea regulă a dreptății după care trebuie să fie măsurată întreaga omenire. Chivotul, care conține

tablele Legii, este acoperit cu tronul harului, înaintea căruia Hristos mijlocește cu sângele Său în favoarea păcătosului.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 415.

“În timp ce Domnul Hristos îndeplinește lucrarea de curățire a Sanctuarului, închinătorii de pe pământ ar trebui să-și revizuiască atent propria viață și să-și compare caracterul cu standardul neprihănirii.” – (*Review and Herald*, April 8, 1890) *Evangelizare*, 224.

4. Cum se realizează această lucrare? De aceea, ce va fi îndepărtat pentru totdeauna?

Iov 31:14, Basic English Bible spune: „*Ce voi face când Dumnezeu va veni ca judecător al meu? Și ce răspuns voi da întrebărilor Sale?*”
Isaia 43:25; 44:22.

.....

.....

“Și așa cum curățirea simbolică a celui pământesc era îndeplinită prin îndepărtarea păcatelor prin care fusese mânjit, tot astfel curățirea celui ceresc trebuie realizată prin îndepărtarea sau ștergerea păcatelor, care sunt înregistrate acolo. Dar mai înainte ca aceasta să se poată face, trebuie să aibă loc o examinare a cărților cu rapoarte, pentru a stabili cine este îndreptățit prin pocăința de păcat și prin credința în Hristos la binefacerile ispășirii Sale. De aceea, curățirea Sanctuarului implică o lucrare de cercetare - o lucrare de judecată. Această lucrare trebuie îndeplinită înainte de venirea lui Hristos pentru a-Și răscumpăra poporul; căci atunci când vine, "răspata este cu El ca să dea fiecăruia după faptele lui. Apocalipsa 22:12.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 421.

Umilirea proprie și întoarcerea de la păcat

5. Ce a fost important pentru poporul lui Dumnezeu pe durata zilei de ispășire și încă este important pe măsură ce timpul de probă se apropie de încheiere, iar Isus încheie judecata de cercetare? *1 Ioan 3:3; Faptele Ap. 3:19.*

.....

.....

“Întreaga ceremonie era destinată să-i impresioneze pe izraeliți cu privire la sfințenia lui Dumnezeu și la ura Sa față de păcat; să le arate apoi că nu puteau veni în legătură cu păcatul fără să se întineze. Fiecăruia

om i se cerea să-și întristeze sufletul în timp ce se făcea această lucrare de ispășire. Toate treburile trebuiau lăsate la o parte și întreaga adunare a lui Israel trebuia să petreacă ziua în smerenie solemnă înaintea lui Dumnezeu, cu rugăciune, post și adâncă cercetare de inimă.

„În timp ce judecata de cercetare se continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din Sanctuar, în mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să se producă o lucrare deosebită de curățire, de îndepărtare a păcatelor.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 419, 425.

6. Ce îngrijorare specială trebuie să aibă cei ale căror nume au fost scrise în cartea vieții la propriul botez? *Apocalipsa 3:5; 21:26, 27.*

.....

.....

“Fiecare nume este amintit, fiecare caz este cercetat cu atenție. Nume sunt primite și nume sunt respinse. Dacă mai sunt păcate rămase în cărți, de care oamenii nu s-au pocăit și nu sunt iertate, numele lor sunt șterse din cartea vieții, iar raportul faptelor bune este șters din cartea de amintire a lui Dumnezeu....

„Pentru toți aceia care s-au pocăit cu adevărat de păcat și prin credință au apelat la sângele lui Hristos ca jertfă ispășitoare, s-a scris iertare în dreptul numelui lor în cărțile cerului; pentru că au devenit părtași ai neprihănirii lui Hristos, iar caracterele lor sunt în armonie cu Legea lui Dumnezeu, păcatele lor vor fi șterse, iar ei vor fi socotiți vrednici de viața veșnică.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 483.

Teoriile greșite ale vrăjmasului

7. Ce avertizare ne este dată în timp ce Satana încearcă să clatine credința poporului lui Dumnezeu în solia sanctuarului? Cum vor lupta cei credincioși ai Lui pentru coroana vieții? *Coloseni 2:8,9,6,7.*

.....

.....

“Satana luptă fără încetare să introducă speculații fanteziste cu privire la Sanctuar, denaturând reprezentările minunate ale lui Dumnezeu și lucrarea de slujire a Domnului Hristos pentru mântuirea noastră și transformându-le în ceva care să se potrivească minții firești. El înlătură puterea de influență a acestor adevăruri din inima

credincioșilor și le înlocuiește cu teorii fantastice, inventate cu scopul de a anula adevărul despre ispășire și de a nimici încrederea noastră în învățăturile pe care le-am păstrat cu sfințenie de la prima vestire a soliei îngerului al treilea. În felul acesta, Satana vrea să ne răpească tocmai credința în solia care ne-a făcut să fim un popor deosebit și care i-a conferit lucrării noastre caracterul și puterea ei.” –(*Special Testimonies*, Series B, No. 7, p. 17 [1905]) *Evanghelizare*, p. 225.

“Voi luptați pentru coroana vieții.... Trăiți în așa fel încât să fiți plăcuți Celui care va socoti de o așa valoare încât a dat pe singurul Său fiu, Isus să vă salveze din păcatele voastre.... Păstrați în minte întotdeauna gândul că dacă ceva merită făcut, merită să fie făcut bine. Cereți de la Dumnezeu înțelepciune ca să nu descurajați vreun suflet în facerea de bine. Lucrați împreună cu Hristos în a atrage oameni la El.... Faceți tot ce puteți mai bine în orice întreprindeți. Isus este Mântuitorul vostru așa că sprijiniți-vă pe El pentru ajutor zi de zi ca nu cumva să semănați neghină, ci sămânța bună a împărăției....” –*Sons and Daughters of God*, p. 283.

Pentru studiu personal

Tragedia Veacurilor, capitolele 23, 24, 28.

Solii Alese, vol. 1, p. 344.

Evanghelizare, p. 222, 223.

* * *

JUDECATA DE CERCETARE

“Solemne sunt scenele legate de încheierea lucrării de ispășire. Interesele care se cuprind în ea sunt copleșitoare. Judecata are loc acum în Sanctuarul de sus. Această lucrare continuă timp de mulți ani. În curând - nimeni nu știe cât de curând - ea va ajunge la cei vii. În prezența înfricoșătoare a lui Dumnezeu, viața noastră trebuie să vină la cercetare.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 490.

Judecat în de acord cu propriile cuvinte

1. Când va avea loc judecata și după ce standard se va ține? *Daniel 8:14; Apocalipsa 20:12, ultima parte; 2:23, ultima parte.*

.....

.....

“În timpul rânduit pentru judecată - încheierea celor 2300 de zile în anul 1844 - a început lucrarea de cercetare și de ștergere a păcatelor. Toți aceia care au luat vreodată asupra lor numele lui Hristos trebuie să treacă prin lucrarea cercetării. Atât cei vii, cât și cei morți sunt judecați "după lucrurile care au fost scrise în cărți, după faptele lor.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 486.

“Într-un astfel de timp ca acesta, chiar acum, când marea lucrare de judecare a celor vii este gata să înceapă, să îngăduim noi oare ambiției nesfințite să pună stăpânire pe inimă? Ce poate fi acum mai de preț pentru noi decât de a fi găsiți credincioși față de Dumnezeul cerului? Ce poate fi de o reală valoare aici, în această lume, când ne găsim chiar la hotarul lumii veșnice?” –*5T*, p. 526.

2. Cu cine va începe judecata de cercetare din curțile cerești? Care ar trebui să fie atitudinea noastră, neștiind când vor trece numele noastre la judecată? *1 Petru 4:17, 18; Apocalipsa 14:7.*

.....

.....

“...în ziua cea mare a ispășirii finale și a judecății de cercetare, sunt luate în considerație numai cazurile celor care se declară poporul lui
pentru Semestrul II, 2016

Dumnezeu. Judecata celor nelegiuți este o lucrare distinctă și separată și are loc mai târziu. "Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?" 1 Petru 4:17." –*Tragedia Veacurilor*, p. 480.

"Care este starea noastră spirituală în acest timp solemn și înspăimântător? Vai, ce mândrie, ce ipocrizie, ce amăgire, ce dragoste de îmbrăcăminte, câtă neseriozitate, cât amuzament, ce dorință de suprație predomină în biserică! Toate aceste păcate au întunecat mintea, așa încât lucrurile veșnice nu au fost înțelese. Noi trebuie să cercetăm Scripturile, ca să știm unde ne aflăm în istoria acestei lumi. Noi trebuie să înțelegem lucrarea care se îndeplinește pentru noi în timpul acesta și poziția pe care trebuie să o luăm ca păcătoși în timp ce lucrarea aceasta a ispășirii înaintează. Dacă avem vreun interes pentru mântuirea sufletului nostru, trebuie să facem o schimbare hotărâtă. Să-L căutăm pe Domnul cu o pocăință adevărată și să ne mărturisim păcatele cu o adâncă umilință, pentru ca acestea să poată fi șterse.

„Trebuie să încetăm să rămânem pe terenul fermecat al lui Satana. Ne apropiem repede de încheierea timpului nostru de probă. Fiecare suflet să se întrebe: Cum stau eu înaintea lui Dumnezeu? Nu știm cât de curând numele nostru se va afla pe buzele lui Hristos și când cazul nostru va fi hotărât în cele din urmă. O, ce hotărâri vor fi luate! Vom fi noi numărați printre cei neprihăniți sau vom fi numărați printre cei nelegiuți?” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 125.

În curtea de judecată

3. Cine este Judecătorul ce prezidează în această curte și cine este Avocatul? Ce va continua să facă vrăjmașul? *Daniel 7:9,10; 1 Ioan 2:1; Apocalipsa 12:10; Zaharia 3:1.*

.....

.....

“Astfel i-a fost prezentată profetului, în viziune, ziua aceea mare și solemnă, când caracterele și viețile oamenilor vor trebui să treacă pe dinaintea Judecătorului a tot pământul și când fiecare om va trebui să primească răsplata "după faptele sale". Cel Îmbătrânit de zile este Dumnezeu Tatăl....

„Isus Se va arăta ca apărător al lor, pentru a mijloci în favoarea lor înaintea lui Dumnezeu....

„În timp ce Isus mijlocește pentru supușii harului Său, Satana îi acuză înaintea lui Dumnezeu ca fiind călcători ai Legii.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 479, 482, 484.

4. Care este standardul de la judecata cerească? *Eclesiastul 12:13,14; Iacov 2:12; Romani 3:19.*

.....

.....

“Domnul Hristos a arătat în învățăturile Sale cât de vaste sunt principiile Legii rostite pe Sinai. El a făcut o aplicație practică a acelei Legi ale cărei principii rămân pentru totdeauna marele standard al neprihănirii - standardul prin care toți vor fi judecați în ziua cea mare, când se va așeza scaunul de judecată și vor fi deschise cărțile cerului...”

“Când va avea loc judecata și se vor deschide cărțile și când fiecare om va fi judecat după lucrurile scrise în cărți, tablele de piatră, ascunse de Dumnezeu până în ziua aceea, vor fi înfățișate înaintea lumii ca fiind standardul neprihănirii. Atunci, oamenii vor vedea că cerința pentru mântuirea lor este ascultarea de Legea desăvârșită a lui Dumnezeu. Nimeni nu va găsi scuze pentru păcat. Oamenii își vor primi sentința de condamnare la moarte sau vor primi viața, în funcție de principiile neprihănite ale Legii acesteia.” –*Solii Alese*, vol. 1, pp. 211, 225.

5. Ce cărți cu dovezi vor fi aduse la judecată? *Daniel 12:1; Apocalipsa 20:11,12; Malachi 3:16.*

.....

.....

“Cartea vieții cuprinde numele tuturor acelor care au intrat vreodată în serviciul lui Dumnezeu”

“O carte de aducere aminte” este scrisă înaintea lui Dumnezeu, în care sunt raportate faptele bune ale acelor care "se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui" (Maleachi 3:16). Cuvintele lor de credință, faptele lor de iubire sunt scrise în ceruri.... Acolo se înregistrează cu credincioșie orice ispită căreia i s-a rezistat, orice păcat biruit, orice cuvânt de milă duioasă care a fost exprimat. Și orice faptă de jertfire, orice suferință și orice durere suportată pentru Hristos sunt raportate acolo....

“Există și un raport al păcatelor oamenilor. "Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău" (Eclesiastul 12:14). "Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit". Mântuitorul spune: "Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit" (Matei 12:36, 37). Planurile și motivele ascunse apar în acest registru care nu greșește....”
–*Tragedia Veacurilor*, 480, 481.

Hotărârea judecării

6. Știind că păcatele nemărturisite și nepărăsite nu sunt șterse și ca atare vor fi șterse înregistrările faptelor bune din cartea de amintiri, pe ce trebuie să se bazeze poporul lui Dumnezeu? Psalmii 32:1; 1 Ioan 1:9.

.....
.....

“A fost deschisă o altă carte, unde erau înregistrate păcatele celor care mărturiseau adevărul. Sub titlul general al egoismului venea oricare alt păcat. Erau de asemenea titluri deasupra fiecărei coloane, și sub acestea, în fața fiecărui nume, erau înregistrate în coloanele lor păcatele mai mici.

„Sub lăcomie veneau minciuna, furtul, jaful, fraudă și zgârcenia; sub ambiție, veneau mândria și extravaganța; gelozia se afla în fruntea vrăjmășiei, invidiei și urii; și necumpătarea era titlul unei lungi liste de păcate, precum înclinație spre senzualism, adulter, satisfacerea poftelor senzuale, etc. Când priveam, am fost cuprinsă de un chin nespus și am exclamat: "Cine poate fi mântuit? Cine va sta drept înaintea lui Dumnezeu? Hainele cui sunt fără pată? Cine este fără greșală în fața unui Dumnezeu curat și sfânt?"” –*4T*, pp. 384, 385.

“În dreptul fiecărui nume din cărțile cerului, este trecută cu o exactitate teribilă orice cuvânt rău, orice faptă egoistă, orice datorie neîndeplinită și orice păcat ascuns, orice prefăcătorie iscusită. Avertizările sau muștrările trimise de cer, dar neglijate, clipele risipite, ocaziile nefolosite, influența exercitată spre bine sau spre rău, cu rezultatele ei îndepărtate, toate sunt înregistrate de îngerul raportor.” –
Tragedia Veacurilor, p. 482.

7. Care va fi răsplata celor biruitori când se încheie judecata de cercetare, iar destinul fiecăruia este decis pentru viață sau moarte? Apocalipsa 3:5,21.

.....

.....

“Interesul cel mai profund manifestat printre oameni față de hotărârile tribunalelor pământești reprezintă foarte slab interesul din curțile cerești atunci când numele scrise în cartea vieții vin la cercetare înaintea Judecătorului a tot pământul. Mijlocitorul divin pledează ca toți aceia care au biruit, prin credința în sângele Său, să fie iertați de nelegiuirile lor, să fie readuși în căminul lor din Paradis și să fie încoronați ca împreună-moștenitori cu El la "vechea stăpânire.” Mica 4:8.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 483.

Pentru studiu personal

“Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și va aduce Domnului daruri neprihănite” (Maleachi 3:2,3). Aceia care vor trăi pe pământ atunci când Domnul Hristos va mijloci în Sanctuarul de sus va trebui să stea în fața unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor. Hainele lor trebuie să fie fără pată, caracterele lor trebuie să fie curățite de păcat prin sângele stropirii. Prin harul lui Dumnezeu și prin eforturile lor stăruitoare, trebuie să fie biruitori în lupta cu cel rău. În timp ce judecata de cercetare se continuă în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din Sanctuar, în mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să se producă o lucrare deosebită de curățire, de îndepărtare a păcatelor. Această lucrare este mai clar prezentată în soliile din Apocalipsa 14.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 425.

4T , p. 384-387.

Tragedia Veacurilor, capitolul 28.

LAODICEA – POPORUL JUDECĂȚI

“Solia către laodiceeni este aplicabilă pentru acei adventiști de ziua a șaptea care au avut o lumină mare, dar nu au umblat în ea. Este vorba despre aceia care au făcut mari mărturisiri de credință, dar nu au ținut pasul cu Conducătorul lor și vor fi „vărsați din gura Lui”, dacă nu se vor pocăi.” –*Solii Alese, vol. 2, p. 66.*

“Solia către biserica Laodicea se aplică în mod deosebit la poporul lui Dumnezeu de astăzi. Este o solie către cei ce-și zic creștini și care au devenit atât de mult asemenea cu lumea, încât nu se poate vedea nici o deosebire.” –(*Review and Herald, August 20, 1903*) *Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, p. 959.*

Solia către ultima biserică

1. Ce solie serioasă este adresată bisericii Laodicea? Apocalipsa 3:14-17.

.....

.....

“Domnul ne arată că solia [Apocalipsa 3:14-17] care trebuie dusă poporului Său prin servii pe care i-a chemat pentru a-i avertiza urmașii nu este o solie de pace și siguranță. Nu este un mesaj pur teoretic, ci practic în orice aspect. Cei din poporul lui Dumnezeu sunt reprezentați în solia către laodiceeni ca aflându-se într-o poziție de siguranță firească. Ei sunt liniștiți, crezându-se într-o stare înălțată de mari realizări spirituale. "Pentru că zici: 'Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic', și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.'" –*3T, 252.*

2. Cum se va evalua o persoană dacă nu se compară cu Răscumpărătorul său? Își va da seama de încropirea sa? Luca 18:11; Matei 5:20.

.....

.....

“Ce amăgire mai mare poate veni asupra minții oamenilor decât încrederea că sunt în regulă, când ei sunt total greșiți! Solia Martorului

adevărul; ne îmbogățim; nu avem nevoie de aceste mărturii pline de muștrări și avertizări." Acești cântitori să-și cerceteze însă inimile și să-și compare viețile cu învățăturile practice ale Bibliei, să-și smerească sufletele înaintea lui Dumnezeu, harul lui Dumnezeu să lumineze în întuneric, iar solzii vor cădea de pe ochii lor și își vor da seama de adevărata lor sărăcie spirituală și nevrednicie....

"Mulți sunt nerăbdători și bănuitori pentru că sunt deranjați frecvent de avertizări și muștrări care le amintesc de păcatele lor....

"Ei nu pot suporta să li se spună despre faptul că își neglijează datoria, despre nedreptățile, egoismul, mândria și dragostea lor de lume." –3T, pp. 254, 256, 258.

5. Ce dorință va avea cel care se îngrijorează de această solie? *Psalmii 139:23, 24; 51:2,7.*

.....
.....

"... Păcatul este înșelător și tinde să distrugă percepția morală. Dar prin auto examinare, studiu al Scripturilor și rugăciune umilă, cu ajutorul Duhului Sfânt, ei vor fi capabili să își vadă greșelile. Dacă ei își mărturisesc păcatele și se întorc de la ele, ispititorul nu va mai apărea înaintea lor ca un înger de lumină, ci ca un înșelător, un acuzator al celor pe care Dumnezeu vrea să îi folosească spre slava Sa. Cei care acceptă muștrarea și corecția ca venind de la El, fiind astfel gata să își vadă și repare greșelile, învață lecții prețioase, chiar și din propriile greșeli. Înfrângerea lor aparentă devine victorie. Ei stau nu în puterea proprie, ci în puterea lui Dumnezeu. Ei unesc cu umilința dedicarea, zelul și afecțiunea, reglementate de preceptele cuvântului lui Dumnezeu. Astfel aduc roadele pașnice ale neprihănirii. Domnul îi poate învăța voia Sa, iar ei vor cunoaște învățătura, dacă este de la Dumnezeu. Ei nu se vor împiedica, ci vor umbla în siguranță pe calea pe care strălucește lumina cerească." –*Review and Herald*, Decembrie 16, 1890. [par. 15]

Rugăciunea pentru o credință mai mare

6. Ce lipsește poporului lui Dumnezeu? Asemenea ucenicilor, care ar trebui să fie cererea sinceră și dorința constantă a sufletului de la Dumnezeu? *Luca 18:8, partea a doua; 17:5,6.*

.....
.....

“Credința și iubirea sunt comori de aur, elemente care lipsesc într-o mare măsură în poporul lui Dumnezeu....

“Credința în apropiata revenire a lui Hristos se ofilește. "Domnul meu întârzie să vină" nu este spus doar în inimă, ci exprimat și în cuvinte, și încă mai hotărât prin fapte. În acest timp de veghere, stupiditatea amorțește simțurile celor din poporul lui Dumnezeu în ce privește semnele timpurilor.... Credința a scăzut într-o măsură înfricoșătoare și nu va putea crește decât prin exercițiu.” –3T , p. 255.

“Credința trebuie cultivată. Dacă slăbește, devine ca o plantă bolnavă care trebuie pusă la lumina soarelui, udată și îngrijită. Domnul dorește ca fiecare om care a avut lumină să împărtășească această lumină și să umble în razele ei. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu înțelepciune ca să putem gândi de la cauză la efect. Dacă avem nevoie de lumină trebuie să venim la lumină. Fiecare, personal trebuie să se prindă de speranța pusă înainte în Evanghelie.... Cât de nebunește ar fi să intrăm într-o pivniță și să plângem că suntem în întuneric. Dacă avem nevoie de lumină trebuie să ieșim într-o încăpere mai sus. Este privilegiul nostru a veni la lumină, în prezența lui Dumnezeu....” –*That I May Know Him*, p. 230.

7. Ce îndemn adresează Domnul și Spiritul Profetic tuturor cât timp mai este deschisă ușa harului? Ioel 2:12,13; 2 Corinteni 7:1.

.....

.....

“Dacă aș putea, i-aș alarma pe frații mei. Le-aș vorbi și le-aș scrie, avertizându-i: Dacă vreți să muriți în Domnul și să trăiți din veșnicie în veșnicie în locașurile Sale, trăiți în Domnul și umblați cu Dumnezeu astăzi. Nu fiți neascultători față de avertizările Cerului, primiți apelurile, avertismentele, muștrările și îndemnurile și amenințările neglijate până acum și îngăduiți ca ele să corecteze inima voastră păcătoasă și îndărătnică. Îngăduiți-i harului lui Hristos să vă facă să fiți credincioși, iubitori, sfinți și curați, asemenea nufărului care își deschide petalele curate și albe pe întinerea lacului. Îndreptați iubirea și sentimentele voastre spre Acela care a murit pentru voi pe crucea Golgotei. Obișnuiți-vă să roștiți laude la adresa Lui și înălțați-vă rugăciunile asemenea fumului sfânt de tămâie.” –*Mărturii pt Predicatori și Slujitorii Evangheliei*, p. 430.

“Din nou și din nou vi s-a adresat glasul din cer. Veți asculta această voce? Veți da ascultare sfatului martorului credincios, pentru a căuta aurul curățit prin foc, hainele albe și alifia pentru ochi? Aurul este credința și iubirea, hainele albe sunt neprihănirea Domnului Hristos, alifia pentru ochi este acel discernământ spiritual care vă va face în stare să vedeți vicleniile lui Satana și să le ocoliți, să descoperiți păcatul și să-l urâți, să vedeți adevărul și să ascultați de el.” –5T , p. 233.

Pentru studiu personal

“Ca popor, noi triumfăm în tăria și limpezimea adevărului. Suntem pe deplin sprijiniți pe pozițiile noastre printr-un volum copleșitor de mărturii clare ale Scripturii. Lăsăm însă mult de dorit din punctul de vedere al umilinței biblice, răbdării, credinței, iubirii, tăgăduirii de sine, spiritului de veghere și de sacrificiu. Avem nevoie să cultivăm sfințenia biblică. Păcatul este larg răspândit în poporul lui Dumnezeu. Mesajul clar de mustrare către laodiceeni nu este acceptat. Mulți rămân lipiți de îndoielile și de păcatele lor dragi în timp ce se află într-o amăgire atât de mare, încât să vorbească și să aibă sentimentul că nu duc lipsă de nimic.... Asemenea persoane au cea mai mare nevoie de harul lui Dumnezeu și de discernământ spiritual pentru a-și putea descoperi lacunele în ce privește cunoașterea spirituală. Le lipsește aproape orice destoinicie de a-și desăvârși un caracter creștin. Ei nu au o cunoaștere practică a adevărului biblic, cunoașterea care duce la o viață umilă și la conformarea voinței lor cu voința lui Hristos. Ei nu trăiesc în supunere față de toate cerințele lui Dumnezeu.

„Trăim într-un timp deosebit de important și solemn al istoriei acestui pământ. Ne aflăm în mijlocul primejdiilor din ultimele zile. Evenimente importante și înfricoșătoare sunt înaintea noastră. Cât de necesar este ca toți aceia care se tem cu adevărat de Dumnezeu și iubesc Legea Sa să se umilească înaintea Sa, să-și chinuie sufletul, să se bocească și să mărturisească păcatele care L-au despărțit pe Dumnezeu de poporul Său. Ceea ce ar trebui să ne provoace îngrijorarea cea mai mare este că nu simțim sau nu înțelegem starea în care ne aflăm, condiția noastră decăzută și că suntem mulțumiți să rămânem așa cum suntem. Ar trebui să alergăm la Cuvântul lui Dumnezeu și la rugăciune, căutându-L fiecare în mod serios pe Domnul, așa încât să-L putem găsi.

Din acest lucru ar trebui să facem ocupația noastră de căpetenie.” –3T , pp. 253, 254, 53.

3T , pp. 252-258.

* * *

6

Sabatul din 6 August, 2016

ARĂTAȚI-LE OAMENILOR PĂCATELE LOR

“Deși în biserică există rele și vor exista până la sfârșitul lumii, biserica din aceste zile de pe urmă trebuie să fie lumina unei lumi întinate și degradate de păcat. Așa slabă și cu defecte cum este ea, având nevoie de muștrare, avertizare și sfătuire, biserica este singurul obiect de pe pământ asupra căruia Domnul Hristos își îndreaptă atenția Sa supremă. Lumea este un atelier în care Domnul Isus, prin cooperarea slujitorilor divini și omenești demonstrează influența harului și a milei Sale divine asupra inimilor omenești.” –*Mărturii pt Predicatori și Slujitorii Evangheliei*, p. 49.

“Nu avem nici o solie de descurajare pentru biserică. Cu toate că au fost adresate muștrări, avertizări și corectări, totuși biserica a rămas instrumentul de difuzare a luminii lui Dumnezeu....” –(Manuscript 96, 1893) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 967.

Nu scuzați niciodată păcatul

1. De ce este atât de important a muștra și a fi muștrat pentru păcat? Care sunt consecințele teribile ale păcatului? *Romani 6:23; Ezechiel 18:4,20.*

.....

.....

“În lucrarea de reformă, ce urmează să fie făcută astăzi, este nevoie de bărbați care, asemenea lui Ezra și Neemia, nu vor acoperi și nu vor scuza păcatul, nici nu se vor da înapoi de la apărarea onoarei lui Dumnezeu. Aceia asupra cărora zace povara acestei lucrări nu-și vor găsi pacea când se săvârșește răul și nici nu vor acoperi păcatul cu un veșmânt de milă falsă. Ei își vor aduce aminte că Dumnezeu nu caută la fața oamenilor și că asprimea pentru câțiva se poate dovedi a fi, milă

pentru mulți. Își vor aminti, de asemenea, că în acela care muștră păcatul întotdeauna se va da pe față spiritul lui Hristos.” –*Profeți și Regi*, p. 675.

2. Ce instruiește Dumnezeu pe poporul Său să facă când este conștient de păcat? *Isaia 58:1; Tit 2:15, prima parte.*

.....

.....

“Dacă îngerului vreunei biserici îi este dată o misiune asemănătoare celei date îngerului Bisericii din Efes, atunci solia trebuie să fie auzită prin slujitorii omenești, muștrând neglijența, rămânerea în urmă și păcatul, pentru ca oamenii să poată fi aduși la pocăință și la mărturisirea păcatului. Nu căutați niciodată să acoperiți păcatul, deoarece, în solia de muștrare, Hristos trebuie să fie proclamat ca fiind cel dintâi și cel de pe urmă, începutul și sfârșitul și totul în toate pentru suflet.

„Puterea Sa așteaptă să fie cerută de aceia care doresc să biruie. Acela care muștră trebuie să-i însuflețească pe ascultători să lupte pentru a câștiga biruința. El trebuie să-i încurajeze să lupte pentru eliberarea de orice practică păcătoasă, să fie liberi de orice obicei imoral, chiar dacă renunțarea la sine va fi pentru ei ca și cum li s-ar scoate ochiul drept sau ca și cum li s-ar tăia mâna dreaptă. Să nu se facă nici un compromis cu obiceiurile rele și cu practicile păcătoase.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 380.

Consecintele încercării de a ascunde păcatul

3. Ce se întâmplă când cineva încearcă să ascundă păcatul? Ce atitudine dau pe față unii membrii când sunt muștrați? *Psalmii 31:10; 32:3; Numeri 17:10.*

.....

.....

“Adevăratul popor al lui Dumnezeu, care are pe inimă spiritul lucrării Domnului și mântuirea sufletelor, va privi întotdeauna păcatul în lumina caracterului său adevărat, păcătos. Ei vor fi întotdeauna pentru înfruntarea credincioasă și fără ocol a păcatelor care mânjesc atât de ușor poporul lui Dumnezeu. Vor simți cu cea mai mare profunzime nelegiuirile celor care mărturisesc că fac parte din poporul lui Dumnezeu, mai ales către închiderea lucrării pentru biserică, în timpul de sigilare a celor 144 000 care urmează să stea fără vină înaintea tronului lui Dumnezeu....

„Cine sunt cei ce stau în sfatul lui Dumnezeu în acest timp? Să fie oare aceia care scuză efectiv relele din mijlocul poporului declarat al lui Dumnezeu și care cârtesc în inimile lor, dacă nu chiar pe față, împotriva celor ce mustră păcatul? Să fie oare aceia care iau poziție împotriva lor și simpatizează cu cei ce comit nelegiuirea? Cu siguranță, nu! Dacă nu se pocăiesc și nu părăsesc lucrarea lui Satana, aceea de a oprima pe cei ce au povara lucrării și de a sprijini mâinile ridicate ale păcătoșilor din Sion, ei nu vor primi niciodată semnul sigiliului aprobării lui Dumnezeu.” –3T. 266, 267.

4. Cum și-a manifestat Dumnezeu neplăcerea față de păcat înaintea poporului Israel la fel ca în primele zile ale bisericii creștine? *Numeri 16:30-35; Iosua 7:19-21,25; Faptele Ap. 5:5,9,10.*

.....

.....

“Alege mai degrabă sărăcia, reproșul, despărțirea de prieteni sau orice altă suferință decât să-ți pângărești sufletul de păcat. Mai bine moartea decât dezonoarea sau călcarea Legii lui Dumnezeu - ar trebui să fie motoul fiecărui creștin. Ca oameni ce mărturisim a fi reformatori, teaurizând cele mai solemne și purificatoare adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu, noi trebuie să înălțăm standardul mult mai sus decât este astăzi. Păcatul și păcătoșii din biserică trebuie să fie imediat tratați, ca să nu fie contaminați și alții. Adevărul și curăția inimii cer ca să facem o lucrare desăvârșită de curățire a taberei de Acani. Cei în poziții de răspundere să nu sufere păcatul în fratele său. Arătați-i că el trebuie să-și părăsească păcatele sau, dacă nu va fi despărțit de biserică.” –5T , p. 147.

Acționați cu iubire

5. Ce îndemn dau Sfintele Scripturi și Spiritul Profetic în legătură cu aceste chestiuni? *2 Timotei 4:1,2; 1 Timotei 4:13.*

.....

.....

“Noi suntem autorizați să avem aceeași atitudine și considerație ca și ucenicul iubit față de aceia care pretind că sunt în Hristos, dar trăiesc călcând Legea lui Dumnezeu. În aceste zile de pe urmă, există rele asemănătoare cu cele care amenințau prosperitatea primei biserici; și ar

trebui să luăm cu multă atenție seama la învățăturile apostolului Ioan cu privire la aceste puncte. "Trebuie să aveți iubire față de alții", este strigătul ce se aude pretutindeni, îndeosebi din partea acelor care se pretind sfinți. Dar adevărata iubire este prea curată spre a acoperi un păcat nemărturisit. În timp ce trebuie să iubim sufletele pentru care a murit Hristos, nu trebuie să facem nici un compromis cu răul. Nu trebuie să ne unim cu cel răzvrătit și să numim aceasta iubire. Dumnezeu cere din partea poporului Său din acest veac să stea pentru adevăr tot atât de neclintit cum a stat și Ioan, împotrivindu-se rătăcirilor distrugătoare de suflet." –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 554.

6. Mustrarea trebuie făcută întotdeauna cu iubirea lui Hristos. Ce sfat ne dă apostolul Pavel? Galateni 6:1,2.

.....

.....

“Oamenii îl urăsc pe păcătos, în timp ce iubesc păcatul. Hristos urăște păcatul, dar îl iubește pe păcătos. Acesta va fi spiritul celor care Îl urmează. Iubirea creștină e înceată la mustrare, grăbită să observe pocăința, gata să ierte, să încurajeze, să-l așeze pe cel greșit pe calea sfințeniei și să-i întărească pașii pe acest drum.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 462.

“A urî și a mustra păcatul și în același timp a arăta milă și blândețe față de păcătos este un lucru greu de realizat. Cu cât vom fi mai stăruitori în străduințele noastre de a atinge sfințirea inimii și a vieții, cu atât mai sensibilă va fi pentru noi cunoașterea păcatului și cu atât mai hotărâtă dezaprobarea noastră față de orice abatere de la dreptate. Noi trebuie să ne ferim a dovedi o asprime nepotrivită față de un făptuitor de rele; dar, în același timp, trebuie să avem grijă să nu pierdem din vedere păcătoșenia nespus de mare a păcatului. Este nevoie să se dea pe față răbdare și iubire, asemenea cu răbdarea și iubirea lui Hristos față de păcătos, însă este, de asemenea, primejdios să arătăm o așa mare îngăduință față de greșeala sa, încât acesta să ajungă să socotească că nu merită mustrarea și să o respingă ca neîntemeiată și nedreaptă.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 503.

7. Dacă mustrarea este dată sub îndrumarea Duhului Sfânt, care va fi rezultatul? Iacov 5:19,20; Matei 18:15.

.....
.....

“Întotdeauna este umilitor să ți se arate greșelile. Nimeni nu trebuie să amărăscă experiența cuiva și mai mult prin admonestări inutile. Nimeni nu a fost recâștigat vreodată prin certare; dar mulți au fost respinși în felul acesta și au fost conduși să-și oțelească inimile împotriva unei convingeri proprii. Un duh blând, o purtare gingașă, care să te câștige, îi pot salva pe cei greșiți și pot acoperi o mulțime de păcate.

„Apostolul Pavel a găsit necesar să condamne răul, dar cu câtă grijă a căutat să arate că era un prieten al celor greșiți! Cu câtă neliniște le-a explicat motivul purtării sale! I-a făcut să înțeleagă faptul că, provocându-le lor durere, și-ar fi provocat durere lui însuși. El și-a arătat încrederea și simpatia față de aceia care se luptau să iasă biruitori.” – *Divina Vindecare*, p. 166.

Pentru studiu personal

7T , pp. 260-264;

3T , pp. 358-362, 265-269;

5T , pp. 210, 211.

“FII PLIN DE RÂVNĂ DAR, ȘI POCĂIEȘTE-TE!”

“...Domnul mi-a arătat în viziune câteva lucruri cu privire la biserică, aflată în starea ei prezentă de căldicel, lucruri pe care vi le voi relata. Biserica a fost prezentată în fața mea în viziune. Îngerul a spus bisericii: "Isus îți vorbește: 'Fii plin de râvnă și pocăiește-te'". Am văzut că această lucrare trebuie luată în serios. Sunt lucruri pentru care este nevoie de pocăință. Înclinația spre lume, egoismul și lăcomia au distrus spiritualitatea din viața poporului lui Dumnezeu.” –*IT*, p. 141.

Sfatul Martorului Credincios

1. Ce sfat al Martorului Credincios trebuie să asculte cu seriozitate persoana care este conștientă de pericolul în care se află și de judecata de cercetare? *Apocalipsa 3:18*.

.....

.....

“Dați atenție sfatului Martorului Credincios.... Faceți ceva. Aceste comori prețioase nu vor cădea peste noi fără nici un efort din partea noastră. Trebuie să le cumpărăm - "fiți plini de râvnă și pocăiți-vă"- ieșiți din starea de căldicel. Trebuie să ne trezim pentru a ne putea vedea relele, să ne cercetăm pentru a ne descoperi păcatele și să ne pocăim cu toată râvna de aceste nelegiuiri.” *IT* 142

“Aurul recomandat aici ca fiind curățit prin foc înseamnă credință și iubire. Acesta îmbogățește inima, pentru că a fost purificat până a ajuns curat, și cu cât este încercat mai mult, cu atât strălucirea lui este mai scânteietoare. Hainele albe sunt curăția de caracter, neprihănirea lui Hristos atribuită păcătosului. Aceasta este într-adevăr o haină din țesătură cerească, ce poate fi cumpărată numai de la Hristos cu o viață de ascultare din toată inima. Doctoria pentru ochi reprezintă înțelepciunea și harul care ne fac în stare să facem deosebirea dintre bine și rău și să descoperim păcatul de sub orice mască. Dumnezeu a dat bisericii Sale ochi pe care El cere să-i ungă cu înțelepciune, ca să poată vedea clar; dar mulți ar scoate ochii bisericii, dacă ar putea, pentru că nu vor ca faptele

lor să iasă la lumină, ca să nu fie muștrați. Doctoria de ochi divină va împărtăși claritate priceperii.” –4T , p. 88.

2. Ce trebuie să facem în puținele momente rămase, știind că păcatul nu are loc în împărăția veșnică și că păcătosul va pieri împreună cu păcatul la venirea Domnului? *Romani 6:13; 1 Corinteni 9:25; Evrei 12:14; 1 Timotei 6:12, prima parte.*

.....

.....

“Cu toate acestea, noi n-ar trebui să fim niciodată mulțumiți cu o viață de păcat. Este un adevăr care ar trebui să-i trezească pe creștini la un mai mare zel și stăruință în biruirea răului pentru că fiecare defect de caracter, fiecare lucru în care ei dau greș în a atinge standardul divin este o ușă deschisă prin care Satana poate intra ca să-i ispitească și să-i distrugă; și chiar mai mult, fiecare eșec și defect de caracter din partea lor oferă ispititorului și instrumentelor lui ocazia de a aduce reproș Domnului Hristos. Noi trebuie să exercităm orice energie a sufletului în lucrarea de biruire și să privim la Isus pentru tăria de a face ceea ce nu putem face singuri.

„Nici un păcat nu poate fi tolerat în aceia care vor umbla cu Domnul Hristos în alb.... Prin pocăință și credință, noi suntem făcuți în stare să dăm ascultare tuturor poruncilor lui Dumnezeu și astfel să fim găsiți fără pată în fața Lui. Aceia care vor obține aprobarea lui Dumnezeu își chinuiesc acum sufletele, mărturi-sindu-și păcatele și cerând cu stăruință iertare prin Domnul Isus, Apărătorul lor.” –5T , p. 472.

Un risc teribil

3. Ce risc există în întârzierea chiar și a unui moment de a ne întoarce de la păcat? *Evrei 3:7-13.*

.....

.....

“Feriți-vă de o îndelungată amânare! Nu lăsați la o parte lucrarea de părăsire a păcatelor și de căutare a curăției de inimă prin Domnul Hristos. Aici au greșit mii și mii de oameni spre pierzarea lor veșnică. Nu vreau să stăruiesc aici asupra scurtimii și nesiguranței vieții; dar există un teribil pericol: un pericol insuficient de bine înțeles: în a tot amâna ascultarea de vocea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și a alege a trăi viața

cea fără păcat, căci de fapt aceasta este în realitate cauza care produce amânarea. Păcatul, oricât de mic ar fi el considerat, nu poate fi îngăduit decât cu primejdia pierderii veșnice. Lucrul pe care nu ajungem să-l biruim ne va birui el pe noi și va lucra la pierderea noastră veșnică.” – *Calea către Hristos*, 32.

Chemarea la pocăință

4. După ce cineva devine conștient de păcatul său prin aplicarea alifiei de ochi, ce este invitat să facă de către Martorul Credincios? În ce constă adevărata pocăință? *Apocalipsa 3:19; Iacov 4:7-10; Proverbele 28:13.*

.....

.....

“Cine dorește să ajungă pocăit cu adevărat? Ce trebuie să facă un astfel de om? El trebuie să vină la Isus fără întârziere, chiar așa cum este. El trebuie să creadă că declarațiile lui Hristos sunt adevărate și, crezând făgăduința, să ceară, ca să poată primi. Când se roagă determinați de o dorință sinceră, oamenii nu se roagă în zadar. Domnul își va împlini cuvântul și le va da Duhul Sfânt ca să-i conducă la pocăință față de Dumnezeu și la credința în Domnul nostru Isus Hristos. Un astfel de om se va ruga și va veghea, va renunța la păcatele lui, dându-și pe față sinceritatea prin străduința lui energică de a respecta poruncile lui Dumnezeu. El se va ruga cu credință și nu numai că va crede în Lege, ci va și împlini poruncile ei. El va declara că este de partea lui Hristos. Va renunța la toate obiceiurile rele și la tovărășiile care tind să îndeparteze inima de Dumnezeu.” – *Solii Alese*, vol. 1, p. 393.

5. Ce dorește Isus de la fiecare păcătos pentru care Și-a dat viața? *Apocalipsa 3:20.*

.....

.....

“Am văzut că mulți au îngrămădit atât de mult moloz la ușa inimii lor, încât nu o pot deschide. Unii au de îndepărtat disensiuni dintre între ei și frații lor. Alții au temperamente rele. Alții au rostogolit lumea în fața ușii inimii lor, și aceasta blochează ușa. Tot acest moloz trebuie

îndepărtat și atunci ei pot deschide ușa și-I pot spune bun-venit Mântuitorului.

“Deși suntem în această stare de căldicel și plini de păcate, El ne spune: “Întoarceți-vă la Mine și Eu mă voi întoarce la voi și vă voi vindeca de toată apostazia voastră”. Acest lucru a fost repetat de înger de mai multe ori. “Întoarceți-vă la Mine și Eu Mă voi întoarce la voi și vă voi vindeca de toată apostazia voastră.” –*IT*, p. 143.

“Cât de doritor este Domnul Hristos să ia în stăpânire templul sufletului, dacă îi vom îngădui să facă lucrul acesta! El este reprezentat ca așteptând și bătând la ușa inimii. Prin urmare, de ce nu intră? Pentru că dragostea față de păcat a închis ușa inimii. Îndată ce suntem de acord să renunțăm la păcat, să ne recunoaștem vinovăția, bariera dintre sufletul nostru și Mântuitorul este înlăturată.” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 325.

Două răspunsuri posibile la solia către Laodicea

6. Ce se va întâmpla cu toți cei ce nu se pocăiesc? *Apocalipsa 3:16.*

.....
.....

“Am văzut că unii se vor întoarce cu bucurie. Alții nu vor lăsa ca această solie către Laodicea să aibă influență asupra lor. Ei vor aluneca, vor ajunge mai rău ca înainte și vor fi vărsați din gura Domnului. Doar aceia care se vor pocăi cu râvnă se vor bucura de favoarea lui Dumnezeu.” –*IT*, p. 144.

“Există unii care deși din gură spun că servesc pe Dumnezeu, ei mărturisesc contra Lui. Lor li se dă solia adresată bisericii din Laodicea. Hristos le spune: „Știu faptele tale, că nu ești nici rece nici în clocot.” Când îngerul răzbunător trece prin țară, Hristos nu poate spune cu privire la ei: „Nu-i atingeți. I-am săpat pe palmele mâinilor Mele.” Nu, cu privire la acești oameni încropiți, El zice: „Am să-i scuipe din gură. Îmi sunt neplăcuți.” –(Letter 44, 1903) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 963.

7. Care va fi viitorul fericit al tuturor biruitorilor care au ascultat sfatul Martorului Credincios? *Apocalipsa 3:21.*

.....
.....

“Noi putem birui. Da, pe deplin, cu totul. Isus a murit pentru ca noi să putem birui firea cea rea, orice păcat, orice ispită și să putem sta în cele din urmă alături de El.” –*IT*, p. 144.

“Acea care vor să biruie trebuie să-și exercite toate puterile ființei lor. Ei trebuie să agonizeze pe genunchi înaintea lui Dumnezeu, cerând puterea divină. Domnul Hristos a venit pentru a fi Exemplul nostru și a ne descoperi că putem să fim părtași ai naturii divine. Cum? Prin faptul că am scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă. Satana nu a câștigat biruința asupra lui Hristos. El nu a făcut nici un pas în cucerirea sufletului Mântuitorului. El nu l-a atins capul, deși l-a rănit călcâiul. Prin exemplul Său, Domnul Hristos a scos în evidență faptul că omul poate să rămână integru. Oamenii pot să aibă puterea de a se împotrivi răului - o putere pe care nici pământul, nici moartea, nici iadul nu sunt în stare să o învingă, o putere care îi va pune în situația de a fi în stare să biruie așa cum a biruit Hristos. Natura divină și cea omenească pot să fie combinate în ei.” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 409.

Pentru studiu personal

The Upward Look, p. 283.

“Toți cei ce au o înțelegere adevărată a sacrificiului pe care l-a făcut Hristos părăsindu-și căminul din Cer pentru a veni în această lume ca să-i poată arăta omului, prin propria Sa viață, cum să reziste ispitei, își vor tăgădui cu voioșie eul și vor alege să fie părtași cu Hristos la suferințele Sale.” –*3T*, p. 491.

* * *

SĂMÂNȚA CEA BUNĂ ȘI NEGHINA

“Domnul Hristos nu a semănat niciodată semințele morții în organism. Satana a semănat semințele acestea când 1-a ispitit pe Adam să mănânce din pomul cunoștinței, fapt care însemna neascultare de Dumnezeu. Nici o plantă dăunătoare nu a fost pusă în marea grădină a Domnului, dar, după ce Adam și Eva au păcătuit, au răsărit plante otrăvitoare. În parabola semănătorului, stăpânului i-a fost adresată întrebarea: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?” Stăpânul a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: „Vrei dar să mergem s-o smulgem?” (Matei 13,27.28). Orice neghină este semănată de cel rău. Fiecare plantă dăunătoare a fost semănată de el și, prin metodele lui ingenioase de combinare, el a stricat pământul, făcând să crească neghină.” – *Solii Alese, vol. 2, p. 288.*

Neghină în mijlocul grâului

1. Ce reprezintă neghina și grâul? În de acord cu Spiritul Profetic, unde se află amândouă? Matei 13:37,38.

.....

.....

“Oare Dumnezeu nu are nici o biserică vie pe pământ? El are o biserică, dar aceasta este o biserică luptătoare, nu o biserică triumfătoare. Ne pare rău că în ea sunt membri cu greșeli, că în mijlocul grâului există neghină....

“...în biserică există rele și vor exista până la sfârșitul lumii,...” – *Mărturii pt Predicatori și Lucrătorii Evangheliei, pp. 45, 49 (1893).*

“Sămânță cea bună reprezintă pe aceia care sunt născuți prin Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul adevărului. Neghina reprezintă o clasă care sunt roadele răutății, minciunii și a principiilor false.” – *Parabolele, p. 70.*

“Dumnezeu are suflete prețioase în biserică Sa; există, de asemenea, oameni, bărbați și femei, care sunt asemenea neghinei printre grâu. Dar Domnul nu vă dă vouă, și nimănui altcuiva, dreptul de a spune cine este neghină și cine este grâu.” – *5T, p. 333.*

2. Care este metoda lui Satana? Când poate lucra el în mod special?

Matei 13:25.

.....

.....

“...Tot astfel, din cauza vrăjmășiei sale împotriva Domnului Hristos, Satana împrăștie semințele răului printre semințele cele bune ale împărăției. Roadele ce rezultă din această lucrare a sa, le pune în seama Fiului lui Dumnezeu. Aducând în Biserică pe aceia care poartă numele Domnului Hristos, dar a căror viață este o negare a caracterului Său, cel rău face prin aceasta ca numele lui Dumnezeu să fie dezonorat, lucrarea mântuirii rău reprezentată și sufletele expuse unor mari primejdii.” – *Parabolele*, p. 71.

3. Care este responsabilitatea noastră dacă îl lăsăm pe Satana să semene neghină? 1 Tesaloniceni 5:6.

.....

.....

“Satana nu pune stăpânire pe mintea omenească prin forță, el vrăjmașul seamănă în biserică neghina, când oamenii dorm. Când oamenii dorm din punct de vedere spiritual, vrăjmașul își face lucrarea nelegiurii. El îndeapărtează semințele bune din inimă când omul nu „Înțelege” Cuvântul (Matei 13,19). Când oamenii sunt în starea aceasta, când viața lor spirituală nu este hrănită continuu de Duhul lui Dumnezeu, Satana poate să-i umple cu spiritul lui și să-i determine să facă lucrările lui.” – *Solii Alese*, vol. 2, p. 353.

“Dacă vigilența și credincioșia ar fi fost păstrate, dacă nu ar fi dormit și nu ar fi fost nimeni neglijent, vrăjmașul nu ar fi avut ocazia atât de prielnică de a semăna neghină în grâu. Satana nu doarme niciodată. El veghează și nu pierde nici o ocazie de a-și pune agenții să răspândească eroarea, care găsește un sol fertil în multe inimi nesfințite.” – *3T*, p. 113.

Neghina nu trebuie smulsă acum

4. Ce sfat este dat prin Sfintele Scripturi și Spiritul Profetic cu privire la neghină? Cum arată la început grâul și neghina? Matei 13:28, partea a doua, 29,30.

.....
.....
„În Orient, uneori oamenii se răzbunau asupra vreunui vrăjmaș, împrăștiind în ogorul proaspăt semănat al acestuia semințele unor buruieni dăunătoare care, în timpul creșterii, semănau foarte mult cu grâul. Crescând însă odată cu grâul, ele făceau să scadă valoarea recoltei, aducând proprietarului ogorului necazuri și pierdere....

„Slujitorii lui Hristos sunt foarte mâhniți când văd că, în Biserică, credincioșii cei adevărați și cei falși sunt amestecați laolaltă. Ei doresc să facă ceva pentru a curăți Biserica. Ca și slujitorii gospodarului din pildă, ei sunt gata să smulgă neghina. Dar Domnul Hristos le spune: "Nu... ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș." Matei 13,9.

„Cuvintele Mântuitorului mai cuprind și o altă învățătură și anume, lecția minunată a îndelungii răbdări și a iubirii plină de bunătate. După cum neghina își are rădăcinile întretesute cu ale grâului, tot așa frații cei falși din Biserică pot fi foarte strâns legați cu adevărații ucenici ai Domnului. Adevăratul caracter al acestor preținși credincioși nu este încă pe deplin dat pe față. Dacă unii ca aceștia ar fi îndepărtați din Biserică, alții, care ar fi putut să rămână statornici, s-ar putea zdruncina și ei.” –*Parabolele*, pp. 71, 72.

5. Cum se aplică această pildă la persoanele ce persistă în păcat? Ce lucrare NU a dat Domnul nici unei ființe umane? Matei 18:15-17.

.....
.....

„Domnul Hristos a arătat foarte lămurit faptul că aceia, care stăruie pe față în păcat, trebuie să fie îndepărtați din Biserică, dar El nu ne-a încredințat nouă lucrarea de a judeca motivele și caracterul. El cunoaște prea bine firea noastră pentru a ne încredința această lucrare. Dacă am încerca să smulgem din Biserică pe aceia care presupunem că sunt numai cu numele creștini, cu siguranță că vom face greșeli. Nu arareori se întâmplă ca noi să nu mai vedem nici o nădejde de îndreptare tocmai la aceia pe care Domnul Hristos îi atrage la Sine.” –*Parabolele*, p. 71.

6. Ce fac cei reprezentați prin neghină? Matei 15:8,9; 1 Timotei 6:3-5

.....

“Creșterea neghinei în grâu atrage atenția asupra sa. Grâul va fi supus unei critici severe. Poate, întreg câmpul va fi considerat ca fiind fără valoare de un observator superficial sau de unul căruia îi place să caute răul. Semănătorul poate fi condamnat de ei ca unul care a amestecat sămânța cea bună cu cea rea cu un scop rău. La fel și cel păcătos și ipocrit care pretinde a-L urma pe Isus aduce dezonoare cauzei Creștine și face ca lumea să se îndoiască de adevărurile lui Hristos. Așa cum prezența neghinei în grâu a zădărnicit într-o mare măsură lucrarea semănătorului, la fel frustrează păcatul în mijlocul poporului lui Dumnezeu într-o mare măsură planul lui Isus de a salva omul căzut sub puterea lui Satana și să facă pământul pustiit al inimii umane plin de roade bune.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pp. 248, 249.

“Lumea nu are nici un drept ca să se îndoiască de adevărul creștinismului pentru faptul că în Biserică sunt și membrii nedemni și nici creștinii n-ar trebui să se descurajeze din cauza acestor așa ziși frați.” –*Parabolele*, p. 72.

La seceriș

7. Când se va vedea cu claritate diferența dintre grâu și neghină? *Maleachi 3:18; Matei 13:39,40.*

.....

.....

“Nu judecarea și condamnarea altora este învățătura Domnului Hristos ce se desprinde din parabolă, ci umilința și neîncrederea în sine. Nu tot ceea ce se seamănă pe câmp este sămânță bună. Faptul că cineva se află în Biserică, nu este o dovadă că este creștin.

“Neghina seamănă foarte mult cu grâul, atâta vreme cât este verde; dar când câmpul a devenit alb, gata pentru seceriș, buruienile fără valoare nu se mai aseamănă deloc cu grâul care se apleacă sub povara spicelor pe deplin coapte,... dar la vremea secerișului final al lumii nu va mai fi nici o asemănare între cei buni și cei răi. Atunci se vor da pe față aceia care s-au alăturat Bisericii, dar nu s-au unit cu Domnul Hristos.” –*Parabolele*, p. 74.

8. Care va fi soarta neghinei și ce se va întâmpla cu grâul? *Matei 13:41-43; 15:13.*

.....

.....

“Domnul Hristos personal va hotărî cine este vrednic să facă parte din familia cerească. El va judeca pe fiecare om după cuvintele și faptele sale. Numai numele și forma credinței nu valorează nimic în balanța cerului. Caracterul este acela care hotărăște destinul omului.

„Mântuitorul nu ne vorbește despre un timp când toată neghina să devină grâu. Grâul și neghina cresc împreună până la seceriș, adică până la încheierea istoriei lumii. Atunci, neghina este strânsă în snopi ca să fie arsă, iar grâul este strâns în grânarul lui Dumnezeu.” –*Parabolele*, pp. 74, 75.

Pentru studiu personal

Parabolele, pp. 70-75.

3T, pp. 113-116.

Divina Vindecare, p. 494.

* * *

9

Sabatul din 27 August, 2016

CERNEREA

“O mare cernere va avea loc. Pleava trebuie să fie separata de grâu la timp. Pentru că neghina abundă, dragostea celor mai mulți se răcește. Acum este timpul când credinciosul adevărat va fi cel mai tare.” –(Letter 46, 1887) *Last Day Events*, p. 173.

Acceptarea sau respingerea soliei Martorului Credincios

1. Ce trebuie să se întâmple în biserică înainte de revenirea lui Isus? De ce? *Matei 3:11,12; Amos 9:9.*

.....

.....

“Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curățire, de cercetare, pentru că printre noi se află oameni răi, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu.” –(*Review and Herald*, March 19, 1895) *Last Day Events*, p. 173.

“Trăim în timpul zguduirii, timpul în care tot ce poate fi zguduit va fi zguduit. Domnul nu-i va scuza pe aceia care cunosc adevărul dacă nu ascultă, în cuvânt și în faptă, de poruncile Sale.” –*6T*, p. 332 (1900).

2. Ce altă profecie ne spune despre o mare cernere? În de acord cu Spiritul Profetic, când a început cernerea? *Hagai 2:6,7, prima parte. Evrei 12:26,27.*

.....

.....

“Domnul mi-a dat o viziune la 26 ianuarie 1850, pe care o voi relata....

„Zguduirea cea mare a început și va continua și vor fi azvârliți toți cei ce nu sunt dispuși să ocupe o poziție fermă, curajoasă, pentru adevăr și să jertfească pentru Dumnezeu și cauza Sa. Îngerul a spus: "Credeți că va fi silit cineva să jertfească? Nu, nu. Trebuie să fie un dar de bună voie. Este nevoie de tot ce ai ca să cumperi țarina.” –*Experinețe și Viziuni*, p. 50.

3. De ce are loc cernerea? *1 Regi 18:21; Apocalipsa 3:15,16.*

“În data de 20 Noiembrie, 1857, atenția mi-a fost îndreptată spre mulțimea pe care o văzusem, care a fost zguduită cu putere....

“Am cerut să cunosc însemnătatea zguduirii pe care am văzut-o și mi-a fost arătat că aceasta avea să fie provocată de mărturia dreaptă adusă de sfatul Martorului Credincios către Laodicea. Aceasta va avea efect asupra inimii primitorului și îl va conduce să înalțe standardul și să prezinte drept adevărul. Unii nu vor aduce această mărturie așa cum trebuie. Ei se vor ridica împotriva ei, și acest lucru va provoca o cernere în cadrul poporului lui Dumnezeu.” –*IT*, p. 181.

“Un fapt este sigur: acei adventiști de ziua a șaptea care se așează sub steagul lui Satana vor renunța mai întâi la credința în avertizările și muștrările conținute în Mărturiile Duhului lui Dumnezeu.” –*Solii Alese*, vol. 3, p. 84 (1903).

O biserică curată

4. Care este scopul lui Dumnezeu cu cernerea? *Romani 12:2,3; Filipeni 1:9-11; Daniel 12:10.*

“Unde este spiritualitatea bisericii? Unde sunt bărbații plini de credință și de Duhul Sfânt? Rugăciunea mea este: Curăță, Doamne, biserica Ta. ...

"Dumnezeu Își cerne poporul. El va avea o biserică sfântă și curată. Noi nu putem citi inima omului. Însă Dumnezeu a prevăzut mijloace de a menține curată biserica Sa. A apărut un popor corupt, care nu va putea trăi împreună cu poporul lui Dumnezeu. Ei disprețuiesc muștrarea și nu vor să se îndrepte. Au avut ocazia să știe că lupta pe care o au de dus este una nedreaptă. Ei au avut timp să se pocăiască de relele făcute, însă eul le era prea drag pentru a fi lăsat să moară. L-au alimentat, l-au crescut până ce a devenit puternic și astfel s-au separat de poporul credincios al lui Dumnezeu, pe care El Și-l curăță pentru Sine. Noi toți avem motive să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că s-a deschis o cale pentru mântuirea bisericii Sale; căci mânia lui Dumnezeu s-ar fi revărsat asupra noastră dacă acești pretendenți corupți ar fi rămas alături de noi."

„Sita se mișcă. Să nu spunem: Oprește-Ți mâna, Doamne. Biserica trebuie curățită și va fi curățită.” –*IT*, pp. 99, 100.

5. În timp ce Dumnezeu își încearcă poporul, cum are loc cernerea? *1 Petru 4:12; Malachi 3:1-3; Iacov 1:12.*

.....

.....

“Atenția mi-a fost atrasă de providența lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său și mi-a fost arătat că fiecare încercare făcută prin procesul de perfecționare și curățire a preținșilor creștini îi dovedește pe unii că sunt zgură. Aurul cel fin nu apare întotdeauna. În fiecare criză religioasă, unii cad în ispită. Scuturarea lui Dumnezeu împrăștie mulțimile ca frunzele uscate. Prosperitatea înmulțește mulțime de mărturisitori. Adversitatea îi scoate afară din biserică. Ca clasă, spiritul lor nu este statornic față de Dumnezeu. Ei pleacă de la noi pentru că nu sunt de-ai noștri; pentru că, atunci când se ivește suferința sau persecuția din cauza Cuvântului, mulți sunt iritați.” –*4T*, p. 89.

“În absența persecuției, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care par a fi serioși și al căror creștinism este indiscutabil, dar care, dacă s-ar ivi persecuția, ar ieși din mijlocul nostru.” –*Evanghelizare*, p. 360 (1890).

Încercarea finală

6. Cu ce încercare se va sfârși cernerea? *Apocalipsa 13:15-17.*

.....

.....

“Nu este prea departe timpul când încercarea va veni pentru fiecare suflet. Ni se va impune semnul fiarei. Aceia care pas cu pas s-au supus cerințelor lumești și s-au conformat obiceiurilor lumii nu vor găsi că este o problemă grea să se supună puterilor ce vor fi atunci, decât să suporte batjocurile, insultele, amenințarea cu închisoarea și moartea. Lupta se dă între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, aurul va fi separat de zgura din biserică.” –*5T*, p. 81 (1882).

“Când Legea lui Dumnezeu va fi anulată, biserica va fi zgduită de încercări nemiloase și o parte mai mare decât anticipăm acum va asculta de duhurile amăgitoare și de învățăturile demonilor.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 368 (1891).

7. Vor fi mulți găsiți credincioși care să treacă biruitori timpul cernerii? *Romani 11:3-5; Țefania 3:12,13.*

.....

.....

“Dumnezeu are slujitori credincioși care, în timpul zguduirii, în timpul de probă, vor fi scoși la iveală. Acum sunt ascunse suflete prețioase, care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Ei n-au avut lumina care a strălucit asupra ta atât de puternic. Dar, sub un exterior neatrăgător și necioplit, poate fi descoperită cea mai curată strălucire a unui caracter creștin. În timpul zilei, privim spre ceruri, dar nu vedem stelele. Ele sunt acolo, pe firmament, dar ochiul nu le poate distinge. Dar noaptea putem vedea strălucirea lor adevărată.” –*Sfaturi pentru servicii creștine*, p. 49.

“Nu este prea departe timpul când încercarea va veni pentru fiecare suflet.... În acest timp, aurul va fi separat de zgura din biserică. Adevărata sfințenie va fi în mod clar deosebită de aparențele înșelătoare ale ei. Multe stele, pe care le-am admirat pentru strălucirea lor, se vor pierde în întuneric. Pleava asemenea unui nor va fi spulberată de vânt chiar din locuri unde vedem numai arii bogate de grâu. Toți aceia care iau asupra lor podoabele sanctuarului, dar nu sunt îmbrăcați cu neprihănirea Domnului Hristos, vor apărea în rușinea propriei lor goliciuni.” –*5T*, p. 80,81.

Pentru studiu personal

Last Day Events, capitolul 12

* * *

Vă rugăm citiți Raportul Misionar din Mali de la pagina 50

RAPORTUL MISIONAR DIN MALI

A se citi în Sabatul din 27 August, 2016

**Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi adunată în
Sabatul din 3 Septembrie, 2016**

“Cei ce seamănă cu lacrimi, vor secera cu cântări de veselie. Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii.” Psalmii 126:5, 6.

Republica Mali este o țară relativ mare, fără ieșire la mare în nord-vestul Africii, vecină cu Algeria la nord, Mauritania la vest, Nigeria la est și Guinea, Coasta de Fildeș și Burkina Faso la sud. Țara are 1.24 milioane km² și o populație de aproape 14.5 milioane. Limba națională oficială este franceza și alte câteva limbi locale ca Fulani.

Mali a fost cândva unul dintre cele trei imperii vest Africane care au controlat comerțul trans-Saharian. La apogeul său, în anii 1300, imperiul Malian se întindea pe o suprafață de două ori mai mare decât Franța de astăzi și se întindea până la coasta de vest a Africii. La sfârșitul secolului al XIX-lea, Franța a preluat controlul Mali, făcându-l parte din Sudanul francez. Totuși, în 1960, Mali s-a declarat republică independentă. După o lungă perioadă de guvernare a unui singur partid, un grup a condus la scrierea în 1991 a unei noi constituții.

Economia țării se bazează pe agricultură, pescuit și minerit; este al treilea cel mai mare producător de aur și sare. Aproape jumătate din populație trăiește sub nivelul internațional de sărăcie de 1.25 dolari SUA pe zi. Aproape 90% din populație este Musulmană (majoritatea Sunni și Ahmaddiya), aproximativ 5% creștini (din care două treimi sunt Romano Catolici), iar restul de 5% aderă la credințele indigene sau traditionale animiste. Constituția din 1991 a desemnat Mali ca țară democrată, multi-partid și a asigurat libertatea religioasă, pe care în general, guvernul o respectă.

Cu câțiva ani în urmă, adevărul prezent a intrat în Mali împreună cu Societatea Misionară Internațională a Bisericii AZȘ, Mișcarea de Reformă cu ocazia vizitei private a fratelui Christian Gadoxor din Ghana. Mai târziu, activitatea misionară din Mali a fost intensificată când Conferința Generală a cerut Pastorului Mohammed Inusah din Benin să ajute sufletelor interesate. În Aprilie 2014 s-au botezat primele două suflete din Mali și mulți alții au devenit credincioși și s-au unit bisericii. Lucrarea este încă firavă în acest câmp misionar nou și de aceea are nevoie atât de rugăciunile, cât și de suportul vostru financiar. Unul dintre nevoile cele mai mari este un

loc de închinare și sediu de câmp. În prezent se închiriază o casă pentru serviciile divine; dar datorită faptului că oamenilor din Mali nu le plac bisericile din case particulare, este necesară o clădire potrivită pentru creșterea cauzei lui Dumnezeu.

Mai mult, pentru că Mali este dominată de religia musulmană, Conferința Generală dorește să depună un efort hotărât prin folosirea materialelor publice dedicate musulmanilor. De aceea, cooperarea voastră este foarte importantă aici. Nu oricine poate călătorii în aceste țări pentru a lucra, dar oricine poate sprijini cu darurile lor pe cei care au posibilitatea și ocazia de a o face. Colecta Specială a Școlii de Sabat ce va fi adunată în Sabatul viitor aduce ocazia perfectă pentru aceasta. Amintiți-vă de următoarele cuvinte în timp ce planificați cum să vă uniți cu ceilalți credincioși în sprijinirea nevoilor lucrării Evangheliei din Mali: “Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” “Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela, pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!” Matei 24:14, 45, 46. *New International Version*.

“Dumnezeu i-a făcut pe oameni administratori ai Săi. Bunurile pe care li le-a încredințat sunt mijloacele pe care El le-a prevăzut pentru răspândirea Evangheliei. Acelora care se dovedesc administratori credincioși El le va încredința bunuri și mai mari. Domnul zice: "Voi cinsti pe cine Mă cinstește" (1 Samuel 2,30). "Pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu" (2 Cor. 9,7), iar atunci când poporul Său își aduce darurile și jertfele cu inimă recunoscătoare, "nu cu părere de rău sau de silă", binecuvântarea Lui va fi cu ei așa cum a făgăduit.” –*Patriarhi și Profeți*, p. 529.

Binecuvântările bogate ale lui Dumnezeu să însoțească sacrificiul vostru pentru cauza Sa.

Parmenas N. Shirima
Responsabilul Diviziunii Africane

* * *

Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi pentru MALI

*Dumnezeu să binecuvânteze darul vostru generos
pentru salvarea sufletelor prețioase!*

10

Sabatul din 3 Septembrie, 2016

UN CAP, UN TRUP

Capul și membrii

1. Cine este capul trupului spiritual? Coloseni 1:18; Efeseni 4:15.

.....

.....

“... Domnul Hristos este capul bisericii și Mântuitorul trupului spiritual.” –Căminul *Adventist*, p. 215.

“Hristos este Capul oricărui bărbat.” Dumnezeu, care a pus totul sub picioarele Mântuitorului, "L-a dat căpetenie peste toate lucrurile bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți" (1 Corinteni 11:3; Efeseni 1:22,23). Biserica este clădită pe Hristos, ca temelie a ei; ea trebuie să asculte de Hristos, capul ei. Nu trebuie să fie stăpânită de om și nici să depindă de om.” –*Hristos Lumina Lumii*, 414.

2. Cine sunt membrii trupului? Efeseni 1:22,23; Romani 12:4,5.

.....

.....

“Noi suntem membri ai corpului Său spiritual. El este capul, controlând toate membrele trupului.” –*5T*, p. 731.

“Ordinea care a fost menținută în prima biserică creștină le-a dat puțința de a înainta puternic, ca o oștire bine disciplinată, îmbrăcată cu armura lui Dumnezeu. Grupele de credincioși, deși risipite pe un ținut întins, erau toate membre ale aceluiași trup; toți se mișcau în unire, în armonie unul cu altul.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 95.

“Pe cel care vine la Mine nicidecum nu-l voi da afară. Toți cei care doresc aceasta pot să fie împăcați cu Dumnezeu și să primească viața veșnică. Vouă, ucenicii Mei, vă încredințez această solie de har. Întâi trebuie să fie dată lui Israel și apoi la toate neamurile, popoarele și

limbile. Trebuie dusă și iudeilor, și neamurilor... Toți cei care cred trebuie să fie adunați într-o singură biserică.” *Hristos Lumina Lumii*, 821

Dependenta

3. Ce relație există între membrele unui trup uman? Poate exista un membru fără celelalte sau să funcționeze independent de restul trupului? 1 Corinteni 12:14-21.

.....

.....

“Comparând biserica lui Hristos cu trupul omenesc, apostolul ilustrează în chip foarte potrivit strânsa și armonioasa legătură care ar trebui să existe între toți membrii bisericii lui Hristos.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 317.

“Nici un organ al corpului nu poate să trăiască, dacă își mărginește activitatea numai la sine. Dacă inima nu va trimite sângele dătător de viață la mână și la cap, în curând își va pierde puterea. Asemenea sângelui dătător de viață, iubirea lui Hristos este difuzată în toate părțile corpului spiritual al lui Hristos. Noi suntem membre unii pentru alții și cel care nu vrea să dea va pieri.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 417.

4. După cum membrele trupului fizic uman au un rol specific, cum funcționează membrele bisericii ca părți ale trupului bisericii? 1 Corinteni 12:4-13.

.....

.....

“Vița are multe mlădițe dar deși toate ramurile sunt diferite, ele nu se ceartă. În diversitate e unitate. Toate ramurile își primesc hrana din una și aceeași sursă. Acesta este o ilustrație a unirii care trebuie să existe printre urmașii lui Hristos. În diferitele lor ramuri de lucrare ei toți au numai un singur Cap. Același Duh pe diferite căi, lucrează prin ei. E o acțiune armonioasă, deși darurile diferă. Studiați capitolul acesta. Veți vedea din el că omul care este cu adevărat unit cu Hristos nu va acționa niciodată ca și cum el ar fi un tot complet în sine însuși.

“Perfecțiunea bisericii nu depinde de faptul că fiecare membru este modelat exact la fel. Dumnezeu cheamă pe fiecare să-și ocupe locul convenit pentru a sta în locul ieșit lui la sorți, pentru a-și face lucrarea rânduită potrivit cu capacitatea ce i-a fost dată.” –(Letter 19, 1901) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 1090.

Legati de via

5. Ce este absolut necesar ca cineva să aducă roade? Doar cum poate poporul lui Dumnezeu scăpa de înșelăciunea și răutatea ultimelor zile? Ioan 15:4-6.

.....

.....

“Cei mai destrăbălați și cei mai corupți sunt cei care sunt amăgiți de aceste spirite de demoni, despre care ei cred că sunt spiritele prietenilor lor morți, umflați de o mândrie deșartă, prin gândurile firii lor pământești. Coloseni 2:19: "Și nu se ține strâns de Capul, din care tot trupul, hrănit și bine închegat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea pe care i-o dă Dumnezeu". Ei Îl tăgăduiesc pe acela care dă tărie trupului, astfel ca fiecare mădular să poată crește prin puterea pe care i-o dă Dumnezeu....

„Filozofie deșartă. Mădularele corpului sunt controlate de Cap. Spiritiștii dau la o parte Capul și consideră că toate mădularele corpului trebuie să acționeze ele însele și că această lege bine stabilită îi vor conduce la o stare de progres și desăvârșire fără ajutorul unui cap....

„Domnul Hristos este sursa puterii noastre. El este vița, noi suntem mlădițele. Noi trebuie să primim seva de la Vița cea vie. Lipsiți de puterea și seva care vine de la această viță, noi suntem ca mădularele corpului care nu au cap și suntem chiar în poziția în care Satana vrea să fim, pentru ca să ne poată stăpâni așa cum îi place lui....” –IT. 300,301.

Spiritul de independentă

6. Ce spirit insuflă Satana celor care nu au o credință solidă în Isus? Evrei 10:25; Proverbele 11:14.

.....

“Toate eforturile de a restabili ordinea sunt privite de către unii ca fiind primejdioase, ca o restrângere a libertății personale, și prin urmare să fie considerată cu temere ca papism. Aceste suflete înșelate consideră ca o virtute să se fălească cu libertatea lor de a gândi și acționa independent. Ei declară că nu vor primi îndrumările nimănui, că nu se vor lăsa conduși de nimeni. Am fost instruită că este efortul special al lui Satana de a-i face pe oameni să creadă că lui Dumnezeu îi place ca ei să-și aleagă propria lor cale, independent de sfatul fraților lor....

„Unii au prezentat ideea că, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, fiecare copil al lui Dumnezeu va lucra independent de orice organizație religioasă. Dar am fost instruită de Domnul că în lucrarea aceasta nu există așa ceva, ca fiecare să fie independent. Stelele cerului se află toate sub lege, fiecare influențând pe alta spre a face voia lui Dumnezeu, supunând ascultarea lor comună legii care cârmuiește acțiunea lor. Și, pentru ca lucrarea Domnului să poată înainta sănătos și puternic, poporul Lui trebuie să tragă împreună....

„Dacă oamenii poartă jugul lui Hristos, ei nu pot să tragă în direcții opuse; ei vor trage împreună cu Hristos.” –9T, 257, 258.

Cina Domnului

7. Ce ritual unește sufletul cu Dumnezeu, Hristos și membrii familiei spirituale? 1 Corinteni 10:16,17.

.....
.....
“Hristos a instituit acest serviciu divin pentru ca el să ne poată vorbi despre iubirea lui Dumnezeu care a fost manifestată în favoarea noastră. Nu poate fi nici o unire între sufletele noastre și Dumnezeu decât prin Hristos. Iubirea și unirea dintre frați trebuie să fie cimentate și făcute veșnice prin iubirea lui Isus....

„Când prin credință contemplăm jertfa cea mare a Domnului nostru, sufletul asimilează viața spirituală a lui Hristos. Sufletul acesta va primi putere spirituală din orice împărtășire. Slujba aceasta stabilește o legătură vie, prin care credinciosul este legat de Hristos și, în felul acesta, este legat de Tatăl. Într-un sens deosebit, ea formează o legătură între ființele omenești dependente și Dumnezeu.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 660.

* * *

Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi pentru MALI

* * *

POPORUL RĂMĂȘITEI LUI DUMNEZEU

“Poporul rămășiței lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că legea lui Dumnezeu este baza oricărei reforme adevărate și că Sabatul poruncii a patra stă ca un memorial al creațiunii, o amintire constantă a puterii lui Dumnezeu. Cu cuvinte clare, distincte ei trebuie să prezinte nevoia de ascultare de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să coopereze cu El în construirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie reparatori de spărturi, restauratori ai cărărilor.” –*Conflict and Courage*, p. 269.

O rămășiță în Vechiul Testament și în timpul lui Isus

1. Cum putem să ne dăm seama de numărul de oameni care au fost credincioși Domnului în timpul Vechiului Testament? 2 Regi 19:31; Isaia 10:22.

.....

.....

“În învățăturile proorocilor, dragostea Lui pentru neamul omenesc pierdut și planul Său privind mântuirea lui Israel, succesele și înfrângerile lor, restatornicirea lor și favoarea divină, lepădarea de către ei a Stăpânului viei și punerea în aplicație a planului de veacuri de către o rămășiță aleasă față de care urmează a se împlini toate făgăduințele legământului acesta a fost subiectul soliilor lui Dumnezeu către biserica Sa de-a lungul veacurilor care au trecut....

“Povara sufletului Lui în favoarea lui Iuda cel rătăcitor nu avea să fie purtată în zadar. Misiunea Lui nu urma să fie în totul nereditoare.... Planul divin fiind până la urmă îndeplinit, urma să se arate rodul deplin al străduințelor Lui și al lucrării tuturor solilor credincioși ai lui Dumnezeu. O rămășiță avea să fie mântuită. Și pentru ca acest lucru să se poată realiza, solii de avertizare și îndemn urmau să fie date națiunii răzvrătite...” –*Profeți și Regi*, pp. 22, 308.

2. În ce situație se găsea această rămășiță în zilele lui Isus? Ioan 3:32; Luca 12:32.

.....

.....
.....
"Ucenicii lui Ioan spuneau că toți oamenii veneau la Hristos; dar, având o viziune mai clară, Ioan a zis: "Nimeni nu primește mărturia Lui". Așa de puțini erau dispuși să-L accepte ca Mântuitor din păcat.

„Mântuitorul știa că zilele pentru lucrarea personală pe pământ aproape se sfârșiseră și că puțini aveau să-L primească drept Răscumpărător.” –*Hristos Lumina Lumii*, pp. 181, 379.

“Domnul Isus, Maiestatea cerului, care era egal cu Dumnezeu, a fost prezent în lume timp de treizeci și trei de ani, și totuși puțini au recunoscut caracterul Său divin.” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 69.

În zilele noastre

3. Astăzi, cum sunt considerați copiii lui Dumnezeu între milioanele de oameni ce trăiesc pe pământ? *Romani 9:27.*

.....
.....

“În comparație cu milioanele lumii, poporul lui Dumnezeu va fi, așa cum a fost totdeauna, o turmă mică; dar, dacă ei stau pentru adevăr, așa cum a fost el descoperit în Cuvântul Său, Dumnezeu va fi scăparea lor. Ei stau sub cuprinzătorul scut al Celui Atotputernic. Dumnezeu este totdeauna o majoritate. Când sunetul ultimei trâmbițe va pătrunde temnița celui mort și cel neprihănit va ieși afară în triumf, exclamând: "Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?" (1 Corinteni 15:55) - stând apoi împreună cu Dumnezeu, cu Hristos, cu îngerii și cu cei loiali și credincioși din toate veacurile, copiii lui Dumnezeu vor fi o majoritate zdrobitoare.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 590.

4. Ce caracterizează rămășița lui Dumnezeu? *Apocalipsa 12:17; 14:12; 1 Tesaloniceni 1:9,10.*

.....
.....

“În ziua aceea, rămășița lui Israel și cei scăpați din casa lui Iacov ... se vor sprijini cu încredere pe Domnul, Sfântul lui Israel " (Isaia 10,20). Din orice "neam, seminție, limbă și popor" vor fi unii care vor răspunde cu bucurie soliei: " Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit
.....
.....
pentru Semestrul II, 2016

ceasul judecării Lui". Ei se vor întoarce de la orice idol, care-i leagă de pământ, și se vor închina "Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor". Ei se vor elibera din orice încurcătură și vor sta înaintea lumii ca monumente ale harului lui Dumnezeu. Ascultători de cerințele divine, ei vor fi recunoscuți de îngeri și de oameni ca unii care au păzit "poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus." Apocalipsa 14:6, 7, 12." –*Profeți și Regi*, p. 299.

O rămășiță mică și credincioasă până la sfârșit

5. La sfârșitul timpului, cum va deveni un instrument în proclamarea întregii solii îngerești o mică minoritate în ochii lumii? *Țefania 3:12,13.*

.....

.....

“O poziție înaltă nu ne dă preț înaintea lui Dumnezeu. Omul este măsurat după consacrarea și credinșia lui în aducerea la împlinire a voinței lui Dumnezeu. Dacă rămășița poporului lui Dumnezeu va umbla înaintea Lui în smerenie și credință, El va îndeplini prin ei planul Său veșnic, făcându-i în stare să lucreze în mod armonios la ducerea în lume a adevărului, așa cum este el în Isus. El îi va folosi pe toți - bărbați, femei și copii - pentru a face ca lumina să strălucească înaintea lumii, și la chemarea unui popor care va fi credincios față de poruncile Lui. Prin credința pe care poporul Său o exercită în El, Dumnezeu va face cunoscut lumii că El este adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.” –*9T*, p. 274.

6. Cum explică Scripturile că întotdeauna va fi o rămășiță, chiar dacă o mare mulțime de oameni vor fi informați despre adevăr și chemați afară din Babilon? *Faptele Ap. 28:26,27; Ioan 3:19; Apocalipsa 2:7.*

.....

.....

“Doar puțini înțeleg subiectul responsabilității personale a omului, și totuși este un subiect de cea mai mare importanță. Noi putem fie să ascultăm și să trăim, fie să călcăm Legea lui Dumnezeu, să sfidăm autoritatea Sa și să primim pedeapsa corespunzătoare. Ca urmare, în mintea fiecărui om se pune cu insistență întrebarea: Să ascult vocea din

cer, Cele Zece Porunci rostite pe Sinai, sau să merg împreună cu mulțimea care calcă în picioare acea Lege de foc? Pentru aceia care îl iubesc pe Dumnezeu, păzirea poruncilor Sale și săvârșirea lucrurilor care sunt plăcute în ochii Săi va fi plăcerea cea mai mare. Totuși, inima firească urăște Legea lui Dumnezeu și luptă împotriva cerințelor ei sfinte. Oamenii își închid sufletul față de lumina divină, refuzând să umble în ea, atunci când strălucește asupra lor. Ei sacrifică favoarea lui Dumnezeu, curăția inimii și speranța de a ajunge în cer, pentru satisfacerea egoistă sau pentru câștigul lumesc.” –*Solii Alese, vol. 1, p. 216.*

“Domnul Hristos a văzut cât de înrădăcinată este puterea păcatului în inima omenească și cât de puțini vor fi binevoitori să se rupă de sub puterea lui. El știa că, fără ajutorul lui Dumnezeu, omenirea avea să piară și vedea mulțimile pierind, deși avea la îndemână un ajutor îmbelșugat.” –*Hristos Lumina Lumii, p. 752.*

7. Care va fi recompensa rămășiței lui Dumnezeu, a acelor care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui și sunt credincioși până la capăt? Matei 24:13; Apocalipsa 3:10-12.

.....

.....

“Adevăratul ucenic al lui Hristos Îl urmează prin lupte aspre, îndurând lepadare de sine și trecând prin experiența unei dezamăgiri amare; dar aceasta îi învață vinovăția și blestemul păcatului și ei ajung să-l privească cu scârbă. Părtași ai suferințelor lui Hristos, ei sunt rânduiți să fie părtași ai slavei Sale. În viziune sfântă, profetul a văzut ultimul triumf al rămășiței bisericii.

„În lumea aceasta, mintea lor a fost consacrată lui Dumnezeu; ei I-au slujit cu mintea și cu inima lor; și acum El poate să pună Numele Său "pe frunțile lor.” –*Istoria Faptelor Ap., p. 590.*

Pentru studiu personal

Isaia 11:11; 49:6.

“O comunitate poate să fie cea mai săracă dintr-o țară. Ea poate să nu aibă nimic în aspectul ei exterior care să atragă, dar dacă membrii ei posedă principiile caracterului Domnului Hristos în sufletele lor, ei vor avea bucuria Lui. Îngerii se vor uni cu ei în închinarea lor. Din inimile

pline de recunoștință, se vor înălța laude și mulțumiri la adresa lui Dumnezeu, ca o jertfa plăcută.” –*Parabolele*, p. 298.

“Mă simt încurajată și binecuvântată când realizez că Dumnezeu lui Israel Își conduce încă poporul și va continua să fie cu el, până la sfârșit.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 406 (1913).

3T, pp. 255, 256.

Experiențe și Viziuni, p. 66.

* * *

ISTORIA LUI ISRAEL: AVERTIZARE PENTRU POPORUL LUI DUMNEZEU DE AZI

“În aceste ultime zile, poporul lui Dumnezeu va fi confruntat cu aceleași pericole ca Israelul antic. Cei care nu vor primi avertizările lui Dumnezeu vor cădea în aceleași primejdii ca Israelul antic și nu vor intra în odihnă datorită necredinței. Israelul antic a trecut prin calamități datorită inimilor lor nesfințite și a voinței nesupuse. Respingerea lor finală ca națiune a fost rezultatul necredinței lor, a încrederii în sine, a nepocăinței, a orbirii minții și a împietririi inimii. Prin istoria lor ni se descoperă un semnal de alarmă.” –*Last Day Events*, p. 60.

Trecerea Mării Roșii

1. În diferite momente, în special în fața unor greutăți enorme, ce poruncă a dat Dumnezeu poporului Său? Exodul 14:10,15; Evrei 11:29; Isaia 30:21.

.....

.....

“Marea lecție dată aici este pentru toate timpurile. Adesea, viața creștină este înconjurată de primejdii, iar împlinirea datoriei pare greu de adus la îndeplinire. Imaginația întrezărește o iminentă ruină în față și sclavie sau moarte în urmă. Și totuși, vocea lui Dumnezeu rostește în mod clar: "Mergeți înainte". Noi trebuie să ascultăm de porunca aceasta, chiar dacă ochii noștri nu pot pătrunde prin întuneric și chiar dacă simțim la picioarele noastre valurile reci ale mării. Obstacolele care stau în calea înaintării noastre nu vor dispărea niciodată înaintea unui spirit zăbavnic și îndoielnic. Cel care amână ascultarea, până când fiecare umbră de nesiguranță va dispărea și până când nu va mai fi nici un risc de a da greș sau de a fi înfrânt, nu va asculta niciodată. Necredința șoptește: "Să așteptăm până când sunt date la o parte toate piedicile și până când vom putea vedea în mod clar drumul nostru"; dar credința plină de curaj îndeamnă la înaintare, nădăjduind și crezând totul.” –*PP*, p. 290.

Înainte Canaanului ceresc

2. Ce avertizare ne dă apostolul Pavel? 1 Corinteni 10:1-6.

“Istoria vieții din pustie a poporului Israel a fost consemnată pentru a fi de folos Israelului lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului. Raportul modului în care S-a purtat Dumnezeu cu cei ce pribegeau în pustie în toate călătoriile lor într-o parte și-n alta, îngăduind să fie expuși foamei, setei și oboselii, dar manifestându-Și în mod izbitor puterea pentru a-i ajuta, este bogat în avertizări și sfaturi pentru poporul Său din toate veacurile. Experiența variată a poporului evreu a fost o școală a pregătirii pentru căminul făgăduit din Canaan. Dumnezeu dorește ca poporul Său din aceste zile să revadă, cu o inimă plină de umilință și cu un spirit dispus să învețe, încercările prin care a trecut vechiul Israel, pentru ca să poată fi educat în pregătirea sa pentru Canaanul ceresc.” – *PP*, p. 293.

“Istoria copiilor lui Israel a fost scrisă ca mustrare și exemplu pentru noi asupra cărora a venit sfârșitul timpului. Cei care vor sta tari în credință în aceste ultime zile și vor câștiga intrarea în Canaanul ceresc la sfârșit, trebuie să asculte cuvintele de avertizare spuse de Isus Hristos Israelitilor. Aceste lecții au fost date bisericii din pustie pentru a fi studiate și ascultate de poporul lui Dumnezeu de-a lungul generațiilor ce vor veni. Experiența poporului lui Dumnezeu în pustie va fi experiența poporului Său din acest veac. Adevărul este un loc de protecție în toate timpurile pentru cei care vor ține cu tărie de credința dată o dată pentru totdeauna sfinților.” – (*Manuscript 110, August 6, 1899, “The Unfaithful Husbandmen”*) *The Upward Look*, p. 232.

Păcatul lui Moise

3. Ce consecințe a avut păcatul lui Moise în a dezonora pe Dumnezeu? De ce continuă El să-Și pedepsească încă poporul?
Numeri 20:12; Evrei 12:7,11.

“Domnul S-a mâniat și pe mine, din pricina voastră” (Deuteronom 1,37), a spus Moise. Ochii tuturor copiilor lui Israel erau ațintiți asupra lui Moise și păcatul său a aruncat un blam asupra lui Dumnezeu, care îl alesese drept conducător al poporului Său. Păcatul lui era cunoscut de

întreaga adunare; dacă Dumnezeu l-ar fi trecut cu vederea, s-ar fi lăsat impresia că necredința și nerăbdarea, în situații de mari provocări, pot fi scuzate la cei ce sunt în poziții de răspundere. Dar, când s-a făcut cunoscut că datorită unui singur păcat Moise și Aaron nu aveau să intre în Canaan, poporul a știut că Dumnezeu nu caută la fața omului și că, în mod sigur, îl va pedepsi pe cel vinovat.

„Istoria poporului Israel trebuia să fie scrisă pentru a fi de învățătură și avertizare generațiilor viitoare. Oamenii din toate vremurile ce aveau să vină trebuia să-L vadă pe Dumnezeul cerurilor ca pe un conducător nepărtinitor care, în nici o situație, nu îndreptățește păcatul. Dar puțini sunt aceia care își dau seama de păcătoșenia fără măsură a păcatului. Oamenii se mângâie cu gândul că Dumnezeu este prea bun pentru a-l pedepsi pe păcătos. Dar, în lumina istoriei Bibliei, este clar faptul că bunătatea lui Dumnezeu și iubirea Sa Îl obligă să Se poarte față de păcat ca față de un rău care este fatal păcii și fericirii Universului.” –*Patriarhi și Profeti*, p. 420.

Sarpele de aramă

4. Despre ce experiență a poporului lui Dumnezeu din pustie i-a amintit Isus lui Nicodim? *Numeri 21:9; Ioan 3:14-17.*

.....
.....
„Înălțarea șarpelui de aramă trebuia să-i aducă lui Israel o învățătură însemnată. Ei nu se puteau salva singuri de sub puterea ucigătoare a otrăvii din rănilor lor. Numai Dumnezeu putea să-i vindece. Și, cu toate acestea, ei trebuia să dea pe față credință în mijloacele rânduite de El. Ca să trăiască, trebuia să privească. Credința îi făcea să fie bine primiți de Dumnezeu și, prin faptul că priveau la șarpe, își dovedeau credința....

„Efectele fatale ale păcatului pot fi înlăturate numai prin mijloacele rânduite de Dumnezeu. Izraeliții își salvau viața privind la șarpele care fusese înălțat. Această privire cerea credință. Ei trăiau pentru că credeau în Cuvântul lui Dumnezeu și pentru că își puneau încrederea în mijlocul rânduit pentru însănătoșirea lor. Tot astfel, păcătosul trebuie să privească la Domnul Hristos și să trăiască. El primește iertarea prin credința în jertfa ispășitoare....

„În timp ce păcătosul nu se poate mântui pe sine, are totuși ceva de făcut pentru a obține mântuirea. "Pe Cel ce vine la Mine", zice Domnul

Hristos, "nu-l voi izgoni afară." (Ioan 6,37). Dar noi trebuie să venim la El; și dacă ne căim de păcatele noastre, trebuie să credem că El ne primește și ne iartă. Credința este un dar de la Dumnezeu, dar puterea de a o folosi este a noastră. Credința este mâna cu care sufletul apucă mila și îndurarea date în dar de Dumnezeu." –*Patriarhi și Profeți*, 430, 431.

Apostazia de la Iordan

5. Ce păcat deosebit a comis Israel la Sitim? Ce a instruit Dumnezeu pe poporul Său să nu facă la hotarele Iordanului, lucru valabil încă și astăzi? *Numeri 25:1; Deuteronomul 7:2, ultima parte, 3,4; 2 Corinteni 6:14-16.*

.....

.....

“Evreii au fost făcuți să calce în picioare Legea lui Dumnezeu și să atragă judecățile Lui asupra neamului lor prin faptul că au avut legături cu oamenii idolatri și au luat parte la petrecerile lor. În același fel izbutește Satana și astăzi, în cea mai mare măsură, să-i amăgească la păcat pe urmașii lui Hristos, ademenindu-i să lege prietenii cu nelegiuții și să ia parte la petrecerile lor. "De aceea ieșiți din mijlocul lor și depărtați-vă de ei, zice Domnul, nu vă atingeți de ce este necurat" (2 Corinteni 6:17). Dumnezeu cere de la poporul Său de astăzi să fie tot atât de mult deosebit de lume în ce privește obiceiurile, purtarea și principiile, cât îi cerea și poporului Său de pe timpuri. Dacă ei ascultă în chip credincios de învățăturile Cuvântului Lui, deosebirea aceasta va fi netă; altfel, nu este cu puțință.” –*Patriarhi și Profeți*, p. 458.

Păcatul lui Acan

6. Ce experiență a Israelului antic va repeta poporul lui Dumnezeu de astăzi dacă nu va fi integru? *Evrei 3:12-14.*

.....

.....

“Păcatul lui Acan a adus nenorocirea asupra întregii națiuni. Din pricina păcatului unui singur om, neplăcerea lui Dumnezeu va rămâne asupra comunității Sale până când abaterea va fi descoperită și îndepărtată. Influența de care are să se teamă mai mult comunitatea nu este aceea a împotrivorilor ei fățiși, a necredincioșilor și a batjocoritorilor, ci a urmașilor nesinceri ai lui Hristos. Aceștia fac ca

binecuvântarea Dumnezeului lui Israel să fie reținută și poporul Lui să slăbească.

„Atunci când comunitatea se află în greutăți, când se dă pe față răceală și decădere spirituală care dau prilej vrăjmașilor lui Dumnezeu să se bucure, membrii ei, în loc să-și încrucișeze brațele pentru a se plânde de starea lor nenorocită, să cerceteze mai bine dacă nu cumva se află un Acan în tabără. Fiecare să caute cu umilință și cercetare a inimii să-și descopere păcatele ascunse care îndepărtează prezența lui Dumnezeu.” –*Patriarhi și Profeți*, p. 497.

Credincioși în încercări

7. Pe măsură ce se apropie sfârșitul, ce experiențe ale lui Daniel și tovarășilor săi va inspira poporul lui Dumnezeu să înfrunte încercările ce le stau înaintea? *Daniel 3:17,18; 6:8,22.*

.....

.....

“Timpul de suferință dinaintea poporului lui Dumnezeu va cere o credință care să nu se clatine. Copiii Săi trebuie să facă cunoscut că singurul obiect al închinării lor este El și că nici nu motiv, nici chiar viața însăși, nu-i poate determina să facă cea mai mică concesie închinării false. Pentru inima credincioasă poruncile oamenilor mărginiți și păcătoși se vor prăbuși fără însemnătate în fața Cuvântului veșnicului Dumnezeu. Adevărul va fi ascultat chiar dacă urmarea este închisoarea, exilul sau moartea.

„Așa cum a fost în zilele lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, tot așa și în perioada de încheiere a istoriei pământului, Dumnezeu va lucra cu putere în favoarea acelor care vor sta neclintiți pentru dreptate. Acela care a umblat cu demnitatea iudei în cuptorul încins, va fi cu urmașii Săi oriunde se vor afla. Prezența Lui dăinuitoare îi va mângâia și-i va susține. În timpul de strâmțorare, o strâmțorare care nu a mai fost de când există națiunile, cei aleși ai Săi vor sta neclintiți. Satana împreună cu toată oștirea răului nu va putea distruge pe cel mai slab dintre sfinții lui Dumnezeu. Îngerii care excelează în putere îi vor ocroti, și în favoarea lor Iehova Se va descoperi ca "Dumnezeu al dumnezeilor", în stare să mântuiască în chip desăvârșit pe aceia care și-au pus și își pun încrederea în El.” –*Profeți și Regi*, pp. 512, 513.

De meditat

Apocalipsa 13:16,17.

Coloseni 2:6-8.

“Murmurările izraeliților și nemulțumirea lor rebelă, ca și puternicele minuni făcute în favoarea lor și pedeapsa pentru idolatria și nerecunoștința lor sunt raportate pentru folosul nostru. Pilda vechiului Israel este dată ca o avertizare pentru poporul lui Dumnezeu, pentru ca ei să evite necredința și să scape de mânia Lui. Dacă nelegiuirile evreilor ar fi fost omise din Raportul Sacru, și ar fi fost raportate numai virtuțile, istoria lor n-ar fi reușit să ne învețe lecția pe care ne-o prezintă.” –*4T*, p. 11.

“Decretul care impune cultul acestei zile urmează să fie dat în toată lumea. Într-o măsură limitată el a și fost dat. În diferite locuri puterea civilă vorbește cu glasul unui balaur la fel cum împăratul păgân a vorbit captivilor evrei.

“Judecata și persecuția vor veni asupra tuturor acelor care în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu, refuză de a se închina la acest fals sabbat. Forța este ultimul mijloc al oricărei religii false. La început încearcă cu atracția, așa cum împăratul Babilonului a încercat cu puterea muzicii și a pompei exterioare. Dacă aceste atracții inventate de oameni inspirați de Satana, nu au izbutit să-i facă pe oameni să se închine la chip, flăcările flămânde ale cuptorului au fost gata să-i mistuie. Așa va fi și acum. Papalitatea și-a exercitat puterea ca să-i convingă pe oameni să asculte de ea, și ea va continua să facă lucrul acesta. Avem nevoie de același spirit care a fost manifestat de slujitorii lui Dumnezeu în conflictul cu păgânismul.” –(*Signs of the Times*, May 6, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 976.

* * *

POPORUL LUI DUMNEZEU ÎN LUME, DAR NU DIN LUME

“Prin propriul Său exemplu, Mântuitorul a arătat că urmașii Săi pot fi în lume și totuși nu din lume. El a venit nu pentru a Se împărtăși de plăcerile ei amăgitoare, spre a fi stăpânit de obiceiurile ei și a urma practicile ei, ci de a face voia Tatălui Său, să caute și să mântuiască ce era pierdut. Cu această țință înaintea sa, creștinul poate rămâne nemolipsit în orice împrejurare. Oricare ar fi situația sau împrejurările, mai înalte sau mai umile, el va da pe față puterea adevăratei religii printr-o credincioasă îndeplinire a datoriei.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 467.

Separati de lume

1. Cum caracterizează Dumnezeu pe poporul Său? Ce le poruncește? *Deuteronomul 14:2; Exodul 20:2,3; Matei 6:24.*

.....

.....

“Creștinii trebuie să se păstreze deosebiți de lume, de spiritul și influența ei. Dumnezeu ne poate păstra în lume, dar noi nu trebuie să fim din lume. Iubirea Lui nu este nesigură și oscilantă. El veghează fără încetare asupra copiilor Săi, cu o grijă nemăsurată. Dar El cere o credință neîmpărțită: "nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.” *Matei 6:24.*” – *Profeți și Regi*, p. 59.

2. Care a fost prima metodă a lui Satana de a înșela pe poporul lui Dumnezeu? De ce are atât de mult succes? *Iacov 4:4; 1 Ioan 2:15,17.*

.....

.....

“Dumnezeu îi separase pe izraeliți de toate neamurile, pentru a face din ei propria Sa comoară. Dar ei, disprețuind această înaltă onoare, doreau cu nerăbdare să imite felul de a fi al păgânilor. Și totuși, dorința

.....

pentru Semestrul II, 2016

puternică de a se conforma practicilor și obiceiurilor lumești există și în mijlocul pretinsului popor al lui Dumnezeu. Pe măsură ce se depărtează de Dumnezeu, oamenii urmăresc onorurile și câștigurile lumii. Creștinii caută continuu să imite deprinderile celor care se închină dumnezeului lumii acesteia. Mulți susțin că vor avea o influență mai mare asupra celor nelegiuți dacă se unesc cu oamenii din lume și imită felul lor de viață. Dar toți cei care fac astfel se despart de Izvorul puterii lor. Devenind prieteni ai lumii, ei ajung vrăjmași ai lui Dumnezeu. De dragul onorurilor lumești, ei sacrifică demnitatea nespusă la care i-a chemat Dumnezeu, și anume de a vesti virtuțile "Aceluia care ne-a chemat de la întuneric la lumina Sa minunată. 1 Petru 2:9." –*Patriarhi și Profeți*, p. 607.

“Niciodată omul nu dă pe față mai multă nebbie, decât atunci când caută să-și asigure acceptarea și recunoașterea lumii, sacrificând în oricare măsură ascultarea și onoarea datorate lui Dumnezeu. Atunci când ne așezăm în situația în care Dumnezeu nu poate conlucra cu noi, puterea noastră se va vedea că este slăbiciune.” –*7T*, p. 151.

Instrucțiunile lui Dumnezeu pentru a-Și păzi poporul de pericol

3. Cu ce pericol se confruntă cei care se unesc și imită lumea? *Matei 16:26; Marcu 8:36.*

.....

.....

“Există o primejdie continuă ca cei care susțin a fi creștini să ajungă la concepția că pentru a avea influență asupra celor ce sunt lumești trebuie ca într-o măsură oarecare să se asemene lumii. Însă cu toate că un asemenea drum poate părea că aduce avantaje mai mari, totdeauna se sfârșește cu pierdere spirituală. Poporul lui Dumnezeu trebuie să se păzească cu strictețe împotriva oricărei influențe subtile care caută intrare, prin mijlocirea unor ispite măgulitoare din partea vrăjmașilor adevărului. Copiii lui Dumnezeu -străini și călători în această lume- merg pe o cale presărată cu primejdii. Ei nu trebuie să dea atenție subterfugurilor ingenioase și ispitelor ademenitoare, folosite pentru a-i îndepărta de la ascultare.

„Nu sunt cei mai de temut vrăjmași ai cauzei lui Dumnezeu aceia care sunt cunoscuți și fățiș declarați.” –*Profeți și Regi*, pp. 570, 571.

4. Ce a instruit Domnul pe poporul Său pentru siguranța lui? *Deuteronomul 7:2-4; Romani 12:2; 2 Corinteni 6:14-16.*

“Principiile stabilite în Deuteronomul pentru îndrumarea lui Israel trebuie să fie urmate de poporul lui Dumnezeu până la sfârșitul timpului. Prosperitatea adevărată depinde de menținerea legământului nostru cu Dumnezeu. Niciodată nu trebuie să ne îngăduim să compromitem principiul prin intrarea în alianță cu aceia care nu se tem de El.” –*Profeți și Regi*, p. 570.

“Niciodată n-ar trebui ca poporul lui Dumnezeu să se aventureze pe terenul interzis. Căsătoria între credincioși și necredincioși este interzisă de Dumnezeu....

„Aceia care susțin că sunt de partea adevărului calcă în picioare voința lui Dumnezeu atunci când se căsătoresc cu necredincioși; ei pierd darul harului Său și depun eforturi amare în vederea pocăinței. Cel necredincios s-ar putea să aibă un caracter moral excelent, însă faptul că el sau ea nu a răspuns cerințelor lui Dumnezeu și a neglijat o mântuire atât de mare constituie un motiv suficient de întemeiat, pentru ca să nu se realizeze această unire.” –*Căminul Adventist*, p. 63.

“Chiar și în relații de afaceri, nu putem să ne unim, fără să implicăm principiul, cu cei care nu sunt credincioși lui Dumnezeu. Ceea ce o parte crede că este interzis de conștiință, cealaltă parte îngăduie. Și aceasta nu este cu privire doar la chestiunile religioase, ci și la tranzacțiile în afaceri.” –*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, pp. 215, 216 [*Testimony Treasures*, vol. 2, p. 181].

5. Ce sfat ferm ne dă Domnul? *Isaia 52:11; Faptele Ap. 2:40; 2 Corinteni 6:17,18.*

“Evreii au fost făcuți să calce în picioare Legea lui Dumnezeu și să atragă judecățile Lui asupra neamului lor prin faptul că au avut legături cu oamenii idolatri și au luat parte la petrecerile lor. În același fel izbutește Satana și astăzi, în cea mai mare măsură, să-i amăgească la păcat pe urmașii lui Hristos, ademenindu-i să lege prietenii cu nelegiuții și să ia parte la petrecerile lor. "De aceea ieșiți din mijlocul lor și

depărtați-vă de ei, zice Domnul, nu vă atingeți de ce este necurat" (2 Corinteni 6:17). Dumnezeu cere de la poporul Său de astăzi să fie tot atât de mult deosebit de lume în ce privește obiceiurile, purtarea și principiile, cât îi cerea și poporului Său de pe timpuri. Dacă ei ascultă în chip credincios de învățăturile Cuvântului Lui, deosebirea aceasta va fi netă; altfel, nu este cu puțință." –*Patriarhi și Profeți*, p. 458.

"Lumea este sclava îngăduinței de sine. "Pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții" stăpânesc mulțimile. Însă urmașii lui Hristos au o chemare mai sfântă. "Ieșiți din mijlocul lor, și fiți deosebiți, spune Domnul, și nu atingeți ce este necurat." În lumina Cuvântului lui Dumnezeu, suntem îndreptățiți să declarăm că nu poate fi adevărată acea sfințire care nu rodește o renunțare la tendințele păcătoase și la plăcerile lumii." *Tragedia Veacurilor*, 475

6. De ce scoate Dumnezeu în evidență importanța ca poporul Său să fie separat de lume? 1 Petru 1:14-16; Leviticul 20:24,26; Numeri 23:9.

.....

.....

"Hristos îi îndeamnă pe toți să mediteze, să facă o socoteală corectă. Puneți într-un taler pe Isus, care înseamnă o comoară veșnică, viață, adevăr, cer și bucurie în Hristos, sufletele răscumpărate, și puneți în celălalt taler al balanței fiecare atracție pe care lumea o poate oferi. Pe un taler puneți pierderea sufletului vostru și a sufletelor pentru care ai fi putut fi instrument de salvare, iar pe celălalt, pentru tine și pentru ei o viață care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Cântăriți pentru prezent și pentru eternitate. În timp ce sunteți astfel implicați, Hristos vorbește: "Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?" *SpT*. 130.

Lucrați în lume pentru mântuirea sufletelor

7. Totuși, fiind separați de lume, ce privilegiu și responsabilitate specială poartă poporul lui Dumnezeu? Ioan 17:16,17; Matei 5:16.

.....

.....

"Între oamenii lumești și aceia care Îi slujesc lui Dumnezeu cu credințioșie există o prăpastie mare. Gândurile, simpatiile și

simțămintele lor nu sunt în armonie cu privire la subiectele cele mai importante - Dumnezeu, adevărul și veșnicia....

“Totuși trebuie să fim precauți și să nu îngăduim un spirit de bigotism și de intoleranță. Noi nu trebuie să stăm deoparte de ceilalți, într-un spirit care pare să spună: „Nu te apropia de mine. Eu sunt mai sfânt decât tine.” Nu vă izolați de semenii voștri, ci căutați să le împărtășiți adevărul cel prețios care a binecuvântat inima voastră. Faceți să se vadă că religia voastră este o religie a dragostei....

“Totuși, dacă suntem creștini, având Duhul Aceluia care a murit pentru a-i elibera pe oameni de păcatele lor, vom iubi sufletul semenilor noștri atât de mult, încât nu vom aproba plăcerile lor păcătoase prin prezența sau prin influența noastră. Noi nu putem să aprobăm comportamentul lor prin faptul că ne asociem cu ei și luăm parte la petrecerile și întrunirile lor, unde nu Dumnezeu conduce. Departe de a le face bine, un asemenea comportament îi va face numai să se îndoiască de realitatea religiei noastre. Noi am fi niște lumini false, conducând sufletele la ruină prin exemplul nostru.” –*Solii Alese, vol. 2, pp. 127, 128.*

Pentru studiu personal

“Fac apel către comunitățile din fiecare conferință. Stați despărțiți și deosebiți de lume - în lume, dar fără a face parte din ea, reflectând razele strălucitoare ale Soarelui neprihănit, fiind curați, sfinți și nepătați și ducând în credință lumina la toate drumurile și potecile pământului.” – *6T*, p. 437.

Solii către tineret, pp. 129-131, 81, 82.

5T, pp. 535, 536, 209, 210.

* * *

REPARATORI DE SPĂRTURI

“Aici sunt date caracteristicile acelor care vor fi reformatori care vor purta stindardul soliei îngerului al treilea care se dau drept popor păstrător al poruncilor lui Dumnezeu și care cinstește pe Dumnezeu și sunt angajați în mod serios în văzul întregului univers la rezidirea dărmăturilor de mai înainte. Cine îi numește „dregători de spărturi, cei ce dreg drumurile și fac țara cu puțință de locuit? Dumnezeu. Numele lor sunt scrise în cer ca reformatori, ca restauratori, ca ridicând din nou temeliiile străbune.” –(*Review and Herald*, 13 Octombrie, 1891) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1151.

O spărtură în Legea lui Dumnezeu

1. Ce spărtură a fost făcută în Legea lui Dumnezeu? *Daniel 7:25; Isaia 24:5.*

.....

 “În dispensațiunea creștină, marele vrăjmaș al fericirii omului a făcut din Sabatul poruncii a patra o țintă deosebită de atac. Satana spune: Voi lucra împotriva planului lui Dumnezeu. Voi împuternici pe urmașii mei să dea la o parte memorialul lui Dumnezeu - Sabatul zilei a șaptea. În felul acesta, voi arăta lumii că ziua sfințită și binecuvântată de Dumnezeu a fost schimbată. Ziua aceea nu va mai trăi în mințile oamenilor. Voi șterge amintirea ei. Voi așeza în locul ei o zi care nu poartă pecetea lui Dumnezeu, o zi care nu poate fi un semn între Dumnezeu și poporul Său. Voi face ca aceia care acceptă ziua aceasta să pună asupra ei sfințenia pe care Dumnezeu a așezat-o asupra zilei a șaptea.

“Prin vicarul meu, mă voi înălța pe mine. Ziua întâi va fi preamărită, iar lumea protestantă va primi acest sabbat fals ca fiind autentic. Prin nepăzirea Sabatului pe care Dumnezeu l-a instituit, voi arunca dispreț asupra Legii Sale. Cuvintele "Un semn între Mine și voi și urmașii voștri" le voi face să fie folosite în favoarea sabbatului meu.” – *Profeți și Regi*, pp. 183, 184.

2. Ce va face poporul lui Dumnezeu la timpul sfârșitului? *Isaia 61:4; 58:12,13.*

“La vremea sfârșitului, orice instituție divină va fi restatornicită. Spărtura făcută în Lege atunci când Sabatul a fost schimbat de om urmează să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, un amintitor continuu al puterii lui Dumnezeu. În cuvinte distincte și lămurite ei trebuie să prezinte nevoile ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să colaboreze cu El în reclădirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregătorii spărturii, cei ce dreg drumurile și fac țara cu puțință de locuit (vezi *Isaia 58,12*).” –*Profeți și Regi*, p. 678.

Legea lui Dumnezeu – de neclintit și veșnică

3. Ce a spus Isus cu claritate despre Legea Sa? Ce va înălța poporul Său? *Matei 5:17; Luca 16:17; Matei 5:19.*

“În capitolul cincizeci și opt din *Isaia* este precizată lucrarea acelor care se închină lui Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului: „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temelile străbune” (*Isaia 58,12*). Memorialul lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea, va fi înălțat....

“Aici este descoperită cu claritate istoria bisericii și a lumii, a celor credincioși și a celor necredincioși. Cei care sunt credincioși în timpul propovăduirii soliei îngerului al treilea și-au îndreptat pașii pe calea poruncilor lui Dumnezeu, pentru a-L respecta, cinsti și slăvi pe Acela care a creat cerurile și pământul. Forțele împotrivoare L-au dezonorat pe Dumnezeu, făcând o spărtură în Legea Sa, iar când lumina care vine din Cuvântul Său a îndreptat atenția spre poruncile Sale sfinte, arătând spărtura făcută de autoritatea papală în Lege, atunci, pentru a scăpa de acuzație, oamenii au încercat să nimicească întreaga Lege. Dar au putut ei să o nimicească? Nu, deoarece toți cei ce vor cerceta Scripturile

pentru ei înșiși vor vedea că Legea lui Dumnezeu este neschimbătoare, veșnică, iar memorialul Său, Sabatul, va rămâne de-a lungul veacurilor veșnice, arătând spre singurul Dumnezeu adevărat, care Se deosebește de toți zeii falși.” –*Solii Alese*, vol. 2, pp. 106, 107.

4. Cu ce se vor confrunta reparatorii de spărturi pentru convingerile lor? 1 Petru 3:13-17.

.....

.....

“Noi trebuie să susținem adevărul pentru că este adevăr, în fața celei mai înverșunate opoziții. Dumnezeu lucrează asupra minții oamenilor, nu lucrează numai omul. Marea lumină luminătoare este de la Hristos; strălucirea exemplului Său trebuie să fie ținut înaintea oamenilor în fiecare cuvântare.” –(Letter 1f, 1890) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1152.

“Împotrivirea și descurajarea pe care clăditorii din zilele lui Neemia le-au întâmpinat din partea vrăjmașilor, pe față, cât și a pretinșilor prieteni, sunt tipice pentru experiența pe care o vor avea cei care astăzi lucrează pentru Dumnezeu. Creștinii sunt probați nu numai prin mânia, nemulțumirea și cruzimea vrăjmașilor, ci și prin indolența, nehotărârea, încropeala și trădarea pretinșilor prieteni și ajutători. Batjocura și disprețul sunt îndreptate asupra lor. Și același vrăjmaș care conduce la nemulțumire, într-o împrejurare mai favorabilă, folosește mijloace mai crude și mai violente.” –*Profeți și Regi*, p. 644.

“Cei care lucrează în teama de Dumnezeu pentru a scăpa biserica de piedici și pentru a repara nedreptăți mari, în scopul ca poporul lui Dumnezeu să vadă necesitatea de a se scârbi de păcat și să poată propăși în curăție și, de asemenea, ca Numele lui Dumnezeu să fie slăvit, aceștia vor întâmpina mereu un curent de împotrivire din partea celor neconsacrați.” –*3T*, p. 270.

Dumnezeu veghează asupra bisericii Sale

5. Cum consideră Dumnezeu biserica Sa de pe pământ, chiar dacă este mică în ochii lumii? Deuteronom 32:9,10; Zaharia 2:8.

.....

.....

“Trebuie să ne amintim că, așa slabă și plină de defecte cum este ea, biserica este singurul obiect de pe pământ, asupra căruia Domnul Hristos

își concentrează atenția supremă. El veghează neîncetat asupra ei, cu multă grijă, și o întărește prin Duhul Său cel Sfânt.” –*Solii Alese*, vol. 2, p. 396 (1902); *Last Day Events*, p. 58.

“Domnul și-a ales slujitorii și o biserică a Sa, care a supraviețuit persecuției, opoziției și întinericului. Isus a iubit biserica și S-a dat pe Sine pentru ea. Prin urmare, El o va înălța, o va înnobila, o va educa și o va înzestra, astfel încât să rămână statornică în mijlocul influențelor degradatoare ale acestei lumi. Dumnezeu a ales oameni, ca să vegheze cu râvnă și cu o vigilență perseverentă, pentru ca biserica Lui să nu poată fi doborâtă de amăgirile rele ale lui Satana, ci să reziste în lume pentru a răspândi slava lui Dumnezeu printre oameni. Întotdeauna, între biserică și lume va exista un conflict aprig. Vor exista confruntări în domeniul gândirii și al principiilor, între adevăr și ideile greșite, dar, în criza care a început deja să se apropie de punctul ei culminant, oamenii cu experiență trebuie să-și îndeplinească lucrarea rânduită lor de Dumnezeu și să vegheze asupra sufletelor pentru care vor fi chemați să dea socoteală.” –*Mărturii pt Predicatori și Lucrătorii Evangheliei*, p. 52.

6. În timp ce poporul lui Dumnezeu arată către cărarea îngustă spre împărăția Sa, ce se va vedea în ciuda puternicilor împotriviri? *Isaia 30:21; Psalmii 51:13.*

.....

.....

“Poporul Domnului caută să repare spărtura care a fost făcută în Legea lui Dumnezeu

“Aceasta îi deranjează pe vrăjmașii credinței noastre și este folosit orice mijloc pentru a ne împiedica în lucrare. Și cu toate acestea, zidul distrus se înalță neîncetat. Lumea este avertizată și mulți încetează să mai calce în picioare Sabatul lui Iehova. Dumnezeu este angajat în această lucrare și omul nu o poate opri. Îngeri ai lui Dumnezeu se alătură eforturilor slujitorilor Săi credincioși, iar lucrarea înaintează în mod constant. Vom întâmpina împotriviri de tot soiul, cum au întâmpinat și cei ce ridicau zidurile Ierusalimului; dacă însă vom veghea, ne vom ruga și vom lucra, așa cum au făcut-o ei, Dumnezeu va lupta pentru noi și ne va dăruia victorii prețioase.” –*3T*, p. 573.

“Dacă rămășița poporului lui Dumnezeu va umbla înaintea Lui în smerenie și credință, El va îndeplini prin ei planul Său veșnic, făcându-i

în stare să lucreze în mod armonios la ducerea în lume a adevărului, așa cum este el în Isus. El îi va folosi pe toți - bărbați, femei și copii - pentru a face ca lumina să strălucească înaintea lumii, și la chemarea unui popor care va fi credincios față de poruncile Lui. Prin credința pe care poporul Său o exercită în El, Dumnezeu va face cunoscut lumii că El este adevăratul Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.” –9T , p. 274.

Nevoia de reformatori

7. Ce conducători din Israelul antic sunt exemple speciale pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi? *Neemia 1:6-9; Ezra 10:10-12.*

.....

.....

“În lucrarea de reformă, ce urmează să fie făcută astăzi, este nevoie de bărbați care, asemenea lui Ezra și Neemia, nu vor acoperi și nu vor scuza păcatul, nici nu se vor da înapoi de la apărarea onoarei lui Dumnezeu. Aceia asupra cărora zace povara acestei lucrări nu-și vor găsi pacea când se săvârșește răul și nici nu vor acoperi păcatul cu un veșmânt de milă falsă. Ei își vor aduce aminte că Dumnezeu nu caută la fața oamenilor și că asprimea pentru câțiva se poate dovedi a fi, milă pentru mulți. Își vor aminti, de asemenea, că în acela care mustră păcatul întotdeauna se va da pe față spiritul lui Hristos.

“În lucrarea lor, Ezra și Neemia s-au umilit înaintea lui Dumnezeu, mărturisindu-și păcatele și păcatele poporului lor, și cerând iertare, ca și când ei ar fi fost călcătorii. S-au luptat, s-au rugat și au suferit cu răbdare.” –*Profeți și Regi*, p. 675.

Pentru studiu personal

“Această profecie [Isaia 58:12-14] se aplică și timpului nostru. O spărtură a fost făcută în Legea lui Dumnezeu atunci când Sabatul a fost schimbat de către puterea Romei. Dar a venit timpul ca această instituție divină să fie restabilă. Spărtura trebuie refăcută, iar temelia multor generații să fie reclădită.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 452.

“Acesta este poporul care drege spărtura din Legea lui Dumnezeu. Ei văd că Sabatul poruncii a patra a fost înlocuit printr-un sabbat fals, o zi care nu are nici o aprobare din partea Cuvântului lui Dumnezeu. În mijlocul unui mari opoziții ei devin loiali față de Dumnezeul lor și iau

poziție sub steagul îngerului al treilea.” –(Manuscript 48, 1900) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1152.

* * *

15

Sabatul din 8 Octombrie, 2016

STRĂJERUL

“Într-un sens special, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume ce piere. Asupra lor luminează lumina minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată o lucrare de cea mai mare însemnătate - proclamarea primei, a doua și a treia solii îngerești. Nu e o altă lucrare de o așa mare importanță. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția.” –9T, 19.

Fiecare trebuie să fie un străjer

1. Ce responsabilitate a dat Domnul profetului Ezechiel? Este această responsabilitate încredințată doar pastorului sau prezbiterului bisericii sau fiecărui copil al lui Dumnezeu? *Ezechiel 33:7; 2 Corinteni 5:20.*

.....

.....

“În măsura în care se extind ocaziile sale, fiecare om care a primit lumina adevărului este sub aceeași răspundere ca și profetul lui Israel căruia i s-a adresat cuvântul:...

“Să așteptăm noi oare până la împlinirea profețiilor cu privire la sfârșit ca de-abia atunci să spunem ceva cu privire la ele? De ce valoare vor mai fi atunci cuvintele noastre? Să așteptăm noi oare până când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra călcătorului de Lege, ca de abia atunci să-i spunem cum să le evite? Unde este credința noastră în Cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie oare să vedem cum se împlinesc cele prezise ca de-abia atunci să credem ce a spus El? În raze clare și distincte, lumina a venit la noi, arătându-ne că ziua cea mare a Domnului

este aproape, "este chiar la uși". Să căutăm să citim și să înțelegem înainte de a fi prea târziu." –9T , pp. 19, 20.

2. De ce trebuie să vegheze constant străjerul? Matei 24:42-46.

.....

.....

“Timpul prețios a fost pierdut. Ocaziile de aur au trecut fără a fi folosite, din cauza lipsei discernământului spiritual și a lipsei unei conduceri strategice înțelepte, care să plănuiască și să conceapă modalități și mijloace de a învinge vrăjmașul și de a ocupa teritoriul....

“Străjeri adormiți, cât mai este din noapte? Știți cât este ceasul? Nu simțiți nici o răspundere de a da semnalul de primejdie și de a vesti avertizările pentru timpul acesta? Dacă nu simțiți această răspundere, coborâți de pe zidurile Sionului, căci Dumnezeu nu vă va încredința lumina pe care dorește să o ofere. Lumina le este dată numai acelor care o vor reflecta asupra altora.” –(Manuscript 107, 1898) *Evanghelizare*, p. 144.

“Mulți dintre cei care au fost așezați pe muntele Sionului, spre a veghea cu un ochi de vultur apropierea primejdiei și a avertiza, dorm ei înșiși. Chiar aceia care trebuie să fie cei mai activi și mai vigilenți în acest ceas al primejdiei își neglijează datoria și aduc asupra lor sângele sufletelor ce pier.” –5T , p. 234.

Solia străjerului

3. Ce solie li s-a poruncit străjerilor să proclame? Ioel 2:1,15; Isaia 40:10; Matei 24:32,33.

.....

“Vestiți semnalul de alarmă pretutindeni în țară. Spuneți-le oamenilor că ziua Domnului este aproape și în grabă mare. Nimeni să nu rămână neavertizat. Noi am fi putut să ne aflăm în locul sufletelor sărmame care se află în mijlocul ideilor false. În conformitate cu adevărul pe care l-am primit mai presus de ceilalți, suntem datori să le împărtășim și lor aceleași lucruri....

“Dacă ne vom ocupa cu fermitate poziția de lucrători ai lui Dumnezeu, spunând: “Domnul ne-a dat o solie, iar noi nu putem sa fim niște străjeri credincioși, dacă nu rămânem la datorie, prin urmare, vom duce lucrarea mai departe cu orice risc”, atunci am descoperi că îngerii

lui Dumnezeu vor lucra pentru împlinirea nevoilor noastre gospodărești de acasă și îi vor spune vrăjmașului; “Pleacă de aici.” –(*Historical Sketches*, pp. 127, 128 [1886]) *Evanghelizare*, pp. 218, 655.

4. Ce a poruncit Dumnezeu servilor Săi? Suntem străjeri ce dau un ton clar soliei? *Isaia 58:1.*

.....

.....

“Biserica să se ridice și să se pocăiască înaintea lui Dumnezeu de alunecările ei. Străjerii să se trezească și să sune din trâmbiță cu fermitate! Avem de proclamat o avertizare categorică. Dumnezeu le poruncește slujitorilor Săi: ‘Strigă în gura mare, nu te opri! Înălță-ți glasul ca o trâmbiță, și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!’ (*Isaia 58:1.*)” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 126.

“Străjerii de pe zidurile Sionului au privilegiul de a trăi așa de aproape de Dumnezeu și de a fi atât de sensibili la influența Duhului Său, încât El să poată lucra prin ei pentru a le spune celor păcătoși că sunt în pericol și pentru a-i îndruma spre locul de adăpost. În calitate de aleși ai lui Dumnezeu, pecetluiți cu sângele consacrării, ei trebuie să-i salveze pe oameni de la distrugerea iminentă. Ei trebuie să-i avertizeze cu credincioșie pe semenii lor cu privire la rezultatul sigur al fărâdelegii și să apere interesele bisericii. Străjerii lui Dumnezeu nu-și pot permite niciodată să-și micșoreze vigilența. Lucrarea care le-a fost încredințată necesită exercitarea tuturor capacităților lor. Glasurile lor trebuie să se înalțe asemenea unui sunet de trâmbiță și să nu transmită niciodată o notă șovăitoare și nesigură. Ei nu trebuie să lucreze pentru un salariu, ci pentru că nu pot face altfel, deoarece își dau seama că, dacă vor da greș în ce privește predicarea Evangheliei, asupra lor planează un blestem.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 15.

Responsabilitatea străjerului

5. Este suficient ca un străjer să Îl accepte pe Isus ca Mântuitor? Care este responsabilitatea sa? *Ezechiel 33:7-9.*

.....

.....

“Aceste cuvinte ale profetului declară responsabilitatea solemnă a aceluia care sunt chemați să fie păzitorii bisericii, ispravnici ai tainelor

.....

pentru Semestrul II, 2016

lui Dumnezeu. Ei trebuie să stea ca niște străjeri pe zidurile Sionului pentru a da semnalul de alarmă, când se apropie vrăjmașul. Dacă, din vreun motiv, simțurile lor spirituale devin atât de amorțite, încât nu sunt în stare să sesizeze pericolul, și poporul pierе, pentru că ei nu au reușit să dea semnalul de alarmă, Dumnezeu va cere din mâna lor sângele celor pierduți.” –*Slujitorii Evangheliei*, p. 15.

“Străjerii trebuie să trăiască foarte aproape de Dumnezeu, ca să audă Cuvântul și să li se imprime Duhul Lui, pentru ca poporul să nu privească la ei în zadar. "Când zic celui rău: 'Răule, vei muri negreșit!' și tu nu-i spui ca să-l întorci de la calea lui cea rea, răul acela va muri în nelegiuirea lui, dar sângele lui îl voi cere din mâna ta. Dar dacă vei înștiința pe cel rău, ca să se întoarcă de la calea lui, și el nu se va întoarce, va muri în nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul." Ambasadorii lui Hristos trebuie să ia seama ca, prin necredințioșia lor, să nu-și piardă propriul lor suflet și sufletele celor care îi ascultă.” –*4T*, p. 403.

6. În timp ce întreaga lume va fi obligată să accepte semnul fiarei, ce solie măreață trebuie să predice străjerii? *Apocalipsa 14:6-10; 18:2, ultima parte -5.*

.....

.....

“În timp ce lumea protestantă, prin atitudinea ei, face concesii Romei, să ne trezim ca să înțelegem situația și să vedem confruntarea dinaintea noastră în adevărata ei importanță. Veghetorii să ridice acum vocea și să transmită solia care este adevărul prezent pentru timpul acesta. Să le arătăm oamenilor unde ne aflăm în prezent în istoria profeției și să căutăm să trezim lumea la conștientizarea valorii și privilegiilor libertății religioase de care ne-am bucurat atâta timp.” –*5T*, p. 716.

7. Ce legătură este între responsabilitatea străjerului și a doua venire a lui Isus? *Isaia 40:9; Ioel 2:11-13.*

.....

.....

“Poporul trebuie să fie trezit cu privire la primejdia timpului de față. Veghetorii dorm. Noi suntem rămași cu ani în urmă. Fie ca Veghetorul

șef să simtă urgența necesității de a lua seama la ei înșiși. Dacă nu, vor pierde ocaziile ce le-au fost date pentru a vedea primejdiile.” –5T , p. 715.

“Dacă fiecare ostaș al lui Hristos și-ar fi făcut datoria, dacă fiecare străjer de pe zidurile Sionului ar fi dat cu trâmbița un sunet lămurit, lumea ar fi putut să audă mai de mult solia de avertizare. Dar lucrarea noastră este cu ani în urmă. În timp ce oameni dormeau, Satana a făcut pe furiș un marș asupra noastră.” –9T , 29.

“Dacă planul lui Dumnezeu ar fi fost realizat de poporul Său în ce privește transmiterea către lume a soliei de har înainte de data aceasta, Hristos ar fi venit pe pământ, iar sfinții ar fi primit salutul de bun venit în cetatea lui Dumnezeu.” –6T , p. 449.

Pentru studiu personal

“De ce parte stăm? Ne-am pus pe deplin sub conducerea și protecția Duhului Sfânt, dăm solia pentru acest timp? Tinde fiecare efort pe care îl facem să înainteze proclamarea soliei? Atât cât îngăduie ocaziile, fiecare care a primit lumina adevărului se află sub aceeași responsabilitate solemnă și înfricoșată ca profetul din Israel, căruia i-a fost adresat cuvântul: ‘Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea! Când voi zice celui rău: "Vei muri negreșit!", dacă nu-l vei înștiința, și nu-i vei spune, ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta! Dar dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui, dar tu îți vei mântui sufletul!’” –*Review and Herald*, Iulie 28, 1904.

* * *

MISIUNEA POPORULUI LUI DUMNEZEU DIN ULTIMELE ZILE

“Misiunea urmașilor lui Hristos este să ducă adevărul locuitorilor pământului, să-i salveze din vinovăția și nepăsarea lor. Oamenii trebuie să aibă adevărul pentru ca să fie sfințiți prin el, și noi suntem canale ale luminii lui Dumnezeu. Talentele noastre, banii noștri, cunoștința noastră nu sunt numai pentru beneficiul nostru; ele trebuie să fie folosite pentru salvarea de suflete, pentru a ridica pe om din viața lui de păcat și a-l aduce, prin Hristos, la nemărginitul Dumnezeu.” –*4T*, p. 80.

Proclamarea adevărului

1. Cu ce seamănă Hristos biserica Sa? Matei 5:14-16.

.....

.....

“Hristos a dat bisericii o însărcinare sfântă. Fiecare membru trebuie să fie un canal prin care Dumnezeu poate împărtăși lumii comorile harului Său, bogățiile nepătrunse ale lui Hristos. Mântuitorul dorește așa de mult ca slujitorii Săi să prezinte lumii Spiritul și caracterul Său. Nu există nimic de care lumea să aibă atâta nevoie ca de manifestarea prin oameni a iubirii Mântuitorului. Întreg cerul așteaptă bărbați și femei prin care Dumnezeu să poată descoperi puterea creștinismului.

“Biserica este instrumentul lui Dumnezeu pentru vestirea adevărului, împuternicită de El să facă o lucrare deosebită; și, dacă ea este loială față de El, ascultătoare de toate poruncile Sale, atunci înăuntrul ei va dăinui măreția harului divin. Dacă ea va fi credincioasă îndatoririlor ei, dacă va cinsti pe Domnul Dumnezeu lui Israel, atunci nu există putere care să-i stea împotriva.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 600.

2. Care este misiunea rămășiței poporului lui Dumnezeu? 1 Corinteni 9:16-19; 1 Petru 2:9.

“Adevărurile cele mai solemne, încredințate vreodată celor muritori, ne-au fost date nouă să le vestim lumii. Proclamarea acestor adevăruri trebuie să fie lucrarea noastră. Lumea trebuie să fie avertizată și poporul lui Dumnezeu trebuie să fie sincer față de sarcina încredințată lui....

“Rămășița poporului lui Dumnezeu trebuie să fie un popor convertit. Prezentarea acestei solii trebuie să aibă drept urmare convertirea și sfințirea de suflete. Noi trebuie să simțim puterea Duhului lui Dumnezeu în această mișcare. Aceasta este o solie minunată, precisă; ea înseamnă totul pentru primitor și trebuie să fie proclamată cu o strigare puternică. Trebuie să avem o credință sinceră, dănuitoare, că solia aceasta va merge cu o importanță sporită până la sfârșitul timpului.” –9T , pp. 19, 154.

În întreaga lume

3. Cât de departe se extinde lucrarea ucenicilor lui Isus? Matei 24:14; Faptele Ap. 1:8; Apocalipsa 14:6.

.....

.....

“Cuvântul nostru de ordine trebuie să fie: “Înainte, mereu înainte”. Îngerii lui Dumnezeu vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea. Povara noastră pentru "regiunile îndepărtate" nu poate fi abandonată, până ce pământul întreg nu va fi luminat de slava Domnului.” –6T , p. 29.

“Însărcinarea dată ucenicilor ne este dată și nouă. Astăzi, ca și atunci, un Mântuitor răstignit și înviat trebuie să fie înălțat înaintea acelor care sunt fără Dumnezeu și fără nădejde în lume. Domnul cheamă pastori, învățători și evangheliști. Din poartă în poartă și din ușă în ușă, servii Săi trebuie să proclame solia mântuirii. Solia iertării prin Hristos trebuie să fie dusă oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

“Solia nu trebuie să fie prezentată în expuneri lipsite de foc și de viață, ci în expuneri clare, hotărâte, mișcătoare. Sute de persoane așteaptă avertizarea de a-și scăpa viața. Lumea are nevoie să vadă în creștini o dovadă a puterii creștinismului. Nu numai în câteva locuri, ci în lumea întreagă, sunt necesari solii harului.” –8T , pp. 15, 16.

4. Ce a spus Isus despre nevoia de lucrători în via Sa? Pe măsură ce se apropie secerișul final, suntem gata să răspundem la fel ca și Isaia profetul? Matei 9:37,38; Isaia 6:8.

“Astăzi există aceeași lipsă. Lumea are nevoie de lucrători care să lucreze așa cum a lucrat Hristos pentru cei suferinzi și păcătoși. Într-adevăr, există o mulțime de oameni la care trebuie să se ajungă. Lumea e plină de boală, de suferință, nenorociri și păcat. Ea este plină de aceia cărora trebuie să li se vină în ajutor: slabi, neajutorați, necunoscători, degradați.” –6T, p. 254.

“Lucrarea se află în fața noastră. Ne vom angaja noi în ea? Trebuie să lucrăm repede și să înaintăm mereu. Să ne pregătim pentru marea zi a Domnului. Nu avem timp de pierdut, nu avem timp să ne angajăm în planuri egoiste. Lumea trebuie să fie avertizată. Ce facem noi, personal, pentru a le duce altora lumina? Dumnezeu i-a lăsat fiecărui om o parte din lucrarea Sa. Fiecare are o parte de îndeplinit, iar noi nu putem să neglijăm lucrarea aceasta fără să ne punem sufletul în pericol.” –*Solii Alese*, vol. 1, p. 126.

5. Ce scop are poporul lui Dumnezeu? Apocalipsa 18:1; Isaia 60:1.

„Totuși Generalul nostru, care nu face niciodată greșeli, ne spune: “Înaintați, mergeți în teritoriile noi, ridicăți stindardul în fiecare țară. ‘Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.’”

„A sosit timpul când pergamentul este desfășurat înaintea lumii prin solii lui Dumnezeu. Adevărul conținut în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să ajungă la orice neam, orice seminție, orice limbă și orice popor. El trebuie să lumineze întunericul din fiecare continent și să se extindă în insulele mării. Această lucrare să fie făcută fără nici o întârziere.

„Cuvântul nostru de ordine se fie: înainte, tot înainte! Îngerii cerurilor vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea. Nu vom putea abandona răspunderea noastră pentru regiunile îndepărtate, până

când întregul pământ nu va fi luminat de slava Domnului.” –*Slujitorii Evangheliei*, p. 470 (1915); *Evanghelizare*, p. 707.

Isus este cu poporul Său până la sfârșit

6. Ce promisiune a lui Isus făcută ucenicilor aparține poporului Său până la sfârșitul timpului? *Matei 28:18-20.*

.....

.....

“Hristos a luat măsuri depline pentru săvârșirea lucrării încredințate ucenicilor și a luat asupra Sa răspunderea succesului ei. Atâta timp cât ascultau de Cuvântul Său și lucrau în legătură cu El, ei nu puteau să dea greș.

“Și nouă ne este dată făgăduința prezenței stăruitoare a lui Hristos. Trecerea timpului nu a adus nici o schimbare în făgăduința dată la despărțire. El este și cu noi astăzi, tot atât de adevărat cum a fost cu ucenicii, și va fi cu noi "până la sfârșit".

“Mergeți și predicați Evanghelia la toate neamurile”, ne spune Mântuitorul, "pentru ca ei să poată deveni copii ai lui Dumnezeu. Eu sunt cu voi în lucrarea aceasta, învățându-vă, îndrumându-vă, mângâindu-vă, întărindu-vă, dându-vă succes în lucrarea voastră de tăgăduire și jertfire de sine. Voi lucra asupra inimilor, convin-gându-le de păcat și întorcându-le de la întuneric la lumină, de la neascultare la dreptate. În lumina Mea ei vor vedea lumină. Voi veți avea de dat piept cu opoziția uneltelor satanice; dar puneți-vă încrederea în Mine. Niciodată nu vă voi lăsa.” –*8T*, p. 17.

7. Ce armură vor purta cei care merg să predice Evanghelia până la a doua venire a lui Hristos și care se vor confrunta cu puterile întunericului? *Efeseni 6:14-18.*

.....

.....

“Zelul pentru Dumnezeu și cauza Sa a mișcat ucenicii să dea mărturie despre Evanghelia cu o mare putere. Nu ar trebui să ardă în inimile noastre același zel care să ne determine să spunem istoria iubirii răscumpărătoare, a lui Hristos și El crucificat? Este privilegiul fiecărui creștin nu doar să aștepte, ci și să grăbească venirea Mântuitorului.

“Dacă biserica va îmbrăca haina neprihănită a lui Hristos, îndepărtându-se de la orice unire cu lumea, atunci înaintea ei stau zorile unei zile strălucite și glorioase. Făgăduința lui Dumnezeu făcută ei va sta nezdruccinată pentru veșnicie. Ea o va face de o măreție veșnică, o bucurie a multor generații. Adevărul, lăsând în urmă pe cei care îl disprețuiesc și îl leapădă, va triumfa. Deși uneori pare întârziat, progresul lui nu a fost împiedicat. Când solia lui Dumnezeu întâmpină împotrivire, El îi dă noi puteri, pentru ca ea să poată exercita o și mai mare influență. Înzestrat cu o putere divină, ea își va croi drum printre cele mai puternice bariere și va birui orice obstacol.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 601.

Pentru studiu personal

“A sosit timpul când cei care-L caută pe Domnul pentru viața lor prezentă și viitoare trebuie să se încreadă în El și numai în El. Toți cei care susțin că sunt evlavioși trebuie să aibă o experiență proprie. Îngerul raportor înregistrează cu credincioșie cuvintele și faptele poporului lui Dumnezeu. Îngerii urmăresc dezvoltarea caracterului și cântăresc valoarea morală. Cei care pretind a crede adevărul trebuie să fie ei înșiși drepecți, cinstiți și să-și exercite toată influența în vederea iluminării și câștigării altora de partea adevărului. Cuvintele și faptele lor sunt canale prin care principiile curate ale adevărului și sfințirii sunt transmise lumii. Ei sunt sarea pământului și lumina lumii.” –*IT*, p. 262.
8T, pp. 14-17.

* * *

AVERTIZAREA ÎMPOTRIVA STRIGĂTULUI “PACE ȘI SIGURANȚĂ”

“Letargia mortală a lumii vă paralizează simțurile. Păcatul nu mai apare deloc respingător, pentru că sunteți orbiți de Satana. Judecățile lui Dumnezeu sunt revărsate în curând asupra pământului. „Scapă-ți viața” este avertizarea din partea îngerilor lui Dumnezeu. Alte voci se aud spunând: „Nu te neliniști; nu există nici un motiv pentru o alarmă deosebită.” Aceia din Sion care sunt trândavi strigă „Pace și siguranță”, în timp ce cerurile declară că o nimicire rapidă este pe punctul să vină asupra călcătorilor legii.” –5T , p. 233.

Ezitare și incertitudine

1. Ce înseamnă de fapt strigătul “pace și liniște”? 1 Tesaloniceni 5:1-3.

.....

.....

“Dacă oamenii din conducerea Conferințelor noastre nu primesc acum solia trimisă lor de Dumnezeu și nu vor intra în rânduri pentru a acționa, comunitățile vor suferi pierderi mari. Când veghetorul, văzând sabia că vine, sună clar din trâmbiță, atunci oamenii din rânduri vor transmite mai departe ecoul acestei avertizări și astfel toți vor avea ocazia să fie gata pentru luptă. Dar prea adesea conducătorii au ezitat, părănd a spune: „Să nu ne grăbim prea tare. Trebuie să fie o greșeală. Trebuie să fim atenți și să nu dăm o alarmă falsă”. Chiar ezitarea și nesiguranța din partea lor sunt un strigăt care vrea să spună: „Pace și siguranță! Nu vă alarmați; nu vă neliniștiți. Mai este încă mult, mult mai mult de făcut în cazul acestui amendament religios decât se crede. Această agitație se va potoli”. În felul acesta, ei neagă în mod categoric mesajul trimis de Dumnezeu și avertizările care erau destinate să trezească comunitățile, ca nu cumva acestea să nu-și facă lucrarea. Trâmbița veghetorului nu sună clar și poporul nu se pregătește de luptă. Veghetorul să fie atent, ca nu cumva, prin ezitarea și întârzierea lui,

suflete să fie lăsate să piară și sângele lor să fie cerut din mâna lui.” –5T , p. 715.

2. Ce duh liniștește conștiința celor care strigă “pace și liniște” în timp ce judecata stă să cadă asupra lumii? 2 Corinteni 11:3,4,13,14.

.....

.....

“Dumnezeu nu S-a schimbat față de slujitorii Săi credincioși, care își păstrează hainele nepătate. Dar mulți strigă: "Pace și siguranță", când asupra lor se abate o prăpădenie neașteptată. Dacă nu are loc o pocăință desăvârșită, dacă oamenii nu-și umilesc inima prin mărturisire și dacă nu primesc adevărul, așa cum este el în Isus, nicidecum nu vor intra în cer. Atunci când va avea loc curățirea în rândurile noastre, noi nu vom mai sta tihniți, fălindu-ne că suntem bogați, că ne-am îmbogățit și nu mai avem nevoie de nimic.

“Cine poate spune pe bună dreptate: "Aurul nostru e curățit în foc și hainele noastre nu sunt mânjite de lume?" L-am văzut pe Învățătorul nostru, arătând spre veșmintele așa-numitei neprihăniri. Smulgându-le, a dezgolit murdăria ce era dedesubt. Apoi mi-a zis: "Nu vezi cum și-au acoperit în mod pretențios murdăria și putreziciunea caracterului? Cum a ajuns cetatea cea credincioasă o desfrânată! Casa Tatălui Meu a fost făcută o casă de negustorie, un loc de unde s-a depărtat prezența și gloria divină! Din pricina aceasta e slăbiciune și lipsește puterea.” –8T , p. 250.

Satana încearcă să controleze mintile oamenilor

3. Care este intenția lui Satana când spune răului bine? Isaia 5:20,21; Ieremia 9:8,9; Coloseni 2:4.

.....

.....

“Ea (teoria sfințirii) ascunde bietelor suflete aflate în întuneric greșeala și mândria. Le dă aparența că sunt buni creștini și că posedă sfințirea, când inimile lor sunt corupte. Este o teorie care susține pacea și siguranța, care nu aduce răul la lumină și nu respinge și nu mustră păcatul. Ea vindecă rana fiicei poporului lui Dumnezeu într-o oarecare măsură, strigând: "Pace, pace", când nu este pace. Bărbați și femei cu inimile întinate aruncă asupra lor veșmântul sfințirii și sunt considerați

ca exemple în turmă, când de fapt ei sunt agenții lui Satana, folosiți de el pentru a ispiti și a înșela sufletele sincere, ducându-le pe căi laterale, astfel ca acestea să nu poată simți puterea și importanța adevărilor solemne proclamate de cel de-al treilea înger.” –*1T*, p. 335.

4. De ce le plac povestirile chiar și celor care pretind a aparține poporului lui Dumnezeu? *Ioan 3:19-21; 2 Timotei 4:3.*

.....

.....

“Muștrările și avertizările acestea tulbură liniștea acestor santinele adormite și iubitoare de tihnă și lor nu le place. În inimă, dacă nu în cuvinte, ei spun: "De acesta nu este nevoie. Acesta-i prea sever, prea dur.... De ce nu proorocesc lucruri liniștitoare, și să strige: "Pace, pace? Atunci totul ar merge liniștit.”

“Acestea sunt adevăratele simțăminte ale multora din poporul nostru. Și Satana tresaltă de bucurie față de succesul lui de a stăpâni mintea celor care mărturisesc a fi creștini. El i-a înșelat, le-a amorțit sensibilitățile și a înfipt steagul lui chiar în mijlocul lor, și ei sunt atât de înșelați, încât nu știu că este chiar el.” –*2T*, p. 440.

Mânia lui Dumnezeu

5. Ce se va întâmpla cu cei care au primit din belșug lumina, dar nu au iubit-o și nu au umblat în ea? *Ezechiel 9:5,6.*

.....

.....

“Aici, [Ezechiel 9:5,6] vedem că biserica - Sanctuarul Domnului - a fost prima care a simțit lovitura mâniei lui Dumnezeu. Oamenii din vechime, aceia cărora Dumnezeu le-a dat o mare lumină și care au stat ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, au trădat încrederea ce le-a fost acordată. Ideea lor este aceea că nu avem nevoie să privim după minuni și manifestări deosebite ale puterii lui Dumnezeu ca în vremurile din vechime. Timpurile s-au schimbat. Aceste cuvinte întăresc necredința lor și ei spun: Domnul nu face nici bine, nu face nici rău. El este prea milostiv pentru a aduce asupra oamenilor judecățile Lui. Astfel, „pace și siguranță” este strigătul oamenilor care nu-și vor mai ridica niciodată glasul asemenea unei trâmbițe, pentru a arăta poporului lui Dumnezeu nelegiuirea lor și casei lui Iacob, păcatele lor. Acești câini

muți, care nu latră, sunt aceia care vor simți răzburarea cea dreaptă a unui Dumnezeu ofensat. Bărbați, fecioare și copii, vor pieri cu toții împreună.” –5T, p. 211.

6. Care va fi soarta celor care pot fi comparați cu fecioarele neînțelepte? Ce avertizare iubitoare adresează Domnul poporului Său? Matei 25:6-13.

.....

.....

“Cei reprezentați prin fecioarele nechibzuite, nu sunt ipocriți. Ei au considerație față de adevăr, l-au apărut și l-au susținut. unii ca aceștia se simt atrași către cei care cred adevărul, dar nu s-au supus cu totul lucrării Duhului Sfânt....

„Aceasta este clasa de credincioși care în timp de primejdie vor striga: "Pace și siguranță". Ei își leagă inimile lor în siguranță și nici nu se gândesc la vreun pericol. Dar când se trezesc din somnolența lor, ei încep să-și dea seama de sărăcia lor, și roagă pe alții să le dea ceea ce le lipsește, dar în cele spirituale, nimeni nu poate suplini scăderile altuia.... Caracterul nu este transferabil. Nimeni nu poate crede pentru altul. Nimeni nu poate primi Duhul pentru altul, nimeni nu poate împărți caracterul său cu un altul, pentru că el, caracterul, este un rod al lucrării Duhului Sfânt.” –Parabolele, p. 411.

Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău

7. Ce chemare va asculta poporul lui Dumnezeu pentru a nu cădea în letargia nimicitoare? 1 Tesaloniceni 5:4-6; Luca 21:34-36; Amos 4:12.

.....

.....

“Atitudinea de veghere trebuie să arate biserica ca fiind într-adevăr poporul lui Dumnezeu. Prin acest semn, cei care așteaptă se deosebesc de lume și dovedesc că sunt străini și călători pe pământ.” –2T, p. 205.

“Sunt mulți în lumea de azi care își închid ochii față de dovezile pe care Hristos le-a dat spre a-i avertiza pe oameni cu privire la venirea Sa. Ei caută să liniștească orice simțământ de teamă, în timp ce chiar atunci semnele sfârșitului se împlinesc cu repeziciune și lumea se grăbește spre timpul când Fiul omului Se va arăta pe norii cerului. Pavel învață că este păcat a fi nepăsător față de semnele care au să preceadă a doua venire a

lui Hristos. Pe cei vinovați de această neglijență el îi numește fii ai nopții și ai întunericului. El îndeamnă la vigilență și la veghere” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 260.

Pentru studiu personal

“Cei ce stau deoparte nu pot purta niciodată laurii victoriei. Cei ce sunt sinceri și loiali nu vor ascunde acest fapt, ci se vor angaja trup și suflet în lucrare și vor risca în bătălie tot ceea ce au, indiferent care ar fi rezultatul luptei. Dumnezeu este un Dumnezeu care urăște păcatul. Și pe aceia care îl încurajează pe păcătos, spunând "Ești în regulă", Dumnezeu îl va blestema.

“...Ei nu sunt în armonie cu dreptatea. Resping mărturia care vine fără ocolișuri, atingând inima, și s-ar bucura să-i vadă reduși la tăcere pe toți cei ce fac muștrări.” –*3T*, p. 272.

“Solia care a precedat lucrarea publică a Fiului lui Dumnezeu, a fost: ‚Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.‘ Matei 3:2. Solia noastră nu trebuie să fie: ‚Pace și liniște.‘ 1 Tesaloniceni 5:3. Ca popor care crede în apropiata revenire a lui Hristos, avem de făcut o lucrare, avem de vestit o solie: ‚pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău.‘ Amos 4:12. Trebuie să ridicăm stindardul și să vestim solia îngerului al treilea – poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” –*Solii Alese, vol. 2*, p. 150.

Last Day Events, p. 233.

Solii Alese, vol. 1, p. 410.

* * *

AVERTIZARE ÎMPOTRIVA SPIRITUALISMULUI ȘI A DOCTRINELOR FALSE

„Prin cele două rătăcirii mari, nemurirea sufletului și sfințirea duminicii, Satana îi va aduce pe oameni în robia amăgirilor sale....

„Deoarece spiritismul imită din ce în ce mai mult creștinismul cu numele, el are o putere mai mare să amăgească și să prindă în cursă. După concepția actuală, chiar și Satana s-a convertit. El va apărea sub forma unui înger de lumină. Prin mijlocirea spiritismului se vor face minuni, bolnavi vor fi vindecați, și multe minuni vor avea loc, lucruri ce nu se pot contesta. Și pentru că duhurile își vor mărturisi credința în Biblie și vor manifesta respect pentru instituțiile bisericii, lucrarea lor va fi acceptată ca o manifestare a puterii divine....

„Învățătura cu privire la conștiința omului în moarte, îndeosebi credința că duhurile morților se întorc să slujească celor vii, a pregătit calea pentru spiritismul modern.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 588, 551.

Porunca lui Dumnezeu

1. Ce a poruncit Dumnezeu întotdeauna poporului Său?
Deuteronomul 18:10,11; Isaia 8:19.

.....

.....

“Spiritismul modern, care se sprijină pe aceeași temelie, nu e decât o redeșteptare, sub o formă nouă, a vrăjitoriei și a închinării la demoni, pe care Dumnezeu le condamnase și le interzisese pe vremuri. El este prezis în Scripturi, care declară că "în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor" (1 Timotei 4,1). Pavel, în a doua lui epistolă către Tesaloniceni, arată lucrarea specială a lui Satana în spiritism, ca un eveniment care urmează să aibă loc foarte aproape de a doua venire a Domnului Hristos. Vorbind despre a doua venire a Domnului Hristos, el spune că va avea loc după lucrarea "Satanei cu tot felul de minciuni, semne și puteri mincinoase" (2 Tesaloniceni 2,9).

„Cuvântul lui Dumnezeu către vechiul Israel este spus și poporului Său din zilele noastre: "Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori; să nu-i întrebați ca să nu vă spurcați cu ei"; "căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului." Leviticul 19:31; Deuteronomul 18:12.” –*Patriarhi și Profeți*, pp. 686, 689.

2. La ce cuvinte din Scriptură trebuie să alerge poporul lui Dumnezeu ca să nu cadă în capcanele lui Satana cu privire la starea morților? *Eclesiastul 9:5,6.*

.....

.....

“Dar nimeni nu trebuie să fie amăgit de pretențiile mincinoase ale spiritismului. Dumnezeu a dat lumii suficientă lumină pentru a o ajuta să descopere cursa. Așa cum s-a arătat deja, teoria care formează chiar temelia spiritismului este în contradicție cu declarațiile lămurite ale Scripturii. Biblia declară că morții nu știu nimic, că toate gândurile lor au pierit; ei nu au parte de nimic din ceea ce se face sub soare; ei nu știu nimic despre bucuriile și necazurile acelor care le-au fost scumpi pe pământ.

“Mai mult decât atât, Dumnezeu a interzis categoric toate pretensele comunicări cu duhurile celor plecați dintre cei vii. În zilele poporului evreu, exista o categorie de oameni care pretindeau, ca și spiritiștii de astăzi, că sunt în legătură cu cei morți. Dar "duhurile familiare", cum erau numiți acești prețiși vizitatori din alte lumi, sunt declarate de Biblie a fi "duhuri de draci" (compară Numeri 25:1-3; Psalmii 106:28; 1 Corinteni 10:20; Apocalipsa 16:14). Lucrarea care se ocupă cu duhurile familiare a fost declarată a fi o urâciune pentru Domnul și a fost solemn interzisă sub pedeapsa cu moartea (Leviticul 19:31; 20:27).” –*Tragedia Veacurilor*, p. 556.

Sub haina creștinismului

3. Cum operează Satana în aceste zile din urmă? *2 Timotei 4:3,4.*

.....

“Este adevărat că spiritismul își schimbă acum forma și, acoperind unele din trăsăturile cele mai condamnabile, îmbracă o haină creștină....

“Chiar și în forma lui actuală, departe de a fi mai vrednic de tolerat decât până acum, în realitate este mai primejdios, din cauza unei amăgiri

mai subtile. Dacă la început a denunțat pe Hristos și Biblia, acum pretinde că le acceptă pe amândouă. Dar Biblia este interpretată într-un mod care place inimii nerenăscute, în timp ce adevărurile solemne și vitale sunt făcute fără valoare. Se stăruie asupra iubirii ca fiind atributul de căpetenie al lui Dumnezeu, dar este coborâtă la un sentimentalism slab, făcând o mică deosebire între bine și rău. Dreptatea lui Dumnezeu, denunțarea de către El a păcatului, cererile Legii Sale sfinte, toate acestea sunt trecute cu vederea. Oamenii sunt învățați să privească Decalogul ca pe o literă moartă. Fabule plăcute, amăgitoare, pun stăpânire pe simțuri și conduc pe oameni să lepede Biblia ca temelie a credinței lor. Hristos este combătut ca mai înainte; dar Satana a orbit atât de mult ochii oamenilor, încât amăgirea nu este sesizată.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 557, 558, sublinierile adăugate.

“Însă majoritatea oamenilor disprețuiesc adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu și preferă basmele. 2 Tesaloniceni 2,10.11: "Și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.” – *IT*, p. 300.

4. Cât de departe vor ajunge înșelătoriile lui Satana? 2 Corinteni 11:13,14; Matei 24:24.

.....
.....

“Printre mijloacele cele mai eficiente ale marelui amăgitor, sunt învățăturile false și minunile neadevărate ale spiritismului. Sub aparența unui înger de lumină, el își întinde plasele acolo unde se bănuiește mai puțin. Dacă oamenii ar studia Cartea lui Dumnezeu cu rugăciune stăruitoare pentru a o înțelege, n-ar fi lăsați în întuneric, ca să primească învățături rătăcite. Dar, pentru că ei resping adevărul, cad pradă amăgirii.

„O altă rătăcire primejdioasă este învățătura care neagă dumnezeirea lui Hristos, pretinzând că n-a existat înainte de venirea Lui în lume. Această teorie este primită favorabil de o mare categorie de credincioși care pretind a crede Biblia,....

„O altă rătăcire subtilă și primejdioasă, care se răspândește cu repeziciune, este credința că Satana nu există ca ființă personală și că

numele lui este folosit în Scripturi numai pentru a prezenta gândurile și dorințele rele ale omului.” –*Tragedia Veacurilor*, 524.

Singura noastră scăpare

5. Ce cuvinte ale profetului Isaia sunt un standard care demască înșelătoriile așa-zișilor făcători de minuni? Pe lângă aceasta, ce principii va feri poporul lui Dumnezeu de înșelătoria falșilor hristoși? 1 Ioan 4:1; Isaia 8:20; Mica 3:5,6.

.....

.....

“Nu trebuie să primim cuvintele acelor care vin cu o solie care contrazice punctele principale ale credinței noastre. Ei adună multe versete din Scriptură și le îngrămădesc ca dovezi pentru presupusele lor teorii. Acest lucru s-a repetat iarăși și iarăși în ultimii cincizeci de ani. În timp ce Cuvântul lui Dumnezeu trebuie respectat ca atare, implementarea acestor adevăruri într-o manieră care afectează unul dintre stâlpi credinței pe care Dumnezeu i-a stabilit în acești cincizeci de ani, constituie o mare greșeală. Acela care acționează în acest mod nu cunoaște minunata descoperire a Duhului Sfânt care a dat putere și tărie soliilor din trecut ce au fost revelate poporului lui Dumnezeu.” –(*Preach the Word*, p. 5 [1905]) *Counsels to Writers and Editors*, p. 32.

6. Cum vor birui cei credincioși spiritualismul? Efeseni 6:11,12,17.

.....

.....

“Aceia care se împotrivesc învățăturilor spiritismului sunt asaltați nu numai de oameni, ci chiar de Satana și de îngerii lui. Ei au intrat într-o luptă împotriva domniilor, puterilor și duhurilor rele din locurile cerești. Satana nu va ceda nici o palmă de teren, dacă nu este alungat de puterea solilor cerești. Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie în stare să-l înfrunte așa cum a făcut Mântuitorul nostru prin cuvintele: "Stă scris". Satana poate cita acum Scriptura ca în zilele lui Hristos și îi va schimba învățăturile pentru a-și susține amăgirile. Aceia care vor sta în picioare în acest timp de primejdie trebuie să înțeleagă pentru ei mărturia Scripturilor.

„Mulți vor fi puși față în față cu duhurile demonilor, care îi vor personifica pe cei dragi sau pe prieteni, spunând cele mai primejdioase

rătăcirii. Acești vizitatori vor face apel la sentimentele noastre cele mai calde și vor face minuni pentru a-și susține pretențiile. Trebuie să fim pregătiți ca să îi întâmpinăm cu adevărul biblic că morții nu știu nimic și că aceia care se arată în felul acesta sunt duhuri ale demonilor.” – *Tragedia Veacurilor*, pp. 559, 560.

“Unica noastră siguranță este să cercetăm după adevărul care este descoperit în Cuvântul lui Dumnezeu ca după o comoară ascunsă. Subiectele cu privire la Sabat și natura omului și mărturia lui Isus sunt cele mai importante adevăruri care trebuie înțelese; acestea se vor dovedi ca o ancoră ce va susține pe poporul lui Dumnezeu în aceste timpuri primejdioase.” – *IT*, p. 300.

7. Este posibil ca cei care s-au depărtat de Hristos să se întoarcă la adevărata cale? Isaia 55:6,7; Osea 12:6.

.....

.....

“Mi-a fost arătat că Satana nu poate stăpâni mintea dacă aceasta nu este dată de bună-voie spre a fi stăpânită de el. Cei care se îndepărtează de la ce este drept sunt în mare primejdie acum. Ei se despart de Dumnezeu și de paza îngerilor Săi, iar Satana, care caută tot timpul să distrugă sufletele, începe să le prezinte amăgirile sale. Unii ca aceștia sunt în cel mai mare pericol; iar dacă ei își dau seama și încearcă să se împotrivescă puterilor întunericului și să se elibereze din cursa lui Satana, acest lucru nu este ceva ușor. Ei s-au aventurat pe terenul lui Satana și el îi pretinde ca fiind ai lui. El nu ezită să se angajeze cu toate forțele și să cheme în ajutor toată oștirea lui nelegiuită pentru a smulge măcar o singură ființă omenească din mâna lui Hristos. Aceia care l-au invitat pe diavol să-i ispitească vor trebui să facă eforturi disperate spre a se elibera de sub puterea lui. Însă atunci când ei încep să lucreze pentru ei înșiși, îngerii lui Dumnezeu, pe care ei i-au întristat, vin în ajutorul lor. Satana și îngerii lui nu vor să-și piardă prada. Ei se luptă și se războiesc cu îngerii cei sfinți, iar acest conflict este foarte serios. Însă, dacă aceia care au greșit continuă să se roage și, în adâncă umilință, își mărturisesc greșelile, îngeri care excelează în putere vor birui și îi vor smulge de sub puterea îngerilor cei răi.” – *IT*, 301.

Pentru studiu personal

Matei 4:4, 7, 10.

“Spiritualismul este o minciună. El provine din marea minciună de la început: "Hotărât că nu veți muri" (Geneza 3,4).” –*IT*, p. 301.

Experiențe și Viziuni, pp. 262-266.

IT, pp. 297-302.

2T, pp. 171-173.

Tragedia Veacurilor, capitolul 34.

* * *

Vă rugăm citiți **Raportul Misionar al
Departamentului Ministerial** al Conferinței Generale

* * *

RAPORTUL MISIONAR DE LA DEPARTAMENTUL MINISTERIAL AL CONFERINȚEI GENERALE

A se citi în Sabatul din 29 Octombrie, 2016

Colecta Specială a Școlii de Sabat se va strânge în
Sabatul din 5 Noiembrie, 2016

“Luați seama dar, la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.” Faptele ap. 20:28.

“Cei care se angajează în slujirea Cuvântului intră în cea mai importantă lucrare.” –Review and Herald, 6 Octombrie, 1904.

Dragi credincioși în Hristos,

Domnul a înființat biserica Sa ca un trup organizat, făcând responsabili apostolii (pastorii) pentru înaintarea cauzei Sale și instruirea credincioșilor în doctrina sănătoasă. Departamentul Ministerial/Școlii de Sabat este o santinelă într-un sens special cu privire la doctrina care se predică în cuvântul vorbit și scris de către organizația bisericii.

Una dintre cele mai importante instituții de creștere a credincioșilor în cunoștințe și unitate a credinței este Școala de Sabat. Sub îndrumarea lui Dumnezeu, Departamentul alege succesiunea subiectelor ce vor fi studiate în *Școala de Sabat săptămânală*. Pe lângă aceasta, cu ajutorul, în principal al soției mele, produc în fiecare săptămână câte un video în limba engleză și spaniolă pentru pastori și instructori pentru a întări unitatea în credință în punctele doctrinale prin intermediul Școlii de Sabat. Mii de persoane, atât membrii cât și ne-membrii au văzut aceste programe video online. Unii membrii activi le folosesc ca unelte misionare pentru a înființa grupe de studiu pentru sufletele interesate. Aceste video programe sunt promovate pe Facebook, Google, YouTube și pagina de internet a Departamentului Ministerial. Totuși, pentru că Conferința Generală are fonduri limitate, toate activitățile Departamentului media sunt finanțate prin donații private. Sunt necesare mai multe donații pentru a menține pagina web și a facilita difuzarea prin Internet.

O altă funcție importantă a Departamentului este de a sprijini și supraveghea școlile misionare. Actualmente sunt șase astfel de școli în America Latină, una în Asia și două în Africa. Școlile din America

Latină sunt finanțate de uniunile și câmpurile care beneficiază de aceste școli, dar cele din Africa și Asia depind de sprijin din afară. Nevoile financiare a școlilor misionare sunt mari nu numai din cauza salariilor profesorilor, materialelor, alimentelor și cazării ce trebuie plătite, ci și pentru că mulți studenți au nevoie de ajutor financiar sub forma taxelor școlare. De multe ori tinerii doresc să obțină o educație misionară, dar nu și-o pot permite. Donațiile voastre generoase pot face posibil ca un tânăr sau o tânără să fie educată ca misionar.

Departamentul Ministerial este responsabil de pregătirea materialelor și a manualelor și de supravegherea publicațiilor doctrinale. În prezent se actualizează *Manualul Bisericii* și se pregătesc alte manuale pentru pastori și conducători. Din când în când sunt necesare luări de poziții cu privire la chestiuni doctrinale. Toate proiectele Departamentului sunt duse la îndeplinire în de acord cu cererile delegaților de la sesiunea Conferinței Generale. Din nefericire, unele proiecte au trebuit să fie puse în așteptare din cauza lipsei de fonduri, chiar dacă există o dorință de a le avea, ca de exemplu o școală online pentru pastori și lucrători, o carte despre istoria bisericii, o școală misionară online și alte resurse spirituale.

În 1902, sora Ellen G. White a scris: “Este nevoie de un mai mare interes în toate departamentele lucrării de slujire. Timpul trece și lucrarea care trebuie să fie mult mai avansată este aproape nemișcată.” – *Review and Herald*, August 19, 1902. Din nefericire, încă ne confruntăm cu această situație și astăzi. Contribuțiile tale, rugăciunile și sprijinul sunt necesare urgent. Dumnezeu să binecuvânteze inima ta generoasă.

Tzvetan Petkov
Conducătorul Departamentului Ministerial
al Conferinței Generale

**Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi pentru
Departamentul Ministerial al Conferinței Generale**
*Ajută la răspândirea darurilor spirituale cerești
prin darul tău generos!*

19

Sabatul din 5 Noiembrie, 2016

**AVERTIZARE ÎMPOTRIVA
SEMNLUI ȘI CHIPULUI FIAREI**

“Este în interesul fiecăruia să înțeleagă ce înseamnă semnul fiarei și cum să se ferească de amenințările înfricoșate ale lui Dumnezeu. De ce nu se interesează oamenii să știe ce este semnul și chipul fiarei? Acestea sunt în contrast direct cu semnul lui Dumnezeu. [citat Exodul 31:12-17.]” –*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 979.

Ascultarea de Dumnezeu

1. Care va fi poziția poporului lui Dumnezeu când se va impune legea Duminicală? *Faptele Ap. 5:29; Apocalipsa 14:9-11.*

.....

.....

“Poporul lui Dumnezeu va recunoaște guvernarea omenească drept instituție rânduită în mod divin și, prin învățătura și exemplul lui, va recomanda ascultarea de ea ca fiind o datorie sacră, atâta timp cât autoritatea acesteia este exercitată în sfera ei legitimă. Dar, când pretențiile ei intră în conflict cu cele ale lui Dumnezeu, noi trebuie să alegem să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie recunoscut și ascultat ca o autoritate mai presus de toată legislația omenească. “Așa zice Domnul!” nu trebuie să fie dat la o parte pentru “Așa zice biserica sau statul!”. Coroana lui Hristos trebuie să fie înălțată mai presus de toate diademele puternicilor pământului.” –(*The Home Missionary*, Noiembrie 1, 1893) *Last Day Events*, p. 142.

“Solia îngerului al treilea a fost dată lumii, avertizând pe oameni contra primirii semnului fiarei sau al chipului ei pe frunte sau pe mâna lor. A primi acest semn înseamnă a ajunge la aceeași hotărâre ca și fiara

și a susține aceleași idei, în directă opunere cu Cuvântul lui Dumnezeu. Cu privire la cei care primesc semnul fiarei, Dumnezeu spune: „Va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui, și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.’...” *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 979.

Fiara cu două coarne

2. În de acord cu Apocalipsa 13:15-17, ce va face fiara cu două coarne? Apocalipsa 13:15-17.

.....

.....

“Atunci când biserica primară a decăzut, depărtându-se de simplitatea Evangheliei și a primit riturile și obiceiurile păgâne a pierdut Spiritul și puterea lui Dumnezeu; dar, pentru a stăpâni totuși conștiințele oamenilor, a căutat sprijinul puterii pământești. Astfel a rezultat papalitatea, o biserică ce a subjugat chiar și puterea statului și a folosit-o pentru realizarea planurilor ei, mai ales pentru pedepsirea "ereziei". Pentru ca Statele Unite să facă un chip fiarei, puterea religioasă trebuie să stăpânească asupra guvernului civil, astfel încât însăși autoritatea statului să fie folosită de biserică pentru a-și ajunge scopurile ei.” – *Tragedia Veacurilor*, p. 443.

3. Ce caracterizează fiara și chipul ei? Daniel 8:25; 2 Tesaloniceni 2:3,4.

.....

.....

“Caracteristica deosebită a fiarei, precum și a chipului ei, este călcarea poruncilor lui Dumnezeu. Daniel spune despre cornul cel mic, papalitatea: "se va încumeta să schimbe vremile și legea" (Daniel 7:25). Iar Pavel numea aceeași putere "omul fărădelegii", care urma să se înalțe pe sine mai presus de Dumnezeu. O profeție este completată de alta. Numai prin schimbarea Legii lui Dumnezeu putea papalitatea să se înalțe mai presus de Dumnezeu; oricine va păstra cu bună știință Legea, așa cum a fost ea schimbată, va da cinste supremă acelei puteri prin care s-a făcut schimbarea. Un asemenea act de ascultare de legile papale va fi un semn de supunere față de papa, în locul supunerii față de Dumnezeu.

„Ca semn al autorității Bisericii Catolice, scriitorii papistași menționează "chiar actul schimbării Sabatului în duminică, pe care protestanții îl admit; ... deoarece, prin păzirea duminicii, ei recunosc bisericii puterea de a rânduî sărbători și de a impune păzirea lor" (Henry Tuberville, *An Abridgment of the Christian Doctrine*, p. 58). Ce este atunci schimbarea Sabatului, decât semnul sau dovada autorității Bisericii Romane, "semnul fiarei?" –*Tragedia Veacurilor*, pp. 446, 448.

Obligați prin lege

4. Cum va fi impusă păzirea duminicii? *Apocalipsa 13:16,17.*

.....
.....

“Și a făcut ca toți, mici și mari... să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte” (Apocalipsa 13, 16). Nu numai că oamenii nu vor avea voie să depună o muncă fizică duminica, ci vor trebui să recunoască în cugetul lor că duminica este Sabatul.” –(*Special Testimony to the Battle Creek Church*, pp. 6, 7 [1897]) *Last Day Events*, p. 224.

“Aceia care aleg să urmeze lui antihrist sunt supușii marelui apostat. Aliniați sub steagul lui Satana ei calcă Legea lui Dumnezeu și mână pe alții să o calce. Ei se străduiesc să formuleze în așa fel legile națiunilor pentru ca oamenii să-și arate atașamentul lor față de autoritatea pământească, călcând în picioare legile Împărăției lui Dumnezeu....

“Așa numita lume creștină urmează să fie teatrul unor acțiuni mari și decisive. Oamenii din locuri cu autoritate vor decreta legi care să stăpânească conștiința, după exemplul papalității. Babilonul va face ca toate națiunile să bea din vinul mâniei desfrânării ei. Fiecare națiune va fi implicată... [Apocalipsa 18:3-7 citat].” –(Manuscript 24, 1891) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 949.

5. Au oamenii de astăzi ocazia de a alege dacă vor accepta sau nu semnul fiarei? *Exodul 23:32,33; Faptele Ap. 17:30,31.*

.....

“Ioan a fost invitat să privească un popor deosebit de aceia care se închinau fiarei sau chipului ei, păzind prima zi a săptămânii. Respectarea acestei zile este semnul fiarei.” –*Mărturii pt Predicatori și Lucrătorii Evangheliei*, p. 133 (1898); *Last Day Events*, p. 223.

„Semnul fiarei este sabbatul papal.” — *Evangelism*, 234 (1899).

“Schimbarea Sabatului este semnul sau pecetea autorității bisericii romane. Aceia care aleg să respecte sabbatul fals în locul celui adevărat, în ciuda faptului că înțeleg cerințele poruncii a patra, aduc prin acest act un omagiu acelei autorități prin care este poruncit. Semnul fiarei este sabbatul papal, care a fost primit de lume în locul zilei rânduite de Dumnezeu.

“Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. Timpul de încercare nu a sosit încă. În fiecare biserică se află creștini adevărați, inclusiv în comunitatea romano-catolică. Nimeni nu va fi condamnat, până când nu va avea lumina și va înțelege obligativitatea respectării poruncii a patra. Totuși, când se va da decretul care impune sabbatul fals și când strigătul cu glas tare al îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, linia între ce este fals și ce este adevărat va fi trasată cu claritate. Atunci, aceia care vor continua în nelegiuire vor primi semnul fiarei.” –*Evanghelizare*, p. 234.

6. Prin ce se va cunoaște dacă cineva a primit semnul fiarei? *Iosua 24:15; 1 Regi 18:21.*

.....

.....

“Dacă v-a fost prezentată lumina adevărului, descoperind Sabbatul poruncii a patra și arătând că nu există nici un temei în Cuvântul lui Dumnezeu pentru ținerea duminicii și totuși vă agățați de sabbatul fals, refuzând de a sfinți Sabbatul pe care Dumnezeu îl numește „Sfânta Mea zi” voi primiți semnul fiarei. Când are loc aceasta? Când ascultați de decretul care vă poruncește să încetați a lucra duminica și să vă închinați lui Dumnezeu în timp ce știți că nu este nici un cuvânt în Biblie care să arate că duminica ar fi altceva decât o zi de lucru obișnuită, voi consimțiți de a primi semnul fiarei, și refuzați sigiliul lui Dumnezeu.

„Dacă primim semnul acesta pe fruntea și pe mâna noastră, judecățile rostite asupra acelor neascultători trebuie să cadă asupra noastră. Dar sigiliul viului Dumnezeu este pus pe acela care în mod conștiincios ține Sabbatul Domnului.” –(*Review and Herald*, Iulie 13, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 981.

“Timpul este însă acum pe sfârșite și ceea ce ne-a luat nouă ani de zile să învățăm ei vor fi nevoiți să învețe în câteva luni. Vor avea, de asemenea, să se dezvețe de multe alte lucruri și multe să le învețe din

nou. Cei care vor să nu primească semnul fiarei și chipul ei când va fi aprobat decretul, trebuie să ia acum hotărârea de a spune: Nu, nu vom accepta instituția fiarei.” –*Exp. Viz.*, p. 67.

Chemarea celuilalt înger

7. Care vor fi roadele muncii poporului lui Dumnezeu în timpul Marii Strigări? *Apocalipsa 18:4.*

.....

.....

“Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii cu numele și bisericile căzute și, înainte ca plăgile să fie turnate, pastori și popor vor fi chemați afară din aceste biserici și vor primi cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta; și înainte de a fi dată marea strigare a celui de-al treilea înger, el stârnește un entuziasm în aceste grupări religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să poată gândi că Dumnezeu este cu ei. El nădăjduiește să-i amăgească pe cei cinstiți și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci și toți aceia care sunt cinstiți vor părăsi bisericile căzute și vor lua poziție alături de rămășiță.” –*Experiențe și Viziuni*, p. 261.

“Mulțimile vor primi credința și se vor alătura oștirii Domnului.” –*Evangelizare*, p. 700 (1895).

“Mulți dintre cei care s-au depărtat de turmă se vor întoarce să-L urmeze pe Marele Păstor.” –*6T*, p. 401 (1900); *Last Day Events*, p. 211.

De meditat

“Înlocuirea a ceea ce este adevărat cu ceea ce este fals este ultimul act al dramei. Când înlocuirea aceasta devine universală, Dumnezeu se va descoperi. Când legile oamenilor sunt înălțate mai pe sus de legile lui Dumnezeu, când puterile acestui pământ încearcă să constrângă pe oameni să țină ziua întâia a săptămânii, să știți că a venit timpul ca Dumnezeu să lucreze. El Se va ridica în maiestatea Sa și va zguduï pământul în chip îngrozitor. El va ieși din locuința Sa pentru ca să pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea lor.” –(*Review and Herald*, April 23, 1901) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 980.

“Domnul mi-a arătat lămurit că chipul fiarei va fi făcut înainte de a se fi încheiat timpul de probă; deoarece el urmează să fie marea punere

la probă a poporului lui Dumnezeu, prin care se va hotărî soarta lor veșnică... [Apocalipsa 13:11-17 citat].

“Aceasta este proba prin care trebuie să treacă poporul lui Dumnezeu înainte ca să fie sigilat. Toți cei care-și dovedesc credințioșia față de Dumnezeu, ținând Legea Lui și refuzând de a accepta un Sabat fals, se vor aduna sub steagul Domnului Dumnezeu Iehova, și vor primi sigiliul viului Dumnezeu. Aceia care părăsesc adevărul de obârșie cerească și acceptă sabbatul de duminică, vor primi semnul fiarei.” – (Letter 11, 1890) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 976.

* * *

Colecta Specială a Școlii de Sabat va fi pentru
Departamentul Ministerial al Conferinței Generale

* * *

POPORUL CARE PRIMEȘTE PECETEA LUI DUMNEZEU

“Cine sunt aceștia? Poporul ales al lui Dumnezeu – aceia care pe acest pământ au dat mărturie cu privire la ascultarea lor. Cine sunt ei? Aceia care au ținut poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, aceia care au luat pe Cel răstignit ca Mântuitor al lor.” –(Manuscript 132, 1903) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 981.

Semnul lui Dumnezeu

1. Care este semnul dintre Dumnezeu și poporul Său? Exodul 31:13; Ezechiel 20:12.

.....

.....

“Semnul ascultării este ținerea Sabatului poruncii a patra. Dacă oamenii țin porunca a patra ei vor ține și tot restul poruncilor.” –(Letter 31, 1898.)

“Un semn urmează să fie pus asupra poporului lui Dumnezeu, și semnul acela este ținerea sfântului Său Sabat.” –(*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, p. 217) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 981.

“...acesta nu este un sigiliu sau un semn care să poată fi văzut, ci o consolidare în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, în așa fel încât să nu poată fi clintiți” –*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1161 (1902); *Last Day Events*, p. 219.

2. Când a folosit poporul lui Dumnezeu un semn de identificare pentru a fi protejat? Este acest semn necesar astăzi? Exodul 12:3,7,13.

.....

.....

“Este un semn pus asupra fiecăruia din poporul lui Dumnezeu la fel cum s-a așezat un semn deasupra ușii locuințelor evreilor, pentru a scuti poporul de ruina generală. Dumnezeu declară: „Le-am dat Sabatele

Mele, ca să fie un semn între Mine și ei, ca și ei să poată cunoaște că Eu sunt Domnul care-i sfințesc.’ Ezechiel 20:12.” –*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 969 (1900); *Last Day Events*, p. 220.

“Ce este sigiliul viului lui Dumnezeu, care este pus pe frunțile poporului Său? El este un semn pe care îl pot citi îngerii, și nu ochii omenești; deoarece îngerul nimicitor trebuie să vadă semnul acesta al mântuirii.” –(Letter 126, 1898) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 1161.

Cei ce respectă poruncile lui Dumnezeu

3. Ce va diferenția în mod clar poporul lui Dumnezeu? *Apocalipsa 14:12; Isaia 8:20.*

.....

.....

“După avertizarea împotriva închinării la fiară și la chipul ei, profeția spune: "Aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus". Deoarece aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt puși în felul acesta în contrast cu aceia care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei, urmează ca păzirea Legii lui Dumnezeu, pe de o parte, și călcarea ei, pe de altă parte, să facă deosebirea dintre închinătorii lui Dumnezeu și închinătorii fiarei.” – *Tragedia Veacurilor*, p. 445.

“Lucrarea Duhului Sfânt este de a convinge lumea de păcat, de neprihănire și de judecată. Lumea nu poate fi avertizată decât văzând pe aceia care cred adevărul că sunt sfințiți prin adevăr, activând pe temeiul unor principii sfinte, arătând într-un sens ales și înălțat linia de demarcație dintre cei care țin poruncile lui Dumnezeu și aceia care le calcă în picioare. Sfințirea Duhului scoate în evidență deosebirea dintre cei care au sigiliul lui Dumnezeu și aceia care țin o zi falsă de odihnă.” – *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 980.

4. Ce caracteristică vor avea cei ce primesc pecetea lui Dumnezeu? *Apocalipsa 14:1,4,5.*

.....

.....

“Sigiliul viului Dumnezeu va fi pus numai asupra acelor care au asemănarea cu Hristos în caracter.” –*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 970 (1895); *Last Day Events*, p. 221.

“Sigiliul lui Dumnezeu nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat sau a unei femei necurate. El nu va fi pus pe fruntea unui bărbat sau a unei femei ambițioase sau care iubește ceea ce este lumesc. El nu va fi pus niciodată pe fruntea bărbaților și femeilor cu limba și inima înșelătoare. Toți cei care primesc sigiliul trebuie să fie fără pată înaintea lui Dumnezeu - candidați ai Împărăției lui Dumnezeu.” –5T , p. 216.

“Aceia care se unesc cu lumea vor fi modelați de lume și pregătiți pentru semnul fiarei. Acei care nu se încred în ei înșiși, care se umilesc înaintea lui Dumnezeu și își curăță sufletul prin ascultarea de adevăr sunt modelați de cer și pregătiți pentru sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Când decretul va fi promulgat și sigiliul va fi pus, caracterul va rămâne pentru veșnicie curat și fără pată.” –5T , p. 216.

Încercări

5. Cum se va simți poporul lui Dumnezeu față de nelegiuirea celor ce pretind a-I servi lui Dumnezeu? *Ezechiel 9:4.*

.....

.....

“Sufletele lor neprihănite sunt chinuite, zi de zi, de faptele nesfinte și de comportări nelegiuite. Ei nu au putere să oprească torentul năvalnic al nelegiuirii și astfel sunt plini de necaz și alarmați de această stare de lucruri. Ei plâng înaintea lui Dumnezeu atunci când văd religia desconsiderată chiar în căminele acelor care au avut o mare lumină. Ei plâng și își chinuiesc sufletele din cauza mândriei, avariției, egoismului și a înșelăciunii de orice fel în biserică. Duhul lui Dumnezeu, care inspiră la mustrare, este călcat în picioare, în vreme ce slujitorii lui Satana triumfă. Dumnezeu este dezonorat, iar adevărul este făcut fără efect....

„Cei care nu sunt întristați de declinul lor spiritual și care nu plâng pentru păcatele altora vor fi lăsați fără sigiliul lui Dumnezeu....

„Ziua răzbunării lui Dumnezeu este asupra noastră. Sigiliul lui Dumnezeu va fi așezat numai pe fruntea acelor care suspină și gem din pricina urâciunilor ce se săvârșesc în țară.” –5T. 210-212.

6. Ce avertizare ne este dată cu privire la pericolul respectării Sabatului în mod superficial? *Isaia 29:13; Iacov 2:20.*

.....

.....

“Nu toți cei care mărturisesc a păstra Sabatul vor fi sigilați. Printre cei care învață pe alții adevărul, sunt mulți care nu vor primi sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. Ei au lumina adevărului, cunosc voia stăpânului lor, înțeleg fiecare punct din credința noastră, dar nu fac fapte corespunzătoare. Aceștia, care sunt atât de familiarizați cu profețiile și cu comorile înțelepciunii divine, ar fi trebuit să acționeze în armonie cu credința lor. Ei ar fi trebuit ca, printr-o familie bine ordonată, să poată prezenta lumii influența adevărului asupra inimii omenești.” –5T , p. 213.

“Cei reprezentați prin fecioarele nechibzuite, nu sunt ipocriți. Ei au considerație față de adevăr, l-au apărât și l-au susținut. unii ca aceștia se simt atrași către cei care cred adevărul, dar nu s-au supus cu totul lucrării Duhului Sfânt.” –*Parabolele*, p. 411.

Semnul de demarcare

7. De ce este atât de important a primi semnul lui Dumnezeu acum?

Marcu 8:37,38; Matei 10:32; 25:34.

.....

.....

“Aceia care ies din lume, pentru a fi deosebiți în cuvinte și fapte de cei lumești, aceia care își dau seama că este o cinste de a purta semnul lui Dumnezeu, vor primi putere de a deveni fiii Săi. Domnul vrea să aibă oameni de încredere. Nimeni care nu poartă semnul lui Dumnezeu nu va intra în curțile de sus. Aceia care pe pământul acesta aflat sub blestemul păcatului, poartă semnul acesta cu sfântă îndrăzneală, privind la el ca la ceva de cinste, vor fi recunoscuți și onorați de Hristos în curțile de sus.”
Letter 125, 1903

“Aceia care vor să aibă sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor trebuie să țină Sabatul poruncii a patra. Aceasta este ceea ce-i deosebește de cei neascultători, care au primit asupra lor o născocire omenească în locul Sabatului adevărat. Ținerea zilei de odihnă a lui Dumnezeu este semnul de deosebire dintre cel care servește lui Dumnezeu și cel care nu Îi servește.” –(Manuscript 27, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, 969, 970.

Pentru studiu personal

“Fiecare suflet individual, dacă vrea să primească pecetea viului Dumnezeu trebuie să asculte Cuvântul Domnului și să îl împlinească cu exactitate. Nu există o religie la voia întâmplării dacă omul vrea să aibă un loc în familia lui Dumnezeu.

“Acum este timpul, în timp ce cei patru îngerii mai țin încă cele patru vânturi, de a ne face sigură chemarea și alegerea.” –*The Faith I Live By*, p. 288.

* * *

21

Sabatul din 19 Noiembrie, 2016

PLOAIA TÂRZIE

“Prin lucrarea de maturizare a recoltei pământului, ploaia târzie reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului Omului. Dar, dacă ploaia timpurie nu a căzut, nu va exista nici o viață și firul verde nu va răsări. Așadar, până când stropii ploii timpurii nu-și îndeplinesc lucrarea, ploaia târzie nu poate conduce nici o sămânță la desăvârșire.” –*Mărturii pt Predicatori și Lucrătorii Evangheliei*, p. 506 (1897); *Last Day Events*, p. 183.

“În vremea aceea, “ploaia târzie” sau reînvierea de la fața Domnului va veni ca să dea putere glasului celui tare al îngerului al treilea și să-i pregătească pe sfinți pentru a rezista în timpul revărsării ultimelor șapte plăgi.” –*Experiențe și Viziuni*, p. 86 (1854); *Last Day Events*, p. 186.

Pregătirea

1. De ce este atât de important a nu neglija întrunirile bisericii?
Evrei 10:25.

.....

“Întrunirile bisericii, cum ar fi adunările de tabără, cele din cămin și toate situațiile în care se lucrează personal pentru suflete, reprezintă ocaziile indicate de Dumnezeu în vederea revărsării ploii timpurii și a celei târzii.” –*Mărturii pt Predicatori și Lucrătorii Evangheliei*, p. 508 (1897); *Last Day Events*, p. 188.

2. Este posibil a primi Ploaia Târzie fără vreo pregătire? *Ieremia 4:3; Filipeni 2:12.*

.....

.....

“Cea mai mare și mai urgentă dintre toate nevoile noastre este renașterea adevăratei evlavii printre noi. Căutarea acestei redeșteptări ar trebui să fie lucrarea noastră cea dintâi. Este necesar un efort stăruitor pentru a obține binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu este dornic să își reverse binecuvântarea asupra noastră, ci pentru că noi nu suntem pregătiți să o primim. Tatăl nostru ceresc dorește mult mai mult să le dea Duhul Său Sfânt celor care Îl cer, decât doresc părinții pământești să le ofere daruri bune copiilor lor. Totuși lucrarea noastră este aceea de a îndeplini condițiile prin care Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa - mărturisirea păcatelor, umilință, pocăință și rugăciune stăruitoare. O redeșteptare spirituală este de așteptat numai ca răspuns la rugăciune. Atâta vreme cât sunt lipsiți de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, oamenii nu pot să prețuiască predicarea Cuvântului, dar, când puterea Duhului le atinge inima, cuvântările prezentate nu vor fi lipsite de efect. Călăuziți de învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, prin manifestarea Duhului Său și exercitarea unei înțelepciuni sănătoase, aceia care participă la adunările noastre vor câștiga o experiență prețioasă și, când se vor întoarce acasă, vor fi pregătiți să exercite o influență sănătoasă.” –*Solii Alese, vol. 1, p. 121.*

Unitate și iubire frățească

3. Cum vor ajunge credincioșii la acea unitate și iubire frățească necesară care face posibilă primirea revărsării Duhului Sfânt? *Evrei 12:14; Efeseni 4:1-3; Faptele Ap. 2:1,2.*

.....

“Când lucrătorii îl au pe Hristos în permanență în inima lor, când orice egoism este mort, când există comuniune, când fiecare se sfințește, în așa fel încât dragostea să se vadă și să se simtă, atunci torențele harului Duhului Sfânt vor veni tot atât de sigur asupra lor, ca și făgăduința lui Dumnezeu, care nu va da greș niciodată, nici măcar cu o iotă sau cu o frântură de literă. Dar, când unii nesocotesc lucrarea altora, pentru a-și arăta propria superioritate, dovedesc că lucrarea lor nu poartă

semnătura pe care ar trebui s-o poarte. Dumnezeu nu poate să-i binecuvânteze.” *Solii Alese*, vol. 1, p. 175 (1896); *Last Day Events*, 190.

“Creștinii trebuie să îndeparteze toate neînțelegerile și să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea celor pierduți. Să ceară, prin credință, binecuvântarea promisă și ea va veni.” –8T , p. 21 (1904); *Last Day Events*, p. 191.

4. Cum va demonstra Dumnezeu că poporul Său este gata de sigilare? *Efesenii 4:13,15; Ioel 2:23.*

.....

.....

“Când membrii trupului lui Hristos se apropie de perioada ultimei lor lupte, „timpul strâmtorării lui Iacov”, ei vor crește în Hristos și se vor împărtăși în mare măsură de Spiritul Lui. Când solia a treia se dezvoltă și ajunge o mare strigare și când o putere și o slavă mare însoțesc lucrarea finală, poporul credincios al lui Dumnezeu va avea parte de slava aceea. Tocmai ploaia târzie este ceea ce îi redeșteaptă și îi întărește să poată trece prin timpul strâmtorării. Fețele lor vor străluci de slava luminii aceleia care însoțește îngerul al treilea.” –(*Review and Herald*, May 27, 1862.)

“Noi nu trebuie să așteptăm după ploaia târzie. Ea vine asupra tuturor acelor care recunosc și își însușesc roua și ploaia îmbelșugată a harului care cad peste noi. Când adunăm fărâmele de lumină, când prețuim sigurele îndurări ale lui Dumnezeu, căruia Îi place să avem încredere în El, atunci fiecare făgăduință se va împlini (Isaia 61,11). Întreg pământul urmează să fie umplut de slava lui Dumnezeu.” –(*Letter 151*, 1897) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 984.

Lucrare și rugăciune

5. Cine este un exemplu în slujire pentru poporul lui Dumnezeu? *Romani 15:16; 1 Corinteni 15:58.*

.....

.....

“Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întregul pământ cu slava Sa, nu va veni până când noi nu le-am adus oamenilor lumina, pentru ca ei să știe din experiență ce înseamnă a fi împreună-lucrător cu Dumnezeu. Când vom fi consacrați cu toată inima în slujba

, întinericul acopere pământul, și negură mare popoarele.’ Domnul a promis aceeași putere spirituală reînviătoare servilor Săi din aceste zile. ,După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.’ Ioel 2:28 ” –*Signs of the Times*, February 24, 1888. [par. 7]

De meditat

“În curând vor avea loc schimbări deosebite și grabnice, iar poporul lui Dumnezeu trebuie să fie înzestrat cu Duhul Sfânt, așa încât, cu înțelepciune cerească, să poată face față grelelor încercări ale acestor vremuri și, pe cât este cu putință, să acționeze împotriva mișcărilor demoralizatoare ale lumii. Dacă biserica nu doarme, dacă cei ce urmează lui Hristos veghează și se roagă, ei pot avea lumină pentru a înțelege și aprecia mișcările vrăjmașului.” –*6T*, p. 436; *Christian Service*, p. 254.

“Mi s-a arătat că, dacă cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu nu vor face eforturile care se cer din partea lor, ci așteaptă să vină reînvierea asupra lor pentru a le îndepărta răutățile și pentru a le îndrepta greșelile, dacă se așteaptă ca ploaia târzie să-i curețe de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să-i pregătească pentru a lua parte la marea strigare a îngerului al treilea, vor fi găsiți prea ușori.” –*1T*, p. 619 (1867); *Last Day Events*, p. 195.

* * *

MAREA STRIGARE

“Tot astfel va fi vestită și solia îngerului al treilea. Când vine timpul ca ea să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelor care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor fi calificați mai mult prin ungera Duhului Său decât prin educația dată de instituțiile de învățământ. Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care Dumnezeu li le dă. Păcatele Babilonului vor fi descoperite. Urmările dezastruoase ale impunerii rânduielilor bisericii de către autoritatea civilă, amăgirile spiritismului, înaintarea neobservată, dar rapidă a puterii papale, toate vor fi demascate. Pin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi treziți. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. Cu uimire vor asculta mărturia că Babilonul este biserica decăzută din cauza rățăcirilor și păcatelor ei, din cauza lepădării adevărului trimis pentru ea din cer.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 606.

Căderea Babilonului

1. Vocea cărui înger se unește cu cel de-al treilea înger? *Apocalipsa 18:1-3.*

.....

.....

“Am văzut îngeri grăbindu-se încoace și încolo în cer, coborând către pământ și urcând apoi iarăși la cer, pregătindu-se pentru împlinirea unui eveniment important. Apoi, am văzut un alt înger puternic, însărcinat să coboare pe pământ, să-și unească glasul cu al celui de-al treilea înger și să dea putere și energie soliei sale. Slavă și o mare putere au fost date îngerului și, când a coborât, pământul a fost luminat de slava lui. Lumina care-l însoțea pe acest înger pătrundea pretutindeni, în timp ce el striga cu o voce puternică: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte." Solia căderii Babilonului, așa cum a fost dată de cel de-al doilea înger, este repetată, cu menționarea în plus a stricăciunilor care au intrat în biserici din 1844.

Lucrarea acestui înger vine chiar la timp pentru a se alătura ultimei mari lucrări a soliei celui de-al treilea înger, în timp ce se transformă într-o mare strigare. Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ceasul ispitei, pe care urmează să o înfrunte în curând. Am văzut o lumină puternică asupra lor, iar ei s-au unit pentru a vesti fără frică solia celui de-al treilea înger.” *Exp. Viz. 277*

2. Ce reprezintă Babilonul spiritual? Apocalipsa 17:1-6.

.....

.....

“Întregul capitol arată că Babilonul căzut este constituit din bisericile care nu vor primi soliiile de avertizare adresate de Domnul prin prima, a doua și a treia solie îngerească. Ele au refuzat adevărul și au primit o minciună. Vezi 2 Tesaloniceni 2,1-12. Solia din capitolul 18 din Apocalipsa este simplă și clar formulată. „Pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei” (Apocalipsa 18,3). Oricine citește capitolul acesta nu trebuie să fie înșelat.

„Cum ar tresălta Satana, dacă s-ar putea răspândi mesajul că singurul popor pe care Dumnezeu l-a făcut să fie depozitarul Legii Sale îi reprezintă pe aceia cărora li se aplică solia din Apocalipsa 18! Vinul Babilonului înseamnă înălțarea sabbatului fals mai presus de Sabbatul pe care Domnul, Iehova, l-a binecuvântat și l-a sfințit pentru om și, de asemenea, înseamnă susținerea învățaturii cu privire la nemurirea sufletului. Toate aceste erezii felurite și respingerea adevărului transformă bisericile în Babilon. Împărații, negustorii, conducătorii și învățătorii religioși se află cu toții într-o armonie nelegiuită.” –*Solii Alese, vol. 2, p. 68.*

Păcatele Babilonului

3. De ce păcate se face vinovat Babilonul? Marcu 7:21,22; 2 Timotei 3:5.

.....

.....

“Am văzut că, de când Isus a părăsit Locul Sfânt din Sanctuarul ceresc și a trecut dincolo de cea de-a doua despărțitură, bisericile s-au umplut cu orice pasăre necurată și urâtă. Am văzut multă nelegiuire și

răutate în biserici; cu toate acestea, membrii lor mărturiseau că sunt creștini. Mărturisirea, rugăciunile și cererile lor fierbinți sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Îngerul a spus: "Dumnezeu nu găsește un miros plăcut în adunările lor. Egoismul, impostura și înșelăciunea sunt practicate de ei fără muștrări de conștiință. Și peste toate aceste trăsături rele, ei aruncă mantia religiei." Mi-a fost arătată mândria bisericilor cu numele. Dumnezeu nu Se află în gândurile lor; mințile lor firești se ocupă de propriile lor persoane; își împodobesc bielele trupuri muritoare și apoi privesc asupra lor cu satisfacție și plăcere. Isus și îngerii privesc la ei cu mânie. Îngerul a spus: "Păcatele și mândria lor au ajuns la cer. Partea lor este pregătită. Dreptatea și judecata au dormit îndelung, dar se vor trezi curând. A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti, spune Domnul." Amenințările înfricoșătoare ale celui de-al treilea înger se vor împlini și toți cei răi vor bea din mânia lui Dumnezeu. O mulțime de îngeri răi se răspândesc în toată țara și umplu bisericile. Acești agenți ai lui Satana privesc cu satisfacție la organizațiile religioase, căci mantia religiozității acoperă cele mai mari nelegiuiri și crime." – *Experiențe și Viziuni*, p. 274.

4. Ce eveniment determină solia celui de-al treilea înger să se dezvolte într-o Mare Strigare? *Apocalipsa 13:16,17.*

.....

.....

“Odinioară, aceia care au prezentat adevărurile celei de a treia solii îngerești au fost priviți adesea ca niște alarmiști. Prevestirile lor că intoleranța religioasă va câștiga teren în Statele Unite, că biserica și statul se vor uni ca să-i prigonească pe aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu, au fost socotite neîntemeiate și absurde. S-a declarat cu încredere că această țară n-ar putea deveni niciodată altceva decât ceea ce a fost - apărătoarea libertății religioase. Dar, pe măsură ce problema impunerii duminicii este discutată în cercuri tot mai largi, evenimentul de care s-au îndoit și nu l-au crezut atâta vreme se vede apropiindu-se, iar întreita solie va produce un efect pe care nu l-a avut mai înainte.” – *Tragedia Veacurilor*, p. 605.

“Solia aceasta cuprinde cele două solii precedente. Ea este prezentată ca fiind dată cu un glas puternic; adică, cu puterea Duhului Sfânt. Totul e acum în cumpănă. Solia îngerului al treilea trebuie să fie socotită ca fiind de cea mai mare însemnătate. E o chestiune de viață și

.....

pentru Semestrul II, 2016

de moarte. Impresia făcută de solia aceasta va fi proporțională cu seriozitatea și solemnitatea cu care este proclamată.” (Manuscript 16, 1900; *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 980).

5. Se va dezvolta solia într-o Mare Strigare prin putere sau mulțime umană? Cui va da Domnul puterea Sa pentru a descoperi păcatele Babilonului? Zaharia 4:6; Psalmii 33:16; 2 Corinteni 10:4,5.

.....

.....

“Mulți ... vor fi văzuți alergând încioace și încolo, determinați de Duhul lui Dumnezeu să le ducă lumina și altora. Adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu, este ca un foc în oasele lor, umplându-i de dorința fierbinte de a-i ilumina pe aceia care stau în întuneric. Mulți, chiar și dintre cei fără educație școlară, propovăduiesc acum cuvintele Domnului. Copiii sunt îndemnați de Duhul Sfânt să meargă și să proclame solia venită din cer. Duhul Sfânt este revărsat asupra tuturor celor ce se vor supune îndemnurilor lui și, respingând orice metodologie a omului, regulile lui obligatorii și metodele lui precaute, vor declara adevărul cu puterea Duhului. Mulțimile vor primi credința și se vor alătura oștirii Domnului.” –(*Review and Herald*, Iulie 23, 1895) *Evanghelizare*, p. 700.

Ultima chemare

6. Ce chemare se va auzi pentru ca sufletele sincere să fie ferite de distrugere? Apocalipsa 18:4,5.

.....

.....

“Au fost trimiși îngerii în ajutorul puternicului înger din cer și am auzit voci care păreau să se audă pretutindeni: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei." Această solie părea să fie un adaos la cea de-a treia solie, alăturându-i-se așa cum strigătul de la miezul nopții se alăturase soliei celui de-al doilea înger în 1844. Slava lui Dumnezeu era asupra sfinților răbdători, așteptători, iar ei au dat fără teamă ultima avertizare solemnă, vestind căderea Babilonului și chemându-i pe cei care aparțineau poporului lui Dumnezeu să iasă afară din el pentru a scăpa de sfârșitul lui înfricoșător.” –*Exp. Viz.*, 277, 278.

7. Ce rezultat va avea această chemare? *Isaia 10:21,22.*

“Cu toată decăderea larg răspândită a credinței și a evlaviei, în aceste biserici sunt și urmași adevărați ai lui Hristos. Înainte de revărsarea finală a judecăților lui Dumnezeu peste pământ, în mijlocul poporului lui Dumnezeu va avea loc o așa reînviore a evlaviei de la început, cum nu s-a mai văzut din timpurile apostolice. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate peste copiii Săi. În vremea aceea, mulți se vor despărți de bisericile acelea în care dragostea pentru lume a luat locul iubirii față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său. Mulți, atât slujitori, cât și laici, vor primi cu bucurie acele adevăruri mari pe care Dumnezeu le-a rânduit să fie vestite în vremea aceea, pentru a pregăti un popor pentru a doua venire a Domnului.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 464.

“Sunt multe suflete care vor veni din lume și din biserici, chiar și din mijlocul bisericii catolice, al căror zel îl va depăși cu mult pe al acelora care au fost în rândul celor ce au vestit adevărul.” –*Solii Alese*, vol. 3, pp. 386, 387 (1889); *Last Day Events*, p. 211.

De meditat

“Slujitorii lui Dumnezeu, înzestrați cu putere de sus, cu fețele luminoase, strălucind de consacrare sfântă, au mers să proclame solia din cer. Suflete care erau risipite prin toate organizațiile religioase au răspuns chemării și cei prețioși au fost zoriți afară din bisericile condamnate, așa cum Lot a fost zorit să iasă din Sodoma înainte de nimicirea ei. Cei din poporul lui Dumnezeu au fost întăriți de slava măreață care îi acoperea cu generozitate și îi pregătea să îndure ceasul ispitei. Am auzit pretutindeni o mulțime de glasuri spunând: "Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."” –*Exp. & Viz.* 278.

“În timpul Marii Strigări, biserica va fi ajutată de intervențiile providențiale ale Domnului ei Cel înălțat și va răspândi cunoștința mântuirii într-o măsură atât de mare, încât lumina va fi vestită în fiecare sat și oraș. Pământul va fi plin de cunoștința mântuirii. Înnoirea Duhului lui Dumnezeu îi va încununa cu un succes atât de mare pe slujitorii omenești aflați în plină activitate, încât lumina adevărului prezent va fi văzută fulgerând pretutindeni.” –(*Review and Herald*, Octombrie 13, 1904) *Evanghelizare*, p. 694.

Pentru studiu personal

“Solia îngerului al treilea trebuie să fie întărită și consolidată. Capitolul 18 din Apocalipsa arată importanța prezentării adevărului fără nici o reținere, cu îndrăzneală și cu putere... În propovăduirea soliei îngerului al treilea, am ocolit prea mult subiectul. Solia nu a fost vestită atât de clar și de categoric precum ar fi trebuit.” –(Manuscript 16, 1900) *Evanghelizare*, p. 230.

Comentarii Biblice la Apocalipsa 18:1-5.

* * *

23

Sabatul din 3 Decembrie, 2016

POPORUL LUI DUMNEZEU PERSECUTAT, DAR UNIT

“Hristos n-a croit pentru ucenicii Săi o cale ușoară. "Dacă vă urăște lumea", a zis El, "să știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: 'Robul nu este mai mare decât stăpânul său'. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis." Evanghelia urmează să fie vestită printr-o luptă neîncetată în mijlocul împotrivirii, primejdiilor, pagubelor și suferințelor. Dar aceia care fac lucrarea aceasta nu fac altceva decât să meargă pe urmele Domnului.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 678.

Puterile răutății și spiritul de intoleranță

1. Cine va începe război împotriva rămășiței poporului lui Dumnezeu? Apocalipsa 12:12, partea a doua, 17; Efeseni 6:12.

.....

.....

“Aceia care au plăcere de poruncile lui Dumnezeu și le păzesc sunt extrem de nesuferiți sinagogii lui Satana și puterile răului vor manifesta

ura lor față de ei în cea mai mare măsură cu putință. Ioan a prevăzut conflictul dintre rămășița femeii și puterea răului și a zis: „Balaurul, mâniat pe femeie s-a dus să facă război cu rămășița seminției ei, care păzește poruncile lui Dumnezeu și ține credința lui Isus.”—*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 974.

“Aceeși minte diabolică ce a complotat împotriva celor credincioși din veacurile trecute caută încă să extermine de pe pământ pe cei care se tem de Dumnezeu și ascultă de Legea Sa. Satana va stârni indignare împotriva umilei minorități care în mod conștient refuză să accepte obiceiurile populare și tradițiile. Oameni în poziții înalte și cu reputație se vor uni cu cei nelegiuți și stricați, pentru a se sfătui împotriva poporului lui Dumnezeu.”—*5T*, p. 450.

2. Ce spirit dat pe față în timpul lui Hristos va fi mai puternic în zilele din urmă? Ioan 11:50; 2 Timotei 3:12.

.....

.....

“Pentru că Sabatul a devenit punctul deosebit de discuție în creștinătate, iar autoritățile religioase și pământești s-au unit pentru a impune păzirea duminicii, refuzul stăruitor al unei minorități de a se supune cerinței generale va face din ei obiectul unui blestem general. Se va cere ca acei oameni puțini, care stau în opoziție cu o instituție a bisericii și cu legea statului, să nu mai fie tolerați; că este mai bine să sufere ei decât națiuni întregi să fie aruncate în confuzie și neleguire....

„În lipsa mărturiilor Bibliei în favoarea lor, mulți stăruiau cu o perseverență neobosită, uitând cum același raționament fusese folosit împotriva lui Hristos și a apostolilor: "Pentru ce mai marii noștri nu înțeleg problema Sabatului? Doar puțini cred ca voi. Nu se poate ca voi să aveți dreptate și toți bărbații învățați din lume să fie greșiți.”— *Tragedia Veacurilor*, pp. 615, 455.

Hristos este întotdeauna cu poporul Său

3. Ce asigurare minunată este dată copiilor lui Dumnezeu? Isaia 41:9-11; Psalmii 9:9,10.

.....

.....

“Adesea, acei care suferă batjocură și sunt persecutați pentru credința lor, sunt ispitiți să creadă că sunt uitați de Dumnezeu. În ochii oamenilor, ei nu sunt decât o minoritate. După toate aparențele, vrăjmașul triumfă asupra lor. Dar ei nu trebuie să-și calce conștiința. Cel care a suferit pentru ei, care a purtat suferințele și durerile lor, nu-i va uita.” –*Parabolele*, p. 172.

“Rugăciunile stăruitoare, calde, ale celor puțini, dar credincioși, nu vor fi în zadar. Când Domnul va veni ca un răzbunător, El va veni, de asemenea, ca un protector al acelor care au păstrat credința în toată puritatea ei și s-au păstrat pe ei înșiși neîntinați față de lume. Într-un timp ca acesta, Dumnezeu deși a avut multă răbdare cu ei, a făgăduit să-i răzbune pe aleșii Săi care strigă zi și noapte la El.” –*5T*, p. 210.

“A venit timpul când se va abate persecuția peste cei care proclamă adevărul. Perspectiva nu e încântătoare; dar, în ciuda acestui lucru, să nu încetăm eforturile noastre de a-i salva pe aceia care sunt gata să piară, pentru a căror răscumpărare Domnul cerului Și-a oferit scumpa Sa viață. Când un mijloc dă greș, încercați un altul. Eforturile noastre nu trebuie să fie moarte, lipsite de viață. Câtă vreme viața este păstrată, să lucrăm pentru Dumnezeu. În toate epocile bisericii, solii rânduiți de Dumnezeu s-au expus la ocară și persecuție de dragul adevărului. Dar oriunde poporul lui Dumnezeu va fi forțat să meargă, chiar dacă, la fel ca ucenicul iubit, ar fi exilați pe insule pustii, Hristos va ști unde sunt ei și-i va întări și binecuvânta, dându-le din belșug pace și bucurie.” –*9T*, p. 227.

Legea duminicală

4. La fel ca în decretul din timpul lui Mardoheu și Estera, ce lege se va da în întreaga lume? *Estera 3:8,9; Apocalipsa 13:16,17.*

.....

.....

“Aceași minte diabolică ce a complotat împotriva celor credincioși din veacurile trecute caută încă să extermine de pe pământ pe cei care se tem de Dumnezeu și ascultă de Legea Sa. Satana va stârni indignare împotriva umilei minorități care în mod conștient refuză să accepte obiceiurile populare și tradițiile. Oameni în poziții înalte și cu reputație se vor uni cu cei nelegiuți și stricați, pentru a se sfătui împotriva poporului lui Dumnezeu. Bogăția, geniul, educația se vor strânge pentru

a-i acoperi cu dispreț. Conducători, persecutori, slujitori ai altarelor și membri ai bisericii vor conspira împotriva lor. Prin cuvânt și prin scris, prin fanfaronadă, amenințări și batjocură, ei vor căuta să le nimicească credința. Printr-o falsă reprezentare și apeluri mânioase, ei vor stârni mânia poporului. Neavând un „așa zice Scriptura”, pentru a aduce ca argument împotriva apărătorilor Sabatului biblic, ei vor recurge la acțiuni opresive pentru a suplini această lipsă. Pentru a-și asigura popularitate și sprijin, legislatorii se vor supune cerinței pentru o lege duminicală. Aceia care se tem de Dumnezeu nu pot să accepte o instituție care violează o poruncă a Decalogului. Pe acest câmp de luptă se va da ultima mare bătălie dintre adevăr și minciună. Și noi nu suntem lăsați în îndoială cu privire la această problemă. Acum, ca și în zilele lui Mardoheu, Domnul va apăra adevărul și poporul Său.” –5T , p. 450.

Minunile lui Satana

5. Ce va face Satana pentru a strânge mulțimile și pentru a le face să creadă că poporul lui Dumnezeu este greșit, înșelând prin aceasta, dacă va fi posibil și pe cei aleși? Matei 24:24; 2 Corinteni 11:13,14; 2 Tesaloniceni 2:9-12.

.....

.....

“În curând, bătălia va fi dată cu furie între cei care-I servesc lui Dumnezeu și cei care nu-I servesc. În curând, tot ce poate fi zguduit va fi zguduit, pentru ca acelea ce nu pot fi zguduite să stea....

„E cu neputință să se dea vreo idee cu privire la experiența poporului lui Dumnezeu, care va fi în viață pe acest pământ când slava cerească și o repetare a persecuțiilor trecutului sunt contopite. Ei vor umbla în lumina care pornește de la tronul lui Dumnezeu. Prin mijlocirea îngerilor va fi o neîntreruptă comunicare între cer și pământ. Și Satana, înconjurat de îngerii răi, și pretinzând că e Dumnezeu, va săvârși minuni de tot felul, pentru a înșela, dacă e cu putință, chiar și pe cei aleși. Poporul lui Dumnezeu nu-și va afla siguranța în săvârșirea de miracole, deoarece Satana va contraface miracolele care vor fi săvârșite. Poporul lui Dumnezeu, încercat și verificat, își va afla puterea în semnul despre care se vorbește în Exod 31,12-18. Ei trebuie să-și fixeze poziția pe cuvântul viu: "Stă scris."” –9T , pp. 15, 16.

Persecuția aduce unitate în poporul lui Dumnezeu

6. Care a fost întotdeauna dorința lui Dumnezeu cu poporul Său? De aceea, ce trebuie să caute copiii Săi în vreme de încercare? Efeseni 4:3,13.

.....

.....

„Este scopul lui Dumnezeu ca fiii Lui să se contopească în unire. Nu așteaptă ei să trăiască împreună în același cer? Este oare Hristos împărțit împotriva Sa? Va da El succes poporului Său înainte ca ei să dea la o parte gunoiul bănuielilor și al discordiei, înainte ca lucrătorii, uniți în scopuri, să-și consacre inima, mintea și tăria în lucrarea aceasta, atât de sfântă înaintea lui Dumnezeu? Unirea aduce putere; dezbinarea aduce slăbiciune...

„A venit timpul să aibă loc o deplină reformă. Când va începe reforma aceasta, spiritul rugăciunii îl va influența pe fiecare credincios și va izgoni din biserică spiritul neînțelegerii și al certei. Aceia care nu au trăit în comuniune creștină se vor apropia strâns unii de alții. Un membru care lucrează în direcția cea bună îi va atrage și pe alți membri să se unească cu el, pentru a face rugăciuni și cereri pentru descoperirea Duhului Sfânt. Nu va fi confuzie acolo, deoarece toți vor fi în armonie cu voința Duhului. Barierele care despart pe credincios de credincios vor fi sfărâmate, iar servii lui Dumnezeu vor vorbi aceleași lucruri. Domnul va lucra împreună cu servii Săi, ca să înalțe biserica. Toți vor înălța, cu pricepere, rugăciunea pe care Hristos i-a învățat pe servii Săi: 'Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.' Matei 6:10.” –8T, pp. 240, 251.

7. Care va fi roada unității în poporul lui Dumnezeu în timpul persecuției ce va veni? Filipeni 2:1-4.

.....

.....

„Străduiți-vă zelos pentru unitate. Rugați-vă pentru ea, lucrați pentru ea. Aceasta va aduce sănătate spirituală, o înălțare a gândirii, noblețe de caracter, dispoziție cerească, făcându-vă în stare să biruiți egoismul și bănuielile rele și să fiți mai mult decât biruitori prin Acela care v-a iubit și S-a dat pe Sine pentru voi. Răstigniți eul; socotiți pe alții mai buni decât voi. În felul acesta, veți fi aduși în unire cu Hristos. În fața

Universului ceresc, și în fața bisericii și a lumii voi veți da dovadă de netăgăduit că sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dumnezeu va fi proslăvit în exemplul pe care-l dați voi.” –9T , p. 188.

“Când furtuna persecuției va veni realmente asupra noastră, oile adevărate vor auzi glasul Păstorului. Se vor depune eforturi pline de abnegație pentru salvarea celor pierduți și multe oi care s-au îndepărtat de turmă se vor întoarce pentru a-L urma pe marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu se va aduna și va înfrunta dușmanul ca o tabără unită. În fața pericolului comun, lupta pentru întăietate va înceta și nu vor mai fi discuții cu privire la cine să fie socotit cel mai mare.” –6T , p. 401 (1900); *Last Day Events*, p. 152.

De meditat

“Decretul care va trebui să fie dat împotriva poporului lui Dumnezeu va fi la fel ca acela dat de Ahașveroș împotriva iudeilor, pe timpul Esterei....

“Îngeri care excelează în putere au fost însărcinați să apere pe poporul lui Dumnezeu și comploturile adversarilor lor s-au întors asupra capului lor. Lumea protestantă de astăzi vede în mica grupă a păzitorilor Sabatului un Mardoheu la poartă. Caracterul și comportarea sa, care exprimă respect față de Legea lui Dumnezeu, sunt o continuă mustrare pentru cei care au dat la o parte temerea de Dumnezeu și calcă în picioare Sabatul Său; acest intrus nepoftit trebuie - prin unele mijloace - să fie înlăturat din cale.” –5T , p. 450.

“Poporul lui Dumnezeu care ține poruncile să nu tacă într-un timp ca acesta, ca și cum am primi situația cu mulțumire. Înaintea noastră stau perspectivele de a duce un război continuu cu riscul întemnițării, al pierderii proprietății și chiar a vieții, pentru a apăra Legea lui Dumnezeu, care este făcută fără valoare de legile oamenilor.” –(*Review and Herald*, January 1, 1889) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 7, p. 975.

* * *

POPORUL LUI DUMNEZEU ACUZAT ȘI CONDAMNAT

“Am văzut că aceia care se opun Sabatului Domnului nu au putut lua Biblia și arăta că poziția noastră este incorectă; de aceea, ei calomniau și atacau caracterele celor care cred și propovăduiesc adevărul. Mulți care au fost odată conștiințioși și L-au iubit pe Dumnezeu și Cuvântul Său au ajuns atât de împietriți, prin respingerea luminii adevărului, încât nu ezită să-i caracterizeze în mod greșit și să-i acuze pe nedrept pe cei care iubesc Sabatul sfânt, dacă procedând astfel pot strica influența celor care declară fără teamă adevărul. Dar lucrurile acestea nu vor împiedica lucrarea lui Dumnezeu. De fapt, această cale, urmată de cei ce urăsc adevărul, va fi chiar mijlocul de a le deschide unora ochii. Fiecare mărgăritar va fi adus afară și cules, căci mâna Domnului este la lucru pentru a recupera rămășița poporului Său și Își va împlini lucrarea într-un mod glorios.” –*Experiențe și Viziuni*, p. 69.

Copiii lui Dumnezeu învinovați și acuzați

1. De ce vor fi acuzați copiii lui Dumnezeu, la fel ca pe timpul profetului Ilie de pe vremea regelui Ahab? 1 Regi 18:17,18

.....

“Aceia care cinstesc Legea lui Dumnezeu au fost acuzați că au adus nenorocirile peste lume și vor fi priviți ca fiind cauza convulsiilor îngrozitoare ale naturii, a discordiei și a vărsării de sânge dintre popoare, care umplu pământul de durere. Puterea care a însoțit ultima avertizare i-a umplut de mânie pe nelegiuții, mânia lor s-a aprins împotriva tuturor acelor care au primit solia, iar Satana va provoca spiritul de ură și de persecuție cu o și mai mare intensitate.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 614.

2. Cine îi va acuza pe copiii lui Dumnezeu? Luca 21:16; Matei 10:21,34-36.

.....

.....

păzirea tuturor poruncilor lui Dumnezeu. În felul acesta, lumina va fi adusă multor mii de suflete care altfel n-ar putea cunoaște nimic despre aceste adevăruri.” *Tragedia Veacurilor*, 607.

“Când vom fi duși în fața curților de judecată, vom fi nevoiți să renunțăm la drepturile noastre sau să intrăm în conflict cu Dumnezeu. Nu trebuie să pledăm pentru drepturile noastre, ci pentru dreptul lui Dumnezeu asupra noastră.” –*Manuscript Releases*, vol. 5, p. 69 (1895); *Last Day Events*, p. 146.

În munți și peșteri

5. Ce vor face copiii lui Dumnezeu când se va da decretul de moarte? Știind că trebuie să fugă, ce rugăciune de asigurare îi va unii cu Cel Atotputernic? Psalmii 121:1-4; 50:15.

.....

.....

“Când decretul dat de diferiți conducători ai creștinătății împotriva păzitorilor poruncii va retrace ocrotirea conducerii și-i va lăsa la dispoziția acelor care le doresc distrugerea, copiii lui Dumnezeu vor fugi din orașe și sate, se vor întovărăși în grupe, locuind în cele mai pustii și mai singuratiche locuri. Mulți își vor găsi scăparea în întăriturile munților. Asemenea creștinilor din văile Piemontului, ei vor face din înălțimile pământului sanctuarele lor și vor mulțumi lui Dumnezeu pentru "întăriturile stâncilor.” Isaia 33:16.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 626.

“Păgânii pot să strige și să urzească degeaba, căci Domnul nu se schimbă. El a făcut tăria dealurilor veșnice ca loc de adăpost pentru poporul Său. El a pregătit munții și peșterile pentru copiii Săi apăsați și persecutați.” –*The Upward Look*, p. 327.

În închisori

6. Totuși, ce vor suferi unii copii ai lui Dumnezeu? Luca 21:12; Faptele Ap. 16:23-25.

.....

.....

“Dar mulți din toate popoarele și din toate clasele, de sus și de jos, bogați și săraci, negri și albi, vor fi aruncați în robia cea mai nedreaptă și mai crudă. Cei iubiți ai lui Dumnezeu vor trece prin zile grele, legați în

lanțuri, închiși după gratiile închisorilor, condamnați la moarte, iar alții, în mod vădit, vor fi lăsați să moară de foame, în temnițele întunecoase și dezgustătoare. Nici o ureche omenească nu este deschisă să audă gemetele lor; nici o mână omenească nu este gata să le dea ajutor.

„Cu toate că vrăjmașii îi pot arunca în închisoare, pereții celulei nu pot întrerupe legătura dintre sufletele lor și Hristos. Acela care vede toate slăbiciunile lor, care cunoaște toate încercările este mai presus de puterile pământului; și îngerii vor veni la ei, în celulele singuraticе, aducându-le lumină și pace din cer. Temnița va fi ca un palat, căci acolo locuiesc cei bogați în credință, iar zidurile întunecate vor fi luminate de lumina cerească, la fel ca atunci când Pavel și Sila se rugau și cântau laude la miezul nopții, în temnița din Filipi.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 626, 627.

Victoria veșnică

7. Ce viziune a apostolului Ioan va da speranță, perseverență și curaj copiilor lui Dumnezeu care păzesc poruncile Lui și credința lui Isus? *Apocalipsa 15:2*.

.....

.....

“Închinătorii lui Dumnezeu se vor distinge în special prin respectul lor pentru porunca a patra, întrucât acesta este semnul puterii creatoare a lui Dumnezeu și mărturia față de cerința Lui în ceea ce privește respectul și onoarea omului. Nelegiuții se vor distinge prin eforturile lor de a dărâma memorialul lui Dumnezeu și a înălța instituția Romei. În rezultatul conflictului, toată creștinătatea va fi împărțită în două mari categorii: cei care țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și cei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor uni puterea pentru a-i constrânge pe toți "mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi", să primească semnul fiarei, cu toate acestea, poporul lui Dumnezeu nu-l va primi (*Apocalipsa 13:16*). Profetul de pe Patmos îi privește pe "biruatorii fiarei", ai chipului ei și ai numărului numelui ei" care stăteau "pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână" și cântau cântarea lui Moise și a Mielului. *Apocalipsa 15:2*.” –*9T*, p. 16.

Pentru studiu personal

“Ca agricultori credincioși în marele câmp al lui Dumnezeu, trebuie să semănăm cu lacrimi și să fim răbdători și încrezători. Trebuie să înfruntăm necazuri și întristări. Ispitele și truda istovitoare vor îndurera sufletul, însă să așteptăm cu răbdare în credință pentru a secera cu bucurie. În victoria finală, Dumnezeu nu va avea ce face cu acele persoane care nu sunt de găsit în vreme de primejdie, când este nevoie de puterea, curajul și influența tuturor pentru a efectua un asalt asupra inamicului. Cei care stau ca niște soldați credincioși pentru a lupta împotriva răului și a apăra binele, războindu-se cu domniile, puterile și conducătorii întinericului din această lume, cu răutatea spirituală din locurile înalte, vor primi fiecare lauda din partea Stăpânului: “Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.” Matei 25:23.” –3T, 327.

* * *

POPORUL LUI DUMNEZEU ÎN DECURSUL TIMPULUI DE PROBĂ

“Încercări și punere la probă înspăimântătoare îl așteaptă pe poporul lui Dumnezeu. Spiritul războiului agită națiunile de la un capăt la altul al pământului. Dar în mijlocul timpului de necaz care vine - un timp de necaz așa cum n-a mai fost de când sunt neamurile - poporul ales al lui Dumnezeu va sta neclintit. Satana și oastea lui nu pot să-i nimicească, deoarece îngerii care excelează prin tărie îi vor ocroti.” –9T , p. 17.

Timpul strâmtorării lui Iacov

1. Cum descrie profetul Ieremia acest timp de strâmtorare? Ieremia 30:5-7.

.....

.....

“Poporul lui Dumnezeu va fi atunci cufundat în acele scene de necaz și de suferință, descrise de profet ca fiind timpul strâmtorării lui Iacov. "Așa vorbește Domnul: 'Auzim strigăte de groază; spaimă, nu este pace!.... S-au îngălbenit toate fețele. Vai! Căci ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea. Este o vreme de necaz pentru Iacov; dar Iacov va fi izbăvit din ea.' Ieremia 30:5-7.

“Noaptea de groază a lui Iacov, atunci când s-a luptat în rugăciune pentru eliberarea din mâna lui Esau (Geneza 32:24-30), reprezintă experiența poporului lui Dumnezeu în ultimul timp de strâmtorare

“Toți se luptă cu Dumnezeu asemenea lui Iacov. Fețele lor exprimă lupta lăuntrică. Pe toate fețele se așează paloarea morții. Cu toate acestea, nu-și întrerup mijlocirea stăruitoare.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 616, 630.

2. Când va începe timpul strâmtorării? Apocalipsa 22:11.

.....

.....

“Când Hristos va înceta lucrarea Sa de Mijlocitor în favoarea omului, atunci va începe acest timp de strâmtorare. Atunci cazul fiecărui

.....

pentru Semestrul II, 2016

suflet va fi hotărât și nu va mai fi nici un sânge ispășitor care să curețe de păcat. Când Isus părăsește poziția Sa de Mijlocitor al omului înaintea lui Dumnezeu, atunci se face solemna declarație: "Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe" (Apocalipsa 22:11). Apoi Duhul lui Dumnezeu, care ținea lucrurile în frâu, este retras de pe pământ. După cum Iacov era amenințat cu moartea de către fratele său mânios, tot astfel poporul lui Dumnezeu va fi în primejdie din partea celor răi care caută să-l distrugă. Și, după cum patriarhul s-a luptat toată noaptea pentru eliberarea sa din mâna lui Esau, tot astfel cei drepti vor striga la Dumnezeu zi și noapte pentru scăpare de vrăjmașii care-i înconjoară." – *Patriarhi și Profeti*, p. 201.

"Aceia care vor trăi pe pământ atunci când Domnul Hristos va mijloci în Sanctuarul de sus va trebui să stea în fața unui Dumnezeu sfânt fără mijlocitor." – *Tragedia Veacurilor*, p. 425.

Cele șapte plăgi

3. Ce se va întâmpla pe pământ când Isus nu va mai mijloci pentru om în Sanctuar? De aceea, ce chemare este potrivită în mod special acum? Apocalipsa 16:1; Amos 4:12, ultima parte.

.....

.....

"Când Hristos Își încetează mijlocirea în Sanctuar, mânia Sa neamestecată va fi dezlănțuită împotriva tuturor acelor care se închină fiarei și icoanei ei și primesc semnul ei (Apocalipsa 14:9, 10). Plăgile care au căzut asupra Egiptului atunci când Dumnezeu a fost pe punctul de a-l elibera pe Israel au fost asemănătoare în caracter cu acele judecăți mai teribile și mai întinse, care urmează să cadă peste lume chiar înainte de eliberarea finală a poporului lui Dumnezeu." – *Tragedia Veacurilor*, p. 627.

"Apoi, privirile mi-au fost întoarse de la slavă și mi-a fost arătată rămășița de pe pământ. Îngerul li s-a adresat: "Veți putea evita voi ultimele șapte plăgi? Veți merge voi în slavă și vă veți bucura de tot ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc și sunt gata să sufere de dragul Lui? Dacă este așa, trebuie să muriți pentru a putea trăi. Pregătiți-vă, pregătiți-vă, pregătiți-vă. Pregătirea voastră trebuie să fie mai

profundă decât cea pe care o faceți acum, căci vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va preface tot pământul în pustiu și-i va nimici pe toți păcătoșii de pe el.” –*Experiențe și Viziuni*, p. 66.

Pâine și apă pentru poporul lui Dumnezeu

4. Cum va trăi poporul lui Dumnezeu, care nu a primit semnul fiarei și nu poate cumpăra sau vinde? *Isaia 33:16; 41:17.*

.....

.....

“Poporul lui Dumnezeu nu va fi scutit de suferință; dar când este persecutat și chinuit, când suferă lipsuri și nu are hrană, nu va fi lăsat să piară. Dumnezeu acela care a avut grijă de Ilie nu va trece pe lângă nici unul dintre copiii Săi care au dat dovadă de sacrificiu de sine. El, care numără perii capului, va avea grijă de ei și, în timp de foamete, vor fi săturați. În timp ce nelegiuții mor de foame și de boli, îngerii îi vor ocroti pe cei neprihăniți și le vor împlini nevoile.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 629.

“Am văzut o vreme de strâmtorare înaintea noastră, când lipsuri grele vor obliga poporul lui Dumnezeu să trăiască doar cu pâine și apă... În vremea strâmtorării, nimeni nu va mai lucra. Suferințele lor vor fi de natură sufletească, iar Dumnezeu Se va îngriji de hrana lor.” – (Manuscript 2, 1858) *Last Day Events*, p. 265.

Încredere în Dumnezeu

5. Cum va încerca Satana să ducă la disperare poporul lui Dumnezeu? În ce promisiune se vor încrede cei credincioși? *Apocalipsa 3:10; Psalmii 37:39,40.*

.....

.....

“Când Satana îi acuză pe copiii lui Dumnezeu pentru păcatele lor, Domnul îi îngăduie să-i încerce până la extrem. Încrederea lor în Dumnezeu, credința și hotărârea lor vor fi aspru încercate. Când trec în revistă trecutul lor, nădejdlile lor se topesc, deoarece în toată viața lor pot vedea prea puțin bine. Sunt pe deplin conștienți de slăbiciunea și nevrednicia lor. Satana caută să-i îngrozească la gândul că situația lor este fără nădejde, că ocară lor nu va putea fi ștearsă niciodată. El

nădărduește în felul acesta să le distrugă credința, pentru ca ei să cedeze acestor ispite și să-i abată de la credincioșia față de Dumnezeu.

„Deși copiii lui Dumnezeu sunt înconjurați de vrăjmași, care sunt hotărâți să-i distrugă, chinul de care suferă ei nu este teama de persecuție pentru adevăr; ei se tem că nu s-au pocăit de toate păcatele și că, prin vreo greșeală, vor pierde împlinirea făgăduinței Mântuitorului: "Te voi păzi de ceasul încercării care are să vină peste lumea întreagă" (Apocalipsa 3:10). Dacă ar avea asigurarea iertării, nu s-ar da înapoi de la chinuri sau de la moarte; dar, dacă s-ar dovedi nevrednici și și-ar pierde viața din cauza propriilor defecte de caracter, atunci Numele sfânt al lui Dumnezeu ar fi batjocorit.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 618, 619.

6. Ce viziune a profetului Zaharia va întări rămășița credincioasă? Zaharia 3:1-5.

.....
.....

“Deși urmașii lui Hristos au păcătuit, ei nu s-au predat să fie stăpâniți de uneltele satanice. Ei s-au pocăit de păcate și au căutat pe Domnul în umilință și în pocăință iar Apărătorul divin mijlocește în favoarea lor. Acela care a fost insultat cel mai mult de nerecunoștința lor, care le cunoaște păcatul dar și pocăința, declară: "Domnul să te mustre, Satano! Eu Mi-am dat viața pentru aceste suflete. Sunt săpate pe palmele Mele. Ei pot avea nedesăvârșiri de caracter, poate au greșit în străduințele lor, dar s-au pocăit, iar Eu i-am iertat și i-am primit.”

“Asalturile lui Satana sunt puternice și amăgirile lui sunt subtile, dar ochiul Domnului este peste poporul Său. Necazul lor este mare, flăcările cuptorului par să-i mistuie, dar Isus îi va scoate ca aur curățit prin foc. Firea lor pământească va fi îndepărtată, pentru ca prin ei chipul lui Hristos să fie descoperit în mod desăvârșit.” –*Profeți și Regi*, p. 589.

7. Cum trebuie să se pregătească poporul lui Dumnezeu acum, știind ce se va întâmpla în timpul de strâmtorare? Psalmii 26:1-3; 139:23,24; 1 Ioan 5:3,4.

.....
.....

“Timpul de încercare și de groază din fața noastră va cere o credință care să suporte oboseala, amânarea și foamea - o credință care nu va

slăbi, chiar dacă va fi aspru încercată. Tuturor le este oferit timpul de har pentru a se pregăti pentru vremea aceea....

„Acea care acum pun la lucru puțină credință sunt în cea mai mare primejdie de a cădea sub puterea amăgirilor satanice și a decretului de constrângere a conștiinței. Chiar dacă vor rezista încercării, vor fi aruncați într-o groază și într-un chin mai adânc în timpul de strâmtorare, pentru că niciodată nu și-au făcut obiceiul să se încreadă în Dumnezeu. Lecțiile de credință pe care ei le-au neglijat vor fi siliți să le învețe sub apăsare și descurajare grozavă....

„În timp ce se străduiesc să aștepte cu încredere ca Domnul să lucreze, ei sunt aduși să-și exercite credința, nădejdea și răbdarea, pe care le-au practicat prea puțin în timpul experienței lor religioase. Totuși, din cauza celor aleși, timpul de încercare va fi scurtat.” – *Tragedia Veacurilor*, pp. 621, 622, 631.

Pentru studiu personal

“Cei care refuză să fie modelați de către profeți și nu reușesc să-și curețe sufletele ascultând de tot adevărul și care sunt dispuși să creadă că starea lor este cu mult mai bună decât este în realitate vor ajunge în timpul căderii plăgilor și vor vedea atunci că au nevoie să fie ciopliți și finisați pentru zidire. Dar atunci nu va mai fi timp pentru a face aceasta și nici un Mijlocitor care să le pledeze cauza înaintea Tatălui. Înainte de această vreme, a ieșit declarația înfricoșător de solemnă: "Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!" Am văzut că nimeni nu putea avea parte de "înviore", dacă nu obținea biruința asupra oricărui păcat, asupra mândriei, egoismului, iubirii de lume și oricărui cuvânt și acțiune greșite. Ar trebui, de aceea, să ne apropiem din ce în ce mai mult de Domnul și să căutăm cu sinceritate acea pregătire necesară pentru a ne face în stare să rămânem neclintiți în bătălie în ziua Domnului. Toți să-și aducă aminte că Dumnezeu este sfânt și că nimeni nu poate sta vreodată în prezența Sa în afară de făpturile sfinte.” – *Experiențe și Viziuni*, p. 71.

“Timpul strâmtorării este o grea încercare și de temut pentru poporul lui Dumnezeu; dar este un timp când fiecare credincios adevărat să

privească în sus și, prin credință, să poată vedea curcubeul făgăduinței care îl înconjoară.” *Tragedia Veacurilor*, 633

Last Day Events, pp. 264, 265.

Tragedia Veacurilor, capitolul 39.

* * *

26

Sabatul din 24 Decembrie, 2016

POPORUL LUI DUMNEZEU ELIBERAT

“Eliberarea poporului lui Dumnezeu și binefacerile Sale sunt amintite ca o asigurare a ceea ce, dacă ne încredem în Dumnezeu, El va face pentru noi în încercările prezente și viitoare. Oricare le-ar fi experiența, dacă ei se vor supune lui Dumnezeu din toată inima, cu umilință și pocăință, El îi va primi. Tuturor celor care Îl acceptă ca Mântuitor personal, El le va da putere să devină biruitori – fii și fiice ale lui Dumnezeu. Ei devin părtași ai naturii divine și acceptă mila și harul Duhului Său Sfânt....” –*The Upward Look*, p. 17.

Decretul de moarte

1. Cum va interveni Dumnezeu pentru a-Și salva poporul când vrăjmașii fac tot posibilul să îl distrugă? *Psalmi 33:10,11; 50:3-6; Isaia 12:2.*

.....

.....

“Când protecția legilor omenești va fi retrasă de la aceia care cinstesc Legea lui Dumnezeu, în diferite țări se va produce o mișcare simultană pentru nimicirea lor. Deoarece timpul stabilit în decret se apropie, oamenii vor complota să smulgă din rădăcini această sectă urâtă. Se va hotărî ca într-o noapte să se dea lovitura decisivă, care să aducă la tăcere glasul de discordie și de mustrare....

“Santinelele cerești, credincioase însărcinării lor, își continuă veghea. Cu toate că decretul general a stabilit data când păzitorii poruncii pot să fie dați la moarte, vrăjmașii lor vor anticipa în unele cazuri decretul și, înainte de timpul stabilit, vor încerca să le ia viața. Dar nimeni nu poate trece peste păzitorii cei puternici, care stau aproape

de fiecare suflet credincios. Unii sunt atacați în fuga lor din orașe și sate; dar săbiile ridicate împotriva lor se frâng și cad fără putere, ca un pai. Alții sunt apărați de îngeri sub formă de luptători.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 635, 631.

Învierea specială

2. Ce se va întâmpla dintr-o dată, când cei nelegiuți cred că au biruit? *Apocalipsa 16:17,18; Daniel 12:1,2.*

.....

.....

“La miezul nopții, Dumnezeu Își va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său. Soarele se arată, strălucind în toată puterea lui. Semne și minuni urmează într-o succesiune rapidă.... În mijlocul cerurilor dezlănțuite este un spațiu luminat de o slavă de nedescris, de unde se aude glasul lui Dumnezeu ca sunetul multor ape, zicând: "S-a isprăvit." Apocalipsa 16:17....”

“Mormintele se deschid "și mulți din aceia care au adormit în țărâna pământului... se trezesc, unii pentru viață veșnică, iar alții pentru rușine și ocară veșnică" (Daniel 12:2). Toți aceia care au murit în credința soliei îngerului al treilea ies din morminte slăviți, ca să asculte legământul lui Dumnezeu de pace cu aceia care au păzit Legea Sa. "Și cei care L-au străpuns" (Apocalipsa 1:7), aceia care au batjocorit și au răs de agonia de moarte a lui Hristos și cei mai violenți împotriviți ai adevărului și ai poporului Său sunt înviați, ca să-L vadă în slava Sa și să vadă cinstea pe care o primesc cei credincioși și ascultători....”

“Glasul lui Dumnezeu se aude din cer, făcând cunoscute ziua și ceasul venirii lui Isus și vestind legământul veșnic cu poporul Său. Cuvintele Sale se rostogolesc pe pământ ca bubuitul celui mai puternic tunet. Israelul lui Dumnezeu ascultă cu ochii pironiți în sus. Fețele sunt luminate de slava Sa și strălucesc așa cum strălucea fața lui Moise când a coborât de pe Muntele Sinai. Nelegiuții nu-i pot privi. Iar când se rostește binecuvântarea asupra acelor care L-au cinstit pe Dumnezeu prin păzirea Sabatului Său sfânt, se aude un strigăt puternic de biruință.” –*Tragedia Veacurilor*, 636,637,640.

A doua venire a lui Isus și prima înviere

3. Cum descrie Biblia și Spiritul Profetic venirea lui Isus și învierea celor drepti, care au murit în credință? *Matei 24:30,31; Apocalipsa 19:11-16.*

“Îndată se arată la răsărit un nor mic, negru, cam cât o jumătate de palmă.... Când norul cel viu se apropie mai mult, orice ochi îl privește pe Prințul vieții. Nici o coroană de spini nu mai rănește capul acela sfânt; ci o diademă de slavă se odihnește pe sfânta Sa frunte. Fața Sa strălucește de lumina orbitoare a soarelui de amiază: "Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: Împăratul împăraților și Domnul domnilor." Apocalipsa 19:16....

“În mijlocul zguduirii pământului, a strălucirii fulgerelor și a bubuitului tunetelor, glasul Fiului lui Dumnezeu îi strigă pe sfinții adormiți. El privește mormintele celor neprihăniți; apoi, ridicând mâinile către cer, strigă: "Treziți-vă, treziți-vă, treziți-vă, voi, care dormiți în țărână, și sculați-vă!" În lungul și în latul pământului, morții vor auzi aud glasul acela și aceia care îl aud învie. Și pământul întreg va răsună de vuietul acelei armate nespuse de mari din fiecare națiune, neam, limbă și popor. Ei vin din închisoarea morții, îmbrăcați cu slavă nemuritoare, strigând: "Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?" (1 Corinteni 15:55). Iar neprihăniții cei vii și sfinții înviați își unesc glasurile într-un strigăt de biruință îndelung fericit.” –*Idem*, 640, 644.

Schimbat și ridicat spre întâlnirea cu Isus

4. Ce schimbare va avea loc înainte ca cei răscumparați să își înceapă călătoria spre ceruri? *1 Corinteni 15:50-55; 1 Tesaloni-ceni 4:15-17.*

“Neprihăniții cei vii sunt schimbați "într-o clipă, într-o clipeală din ochi". La glasul lui Dumnezeu, ei au fost glorificați; acum sunt făcuți nemuritori și, împreună cu sfinții înviați, sunt răpiți să-L întâlnească pe Domnul lor în văzduh. Îngerii îi "adună pe cei aleși din cele patru vânturi, de la o margine a cerului, până la cealaltă". Copilașii sunt purtați de îngerii sfinți și dați în brațele mamelor lor. Prieteni multă vreme despărțiți prin moarte sunt uniți pentru a nu se mai despărți niciodată și, cu cântări de bucurie, se înalță împreună spre cetatea lui Dumnezeu.” – *Tragedia Veacurilor*, p. 645.

5. Ce primire va fi dată mulțimilor celor răscumparați în timp ce se pregătesc să se întâlnească cu Dumnezeu lor? Cum își vor exprima mulțumirea lor? Matei 25:34; Apocalipsa 7:9,10.

.....

.....

“În fața mulțimii răscumpărate este Cetatea Sfântă. Isus deschide larg porțile de mărgăritar și popoarele care au păzit adevărul intră prin ele. Acolo privesc Paradisul lui Dumnezeu, căminul lui Adam, în puritatea lui. Apoi glasul Acela, mai bogat decât orice muzică ce a atins vreodată o ureche muritoare, se aude zicând: "Lupta voastră s-a sfârșit". "Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 646.

“Acolo, cei mântuiți vor saluta pe cei care i-au condus la Mântuitorul și toți se vor uni în a lăuda pe Acela care a murit pentru ca ființele omenești să poată avea viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Lupta se va sfârși. Necaz și lupte nu vor mai fi. Cântece de biruință vor umple întreg cerul atunci când răscumparații intonează fericiți melodia: "Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat, dar care trăiește iarăși ca un triumfător biruitor.” *IFA*, 602.

Biserica biruitoare

6. Cum va câștiga poporul lui Dumnezeu victoria? Faceți un rezumat al luptei cele bune a credinței care îi va duce pe cei răscumparați în împărăția veșnică. 2 Corinteni 4:16-18; 2 Timotei 4:7,8; Matei 24:13.

.....

“Apoi mi-a fost îndreptată atenția către slava cerului, către comoara strânsă pentru cei credincioși. Totul era strălucitor și încântător. Îngerii începeau să cânte o cântare minunată, apoi încetau să cânte și își scoteau cununile de pe cap și le aruncau sclipitoare la picioarele lui Isus și strigau cu glasuri melodioase: "Slavă, Aleluia!" M-am alăturat cântecelor lor de laudă și cinste, adresate Mielului, și de fiecare dată când îmi deschideam gura pentru a-L lăuda, aveam un simțământ inexprimabil provocat de slava care mă înconjura. Era încă și mai mult, o greutate nespus de mare și veșnică de slavă. Îngerul a spus: "Mica rămășiță a celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, care păzesc poruncile Lui și

.....

pentru Semestrul II, 2016

sunt credincioși până la sfârșit se vor bucura de această slavă, vor fi mereu în prezența lui Isus și vor cânta în compania îngerilor sfinți.” – *Experiențe și Viziuni*, p. 66.

“ Să privim prin credință viitorul binecuvântat, așa cum a fost descris de mâna lui Dumnezeu. Acela care a murit pentru păcatele lumii deschide larg porțile Paradisului tuturor celor care cred în El. În curând, lupta va fi sfârșită, biruința câștigată. În curând, vom vedea pe Acela în care sunt concentrate nădejdiile noastre de viață veșnică. Și în fața Sa, încercările și suferințele vieții acesteia vor părea o nimica.” – *Profeți și Regi*, p. 731.

7. Ce dorință supremă a psalmistului și a bisericii luptătoare va deveni realitate pentru biserica biruitoare? Psalmii 15:1; 27:4.

.....

.....

“Acum biserica este luptătoare. Acum ne confruntăm cu o lume aflată în întuneric, aproape în întregime cucerită de idolatrie. Dar vine ziua când se va da bătălia și se va câștiga victoria. Voia lui Dumnezeu urmează să fie înfăptuită pe pământ, așa cum este înfăptuită în ceruri. Națiunile celor mântuiți nu vor ști altă lege decât Legea cerului. Toți vor fi o familie fericită, unită, înveșmântată în haina laudei și recunoștinței - haina neprihăririi lui Hristos. Toată natura, în frumusețea ei de neegalat, Îi va aduce lui Dumnezeu un omagiu de laudă și adorare. Lumea va fi scăldată în lumina cerului. Lumina lumii va fi asemenea celei a soarelui, iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare decât este acum. Anii se vor scurge în bucurie. La această privesște, stelele dimineții vor cânta împreună, iar fiii lui Dumnezeu vor scoate strigăte de bucurie, în timp ce Dumnezeu și Hristos Se vor uni spunând: "Nu va mai fi păcat și nici moarte nu va mai fi.” – *Divina Vindecare*, p. 504.

“Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii militante, care s-au dovedit a fi credincioși, vor alcătui biserica triumfătoare.” – (Letter 32, 1892) *Evangelizare*, p. 707.

Pentru studiu personal

Apocalipsa 15:2, 3.

“Noi putem avea o viziune asupra viitorului, asupra fericirii cerești. În Biblie, sunt descoperite viziunile gloriei viitoare, scene zugrăvite de mâna lui Dumnezeu, și acestea sunt scumpe bisericii Sale. Prin credință,

.....

noi putem sta pe pragul cetății veșnice și auzi plăcuta urare de bun venit, adresată acelor care, în viața aceasta, au conlucrat cu Hristos, socotind ca o cinste să sufere pentru Numele Său. Atunci când sunt rostite cuvintele: "Veniți binecuvântații Tatălui Meu", ei își aruncă la picioarele Răscumpărătorului coroanele lor, exclamând: "Vrednic este Mielul care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda..." A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor.' Matei 25:34; Apocalipsa 5:12, 13." –*Istoria Faptelor Ap.*, pp. 601, 602.

Profeți și Regi, capitolul 60.

* * *

27

Sabatul din 31 Decembrie, 2016

POPORUL LUI DUMNEZEU PE NOUL PĂMÂNT

“Când ființa ta se desfată la privirea frumuseții pline de atracție a pământului, gândește-te la Noul Pământ, care niciodată nu va mai cunoaște atmosfera înăbușitoare a păcatului și morții și unde fața naturii nu va mai purta deloc umbra blestemului. Lasă ca imaginația să-ți înfățișeze căminul celor mântuiți și nu uita că el va fi mult mai mareț decât poate cea mai strălucită imaginație a ta să și-l închipuie. În diferitele daruri pe care Dumnezeu le-a așezat în natură noi nu putem vedea decât cea mai slabă licărire a slavei Sale. Căci este scris: "Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc." 1 Corinteni 2:9." –*Calea către Hristos*, pp. 86, 87.

Un cer nou și un pământ nou

1. Ce a văzut în viziune apostolul Ioan și care vor fi privilegiile celor răscumparați? În final, ce nu va mai exista? Apocalipsa 21:1-4,10,11.

.....

.....

“Acolo, cei răscumparați îi întâlnesc pe cei care i-au îndrumat către Mântuitorul înălțat. Ei se unesc în laudă pentru Cel ce a murit ca ființele

omenești să poată avea viața care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Conflictul s-a sfârșit. Toate strâmtorările și luptele s-au isprăvit.” – *Divina Vindecare*, p. 506.

“În cetatea lui Dumnezeu "nu va fi noapte". Nimeni nu va avea nevoie și nu va dori odihnă. Acolo nu va fi oboseală în a face voia lui Dumnezeu și în a da laudă Numelui Său. Vom simți mereu proștețimea dimineții și mereu vom fi departe de încheierea ei. "Nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina" (Apocalipsa 22:5). Lumina soarelui va fi înlocuită cu o lumină care nu este supărătoare, cu toate că întrece strălucirea de la amiază. Slava lui Dumnezeu și a Mielului inundă Cetatea Sfântă cu o lumină care nu slăbește. Cei răscumparați umblă în slava fără soare a unei zile permanente.

"În cetate n-am văzut nici un Templu; pentru că Domnul Dumnezeu, cel Atotputernic, ca și Mielul, sunt Templul ei" (Apocalipsa 21:22). Poporul lui Dumnezeu are privilegiul să păstreze o legătură deschisă cu Tatăl și cu Fiul.” – *Tragedia Veacurilor*, p. 676.

Pomul vieții

2. Ce experiență va avea poporul lui Dumnezeu, după secole de degenerare și slăbiciune? *Apocalipsa 22:2, 14.*

.....

.....

“La început, omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu nu numai în caracter, ci și în trăsături și formă. Păcatul a desfigurat și aproape a șters chipul divin; dar Hristos a venit să refacă ceea ce a fost pierdut. El va schimba trupurile noastre netrebnice și le va face asemenea trupului Său slăvit. Chipul muritor, lipsit de frumusețe, odinioară întinat de păcat, devine desăvârșit, frumos și nemuritor. Toate defectele și diformitățile sunt lăsate în mormânt. Readuși la pomul vieții, în Edenul multă vreme pierdut, cei mântuiți "vor crește" (Maleachi 4:2) la statura deplină a neamului omenesc, în slava lui de la început. Ultima rămășiță a blestemului păcatului va fi îndepărtată și cei credincioși ai lui Hristos se vor arăta "în frumusețea Domnului Dumnezeului nostru", la minte, la suflet și la trup, reflectând chipul desăvârșit al Domnului lor.” – *Tragedia Veacurilor*, pp. 644, 645.

“L-am văzut apoi pe Isus conducându-Și poporul la pomul vieții și I-am auzit iarăși glasul plăcut, mai bogat decât orice muzică auzită vreodată de vreo ureche muritoare, zicând: "Frunzele acestui pom sunt pentru vindecarea neamurilor. Mâncăți toți din el." În pom erau fructe foarte frumoase, din care sfinții puteau să ia după dorință. În cetate se afla un tron foarte slăvit, din care curgea un râu curat cu apa vieții, limpede ca și cristalul. De fiecare parte a acestui râu se afla pomul vieții și pe malurile lui erau alți pomi frumoși cu fructe bune de mâncat.” –*The Story of Redemption*, p. 414.

Cântarea celor răscumparați

3. Cum își vor exprima cei răscumparați mulțumirea față de Dumnezeu și Mântuitorul lor? *Apocalipsa 15:2,3; 5:12*.

.....

.....

“În timp ce lui Ioan îi erau arătate ultimele mari lupte ale bisericii cu puterile pământești, i s-a îngăduit să privească biruința finală și eliberarea celor credincioși. El a văzut biserica cuprinsă într-o luptă, pe viață și pe moarte, cu fiara și chipul ei și adorarea fiarei va fi impusă chiar prin pedeapsa cu moartea. Privind înainte și dincolo de fumul și larma bătăliei, el a privit un grup de oameni pe Muntele Sionului împreună cu Mielul, având pe fruntea lor, în loc de semnul fiarei, „Numele Său și Numele Tatălui Său”. Și el a văzut „ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei și ai numărului numelui ei, cântând cântarea lui Moise și a Mielului.” –*5T*, pp. 752, 753.

Activitățile de pe noul pământ

4. Ce va putea face poporul lui Dumnezeu pe noul pământ? *Isaia 65:21,22*.

.....

.....

“Acolo sunt izvoare care curg continuu, limpezi precum cristalul, și, pe malul lor, pomi unduind își aruncă umbrele pe cărările pregătite pentru răscumparații Domnului. Acolo câmpiile întinse se continuă cu coline pline de frumusețe, iar munții lui Dumnezeu își înalță crestele înalte. Pe acele câmpii pașnice, lângă izvoarele pline de viață, poporul lui Dumnezeu, multă vreme peregrin și rătăcitor, va găsi un cămin.

“Poporul Meu va locui în locuința păcii, în case fără grijă și în adăposturi liniștite.” "Nu se va mai auzi vorbindu-se de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale 'Mântuire' și porțile tale 'Laudă'. Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii și le vor mânca rodul. Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele, nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.’ Isaia 32:18; 60:18; 65:21, 22.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 675.

Educația de după...

5. Cum se va schimba cunoștința? Ce subiect măreț va fi studiat neobosit de cei răscumparați? 1 Corinteni 13:12; 1 Timotei 3:16.

.....

.....

“Atunci când ne ocupăm de viața Domnului Hristos și de caracterul lucrării Sale, raze de lumină vor străluci și mai puternic la fiecare încercare de a descoperi adevărul. Fiecare nouă cercetare va aduce la lumină ceva mult mai interesant decât a fost descoperit până atunci. Subiectul acesta este inepuizabil. Studiul întrupării Domnului Hristos, jertfa Sa ispășitoare și lucrarea Sa de mijlocire, va ocupa la nesfârșit mintea cercetătorului zelos, și privind spre cer cu nenumărații lui ani va exclama: "Mare este taina evlaviei.”

“În veșnicie vom învăța ceea ce era posibil să învățăm și aici, dacă am fi primit iluminare cerească, fapt care ne-ar fi deschis mult înțelegerea. Tainele mântuirii vor ocupa inimile, mintea și vorbirea celor mântuiți de-a lungul veacurilor nesfârșite. Ei vor înțelege atunci adevărurile pe care Domnul Hristos dorea foarte mult să le facă cunoscute ucenicilor Săi, dar pe care ei n-au avut suficientă credință ca să le înțeleagă. Mereu și mereu vor ieși la lumină noi aspecte ale desăvârșirii și slavei Domnului Isus Hristos. În decursul veacurilor nesfârșite, gospodarul cel credincios va scoate din comoara sa, lucruri noi și lucruri vechi.” –*Parabolele*, p. 134.

6. De ce lucruri minunate se vor bucura cei răscumparați? Ce comori se vor descoperi studiului lor? 1 Corinteni 2:9.

.....

.....

“Acolo, minți nemuritoare vor contempla, cu o bucurie care nu va slăbi niciodată, minunile puterii creatoare, tainele iubirii răscumpărătoare.... Orice facultate va fi dezvoltată, orice capacitate va fi mărită.... Acolo, cele mai mari planuri vor fi realizate, cele mai înalte aspirații vor fi atinse, cele mai înalte ambiții vor fi îndeplinite...

“Toate comorile universului vor fi deschise spre studiu mântuitorilor lui Dumnezeu. Neîncătușați de moarte, ei își iau zborul neobosit către lumile îndepărtate - lumi care au fost mișcate de durere la vederea necazului oamenilor și au tresăltat în cântări de bucurie la vestea despre un suflet salvat. Cu o bucurie de nedescris, copiii pământului ajung părtași la bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute. Ei se împărtășesc din comorile de cunoștință și înțelegere câștigate prin veacuri și veacuri din contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. Cu o viziune neumbrită, ei privesc slava creațiunii - sori, stele și sisteme, toate în ordinea rânduită lor înconjurând tronul Dumnezeirii. Numele Creatorului este scris pe toate lucrurile, de la cea din urmă și până la cea mai mare, și în toate se manifestă bogățiile puterii Sale.” *Tragedia Veacurilor*, 677.

Sabatul în paradis

7. În de acord cu profetul Isaia, ce vor face cei răscumpărați în fiecare Sabat pe noul pământ? Isaia 66:22,23.

.....

.....

“Sabatul n-a fost dat numai pentru Israel, ci el a fost dat pentru lumea întreagă. El a fost făcut făcut omului în Eden și, asemenea celorlalte precepte ale Decalogului, este obligatoriu pentru totdeauna. "Câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile." Atâta vreme cât există cerul și pământul, Sabatul va fi și mai departe un semn al puterii Creatorului. Și atunci când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți cei ce sunt sub soare. "În fiecare Sabat", locuitorii pământului nou, slăvit, vor veni "să se închine înaintea mea - zice Domnul." Matei 5:18; Isaia 66:23.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 283.

Pentru studiu personal

Apocalipsa 22:3-5.

“Privilegiile celor care biruiesc prin sângele Mielului și cuvântul mărturiei lor sunt peste măsură de a fi înțelese.” –*Maranatha*, p. 367.

“Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satana, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 678.

* * *

Vă rugăm citiți **Raportul Misionar pentru
Înființarea de Școli de Calificare**

RAPORTUL MISIONAR PENTRU ÎNFIINȚAREA DE ȘCOLI DE CALIFICARE

A se citi în Sabatul din 31 Decembrie 2016
Colecta Specială a Școlii de Sabat se va strânge în
Sabatul din 7 Ianuarie 2017

“Dar fiindcă unii rămâneau împietriți și necredincioși, și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, Pavel a plecat de la ei, a despărțit pe ucenici de ei, și a învățat în fiecare zi pe norod în școala unuia numit Tiran.” Faptele Ap. 19:9.

Ce sunt școlile de calificare? Școala elementară este primară. Următoarele nivele de școli, inclusiv secundara (clasele 5-8) și liceul sunt școli secundare. Toate școlile care oferă un certificat, o diplomă și grade după școlile secundare sunt școli de calificare, inclusiv profesionalele, colegiile și universitățile.

În 2002, Întrunirea de Conferință Mondială a delegaților în sesiune a aprobat o rezoluție de a se înființa astfel de școli: “Conferința Generală [trebuie] să dezvolte un colegiu sau o universitate prin Internet și să ofere cursuri pe Internet; să trimită cărți și casete [sau CD-uri și DVD-uri] studenților înscriși; să ofere diferite grade, în special în Teologie și Medicină Naturistă.” – Rezoluția Conferinței Generale Mondiale a delegaților (Departamentul Ministerial, Sănătate –22 Iulie, 2002), p. 272 (comentariile din paranteze nu sunt în rezoluția originală). Această rezoluție a fost votată aproape unanim.

Textul Biblic introductiv se referă la apostolul Pavel, care a învățat într-o școală de calificare în Efes. Scripturile afirmă că această școală aparținea unui om numit Tiran, iar Pavel a predat acolo zilnic timp de doi ani. Prin intermediul predării sale la această școală, mii de greci și iudei au auzit solia Evangheliei direct sau indirect. “Lucrul acesta a ținut doi ani, așa că toți cei ce locuiau în Asia, Iudei și Greci, au auzit Cuvântul Domnului.” Faptele Ap. 19:10.

Sora Ellen G. White ne dă unele detalii adiționale despre aceasta: “Pavel s-a despărțit de ei și a strâns pe toți credincioșii la un loc, continuându-și predicile sale publice în școala lui Tiran, un învățător cu un oarecare renume.” –*Istoria Faptelor Ap.*, p. 285. Tiran era un profesor renumit al zilelor lui. Școala sa a fost bine respectată de toți în

Asia Mică. Dar cel mai interesant lucru a fost că Pavel nu și-a limitat învățătura numai la cei credincioși. El a oferit “instruire publică.”

Dr. Adam Clarke, comentatorul favorit al pionierilor Adventiști, a crezut că Tiran era un evreu care i-a favorizat pe creștini și era proprietarul unei academii în care se țineau cursuri zilnice. –Adam Clarke, *Clarke's Commentary*, vol. 4 (New York : The Methodist Book Concern, 1831), p. 842. Probabil Pavel a închiriat o clasă la acea academie pentru instruire publică atât a creștinilor, cât și a necreștinilor.

În timp ce ne apropiem de sfârșitul timpului, încă mai este nevoie de înființarea instituțiilor în care copiii credincioșilor și publicul în general să poată primi instruire în diferite câmpuri de cunoștințe, dar întotdeauna într-un context Biblic. Am observat că unul dintre motivele principale pentru care ne pierdem tineretul este că frecventează instituții lumești și există o lipsă de școli de calificare: profesionale, colegii tehnice, instituții pe Internet și universități.

Totuși, pentru a înființa o astfel de școală este nevoie de o cantitate mare de fonduri, instructori spirituali calificați, curiculă aprobată, centre academice și studenți. Datorită lumii virtuale a Internetului, cu multele sale cursuri și grade online, oferite de instituții de calificare licențiate, Mișcarea de Reformațiune este chemată să își strângă fondurile și personalul pentru a înființa un astfel de studiu virtual! Dorești să ajuți la acesta spre folosul copiilor tăi, a tinerilor și a publicului în general?

Conferința Generală a deschis un fond pentru o școală de calificare pentru a da posibilitatea fiecăruia de a participa în conceperea unui institut de calificare internațional axat în deosebi pe Internet și cu instruirea în limba engleză. La data scrierii acestui material sunt luate în considerare mai multe locații din diferite țări. Totuși, avem nevoie din partea voastră de un puternic suport moral, rugăciuni și contribuții financiare pentru a începe acest efort. Vei avea o contribuție importantă la acest proiect de școală de calificare?

Mai mult, dacă ești credincios și ai o calificare înaltă și experiență în predat, te rugăm să îți adaugi numele pe lista de propuneri. Scrie la info@sda1844.org și anexează curriculum vitae (rezumat) cu informații de contact.

Fondurile care se vor colecta săptămâna viitoare la colecta specială vor acoperi costurile de cercetare, salarii, infrastructură și dezvoltare software. Ținta este de a înființa o instituție de calificare cu programe

profesionale într-un format hibrid de clase în direct și digitale pe Internet, care să se finalizeze cu acordarea de diplome și grade în educație, nutriție, lucrare medical misionară, sănătate publică, asistenți sanitari, medicină naturistă și studii Biblice. Te unești cu noi?

Te rog fă un dar important, un sacrificiu pentru acest proiect. De asemenea, te rugăm să îl adaugi pe lista ta de rugăciuni. Ajută-ne, ca asemenea apostolului Pavel, să înființăm instituții de calificare pentru a răspândi adevărul prezent. Dumnezeu să ajute și să binecuvânteze din abundență fiecare contribuitor.

Idel Suarez, Jr.
Președintele Conferinței Generale

DEVOȚIONAL

ISTORIA MÂNTUIRII

Cu versete biblice,
un gând inspirat al Spiritului Profetic
și „Biblia la rînd.”
(plan de citire a Bibliei într-un an)

IULIE

1 **Iulie**, Matei 28.1-2, Biblia la rând: Psalmii 90-95

În prima zi a săptămânii, dimineața devreme, înainte de a se lumina, femeile sfinte au venit la mormânt și au adus mirodenii ca să ungă trupul lui Isus. Ele au văzut că piatra grea de la intrarea mormântului fusese rostogolită la o parte, iar trupul Lui nu mai era acolo. Li s-a strâns inima în piept și s-au temut că vrăjmașii luaseră trupul. Deodată au văzut doi îngeri în haine albe și cu înfățișare luminoasă și strălucitoare. Aceste ființe cerești au înțeles misiunea femeilor și imediat le-au spus că Isus nu mai era acolo, ci înviase; și că puteau privi locul unde zăcuse El. Îngerii le-au cerut să meargă la ucenicii Lui și să le spună că El va merge înaintea lor în Galilea. Cu frică și cu mare bucurie, femeile s-au grăbit înapoi la ucenicii întristați și le-au povestit cele văzute și auzite. *Istoria Mântuirii pag.234*

2 **Iulie**, Ioan 20:13, Biblia la rând: Psalmii 96-102

Maria, însă, a ales să mai zăbovească la mormânt, gândindu-se la ceea ce văzuse și frământată de gândul că ar fi putut fi înșelată. Simțea că o așteaptă noi încercări. S-a întristat iarăși și a izbucnit într-un plâns plin de amărăciune. S-a aplecat să privească din nou în mormânt și a văzut doi îngeri îmbrăcați în alb. Unul stătea în locul în care se aflase capul lui Isus, iar celălalt în locul în care se aflaseră picioarele Lui. Ei i-au vorbit cu blândețe și au întrebat-o de ce plângea. Maria a răspuns: "Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus." *Istoria Mântuirii pag.234*

3 **Iulie**, Ioan 20:15-17, Biblia la rând: Psalmii 103-105

Pe când se întorcea de la mormânt, L-a văzut pe Isus stând în apropiere, dar nu L-a cunoscut. El i-a vorbit blând, întrebând-o despre motivul întristării ei și pe cine căuta. Crezând că era grădinarul, L-a rugat ca, dacă Îl luase pe Domnul ei, să-i spună unde L-a pus, ca să-L poată lua ea. Domnul Isus i-a vorbit cu propria-I voce cerească, zicând: "Marie!". Ea era familiarizată cu tonurile aceluia glas scump și a răspuns repede: "Învățătorule!". În bucuria ei era gata să-L îmbrățișeze, dar Isus i-a zis: "Nu Mă atinge, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. *Istoria Mântuirii pag.235*

4 **Iulie**, Ioan 20:21-22, Biblia la rând: Psalmii 106-107

Îngerii L-au înconjurat pe Fiul lui Dumnezeu ca un nor și le-au cerut porților veșnice să se ridice, ca să intre Împăratul slavei. Am văzut că, în timp ce Isus Se afla cu acea oaste cerească strălucitoare în prezența lui Dumnezeu și învăluit în slava Lui, El nu Și-a uitat ucenicii de pe pământ, ci a primit putere de la Tatăl Lui să Se întoarcă și să le împartă și lor putere. În aceeași zi S-a întors și li S-a arătat ucenicilor. De data aceasta le-a permis să-L atingă, întrucât Se înălțase la Tatăl Său și primise putere. *Istoria Mântuirii pag.235-236*

5 Iulie, Ioan 20:28, 29., Biblia la rând: Psalmii 108-114

Toma n-a fost prezent la această ocazie. El n-a vrut să primească raportul ucenicilor cu umilință, ci a afirmat cu hotărâre și încredere în sine că nu va crede până nu-și va pune degetele pe semnele cuielor și pe coasta în care a fost înfiptă sulița nemiloasă. Prin aceasta el a arătat lipsă de încredere în frații lui. Dacă toți ar cere aceeași dovadă, nimeni nu L-ar primi astăzi pe Isus și n-ar crede în învierea Lui. Dar voia lui Dumnezeu era ca raportul ucenicilor să fie acceptat de cei care nu-L pot vedea și auzi ei înșiși pe Mântuitorul înviat. Dumnezeu n-a privit cu plăcere necredința lui Toma... Dar el declarase că nu va fi mulțumit fără dovada pipăitului, pe lângă cea a văzului, iar Isus i-a dat ceea ce-și dorise. Toma a strigat: "Domnul meu și Dumnezeul meu!". Dar Isus l-a muștră pentru necredința lui... *Istoria Mântuirii pag.237*

6 Iulie, Matei 28.19-20, Biblia la rând: Psalmii 115-118

Isus a rămas cu ucenicii Lui patruzeci de zile, aducându-le încântare și bucurie pe măsură ce le desfășura mai deplin realitățile împărăției lui Dumnezeu. El i-a însărcinat să poarte mărturia despre lucrurile pe care le văzuseră și auziseră cu privire la suferințele, moartea și învierea Sa, despre faptul că El Se jertfise pentru păcat și că toți cei care vor pot veni la El și găsi viață. Cu multă blândețe, le-a spus că vor fi prizonieri și chinuți, dar vor găsi ușurare amintindu-și de experiențele lor și de cuvintele rostite de El. Le-a spus că El biruise ispitele lui Satana și obținuse biruința prin încercări și suferință. *Istoria Mântuirii pag.237-238*

7 Iulie, Luca 24,50, Biblia la rând: Psalmii 119: 1-88

Acum știau cu siguranță că El era Mântuitorul lumii. Cuvintele Lui pătrundeau adânc în inimile lor și le părea rău că trebuia să se despartă

curând de Învățătorul lor ceresc și să nu mai audă de pe buzele Sale cuvinte pline de mângâiere și de har. Însă inimile le erau iarăși încălzite de iubire și mare bucurie când Isus le spunea că se va duce să le pregătească locașuri și Se va întoarce să-i ia, ca să poată fi pentru totdeauna cu El. Le-a mai făgăduit să le trimită Mângâietorul, Duhul Sfânt, ca să-i călăuzească în tot adevărul. Apoi "Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat." *Istoria Mântuirii pag. 239*

8 Iulie, Marcu 16,19, Biblia la rând: Psalmii 119: 89-176

Cerul întreg aștepta ceasul glorios când Domnul Isus Se va înălța la Tatăl Lui. Îngerii au venit să-L întâmpine pe Împăratul slavei și să-L escorteze triumfal spre cer. După ce Și-a binecuvântat ucenicii, Isus S-a despărțit de ei și S-a înălțat. Mulțimea celor care înviaseră odată cu el Îl urma, în timp ce El le deschidea calea. O mare oștire cerească îi însoțea, în timp ce în cer o mulțime de îngeri ce nu se putea număra aștepta sosirea lui Isus.

Când au ajuns la cetatea sfântă, îngerii care Îl escortau pe Isus au strigat: "Porți, ridicați-vă capetele; ridicați-vă porți veșnice ca să intre Împăratul slavei!". *Istoria Mântuirii pag.239*

9 Iulie, Fapte 1,11, Biblia la rând: Psalmii 120-132

În timp ce ucenicii priveau spre cer cu tristețe, să-L mai vadă pentru ultima oară pe Mântuitorul lor care Se înălța, doi îngeri îmbrăcați în alb au stat lângă ei și le-au spus: "Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer." Fapte 1,11. Ucenicii și mama lui Isus care, împreună cu ei, fusese martoră la înălțarea Fiului lui Dumnezeu, au petrecut noaptea următoare vorbind despre faptele Sale minunate și despre evenimentele ciudate și mărețe care avuseseră loc într-un timp scurt. *Istoria Mântuirii pag.240*

10 Iulie, Fapte 2,1-4, Biblia la rând: Psalmii 133-139

Ucenicii s-au adunat în camera de sus, unindu-se în rugăciune cu femeile credincioase, cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui. Acești frați, care fuseseră necredincioși, erau acum pe deplin statornicii în credința lor de cele petrecute la răstignire, de învierea și înălțarea Domnului. Numărul celor adunați era de aproape o sută douăzeci.

...Duhul Sfânt, sub forma unor limbi de foc despărțite la vârf și așezându-Se peste cei adunați, era un simbol al darului făcut lor, de a

pentru Semestrul II, 2016

vorbi fluent câteva limbi diferite, pe care ei nu le cunoscuseră mai înainte. Aspectul de foc semnifică zelul fierbinte cu care vor lucra și puterea ce le va însoți cuvintele. *Istoria Mântuirii pag.242*

11 **Iulie**, Fapte 2,6-8, Biblia la rând: Psalmii 140-145

Când se adunau, fiecare vorbea limba pe care o cunoștea. Această diversitate de limbi era un mare obstacol pentru lucrarea servilor lui Dumnezeu de a vesti doctrina Domnului Hristos până la marginile pământului. Pentru oameni, desăvârșita confirmare a mărturiei pe care o dădeau apostolii pentru Hristos a fost aceea că Dumnezeu le-a suplinit lipsurile în chip minunat. Duhul Sfânt a făcut pentru ei ceea ce ei n-ar fi putut face singuri într-o viață întreagă; de-acum puteau să răspândească adevărul evangheliei peste hotare, vorbind cu acuratețe limba celor pentru care lucrau. Acest dar miraculos era cea mai puternică dovadă pe care o puteau prezenta lumii că însărcinarea lor purta sigiliul cerului. *Istoria Mântuirii pag.243*

12 **Iulie**, Fapte 2,17, Biblia la rând: Psalmii 146-150

Petru le-a arătat că această manifestare era împlinirea exactă a profeției lui Ioel, în care el prezisese că o astfel de putere va veni peste oamenii lui Dumnezeu ca să-i facă potriviți pentru o lucrare specială. Petru a trasat ascendența Domnului Hristos până la casa onorabilă a lui David. El nu a folosit nici una din învățăturile lui Isus pentru a-și dovedi adevărata poziție; știa că acestea nu vor avea nici un efect, din cauza prejudecăților puternice ale poporului. Însă le-a îndreptat gândurile către David, care era privit de evrei ca un patriarh venerabil al neamului lor. *Istoria Mântuirii pag.244*

13 **Iulie**, Fapte 2,25-27, Biblia la rând: Proverbele 1-3

Petru arată aici că David nu putea vorbi referindu-se la sine, ci la Domnul Isus Hristos. David a murit de moarte naturală ca toți oamenii; mormântul lui, cu țărâna onorată pe care o conținea, fusese păstrat cu mare grijă până în vremea aceea. David, ca împărat al lui Israel, precum și ca profet, fusese onorat de Dumnezeu în mod deosebit. I s-au arătat în viziune profetică viața și lucrarea Domnului Hristos. L-a văzut cum a fost respins, a văzut judecata Lui, răstignirea, îngroparea, învierea și înălțarea Lui. *Istoria Mântuirii pag.245*

14 **Iulie**, Fapte 2,37, Biblia la rând: Proverbele 4-6

Cu acea ocazie memorabilă, un mare număr de oameni, care până atunci luaseră în răs idea ca o persoană atât de modestă ca Isus să fie Fiul lui Dumnezeu, s-au convins pe deplin de adevăr și L-au recunoscut ca Mântuitor al lor.... Numai argumentele apostolilor, deși clare și convingătoare n-ar fi îndepărtat prejudecata evreilor care rezistase la atâtea dovezi. Dar Duhul Sfânt a adus acele argumente la inima lor, cu putere divină. Ele erau ca niște săgeți ascuțite ale Celui atotputernic, convingându-i de vina lor teribilă de a-L fi respins și răstignit pe Domnul slavei. "După ce au auzit aceste cuvinte ei au rămas străpuși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: 'Fraților, ce să facem?' *Istoria Mântuirii pag.245*

15 **Iulie**, Fapte 2,38, Biblia la rând: Proverbele 7-9

Petru i-a făcut pe oamenii convertiți să înțeleagă faptul că Îl respinseseră pe Hristos din cauză că fuseseră înșelați de preoți și de conducători; și, dacă aveau să continue să urmeze sfatul acestora și să aștepte ca acei conducători să-L accepte pe Hristos înainte să îndrăznească ei înșiși s-o facă, nu-L vor accepta niciodată. Acei oameni puternici, deși pretindeau că sunt sfinți, erau ambițioși și plini de zel să acumuleze bogății și slavă pământească. Ei nu voiau să vină la Hristos ca să primească lumină. Domnul Isus prezisese că asupra aceluia popor va veni o teribilă răsplată pentru necredința lui încăpățânată, în ciuda faptului că li se dăduseră cele mai puternice dovezi că El era Fiul lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.245*

16 **Iulie**, Fapte 2,44-46, Biblia la rând: Proverbele 10-12

Toți care iau asupra lor numele lui Hristos trebuie să aștepte, să vegheze și să se roage cu o inimă. Toate diferențele să fie lăsate deoparte, iar unitatea și iubirea gingașă a unuia față de celălalt să-i umple pe toți. Atunci rugăciunile noastre se pot înălța împreună la Tatăl nostru ceresc, cu o credință puternică și arzătoare. Atunci putem aștepta cu răbdare și speranță împlinirea făgăduinței. Răspunsul poate veni imediat și cu putere copleșitoare sau poate fi amânat zile și săptămâni, iar credința să ne fie pusă la încercare. Dar Dumnezeu știe cum și când să ne răspundă la rugăciune. *Istoria Mântuirii pag.245*

17 **Iulie**, Fapte 3,2-3, Biblia la rând: Proverbele 13-15

La scurt timp după coborârea Duhului Sfânt și îndată după un timp petrecut în rugăciune stăruitoare, Petru și Ioan, suindu-se la templu să se
.....
pentru Semestrul II, 2016

închine, au văzut un olog de patruzeci de ani, abătut și lovit de sărăcie, care nu cunoscuse în viață decât durerea și infirmitatea. Acest om nenorocit, dorise demult să meargă la Isus să fie vindecat, dar, fiind neajutorat, a fost îndepărtat din locul unde lucra Marele Medic. Până la urmă, rugămintele lui stăruitoare au determinat pe niște persoane amabile să-l ducă la poarta templului. Când a ajuns acolo, însă, a descoperit că Tămăduitorul în care își pusese toate speranțele fusese dat la o moarte crudă. *Istoria Mântuirii pag.248*

18 **Julie**, Fapte 3,6, Biblia la rând: Proverbele 16-18

Dezamăgirea lui a stârnit mila celor care știau cât de mult sperase și așteptase să fie vindecat de Isus, așa că îl aduceau în fiecare zi la templu ca trecătorii să fie mișcați și să-i dea câte ceva pentru a-și putea ușura trebuințele prezente. Când au trecut Petru și Ioan, el le-a cerut milostenie. Ucenicii l-au privit cu compasiune. "Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: 'Uită-te la noi!' 'Argint și aur n-am, dar ce am îți dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!'" *Istoria Mântuirii pag.248*

19 **Julie**, Fapte 3,7-8, Biblia la rând: Proverbele 19-21

Chipul bietului om s-a întristat când Petru și-a declarat sărăcia, dar s-a luminat de speranță și credință când ucenicul a continuat să vorbească. Evreii au fost uimiți că ucenicii puteau face minuni la fel ca Isus. Ei presupuneau că El era mort și se așteptau ca toate aceste manifestări minunate să fi încetat odată cu El. Totuși, iată că omul acesta, care fusese timp de patruzeci de ani un olog neputincios, se bucura acum să-și folosească din plin picioarele, fiind eliberat de durere și fericit să creadă în Isus. *Istoria Mântuirii pag.248*

20 **Julie**, Fapte 3,14-15, Biblia la rând: Proverbele 22-23

După înfăptuirea acestei minuni, oamenii s-au strâns laolaltă în templu. Petru le vorbea într-o parte, iar Ioan în altă parte a templului. Vorbindu-le deschis despre marea crimă a evreilor de a-L respinge și a-L da la moarte pe Prințul vieții, apostolii au fost atenți să nu-i ducă la mânie sau disperare. Petru voia să micșoreze atrocitatea vinei lor atât cât era posibil, admitând că făcuseră totul din neștiință. El le-a declarat că Duhul Sfânt îi chema să se pocăiască de păcatele lor și să fie convertiți; că nu era nici o speranță pentru ei, decât prin harul lui Hristos pe care ei Îl răstigniseră; numai prin credința în El le puteau fi șterse păcatele, cu

sângele Lui. *Istoria Mântuirii pag.250*

21 **Iulie**, Fapte 4,1,3, Biblia la rând: Proverbele 24-26

Saducheii au fost foarte agitați din cauza acestei predicări despre învierea lui Hristos și despre faptul că, prin moartea și învierea Lui, îi va învia până la urmă pe toți cei din morminte. Au simțit că doctrina lor preferată era în primejdie și reputația le era în joc. *Istoria Mântuirii pag.250*

22 **Iulie**, Fapte 4,10, Biblia la rând: Proverbele 27-29

Exact în aceeași sală și în fața aceluiași oameni, se lepădase Petru în mod rușinos de Domnul lui... Cei prezenți și-au amintit rolul jucat de Petru la judecata Învățătorului lui și se măguleau că-l vor putea intimidă amenințându-l cu închisoarea și moartea. Dar acel Petru care se lepădase de Hristos în ceasul mării Lui nevoi era ucenicul impulsiv, încrezător în sine, mult diferit de cel care se afla în ziua aceea în fața Sinedriului pentru examinare. El se convertise... *Istoria Mântuirii pag.251*

23 **Iulie**, Fapte 4,12, Biblia la rând: Proverbele 30-31

Sigiliul lui Hristos era pe cuvintele lui Petru, iar fața lui era luminată de Duhul Sfânt... Preoții, conducătorii și poporul erau tăcuți. Conducătorii nu aveau putere să-i respingă cuvintele. Fuseseră obligați să asculte ceea ce nu doreau deloc să audă: despre învierea lui Isus Hristos și despre puterea Lui din cer de a face minuni, prin intermediul apostolilor Lui de pe pământ. *Istoria Mântuirii pag.251-252*

24 **Iulie**, Fapte 4,11,13, Biblia la rând: Ecclesiastul 1-4

Apărarea lui Petru, în care el a recunoscut cu îndrăzneală de unde îi venea puterea, i-a înspăimântat... În acele cuvinte, Petru se referea la Domnul Hristos, care era piatra de temelie a bisericii. Oamenii erau uimiți de îndrăzneala ucenicilor. Credeau că, din cauză că aceștia erau niște pescari ignoranți, vor fi biruiți de rușine când se vor confrunța cu preoții, cărturarii și bătrânii. Dar au priceput că ei fuseseră cu Isus. Apostolii vorbeau așa cum vorbise El, cu o putere convingătoare care-i aducea la tăcere pe adversari. Ca să-și ascundă încurcătura, preoții și conducătorii au poruncit ca apostolii să fie duși de acolo, ca ei să se poată sfătui. *Istoria Mântuirii pag.252*

25 **Iulie**, Fapte 4,18,21, Biblia la rând: Ecclesiastul 5-8

Au căzut cu toții de acord că ar fi fost inutil să nege faptul că omul acela fusese vindecat prin puterea dată apostolilor în Numele lui Isus cel răstignit. Bucuroși ar fi acoperit minunea cu minciuni, dar aceasta fusese înfăptuită în plină zi, în fața unei mulțimi, și deja ajunsese la cunoștința a mii de oameni. Ei simțeau că această lucrare trebuia imediat oprită, altfel Isus va câștiga mulți credincioși, apoi va urma ocară lor și vor fi socotiți vinovați de omorârea Fiului lui Dumnezeu. În ciuda dispoziției lor de a-i nimici pe ucenici, nu au îndrăznit decât să-i amenințe cu cea mai severă pedeapsă, dacă mai continuau să învețe sau să lucreze în Numele lui Isus. La aceasta, Petru și Ioan au declarat cu îndrăzneală că lucrarea le fusese dată de Dumnezeu și că nu puteau decât să vorbească despre lucrurile pe care le văzuseră și le auziseră. *Idem 252-253.*

26 **Julie**, Fapte 5,12-14, Biblia la rând: Eclesiastul 9-12

Apostolii și-au continuat lucrarea harului, vindecând bolnavii și vestind cu putere mare pe Mântuitorul răstignit și înviat. Mulți erau adăugați întruna bisericii prin botez, dar nici unul care nu era o inimă și un gând cu credincioșii lui Hristos nu îndrăznea să li se alăture. Mulțimi se adunau la Ierusalim, aducându-și bolnavii și pe cei chinuți de dureri necurate. Mulți suferinzi erau așezați pe străzi, ca atunci când treceau Petru și Ioan umbra acestora să poată cădea asupra lor și să-i vindece. Puterea Mântuitorului înviat se afla cu adevărat asupra apostolilor, iar ei făceau semne și minuni ce sporeau în fiecare zi numărul credincioșilor. *Idem pag. 254.*

27 **Julie**, Fapte 5,17, Biblia la rând: Cântarea Cântărilor 1-8

Aceste lucruri i-au dezorientat foarte mult pe preoți și pe conducători, mai ales pe cei care erau saducheii. Ei vedeau că, dacă li se permitea apostolilor să predice un Mântuitor înviat și să facă minuni în Numele Lui, doctrina lor cum că nu ar exista înviere a morților avea să fie lepădată de toți, iar secta lor va dispărea curând. *Istoria Mântuirii pag.254*

28 **Julie**, Fapte 5,18-20, Biblia la rând: Isaia 1-4

În consecință, apostolii au fost arestați și închiși, iar Sinedriul a fost chemat să le judece cazurile. Un mare număr de oameni învățați, care nu aparțineau Sinedriului, au fost și ei convocați și cu toții s-au sfătuit ce era de făcut cu acești tulburători ai păcii.... Când apostolii au apărut în mijlocul credincioșilor și le-au povestit cum i-a condus îngerul drept

prin mijlocul trupei de soldați care făceau de gardă la temniță și le-a poruncit să reînceapă lucrarea întreruptă de preoți și conducători, frații au fost plini de bucurie și uimire. *Idem. 255*

29 Iulie, Fapte 5,21-22, Biblia la rând: Isaia 5-8

În sfatul lor, preoții și conducătorii au hotărât să-i acuze de răscoală și de uciderea lui Anania și Safira, precum și de a fi conspirat pentru a-i lipsi pe preoți de autoritatea lor, iar apoi să-i condamne la moarte... Erau conștienți că mulți din cei care nu au acceptat doctrina lui Hristos erau sătui de regulile arbitrare ale autorităților iudaice și așteptau cu nerăbdare o schimbare hotărâtă. Se temeau că, dacă aceste persoane deveneau interesate de doctrina apostolilor și o adoptau, recunoscându-L pe Isus ca Mesia, mânia întregului popor va fi stârnită împotriva preoților, care vor fi trași la răspundere pentru uciderea lui Hristos. S-au hotărât să ia măsuri drastice pentru a preveni acest lucru. În cele din urmă, au trimis după presupușii arestați ca să fie aduși înaintea lor. Mare le-a fost uimirea când li s-a adus raportul că porțile închisorii erau încuiate cu toată grija și gărzile erau neclintite în fața lor, dar prizonierii nu se aflau nicăieri. *Istoria Mântuirii pag.255-256*

30 Iulie, Fapte 5,25, Biblia la rând: Isaia 9-12

Cu toate că apostolii au fost eliberați din închisoare printr-o minune, nu au fost scutiți de judecată și de pedeapsă. Domnul Hristos le spusese când era cu ei: "Luați seama la voi înșivă; căci vă vor da pe mâna soboarelor." Trimițându-le îngerul, Dumnezeu le-a dat o dovadă a grijii Lui și o asigurare a prezenței Sale; dar era partea lor să sufere pentru acel Isus pe care Îl predicau. Poporul era atât de impresionat de ceea ce văzuse și auzise, încât preoții și conducătorii știa că va fi imposibil să-i stârneasă împotriva apostolilor. *Istoria Mântuirii pag.256*

31 Iulie, Fapte 5,29-32, Biblia la rând: Isaia 13-17

Spiritul inspirației era asupra apostolilor, iar acuzații au devenit acuzatori, învinuindu-i de uciderea Domnului Hristos pe preoții și conducătorii care alcătuiau soborul. Evreii au fost atât de înfuriați din cauza aceasta, încât au hotărât, fără vreo altă judecată și fără autoritatea ofițerilor romani, să ia legea în propriile mâini și să-i omoare pe arestați. Fiind deja vinovați de sângele Domnului Hristos, doreau acum să-și păteze și mâinile cu sângele apostolilor Lui. *Idem pag. 257*

1 **August**, Fapte 5,34,38-39, Biblia la rând: Isaia 18-22

Gamaliel, doctor și fariseu învățat, un bărbat cu o reputație deosebită, era o persoană foarte precaută care, înainte de a vorbi în favoarea arestaților, a cerut ca aceștia să fie scoși afară. Apoi a vorbit cu calm și fără grabă... Preoții nu puteau să nu vadă justetea vederilor lui Gamaliel; ei au fost nevoiți să cadă de acord cu el și, fără tragere de inimă, i-au eliberat pe prizonieri, după ce i-au bătut cu nuiele și i-au somat în repetate gânduri să nu mai predice în Numele lui Isus, căci altfel vor plăti cu viața pentru îndrăzneala lor. *Istoria Mântuirii pag.257-258*

2 **August**, Fapte 5,40-42, Biblia la rând: Isaia 23-27

Prigonitorii apostolilor au fost tulburați când au văzut că nu-i puteau înfrânge pe acești martori ai lui Hristos, care au avut credința și curajul să-și transforme rușinea în slavă și durerea în bucurie, de dragul Învățătorului lor care îndurase umilința și agonia înaintea lor. Astfel, acești ucenici curajoși au continuat să învețe în public, precum și în taină în case particulare, la cererea celor care nu îndrăzneau să-și mărturisească deschis credința, de frica evreilor. *Istoria Mântuirii pag.258*

3 **August**, Fapte 6,1-2, Biblia la rând: Isaia 28-30

Numărul evreilor convertiți care vorbeau evreiește era cu mult mai mare, dar acei greci locuieră în Imperiul Roman și vorbeau numai grecește. În mijlocul lor au început să apară murmurări, că văduvelor grecilor nu li se asigurau ajutoare cu tot atâta generozitate ca nevoiașilor evrei. Orice părtinire de felul acesta ar fi întristat pe Dumnezeu; și au fost luate măsuri prompte pentru a restaura pacea și armonia credincioșilor. Duhul Sfânt a sugerat o metodă prin care apostolii să poată fi ușurați de sarcina distribuirii ajutoarelor pentru săraci și de alte poveri similare, așa încât să poată fi lăsați liberi, să-L predice pe Hristos. *Istoria Mântuirii pag.259*

4 **August**, Fapte 6.3,6, Biblia la rând: Isaia 31-35

În consecință biserica a ales șapte bărbați plini de credință și de înțelepciunea Duhului lui Dumnezeu, ca să se ocupe de unele aspecte ale lucrării. Mai întâi a fost ales Ștefan; el era evreu prin naștere și religie, dar vorbea grecește și era un bun cunoscător al obiceiurilor și manierelor grecilor. Din acest motiv, el a fost considerat persoana cea mai potrivită să stea în frunte și să supravegheze distribuirea fondurilor alocate

văduvelor, orfanilor și săracilor cinstiți. Această alegere a plăcut tuturor, iar nemulțumirea și cărtirea au încetat. Acești șapte bărbați aleși au fost în mod solemn puși deoparte pentru datoriile lor, prin rugăciune și punerea mâinilor. *Istoria Mântuirii pag.260*

5 August, Fapte 6,4-5, Biblia la rând: Isaia 36-41

Este necesar ca aceeași rânduială și același sistem ca în zilele apostolilor să fie menținute și astăzi în biserică. Prosperitatea cauzei depinde foarte mult de faptul ca departamentele sale diferite să fie conduse de oameni capabili, calificați pentru pozițiile lor. Cei aleși de Dumnezeu să fie conducători în lucrarea Lui, răspunzând de supravegherea generală a interesului spiritual al bisericii, trebuie ușurați, pe cât posibil, de grijiile și încurcăturile de natură vremelnică. Cei pe care Dumnezeu i-a chemat să slujească în cuvânt și doctrină trebuie să aibă timp pentru meditație, rugăciune și studiul Scripturilor. Discernământul spiritual le este slăbit, dacă intră în detaliile afacerilor și dacă au de-a face cu diferitele temperamente ale celor care compun biserica. *Idem pag. 260-261*

6 August, Fapte 6,8-10, Biblia la rând: Isaia 42-44

Ștefan era foarte activ în lucrarea lui Dumnezeu și își mărturisea credința cu îndrăzneală.... Acești învățăcei ai marilor rabini fuseseră siguri că într-o discuție publică puteau obține o victorie desăvârșită asupra lui Ștefan, din cauza presupusei lui ignoranțe. El, însă, nu numai că a vorbit cu puterea Duhului Sfânt, dar a fost clar pentru toată acea mare mulțime că studiasse profețiile și era un învățat în toate aspectele legii. El a apărat cu pricepere adevărurile pe care le susținea și i-a învins cu desăvârșire pe adversarii lui. Preoții și conducătorii care au fost martori la manifestarea minunată a puterii ce însoțea lucrarea lui Ștefan, s-au umplut de ură amară. *Istoria Mântuirii pag.262*

7 August, Fapte 6,11, Biblia la rând: Isaia 45-48

Preoții și conducătorii nu au izbutit nimic împotriva înțelepciunii lui limpezi și calme, deși se opuneau cu vehemență. Ei au hotărât să dea un exemplu prin Ștefan și, odată cu satisfacerea urii lor răzbunătoare în felul acesta, să-i împiedice și pe alții, prin frică, să adopte credința lui. Au fost înaintate acuzații împotriva lui, în modul cel mai impresionant. Martori mincinoși au fost plătiți să spună că îl auziseră rostind cuvinte de hulă împotriva templului și a legii. *Istoria Mântuirii pag.263*

8 **August**, Fapte 6,15, Biblia la rând: Isaia 49-53

Pe când stătea față în față cu judecătorii lui, pentru a răspunde acuzației de blasfemie, o aureolă sfântă a strălucit pe chipul lui Ștefan... Mulți care au văzut fața lui Ștefan s-au cutremurat și și-au acoperit fețele, dar necredința încăpățânată și prejudecata le-au rămas neclintite. Ștefan a fost chestionat dacă erau adevărate acuzațiile aduse împotriva lui, iar el s-a apărat cu o voce clară și mișcătoare, ce a răsunat în sala soborului. A repetat istoria poporului ales al lui Dumnezeu în cuvinte ce au fermecat adunarea. A dat pe față o cunoaștere amănunțită a organizării societății iudaice, precum și interpretarea spirituală a acesteia, așa cum fusese manifestată prin Domnul Hristos. *Istoria Mântuirii pag.263-264*

9 **August**, Fapte 7,47-50, Biblia la rând: Isaia 54-58

Ștefan și-a prezentat în mod clar loialitatea față de Dumnezeu și față de credința iudaică, arătând în același timp că Legea în care se încredeau ei pentru mântuire nu fusese în stare să-l păzească pe Israel de idolatrie. El a făcut o legătură între Domnul Isus Hristos și întreaga istorie iudaică. A făcut referire la construirea templului de către Solomon și la cuvintele acestuia și ale lui Isaia." *Idem. 264*

10 **August**, Fapte 7,51-53, Biblia la rând: Isaia 59-63

Când a făcut legătura între Isus Hristos și profeții și a vorbit în felul acela despre templu, preotul, simulând că este cuprins de groază, și-a sfâșiat veșmântul. Acest fapt a fost pentru Ștefan semnalul că glasul îi va fi curând adus la tăcere pentru totdeauna. Deși se afla chiar în mijlocul predicii, a încheiat pe neașteptate, lăsând dintr-o dată la o parte lanțul istoriei și, întorcându-se către judecătorii lui înfuriați, le-a zis: "Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt.... *Istoria Mântuirii pag.265*

11 **August**, Fapte 7,55-56, Biblia la rând: Isaia 64-66

La auzul acestor lucruri, preoții și conducătorii și-au ieșit din fire de mânie. Ei semănau mai mult cu niște fiare sălbatice de pradă, decât cu niște ființe omenești. S-au năpustit asupra lui Ștefan, scrâșnind din dinți. El, însă, nu s-a intimidat; se aștepta la asta. Fața îi era calmă și strălucea de o lumină îngerească. Nu s-a speriat de preoții furioși și de mulțimea agitată....

Priveliștea din jur s-a șters din fața ochilor lui; porțile cerului erau întredeschise, iar Ștefan, privind prin ele, a văzut slava curților lui

Dumnezeu și pe Domnul Hristos, ca și când tocmai s-ar fi ridicat de pe tron, gata să-Și sprijine slujitorul care avea să sufere moarte de martir pentru Numele Său. Când Ștefan a prezentat scena slăvită deschisă înaintea lui, persecutorii lui n-au mai putut îndura. *Istoria Mântuirii pag.265-266*

12 **August**, Fapte 7,57-59, Biblia la rând: Ieremia 1-3

Și-au astupat urechile să nu-i mai poată auzi cuvintele și, scoțând strigăte tari, s-au năpustit cu furie asupra lui, cu un singur gând. "Și ei au aruncat cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: 'Doamne Isuse, primește duhul meu!' Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: 'Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!' Și după aceste vorbe, a adormit."

În mijlocul agoniei acestei morți crude, credinciosul martir, ca și Învățătorul lui divin, s-a rugat pentru ucigașii lui. Martorilor care îl acuzaseră pe Ștefan li s-a cerut să arunce primele pietre. Aceste persoane și-au pus hainele la picioarele lui Saul, care luase parte activă la dispută și consimțise la moartea arestatului. *Idem. 266*

13 **August**, Fapte 7,60, Biblia la rând: Ieremia 4-6

Martiriul lui Ștefan a făcut o impresie profundă asupra tuturor care l-au văzut murind. A fost o încercare dureroasă pentru biserică, dar a avut ca rezultat convertirea lui Saul. Credința, hotărârea și proslăvirea martirului n-au putut fi șterse din amintirea acestuia. Sigiliul lui Dumnezeu de pe fața lui Ștefan și cuvintele lui, care atingeau sufletul tuturor care îl ascultau, cu excepția celor împietriți din cauză că opuneau rezistență luminii, au rămas în memoria privitorilor și au mărturisit în favoarea adevărului celor proclamate de el. Lui Ștefan nu i s-a dat o sentință legală, dar autoritățile romane au fost mituite cu sume mari de bani ca să nu investigheze cazul. *Istoria Mântuirii pag.266*

14 **August**, Fapte 8,3, Biblia la rând: Ieremia 7-9

Saul părea plin de un zel frenetic în timpul judecării și uciderii lui Ștefan. Părea să fie supărat pe propria lui convingere secretă că Ștefan a fost onorat de Dumnezeu chiar atunci când oamenii l-au dezonorat. El a continuat să persecute biserica lui Dumnezeu, hăituindu-i pe credincioși, prinzându-i în casele lor și dându-i în mâinile preoților și conducătorilor pentru a fi întemnițați și uciși. Zelul lui de a continua prigoana era o teroare pentru creștinii din Ierusalim. Autoritățile romane nu au făcut

nici un efort pentru a opri această lucrare nemiloasă, ci, în secret i-au ajutat pe evrei pentru a le câștiga respectul și a se asigura de favoarea lor. *Istoria Mântuirii pag.267*

15 **August**, Fapte 9,1-2, Biblia la rând: Ieremia 10-13

Saul urma să călătorească la Damasc pentru afacerile lui, dar era hotărât să atingă un dublu obiectiv, căutându-i pe toți care credeau în Hristos. Pentru aceasta, el a obținut scrisori de la marele preot, ca să le citească în sinagogi, scrisori care îl autorizau să-i prindă pe toți cei suspectați a crede în Isus și să-i trimită la Ierusalim prin soli, ca să fie judecați și pedepsiți. El a pornit la drum plin de tăria și vigoarea bărbăției și de focul zelului său greșit orientat. *Idem 268.*

16 **August**, Fapte 9,3-5, Biblia la rând: Ieremia 14-17

Pe când călătorii obosiți se apropiau de Damasc, ochii lui Saul priveau cu plăcere ținutul fertil, grădinile frumoase, livezile roditoare și pâraiele reci care curgeau clipocind printre arbuștii de un verde viu. Era foarte reconfortant să vadă asemenea priveliște după o călătorie lungă și obositoare prin pustietate. În timp ce Saul și tovarășii lui priveau peisajul cu admirație, o lumină mai puternică decât a soarelui a strălucit deodată în jurul lui." *Idem pag.269*

17 **August**, Fapte 9,7, Biblia la rând: Ieremia 18-22

S-a produs o mare confuzie. Tovarășii lui Saul au fost cuprinși de groază și aproape orbiți de intensitatea luminii. Ei au auzit glasul, dar nu au văzut pe nimeni și, pentru ei, totul era misterios și de neînțeles. Saul, însă, culcat cu fața la pământ, a înțeles cuvintele rostite și L-a văzut clar înaintea lui pe Fiul lui Dumnezeu. O singură privire asupra acelei Ființe slăvite a imprimat pentru totdeauna imaginea Sa pe sufletul iudeului copleșit. Cuvintele i-au lovit inima cu o forță înfricoșătoare. Un potop de lumină s-a revărsat în camerele întunecate ale minții lui, descoperindu-i ignoranța și greșeala. El a văzut că, în timp ce-și imagina că-L slujea cu zel pe Dumnezeu persecutându-i pe urmașii lui Hristos, în realitate făcea lucrarea lui Satana. *Istoria Mântuirii pag.269*

18 **August**, Fapte 9,6, Biblia la rând: Ieremia 23-25

Ce revelație a fost aceasta pentru prigonitorul credincioșilor! O lumină clară, dar teribilă, pătrunsese în sufletul lui. Hristos i-a fost revelat ca venind pe pământ pentru îndeplinirea misiunii Sale, fiind respins, tratat cu violență, condamnat și răstignit de cei pe care a venit să-i salveze și

apoi fiind înviat din morți și înălțat la cer. În clipa aceea cutremurătoare, Saul și-a amintit că sfântul Ștefan fusese jertfit cu consimțământul lui și că prin intermediul lui mulți alți sfinți demni își găsiseră moartea prin persecuție crudă. "Tremurând și plin de frică, el a zis: 'Doamne, ce trebuie să fac?' *Istoria Mântuirii pag.270*

19 **August**, Fapte 9,8, Biblia la rând: Ieremia 26-29

După ce s-a retras lumina strălucitoare, Saul s-a ridicat de la pământ cu totul lipsit de vedere. Strălucirea slavei lui Hristos fusese prea intensă pentru vederea lui de muritor, iar, când aceasta s-a retras, asupra ochilor lui s-a așternut o întunecime ca a nopții. El a crezut că această orbire era pedeapsa lui Dumnezeu pentru prigonirea nemiloasă a urmașilor lui Isus. Bâjbăia în jur într-un întuneric teribil, iar tovarășii lui, cu frică și uimire, l-au condus de mână la Damasc. *Istoria Mântuirii pag.271*

20 **August**, Fapte 9,10, Biblia la rând: Ieremia 30-31

Domnul Isus îl trimite pe iudeul care întreabă la biserica Sa pentru a-și afla datoria. Domnul Hristos săvârșise lucrarea de descoperire și de convingere, iar păcătosul pocăit era acum dispus să învețe de la cei pe care Dumnezeu îi rânduisese să propovăduiască adevărul Lui. În felul acesta, Domnul Isus a confirmat autoritatea bisericii Lui organizate și l-a pus pe Saul în legătură cu reprezentanții Săi de pe pământ. Lumina cerească l-a lipsit pe Saul de vedere, iar Isus, marele Vindecător, nu i-a redat-o îndată. Toate binecuvântările vin de la Hristos, dar El Și-a înființat pe pământ o biserică, reprezentanta Lui, și ei îi aparține lucrarea de a-l îndruma pe păcătosul pocăit pe calea vieții. Aceiași oameni pe care Saul își propusese să-i nimicească, aveau să-l instruiască în religia pe care el o disprețuise și o persecutase. *Istoria Mântuirii pag.271*

21 **August**, Fapte 9,13-14, Biblia la rând: Ieremia 32-34

Lui Anania nu-i venea să creadă cuvintele îngerului mesager, deoarece prigonirea aprigă a sfinților din Ierusalim de către Saul se întinsese peste tot, departe și aproape. El și-a permis să protesteze... Porunca dată lui Anania a fost imperativă: "Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel."

Ucenicul, ascultător de instrucțiunile îngerului, l-a căutat pe omul care până nu de mult sufla amenințări împotriva tuturor care credeau în Numele lui Isus. *Istoria Mântuirii pag.272*

22 **August**, Fapte 9,15, Biblia la rând: Ieremia 35-37

Aici, Domnul Hristos dă un exemplu despre modul în care lucrează El pentru salvarea omului. El ar fi putut să facă toate acestea pentru Saul în mod direct, dar aceasta nu ar fi fost în concordanță cu planul Său. Binecuvântările Lui trebuiau să vină prin agenții pe care îi rânduisese. Saul avea ceva de făcut în legătură cu mărturisirea față de cei a căror nimicire o planificase; iar Dumnezeu avea o lucrare de răspundere pentru cei pe care îi autorizase să lucreze în locul Său. *Istoria Mântuirii pag.273*

23 **August**, Fapte 9,18, Biblia la rând: Ieremia 38-41

Pavel a fost botezat de Anania în râul Damascului. Apoi a mâncat și a fost întărit. Îndată a început să-L predice pe Isus credincioșilor din oraș, aceiași pe care, la plecarea din Ierusalim, plănuise să-i nimicească. El mai învăța în sinagogi că Isus, care fusese dat la moarte, era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Argumentele aduse de el din profeții erau atât de convingătoare, iar eforturile lui erau însoțite de puterea lui Dumnezeu în așa măsură, încât evreii care se opuneau erau încurcați și neîn stare să-i răspundă. Educația rabinică și fariseică a lui Pavel avea să fie folosită acum cu succes în predicarea Evangheliei și în susținerea cauzei pe care altădată depusese toate eforturile s-o distrugă. *Istoria Mântuirii pag.273*

24 **August**, Fapte 9,22, Biblia la rând: Ieremia 42-45

Evreii erau cu totul surprinși și încurcați de convertirea lui Pavel. Ei cunoșteau poziția lui la Ierusalim și știau scopul principal pentru care plecase la Damasc, precum și că era înarmat cu o însărcinare din partea marelui preot, care îl autoriza să-i aresteze pe cei care credeau în Isus și să-i trimită la Ierusalim; cu toate acestea, îl vedeau acum predicând Evanghelia lui Isus, întărindu-i pe cei care erau deja ucenici ai acestei Evanghelii și convertind mereu noi persoane la credința împotriva căreia luptase cândva atât de zelos. Pavel le demonstra tuturor care-l ascultau că își schimbase credința nu din impuls sau din fanatism, ci datorită dovezilor copleșitoare. *Istoria Mântuirii pag.274*

25 **August**, Fapte 9,23, Biblia la rând: Ieremia 46-48

Pe măsură ce lucra în sinagogi, credința i se întărea; zelul lui în a susține faptul că Isus era Fiul lui Dumnezeu a crescut în fața opoziției înverșunate a evreilor. El nu a putut rămâne multă vreme în Damasc, deoarece evreii, după ce și-au revenit din uimirea pricinuită de convertirea lui minunată și de lucrarea lui ulterioară, au respins cu

hotărâre dovezile copleșitoare aduse în favoarea doctrinei Domnului Hristos. Mirarea lor față de convertirea lui Pavel s-a transformat într-o ură intensă împotriva lui, asemănătoare cu cea pe care o manifestaseră împotriva Domnului Isus. *Idem*. 274

26 **August**, Galateni 1:17, Biblia la rând: Ieremia 49-50

În timp ce se afla în Arabia, Pavel nu a comunicat cu apostolii. El l-a căutat pe Dumnezeu, cu stăruință și din toată inima, hotărât să nu înceteze până când nu va ști sigur că pocăința lui a fost primită și marele lui păcat, iertat. Nu voia să renunțe la luptă până când nu avea asigurarea că Domnul Isus va fi cu el în lucrarea lui viitoare. El avea să poarte mereu în trup, în ochii lui care fuseseră orbiți de lumina cerească, semnele slavei Domnului Hristos, și dorea să poarte și asigurarea permanentă a harului Lui susținător. Pavel a ajuns în strânsă legătură cu cerul, iar Isus a intrat în comuniune cu el și l-a întărit în credință, revărsând asupra lui înțelepciunea și harul Său dumnezeiesc. *Istoria Mântuirii pag.275*

27 **August**, Fapte 9,27, Biblia la rând: Ieremia 51-52

Barnaba, care contribuia generos cu banii lui la susținerea cauzei Domnului Hristos și la ușurarea nevoilor celor săraci, îl cunoscuse pe Pavel pe când acesta era împotriva credincioșilor. El și-a reînnoit acea cunoștință, a ascultat mărturia lui Pavel cu privire la minunata lui convertire și la experiența lui de după aceea. L-a crezut pe deplin și l-a primit pe Pavel, l-a luat de mână și l-a condus la apostoli. Le-a povestit experiența pe care tocmai o auzise: că Domnul Isus îi apăruse personal lui Pavel pe drumul spre Damasc, că îi vorbise, că el și-a recăpătat vederea ca răspuns la rugăciunile lui Anania și că de atunci a susținut în sinagogile acelei cetăți că Isus era Fiul lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.278*

28 **August**, Fapte 9,34,40, Biblia la rând: Plângeri 1-3:36

Petru, ca parte a lucrării lui, i-a vizitat pe sfinții din Lida. Acolo l-a vindecat pe Enea, care zăcea în pat paralizat de opt ani de zile... Toți locuitorii din Lida și din Saronia l-au văzut și s-au întors la Domnul." Iope se afla în apropiere de Lida și, la data aceea, Tabita, care în traducere înseamnă Dorca, a murit. Ea fusese urmașă vrednică a lui Isus Hristos, iar viața îi fusese caracterizată de fapte bune și milostenii pentru

cei săraci și întristați și de zel pentru cauza adevărului. Moartea ei însemna o mare pierdere. Tânăra biserică nu se putea lipsi de eforturile sale nobile. *Istoria Mântuirii pag.282*

29 **August**, Fapte 10,1-2, Biblia la rând: Plângeri 3:37-5

...Deși era roman, Corneliu îl cunoscuse pe adevăratul Dumnezeu și renunțase la idolatrie. Era ascultător de voia lui Dumnezeu și I se închina cu o inimă sinceră. El nu intrase în legătură cu evreii, dar cunoștea și asculta de Legea Morală. Nu fusese circumcis și nici nu lua parte la aducerea jertfelor, de aceea evreii îl socoteau necurat. Cu toate acestea, el susținea cauza evreilor prin donații generoase și era peste tot cunoscut pentru milosteniile și faptele sale bune. Viața lui cinstită i-a adus o reputație bună atât printre evrei, cât și printre neamuri. *Istoria Mântuirii pag.282*

30 **August**, Fapte 10,4-5, Biblia la rând: Ezechiel 1-4

În timp ce Corneliu se ruga, Dumnezeu a trimis la el un sol ceresc care i s-a adresat pe nume. Sutașul s-a speriat, totuși știa că îngerul a fost trimis de Dumnezeu să-l instruiască.... Trimite acum pe niște oameni la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru. El găzduiește la un om numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare: acela îți va spune ce trebuie să faci. Din nou, Dumnezeu și-a arătat interesul pentru lucrarea Evangheliei și pentru biserica Lui organizată. Nu îngerul Lui era cel care să-i spună lui Corneliu istoria crucii. Tot un om, supus ca și el slăbiciunilor omenești, avea să-l instruiască în privința Mântuitorului răstignit, înviat și înălțat. Mesagerul ceresc a fost trimis cu scopul special de a-l pune pe Corneliu în legătură cu slujitorul lui Dumnezeu, care să-l învețe cum putea să fie mântuit, el și casa lui. *Istoria Mântuirii pag.283*

31 **August**, Fapte 10,7-8, Biblia la rând: Ezechiel 5-8

Corneliu a ascultat cu bucurie solia și a trimis imediat oameni să-l caute pe Petru, potrivit cu sfaturile îngerului. Claritatea acestor instrucțiuni, în care era numită chiar și ocupația bărbatului în casa căruia stătea Petru, dovedește că Cerul cunoaște bine istoria și ocupația oamenilor de la orice nivel al vieții. Dumnezeu cunoaște ocupația zilnică a truditului umil, ca și pe aceea a împăratului pe tronul său. Avariția, cruzimea, crimele ascunse și egoismul oamenilor Îi sunt cunoscute la fel de bine ca

și faptele lor bune, dragostea, generozitatea și bunătatea lor. Nimic nu este ascuns de Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.284*

1 Septembrie, Fapte 10,9-10, Biblia la rând: Ezechiel 9-12

Imediat după această întrevedere cu Corneliu, îngerul s-a dus la Petru care, foarte obosit și flămând după călătorie, se ruga pe acoperișul casei. Pe când se ruga i s-a arătat o viziune.... Prin viziunea cu fața de masă și conținutul ei, coborâte din cer, Petru avea să fie eliberat de prejudecățile lui împotriva neamurilor și avea să înțeleagă faptul că prin Hristos națiunile păgâne erau făcute părtașe la binecuvântările și privilegiile evreilor și trebuia așadar să beneficieze de ele în mod egal. Unii au interpretat că această viziune semnifică faptul că Dumnezeu a îndepărtat interdicția folosirii cărnii animalelor pe care le declarase necurate mai înainte; și, de aceea, carnea de porc ar fi bună de mâncat. Aceasta este o interpretare foarte îngustă și cu totul eronată, contrazisă clar în raportul biblic al viziunii și al consecințelor ei. *Idem pag. 284-285*

2 Septembrie, Fapte 10,12-15, Biblia la rând: Ezechiel 13-15

Viziunea despre tot felul de dobitoace pe care le conținea fața de masă și din care i s-a poruncit lui Petru să taie și să mănânce, fiind asigurat că ceea ce a curățit Dumnezeu el n-ar trebui să numească spurcat sau necurat, a fost o simplă ilustrație pentru a i se arăta adevărata poziție a neamurilor; și anume că, prin moartea Domnului Hristos, ele au fost făcute împreună moștenitoare cu Israelul lui Dumnezeu. Aceasta i-a transmis lui Petru atât mustrare, cât și învățătură. Până atunci, lucrarea lui se limitase în întregime la evrei. El privise neamurile ca fiind necurate și excluse de la fagăduința lui

Dumnezeu. Minteia lui a fost acum condusă să priceapă că planul lui Dumnezeu cuprinde întreaga lume. *Istoria Mântuirii pag.285*

3 Septembrie, Fapte 10,17, Biblia la rând: Ezechiel 16-17

Aceasta a fost o poruncă stânjenitoare pentru Petru, dar n-a îndrăznit să acționeze potrivit cu propriile-i simțăminte, de aceea a coborât din camera lui și i-a primit pe solii trimiși la el de Corneliu. Ei i-au comunicat apostolului însărcinarea lor neobișnuită și, conform instrucțiunilor primite de la Dumnezeu, el a căzut imediat de acord să plece cu ei în dimineața următoare. În seara aceea i-a tratat în mod curtenitor, iar dimineața a pornit cu ei spre Cezarea, fiind însoțit de șase frați de-ai lui, care aveau să fie martori la tot ce avea să spună și să facă

el în timp ce vizita neamurile; deoarece Petru știa că va fi tras la răspundere pentru o astfel de opoziție directă față de credința și învățăturile iudaice. *Idem pag.286*

4 Septembrie, Fapte 10,24, Biblia la rând: Ezechiel 18-20

Călătoria a durat aproape două zile și Corneliu a avut fericitul privilegiu de a deschide ușa unui slujitor al Evangheliei care, potrivit cu asigurarea lui Dumnezeu, avea să-i învețe pe el și pe cei din casa lui cum puteau fi mântuiți. În timp ce solii fuseseră plecați în misiunea lor, sutașul a adunat cât de multe rude a reușit, ca și ele să poată învăța adevărul. Când a sosit Petru, o mare grupă se afla laolaltă, așteptând cu nerăbdare să-i asculte cuvintele. *Idem 286.*

5 Septembrie, Fapte 10,25-26, Biblia la rând: Ezechiel 21-22

Când Petru a intrat în casa lui Corneliu, acesta nu l-a salutat ca pe un musafir obișnuit, ci ca pe unul onorat de cer și trimis la el de Dumnezeu. Este un obicei oriental de a face plecăciune înaintea unui prinț sau altui demnitar înalt, iar pentru copii, de a se pleca înaintea părinților lor care sunt onorați cu poziții de încredere. Corneliu, însă, plin de venerație pentru apostolul delegat de Dumnezeu, i-a căzut la picioare și i s-a închinat. Petru s-a dat înapoi cu groază din fața faptei sutașului și l-a ridicat în picioare spunând: "Scoală-te, și eu sunt om!" Apoi a început să converseze cu el într-un mod familiar, pentru a-i îndepărta sentimentul de teamă amestecat cu uimire și respect exagerat, cu care îl privea sutașul. *Istoria Mântuirii pag.287*

6 Septembrie, Fapte 10,28-29, Biblia la rând: Ezechiel 23-24

Petru a vorbit cu Corneliu și cu cei adunați în casa lui cu privire la obiceiul evreilor: că se considera împotriva legii ca ei să aibă relații de prietenie cu neamurile, aceasta implicând profanare ceremonială. Acest lucru nu era interzis de Legea lui Dumnezeu, dar tradiția oamenilor făcuse din el un obicei obligatoriu. Petru a zis: "Știți că nu este îngăduit de lege unui evreu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el, dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe nici un om spurcat sau necurat. De aceea am venit fără cârtire când m-ați chemat; vă întreb dar, cu ce gând ați trimis după mine?" *Istoria Mântuirii pag. 287*

7 Septembrie, Fapte 10,33-34, Biblia la rând: Ezechiel 25-27

După aceea, Corneliu și-a relatat experiența și cuvintele îngerului care i se arătase în viziune. În încheiere a spus: "'Am trimis îndată la tine și bine ai făcut că ai venit. Acum dar, toți suntem aici înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm tot ce ți-a poruncit Domnul să ne spui.' Atunci Petru a început să vorbească și a zis: 'În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.'" Deși Dumnezeu îi favorizase pe evrei față de toate celelalte popoare, totuși, dacă ei respingeau lumina și nu trăiau în conformitate cu credința lor, nu erau mai înălțați în ochii Lui decât celelalte națiuni. Aceia dintre neamuri care, ca și Corneliu, se temeau de Dumnezeu și lucrau neprihănire, trăind lumina pe care o aveau, erau priviți cu bunăvoință de Dumnezeu, iar slujirea lor sinceră era primită. *Istoria Mântuirii pag. 288*

8 Septembrie, Fapte 10,39, Biblia la rând: Ezechiel 28-30

Credința și neprihănirea lui Corneliu însă, nu puteau fi desăvârșite fără o cunoaștere a lui Hristos; de aceea Dumnezeu i-a trimis acea lumină și cunoaștere pentru dezvoltarea în continuare a caracterului lui neprihănit. Mulți refuză să primească lumina pe care le-o trimite providența lui Dumnezeu.... Oamenii trebuie să înainteze odată cu lumina care le este dată. Dacă Dumnezeu îi aduce în legătură cu slujitorii Lui care au primit un adevăr nou, confirmat de Cuvântul lui Dumnezeu, ei ar trebui să primească acest adevăr cu bucurie. Adevărul merge înainte. Adevărul merge în sus. Pe de altă parte, aceia care pretind că doar credința lor îi va mântui se încred într-o funie de nisip, deoarece credința este întărită și făcută desăvârșită numai prin fapte. *Istoria Mântuirii pag.288*

9 Septembrie, Fapte 10,44-45, Biblia la rând: Ezechiel 31-33

Petru L-a predicat pe Isus acelei grupe de ascultători atenți: viața Sa, lucrarea, minunile, trădarea, răstignirea, învierea și înălțarea Lui, precum și lucrarea Sa în cer, ca Reprezentant și Avocat al omului, de a pleda în favoarea păcătosului. În timp ce apostolul vorbea, inima i s-a înflăcărat de Spiritul adevărului lui Dumnezeu pe care-l prezenta oamenilor. Ascultătorii lui erau încântați de doctrina pe care o auzeau, întrucât inimile le fuseseră pregătite ca să primească adevărul. Apostolul a fost întrerupt de coborârea Duhului Sfânt, în același fel în care Se manifestase în ziua Cincizecimii. *Istoria Mântuirii pag.289*

10 Septembrie, Fapte 10,48, Biblia la rând: Ezechiel 34-36

Coborârea Duhului Sfânt peste neamuri nu era un echivalent pentru botez. Pașii necesari în convertire, în toate cazurile, sunt: credința, pocăința și botezul. În felul acesta, adevărata biserică creștină este unită într-un singur Domn, o credință și un botez. Diferitele temperamente sunt transformate de harul sfinților și aceleași principii înnobilitoare conduc viețile tuturor. Petru a cedat rugămintelor celor credincioși dintre neamuri și a rămas cu ei un timp, predicându-L pe Isus tuturor neamurilor de prin împrejurimi.

11 **Septembrie**, Fapte 11,3-4, Biblia la rând: Ezechiel 37-39

Atunci Petru le-a pus înainte, în mod sincer, întreaga situație. Le-a povestit experiența cu privire la viziune și le-a explicat că aceasta i-a atras atenția să nu mai țină la deosebirile ceremoniale ale circumciziei, nici să nu mai privească neamurile ca fiind necurate, deoarece Dumnezeu nu face deosebire între persoane. Petru i-a informat despre porunca lui Dumnezeu de a merge la neamuri, despre sosirea solilor, despre călătoria lui la Cezarea și întâlnirea cu Corneliu și grupa strânsă în casa lui. Frații lui și-au dat seama că el fusese precaut prin faptul că, deși Dumnezeu i-a poruncit să meargă la casa unuia dintre neamuri, a luat cu el șase dintre ucenicii prezenți atunci, ca martori a tot ceea ce el va spune sau va face acolo. Petru a povestit esența întrevederii sale cu Corneliu, în care acesta i-a istorisit despre viziunea lui. *Idem. 290*

12 **Septembrie**, Fapte 11,15-16, Biblia la rând: Ezechiel 40-42

...Și mi-am adus aminte de vorba Domnului cum a zis: 'Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.' Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar ca și nouă, care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?"

După ce au auzit acest raport, ucenicii au fost aduși la tăcere, fiind convinși că Petru lucrase pentru îndeplinirea planului lui Dumnezeu și că vechile lor prejudecăți și exclusivismul lor trebuiau distruse complet de Evanghelia lui Hristos. "După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu și au zis: 'Dumnezeu a dat deci și neamurilor pocăință, ca să aibă viața.'" *Istoria Mântuirii pag.291*

13 **Septembrie**, Fapte 12,2-3, Biblia la rând: Ezechiel 43-45

Irod era un pretins prozelit al credinței iudaice și, în aparență, foarte zelos în a păstrarea ceremoniilor legii... Irod era nerăbdător să intre în grațiile evreilor, sperând să-și asigure în felul acesta poziția și onorurile.

De aceea, a continuat să îndeplinească dorințele evreilor, persecutând biserica lui Hristos. Și-a început lucrarea jefuindu-i pe credincioși de casele și bunurile lor; apoi a început să-i închidă pe conducători. L-a prins pe Iacov, l-a aruncat în închisoare și a trimis un călău ca să-l ucidă cu sabia, la fel cum făcuse celălalt Irod cu profetul Ioan. Văzând că faptele lui plăceau evreilor, el a devenit apoi și mai îndrăzneț și l-a închis pe Petru. *Idem pag. 292*

14 **Septembrie**, Fapte 12,5, Biblia la rând: Ezechiel 46-48

În timp ce execuția lui Petru a fost amânată, sub diferite pretexte, până după Paște, biserica lui Hristos a avut timp pentru cercetare profundă a inimii și pentru rugăciuni fierbinți. Cereri stăruitoare erau amestecate cu lacrimi și post. Ei s-au rugat fără încetare pentru Petru; simțeau că lucrarea creștină nu se putea lipsi de el și că ajunsese la un punct în care, fără ajutorul special al lui Dumnezeu, biserica lui Hristos s-ar stinge. *Idem pag.293*

15 **Septembrie**, Fapte 12,6, Biblia la rând: Daniel 1-3

Ziua execuției lui Petru a fost în sfârșit stabilită, dar rugăciunile credincioșilor continuau să se înalțe spre cer. În timp ce toată energia și mila le erau angajate în apeluri fierbinți, îngerii lui Dumnezeu îl păzeau pe apostolul închis. Nevoia cea mai mare a omului este ocazia lui Dumnezeu. Petru a fost așezat între doi soldați și legat cu lanțuri de câte un braț al fiecăruia din ei. Prin urmare nu putea să se miște fără ca ei să știe. Porțile închisorii au fost bine închise și o gardă puternică a fost pusă înaintea lor. Astfel a fost tăiată orice șansă de scăpare sau fugă, prin mijloace omenești. *Istoria Mântuirii pag.293*

16 **Septembrie**, Fapte 12,4, Biblia la rând: Daniel 4-6

În noaptea dinaintea zilei stabilite pentru execuție, Petru, legat cu lanțuri, dormea între cei doi soldați, ca de obicei. Irod, amintindu-și de fuga lui Petru și Ioan din temnița în care fuseseră închiși din cauza credinței, a dublat măsurile de precauție cu această ocazie. Pentru a fi mai vigilenți, soldații de gardă au fost făcuți răspunzători pentru păzirea sigură a arestatului. El era legat, așa cum s-a descris, într-o celulă de piatră masivă ale cărei uși erau întărite și zăvorâte. Șaisprezece oameni au fost însărcinați să păzească această celulă, făcând de gardă câte patru și schimbându-se la intervale regulate. *Istoria Mântuirii pag.294*

17 **Septembrie**, Fapte 12,7, Biblia la rând: Daniel 7-9

În această ultimă noapte înainte de execuția lui, un înger puternic trimis de cer, a coborât să-L scape pe Petru. Porțile cele tari, care-l țineau închis pe sfântul lui Dumnezeu, se deschid fără ajutorul vreunei mâini omenești. Îngerul Celui Prea Înalt intră, iar ele se închid din nou fără zgomot în urma lui. El intră în celula săpată în piatră și îl găsește pe Petru dormind somnul binecuvântat și plin de pace al nevinovăției și încrederii totale în Dumnezeu, în timp ce se află legat între două gărzi puternice. Lumina care-l înconjoară pe înger luminează închisoarea, dar nu-l trezește pe apostol. El are odihna care înviează și reface și care vine dintr-o conștiință împăcată. *Istoria Mântuirii pag.294-295*

18 **Septembrie**, Fapte 12,8, Biblia la rând: Daniel 10-12

Petru nu se trezește decât atunci când simte atingerea mâinii îngerului și-i aude glasul spunând: "Scoală-te, iute!" El vede celula, care niciodată nu fusese binecuvântată de o rază de soare, luminată de lumina cerului și un înger plin de slavă stând înaintea lui. Petru ascultă în mod mecanic de vocea îngerului. Când își ridică mâinile, vede că lanțurile i-au fost rupte. Din nou se aude glasul îngerului: "Încinge-te și leagă-ți încălțămintele." ... Apoi ființa cerească se îndreaptă spre ușă, iar Petru, de obicei vorbăreț, îl urmează mut de uimire. Pășesc peste gărzile nemișcate și ajung la ușa încuiată cu bare și lacăte grele, care se deschide singură și se închide repede la loc. În acest timp, gărzile dinăuntru, precum și cele de afară, stau nemișcate la posturile lor. *Idem. 295*

19 **Septembrie**, Fapte 12,9-10, Biblia la rând: Osea 1-7

După ce lumina cerească s-a stins, Petru a rămas în întuneric dens. Acesta părea să se risipească treptat, pe măsură ce ochii lui se obișnuiau cu el. Aflându-se singur pe ulița liniștită, cu aerul rece al nopții peste fruntea lui, Petru a realizat că ceea ce i se întâmplase nu fusese un vis sau o viziune. Era liber, într-o parte cunoscută a cetății; recunoștea locul, pe care îl frecventase adesea și pe unde se aștepta să treacă pentru ultima oară în acea dimineață în drum spre locul execuției. Și-a amintit că adormise legat între doi soldați, cu sandalele și haina scoase. S-a verificat și a văzut că era îmbrăcat și încins. *Istoria Mântuirii pag.296*

20 **Septembrie**, Fapte 12,11, Biblia la rând: Osea 8-14

Încheieturile mâinilor, umflata din cauza fierului nemilos, erau fără cătușe, iar Petru și-a dat seama că libertatea lui nu era o iluzie, ci o realitate binecuvântată. În dimineața aceea ar fi urmat să fie condus să

moară, dar iată că un înger îl salvase din închisoare și de la moarte. "Când și-a venit Petru în fire, a zis: 'Acum văd cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și m-a scăpat din mâna lui Irod și de la tot ce aștepta poporul iudeu.'" *Istoria Mântuirii pag.296*

21 **Septembrie**, Fapte 12,16-17, Biblia la rând: Ioel

Inimile credincioșilor care postiseră și se rugaseră s-au umplut de bucurie și de laudă că Dumnezeu le-a auzit rugăciunile și le-a răspuns, eliberându-l pe Petru din mâna lui Irod. În dimineața aceea, lumea s-a strâns ca să vadă execuția apostolului. Irod a trimis ofițeri ca să-l aducă pe Petru din închisoare, cu o mare etalare de arme și gărzii, pentru a fi sigur că nu scapă, pentru a-i intimida pe simpatizanți și pentru a face paradă de puterea lui. Au găsit gărzile de la ușa temniței, lacătele și barele rezistente și solide, gărzile dinăuntru, lanțurile prinse de încheieturile mâinilor celor doi soldați; dar prizonierul nu mai era. *Istoria Mântuirii pag.296-297*

22 **Septembrie**, Fapte 12,19, Biblia la rând: Amos 1-5

Când a primit raportul celor întâmplăte, Irod a fost exasperat și i-a acuzat pe paznicii închisorii de neloialitate. Prin urmare, ei au fost dați la moarte pentru crima neconfirmată de a fi dormit în post. În același timp, Irod știa că pe Petru nu-l salvase nici o putere omenească, dar era hotărât să nu recunoască faptul că o putere divină era la lucru ca să-i zădărnicească planurile josnice. El n-a vrut să se umilească astfel, ci a pornit cu îndrăzneală să-l sfideze pe Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.297*

23 **Septembrie**, Fapte 12,23, Biblia la rând: Amos 6-9

Același înger care venise din curțile regești ale cerului pentru a-l salva pe Petru de sub puterea persecutorului său a fost mesagerul mâniei și judecății pentru Irod. Îngerul l-a... lovit cu o atingere diferită, aducând asupra lui o boală fatală. Dumnezeu a turnat dispreț peste mândria lui Irod, iar trupul lui, care și-l etalase, împodobit cu veșminte strălucitoare, în fața privirilor admiratoare ale poporului, a fost mâncat de viermi și a putrezit în timp ce încă trăia. Irod a murit în mari chinuri sufletești și trupești, sub judecata lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.299-300*

24 **Septembrie**, Fapte 11,26, Biblia la rând: Obadia-Iona

Antiohia avea o populație numeroasă, compusă atât din evrei, cât și din neamuri; locul era ca o stațiune pentru iubitorii de tihnă și de plăcere, datorită condițiilor sănătoase ale așezării sale, a peisajului frumos, precum și datorită bogăției, culturii și rafinementului acumulate acolo.... Aici a fost locul în care ucenicii au fost numiți pentru prima oară creștini. Li s-a dat acest nume deoarece Hristos era subiectul principal al predicării, învățăturii și conversației lor. Fără încetare, povesteau întâmplări din viața Lui din timpul când ucenicii fuseseră binecuvântați de compania Lui. *Idem pag. 302*

25 Septembrie, Fapte 13,2, Biblia la rând: Mica 1-7

În cetatea dens populată a Antiohiei, Pavel a găsit un câmp de lucru excelent, în care învățătura lui cea mare, asociată cu înțelepciunea și zelul lui, a exercitat o influență puternică asupra locuitorilor și vizitatorilor acelei cetăți a culturii.... Petru, Iacov și Ioan credeau că Dumnezeu îi numise să-L predice pe Domnul Hristos printre concetățenii lor, acasă. Pavel, însă, și-a primit însărcinarea de la Dumnezeu, în timp ce se ruga în templu, și câmpul său misionar i-a fost prezentat cu o claritate remarcabilă. Ca să-l pregătească pentru lucrarea lui importantă și întinsă, Dumnezeu l-a adus pe Pavel într-o strânsă legătură cu El și a prezentat vederii sale fermecate, licăriri ale frumuseții și slavei cerului. *Istoria Mântuirii. 302-303*

26 Septembrie, Fapte 13,3, Biblia la rând: Naum 1-3

Atât Pavel cât și Barnaba lucraseră ca slujitori ai lui Hristos, iar Dumnezeu binecuvântase din abundență eforturile lor, dar nici unul din ei nu mai fusese hirotonit înainte în slujba Evangheliei, în mod oficial, prin rugăciune și punerea mâinilor. Ei erau acum autorizați de biserică nu numai să învețe adevărul, dar să și boteze și să organizeze biserici, fiind investiți cu autoritate ecleziastică deplină. Aceasta era o epocă importantă pentru biserică. Deși zidul de despărțire dintre evrei și neamuri fusese dărâmat prin moartea Domnului Hristos, lăsând neamurile să intre în privilegiile depline ale Evangheliei, vâlul de pe ochii multor credincioși evrei încă nu fusese dat la o parte, iar ei nu puteau discerne clar până la capăt ceea ce fusese abolit de Fiul lui Dumnezeu. Lucrarea trebuia acum dusă printre neamuri cu vigoare, iar rezultatul trebuia să fie întărirea bisericii printr-o mare recoltă de suflete. *Idem pag.303*

27 Septembrie, Fapte 13,45-46, Biblia la rând: Habacuc-Țefania

În această lucrare specială, apostolii aveau să fie expuși suspiciunii, prejudecății și geloziei. Ca o consecință naturală a îndepărtării lor de exclusivismul evreilor, învățătura și vederile aveau să le fie expuse acuzației de erezie; iar acreditarea lor ca slujitori ai Evangheliei avea să fie pusă sub semnul întrebării de mulți credincioși evrei zeloși. Dumnezeu a prevăzut toate aceste dificultăți prin care vor trece slujitorii Lui și, în providența Lui înțeleaptă, a făcut ca ei să fie investiți cu autoritate incontestabilă din partea bisericii stabilite a lui Dumnezeu, ca lucrarea lor să fie mai pe sus de orice acuzație. *Istoria Mântuirii pag.304*

28 **Septembrie**, Fapte 15,4-5, Biblia la rând: Hagai 1-2

Când au ajuns la Ierusalim, delegații din Antiohia au prezentat înaintea adunării bisericilor succesul care însoțise lucrarea lor și confuzia rezultată din faptul că anumiți farisei convertiți afirmau că neamurile trebuie să fie circumcise și să țină legea lui Moise, pentru a fi mântuite. Evreii se mândreau cu serviciile lor stabilite în mod divin și au dedus că, odată ce Dumnezeu a precizat modul de închinare evreiesc, era imposibil ca El să autorizeze vreodată vreo schimbare în vreuna din indicațiile legate de aceasta. Creștinătatea, au hotărât ei, trebuie să se adapteze la legile și ceremoniile iudaice. Le era greu să înțeleagă pe deplin ce fusese desființat prin moartea Domnului Hristos. Le era greu să priceapă că toate jertfele lor prefiguraseră moartea Fiului lui Dumnezeu... făcând ca toate ceremoniile și jertfele religiei iudaice, hotărâte în chip divin, să nu mai aibă nici o valoare. *Istoria Mântuirii pag. 305-306*

29 **Septembrie**, Fapte 15,7-9, Biblia la rând: Zaharia 1-7

Privită din orice unghi, situația adusă astfel în atenția comitetului părea să prezinte dificultăți de neînvins. În realitate, însă, Duhul Sfânt deja rezolvase această problemă, de care depindea prosperitatea și chiar existența bisericii creștine. Apostolilor li s-a dat har, înțelepciune și judecată sfințită pentru a hotărî răspunsul la chestiunea dezbătută. Petru considera că Duhul Sfânt clarificase deja lucrurile, coborând cu putere egală atât asupra neamurilor netăiate împrejur, cât și asupra evreilor tăiați împrejur. El a povestit din nou viziunea în care Dumnezeu îi prezentase o față de masă plină cu tot felul de dobitoace cu patru picioare și îi poruncise să taie și să mănânce. Atunci când a refuzat, zicând că n-a mâncat niciodată nimic spurcat sau necurat, Dumnezeu i-a spus: "Să nu numești necurat ceea ce a curățit Dumnezeu." *Idem pag.306*

30 **Septembrie**, Fapte 15,19-20, Biblia la rând: Zaharia 8-14

Iacov și-a prezentat cu hotărâre mărturia că Dumnezeu a plănuit să aducă neamurile în biserică pentru a se bucura de toate privilegiile evreilor. Duhul Sfânt a găsit că este bine să nu impună legea ceremonială neamurilor convertite. După investigarea atentă a subiectului, apostolii și bătrânii au văzut chestiunea în aceeași lumină și au avut același gând ca și Duhul lui Dumnezeu. Iacov a prezidat consiliul și hotărârea lui finală a fost: "De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutăți acelora dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu." *Istoria Mântuirii pag.307*

1 **Octombrie**, Fapte 15,22-23, Biblia la rând: Maleahi 1-4

Pavel și Barnaba,... Iuda și Sila au fost trimiși împreună cu acești apostoli ca să le comunice neamurilor prin viu grai hotărârea consiliului. Cei patru slujitori ai lui Dumnezeu au fost trimiși în Antiohia cu epistola și solia care au pus capăt întregii controverse, deoarece era glasul celei mai înalte autorități de pe pământ.... Erau prezenți bătrâni din Ierusalim și deputați din Antiohia, precum și reprezentanți ai bisericilor celor mai cu influență. Consiliul nu a pretins infailibilitatea hotărârilor sale, ci a acționat după îndemnul unei judecăți iluminate și cu demnitatea unei biserici stabilite prin voința divină. Ei au văzut că Însuși Dumnezeu hotărâse acest lucru, binecuvântând neamurile cu Duhul Sfânt, iar lor nu le rămânea decât să urmeze călăuzirea Duhului. *Idem. 308*

2 **Octombrie**, Fapte 15,36, Biblia la rând: Matei 1-4

Pavel era un lucrător neobosit. El a călătorit mereu din loc în loc, uneori prin regiuni neospitaliere, uneori pe apă, prin furtuni. Dar nu a lăsat să-l împiedice nimic de la înfăptuirea lucrării lui. Era slujitorul lui Dumnezeu și trebuia să îndeplinească voia Sa. Prin viu grai și prin scris a dus o solie care, de atunci, a adus mereu ajutor și tărie bisericii lui Dumnezeu. Nouă, celor care trăim la încheierea istoriei acestui pământ, solia lui ne vorbește clar despre pericolele care vor amenința biserica și despre doctrinele false pe care le va avea de întâmpinat poporul lui Dumnezeu. *Idem pag.310*

3 **Octombrie**, Filipeni 3,13-14, Biblia la rând: Matei 5-6

Chemarea lui Pavel îi solicita diferite feluri de servicii: să lucreze cu mâinile lui pentru a-și câștiga existența, să înființeze biserici, să scrie bisericilor deja fondate. Totuși, în mijlocul acestor lucrări variate, el

declara: "Fac un singur lucru..." În întreaga sa lucrare, avea înainte o singură țintă neclintită: să fie credincios Domnului Hristos, care i Se descoperise atunci când el Îi hulea Numele și folosea orice mijloc în stătea în putere ca să-i facă și pe alții să-L hulească. Marele și singurul scop al vieții lui a fost de a-L sluji și a-L onora pe Acela al cărui Nume Îl disprețuise cândva. Unica lui dorință era de a câștiga suflete la Mântuitorul. Evreii și neamurile puteau să i se opună și să-l prigonească, dar nimic nu-l putea abate de la țelul lui. *Istoria Mântuirii pag.311*

4 Octombrie, Fapte 16,27-28, Biblia la rând: Matei 7-8

Priviți-l pe Pavel în temnița din Filipi unde, în ciuda durerii care-i chinuia trupul, cântecul său de laudă sparge tăcerea nopții. După ce cutremurul a deschis ușile închisorii, glasul său este iarăși auzit, în cuvinte de voieșie pentru temnicerul păgân: "Să nu-ți faci nici un rău, căci noi suntem toți aici." Fiecare om era la locul lui, reținut de prezența unui tovarăș de temniță. Temnicerul, convins de realitatea acelei credințe care îl susține pe Pavel, întreabă despre calea mântuirii și, împreună cu toată casa lui, se unește cu grupa persecutată a ucenicilor lui Hristos. *Istoria Mântuirii pag.312*

5 Octombrie, Fapte 17,22-23, Biblia la rând: Matei 9-10

Priviți-l pe Pavel la Atena, înaintea sfatului Areopagu-lui, întâmpinând știința cu știință, logica cu logică și filozofia cu filozofie. Observați cum, cu tactul născut din dragostea divină, el arată către Iehova ca fiind "Dumnezeul necunoscut" căruia I se închinau fără să știe ascultătorii lui; folosindu-se de cuvintele unui poet de-al lor, Pavel Îl descrie ca Tată ai cărui copii sunt ei. În acea epocă a castelor sociale, când drepturile omului erau total nerecunoscute, ascultați-l cum prezintă marele adevăr al frăției omenești, declarând că Dumnezeu dorește "ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului. *Istoria Mântuirii pag.312*

6 Octombrie, Fapte 26,28-29, Biblia la rând: Matei 11-12

Ascultați-l pe Pavel în sala de judecată a lui Festus, când împăratul Agripa, convins de adevărul Evangheliei, exclamă: "Aproape m-ai convins să fiu creștin."

Și-a petrecut viața așa cum o descrie în propriile-i cuvinte: "Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în

primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații falși; în osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și în lipsă de îmbrăcăminte." *Istoria Mântuirii pag.313*

7 Octombrie, Fapte 26,31-32, Biblia la rând: Matei 13-14

Deși Pavel a fost închis pentru o lungă perioadă de timp, Domnul Și-a împlinit prin el lucrarea Sa deosebită. Lanțurile lui aveau să fie mijlocul de a răspândi cunoașterea lui Hristos și de a slăvi în felul acesta pe Dumnezeu. Când a fost trimis din cetate în cetate pentru judecată, mărturia lui cu privire la Isus și evenimentele interesante ale convertirii sale au fost relatate înaintea împăraților și guvernatorilor, ca ei să poată fi lăsați fără scuză cu privire la Isus. Mii au crezut în El și s-au bucurat în Numele Lui. *Idem. 313-314*

8 Octombrie, Fapte 27,43-44, Biblia la rând: Matei 15-17

Am văzut că planul special al lui Dumnezeu a fost îndeplinit în călătoria lui Pavel pe mare; El a plănuit ca echipajul vasului să fie martor la puterea lui Dumnezeu, prin Pavel, ca și păgânii să poată auzi Numele lui Isus și, astfel, mulți să poată fi convertiți prin învățăturile lui Pavel și văzând minunile pe care le făcea. Împărații și guvernatorii au fost încântați de logica lui. Când Pavel, plin de zel și de puterea Duhului Sfânt, Îl predica pe Isus și le relata evenimentele interesante ale experienței lui, aceștia se convingeau că Isus era Fiul lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.314*

9 Octombrie, Ioan 21,18-19, Biblia la rând: Matei 18-19

Petru, ca evreu și străin, a fost condamnat la biciuire și crucificare. În perspectiva acestei morți înfricoșătoare, apostolul și-a amintit de marele lui păcat, când Îl lepădase pe Domnul Isus în ceasul judecării Sale, și singurul său gând a fost că el nu era vrednic de o cinste așa de mare ca să moară în același fel ca și Învățătorul lui. Petru se pocăise în mod sincer de acel păcat și fusese iertat de Domnul Hristos, așa cum arată înalta însărcinare ce i-a fost încredințată, de a paște oile și mieii turmei. El, însă, nu se putea ierta. Nici chiar gândul agoniei ultimelor clipe îngrozitoare nu i-au putut micșora amărăciunea întristării și pocăinței. Ca ultimă favoare, i-a rugat pe călăii săi să fie răstignit cu capul în jos.

Cererea i-a fost îndeplinită și în felul acesta a murit marele apostol Petru.
Istoria Mântuirii pag.316

10 **Octombrie**, 2 Timotei 4,6-7, Biblia la rând: Matei 20-21

Pavel a fost dus la locul execuției în mod secret. Persecutorii, alarmați de proporțiile influenței lui, se temeau că ar putea fi câștigați la creștinism noi convertiți, chiar prin scena morții lui. Prin urmare, doar câtorva spectatori li s-a îngăduit să fie prezenți. Dar soldații înăspriți numiți să-l însoțească i-au ascultat cuvintele și, uluiți, l-au văzut voios și chiar bucuros în așteptarea unei asemenea morți. Spiritul său de iertare față de ucigașii lui și încrederea sa neclintită în Hristos până la sfârșit s-au dovedit o mireasmă de viață spre viață pentru unii dintre cei care au fost martori la moartea lui de martir. În scurt timp, mai mulți L-au primit pe Mântuitorul pe care-L predica Pavel și, neînfricați, și-au sigilat credința cu sângele lor. *Istoria Mântuirii pag.317*

11 **Octombrie**, 2 Timotei 4,18, Biblia la rând: Matei 22-23

Puterea lui [Pavel] nu se afla în el însuși, ci în prezența și lucrarea Spiritului divin care îi umplea sufletul și aducea orice gând în supunere față de voința lui Hristos. Faptul că propria-i viață era un exemplu al adevărului pe care îl proclama dădea putere de convingere atât predicării, cât și purtării sale. Profetul spune: "Celui cu inima tare, Tu-i cheazășluești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine." Tocmai această pace cerească, exprimată prin înfățișare, a fost cea care a câștigat multe suflete la Evanghelie. Apostolul privea spre cele nevăzute, nu cu nesiguranță sau cu frică, ci cu speranță plină de bucurie și cu așteptare plină de dor. În timp ce stătea la locul execuției, el nu vedea sabia lucitoare a călăului sau pământul verde care avea să-i primească sângele curând; el privea în sus, prin cerul albastru și calm al acelei zile de vară, spre tronul Celui Veșnic. *Istoria Mântuirii pag.317*

12 **Octombrie**, Evrei 11,36., Biblia la rând: Matei 24-25

Istoria bisericii primare confirmă împlinirea cuvintelor Mântuitorului. Puterile pământului și ale iadului s-au așezat în linie de bătaie împotriva lui Hristos în persoana urmașilor Săi. Păgânătatea a prevăzut că templele și altarele îi vor fi date la o parte, dacă Evanghelia avea să triumfe; de aceea și-a convocat forțele ca să distrugă creștinismul. Focurile persecuției s-au aprins. Creștinii au fost deposezați de bunuri și alungați din casele lor. Au "dus o mare luptă de suferințe." "Au suferit batjocuri,

bătăi, lanțuri și închisoare." Un mare număr și-a pecetluit mărturia cu propriul sânge. Nobili și sclavi, bogați și săraci, învățați și ignoranți erau deopotrivă omorâți, fără milă. *Istoria Mântuirii pag.320*

13 **Octombrie**, Evrei 11,37-38, Biblia la rând: Matei 26
Eforturile lui Satana de a distruge prin violență biserica lui Dumnezeu au fost zadarnice. Marea luptă în care și-au dat viața ucenicii lui Isus nu a încetat când acești credincioși purtători de stindard au căzut la posturile lor. Prin înfrângere, ei au biruit. Lucrătorii lui Dumnezeu au fost omorâți, dar lucrarea mergea neabătut înainte. Evanghelia a continuat să se răspândească și numărul susținătorilor ei să crească. Ea a pătruns în regiuni inaccesibile chiar și vulturilor Romei. Un creștin a spus protestând înaintea conducătorilor păgâni care făceau să înainteze persecuția: Puteți "să ne omorâți, să ne torturați, să ne condamnați... . Nedreptatea voastră este dovada că suntem nevinovați... . Nici cruzimea ... nu vă folosește la nimic." Dimpotrivă, era o invitație și mai puternică de a-i aduce și pe alții la convingerea lor. "Noi ne înmulțim cu atât mai mult, cu cât ne cosiți voi mai des; sângele creștinilor este o sămânță." *Istoria Mântuirii pag.321*

14 **Octombrie**, 2 Corinteni 6,14-15, Biblia la rând: Matei 27-28
În cele din urmă, cea mai mare parte a creștinilor a coborât standardul și s-a format o uniune între creștinism și păgânism. Închinătorii la idoli, deși se pretindeau convertiți și se uneau cu biserica, rămăneau totuși atașați de idolatrie, schimbând doar obiectele închinării lor cu chipuri ale lui Isus și chiar ale Mariei și ale sfinților. Aluatul stricat al idolatriei, introdus astfel în biserică, și-a continuat lucrarea lui otrăvitoare. Învățăături nesănătoase, ritualuri superstițioase și ceremonii idolatre au fost încorporate în credința și închinarea bisericii. Când urmașii lui Hristos s-au unit cu idolatrii, religia creștină a decăzut, iar biserica și-a pierdut puritatea și puterea. Au fost totuși unii creștini care nu au fost duși în rătăcire de aceste înșelătorii. Ei au rămas credincioși Autorului adevărului și s-au închinat numai lui Dumnezeu. *Istoria Mântuirii pag.323*

15 **Octombrie**, 2 Timotei 3,13, Biblia la rând: Marcu 1-3
După o luptă lungă și aspră, cei câțiva credincioși s-au hotărât să rupă toate legăturile cu biserica apostată, dacă ea continua să refuze să se elibereze de falsuri și de idolatrie. Ei au văzut că separarea era o

necesitate absolută, dacă voiau să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu îndrăzneau să tolereze greșeli fatale sufletelor lor și să dea un exemplu ce ar fi primejduit credința copiilor lor și a copiilor copiilor lor. Pentru a asigura pacea și unitatea erau gata să facă orice concesie compatibilă cu credințioșia față de Dumnezeu; dar simțeau că pacea ar fi plătită prea scump, dacă prețul ar fi sacrificarea principiilor. Dacă unitatea putea fi asigurată numai prin compromiterea adevărului și neprihănirii, atunci să existe deosebire și chiar război. Ar fi spre binele bisericii și al lumii ca principiile care impulsionează acele suflete statornice să reînvie în inima celor care se declară poporul lui Dumnezeu.

16 **Octombrie**, 2 Timotei 3,12., Biblia la rând: Marcu 4-5

Apostolul Pavel spune că "toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigoniți." Cum se face, însă că în mare măsură, persecuția pare că doarme? Singurul motiv este că biserica s-a conformat standardelor lumii, de aceea nu trezește nici o opoziție. Religia zilelor noastre nu are caracterul curat și sfânt ce caracteriza credința creștină din zilele Domnului Hristos și ale apostolilor. Creștinismul pare să se bucure de așa multă popularitate în lume numai și numai datorită spiritului de compromis cu păcatul, datorită faptului că marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt privite cu atâta indiferență, din cauză că există atât de puțină evlavie vitală în biserică. Să reînvie credința și puterea bisericii primare și atunci va reînvia și spiritul prigoanei, iar focurile persecuției se vor aprinde din nou. *Istoria Mântuirii pag.323*

17 **Octombrie**, 2 Tesaloniceni 2;3, 4, 7., Biblia la rând: Marcu 6-7

În a doua lui epistolă către tesaloniceni, apostolul Pavel a prezis marea apostazie ce va avea ca rezultat instaurarea puterii papale. El spunea că ziua lui Hristos nu va veni "înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai pe sus de tot ce se numește 'Dumnezeu' sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu." Apostolul îi avertizează mai departe pe frații lui că "taina fărădelegii a și început să lucreze." Chiar la acea dată timpurie, el a văzut strecurându-se în biserică rătăcirii ce urmau să pregătească o cale pentru dezvoltarea papalității. *Istoria Mântuirii pag.326*

18 **Octombrie**, 2 Petru 2,15, Biblia la rând: Marcu 8-9

Atunci corupția a progresat rapid. Păgânismul, în aparență înfrânt, devenise biruitor. Spiritul lui stăpânea biserica. Învățăturile, ceremoniile și superstițiile sale au fost integrate în credința și închinarea așa zișilor urmași ai lui Hristos.

Acest compromis între creștinism și păgânism a avut ca rezultat dezvoltarea omului fărădelegii prezis în profetie, ca împotrivindu-se și înălțându-se mai pe sus de Dumnezeu. Acest sistem uriaș al religiei false este o capodoperă a puterii lui Satana, un monument al eforturilor sale de a se așeza pe tron pentru a conduce lumea după voia lui. Pentru a-și asigura câștiguri și onoruri lumești, biserica a fost condusă să caute favoarea și sprijinul oamenilor de seamă ai pământului și, respingându-L astfel pe Hristos, a fost determinată să se supună reprezentantului lui Satana - episcopul Romei. *Istoria Mântuirii pag.327*

19 **Octombrie**, Ioan 5.39, Biblia la rând: Marcu 10-11

Pentru a-și păstra influența asupra oamenilor și a întări autoritatea uzurpatorului papal, Satana trebuie să țină omenirea în ignoranță în privința Scripturilor. Biblia L-ar înălța pe Dumnezeu și i-ar așeza pe oamenii mărginiți în adevărata lor poziție; prin urmare, adevărurile ei sacre trebuie ascunse și interzise. Această tactică a fost adoptată de biserica romană. Timp de sute de ani, circulația Bibliei a fost interzisă. Oamenii nu aveau voie s-o citească sau s-o aibă în casele lor, iar preoți și prelați lipsiți de principii îi interpretau învățăturile pentru a-și susține pretențiile. În felul acesta, papa a ajuns să fie recunoscut aproape peste tot ca locșitorul lui Dumnezeu pe pământ, dotat cu autoritate supremă asupra bisericii și statului. *Istoria Mântuirii pag.328*

20 **Octombrie**, Daniel 7,25, Biblia la rând: Marcu 12-13

Odată îndepărtată Biblia, descoperitoarea erorii, Satana a lucrat după voia lui. Profetia declarase că papalitatea avea să se gândească "să schimbe timpurile și Legea.". Încercarea de a face acest lucru nu a întârziat mult. Închinarea la chipuri și moaște a fost introdusă în creștinism în mod treptat, cu scopul de a le oferi convertiților de la păgânism un înlocuitor pentru închinarea la idoli și a înlesni astfel primirea creștinismului cu numele. În cele din urmă, decretul unui conciliu general a recunoscut oficial acest sistem al idolatriei papale. Ca să ducă până la capăt lucrarea profanatoare, Roma s-a încumetat să înlătore din Legea lui Dumnezeu porunca a doua, care interzice

închinarea la chipuri, și să împartă porunca a zecea în două, pentru a se păstra numărul. *Istoria Mântuirii pag.328*

21 **Octombrie**, Exodul 20,11, Biblia la rând: Marcu 14

Spiritul de compromis cu păgânismul a deschis calea ca disprețul față de autoritatea cerului să meargă și mai departe. Satana s-a atins și de porunca a patra și a încercat să dea la o parte Sabatul din vechime, pe care Dumnezeu îl binecuvântase și îl sfințise, iar în locul lui a înălțat sărbătoarea ținută de păgâni ca "venerabila zi a soarelui." Schimbarea aceasta n-a fost încercată pe față de la început. În primele secole, Sabatul adevărat a fost păzit de toți creștinii. Ei erau geloși pentru onoarea lui Dumnezeu și, crezând că Legea Lui este de neschimbat, au păzit cu zel sfințenia preceptelor ei. Cu mare subtilitate, însă, Satana a lucrat prin agenții săi ca să-și aducă scopul la îndeplinire. *Istoria Mântuirii pag.328-329*

22 **Octombrie**, Exodul 31,13, Biblia la rând: Marcu 15-16

Constantin, pe când era încă păgân, a dat un decret poruncind ținerea generală a duminicii ca sărbătoare publică, în tot Imperiul Roman. După convertire, el a rămas un susținător credincios al duminicii și a impus atunci și edictul lui păgân în interesul noii sale credințe. Cinstea arătată acestei zile, însă, nu era încă de ajuns pentru a-i împiedica pe creștini să privească adevăratul Sabat ca ziua sfântă a Domnului. Trebuia făcut încă un pas; sabbatul fals trebuia înălțat la egalitate cu cel adevărat. La câțiva ani după decretul lui Constantin, episcopul Romei a conferit duminicii titlul de ziua Domnului. În felul acesta, oamenii au fost conduși treptat să privească această zi ca având un grad de sfințenie. Sabatul original era încă păstrat. *Istoria Mântuirii pag.329*

23 **Octombrie**, Isaia 5,20, Biblia la rând: Luca 1

Arhiînșelătorul nu-și terminase însă lucrarea. El era hotărât să adune întreaga lume creștină sub steagul lui și să-și exercite puterea prin locțiitorul său, semețul pontif care se pretindea reprezentantul lui Hristos. Și-a atins scopul prin păgâni numai pe jumătate convertiți, prelați ambițioși și fețe bisericești iubitoare de lume. Din când în când se țineau sinoade grandioase, la care erau convocați demnitarii bisericii din toată lumea. Aproape la fiecare sinod, Sabatul instituit de Dumnezeu era tot mai înjosit, în timp ce duminica era în aceeași măsură înălțată. Astfel, în cele din urmă, sărbătoarea păgână a ajuns să fie onorată ca o instituție

pentru Semestrul II, 2016

divină, în timp ce Sabatul biblic a fost declarat o reminiscență a iudaismului, iar păzitorii săi au fost anatemizați. *Istoria Mântuirii pag.330*

24 Octombrie, 2 Tesaloniceni 2,4., Biblia la rând: Luca 2-3

Marele apostat reușise să se înalțe "mai presus de tot ce se numește 'Dumnezeu', sau de ce este vrednic de închinare." El a îndrăznit să schimbe singura poruncă a legii divine care îndreaptă omenirea spre Dumnezeu cel viu și adevărat, fără posibilitate de confuzie. În porunca a patra Dumnezeu este descoperit ca fiind Creatorul cerului și al pământului, deosebindu-se astfel de toți dumnezeii falși. Ziua a șaptea a fost sfințită ca zi de odihnă pentru om, ca un memorial al lucrării de creațiune. Ea a fost destinată să le amintească întotdeauna oamenilor că viul Dumnezeu este izvorul existenței lor, precum și obiectul reverenței și închinării lor. Satana se străduiește să-i împiedice pe oameni să-I fie loiali lui Dumnezeu și să asculte de legea Lui; prin urmare, el își îndreaptă eforturile în special împotriva poruncii care arată că Dumnezeu este Creatorul. *Istoria Mântuirii pag.330*

25 Octombrie, Luca 21,16.17, Biblia la rând: Luca 4-5

În secolul al șaselea, papalitatea și-a întărit pe deplin poziția. Scaunul puterii sale a fost stabilit în cetatea împărătească, iar episcopul Romei a fost declarat capul întregii biserici. Păgânismul făcuse loc papalității. Balaurul i-a dat fiarei "puterea lui, scaunul lui de domnie și o putere mare." Apocalipsa 13,2. La această dată a început perioada celor 1260 de ani de asuprire papală prezisă în profețiile lui Daniel și Ioan. (Daniel 7,25; Apocalipsa 13,5-7.) Creștinii erau forțați să aleagă fie să renunțe la integritatea lor și să accepte ceremoniile și închinarea papală, fie să-și distrugă viața în celulele temniței sau să sufere moartea pe scaunul de tortură, arși pe rug sau decapitați. *Istoria Mântuirii pag.331*

26 Octombrie, Apocalipsa 12,6, Biblia la rând: Luca 6-7

Persecuția s-a pornit împotriva celor credincioși cu o furie mai mare decât oricând înainte, iar lumea a devenit un mare câmp de luptă. Timp de sute de ani biserica lui Hristos și-a găsit refugiul în izolare și obscuritate. Profetul Ioan spune: "Femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile." *Istoria Mântuirii pag.331*

27 **Octombrie**, Efeseni 2,8-9, Biblia la rând: Luca 8-9

Acelea au fost zile de primejdie pentru biserica lui Hristos. Purtătorii credincioși ai stindardului erau cu adevărat puțini. Deși adevărul nu a fost lăsat fără martori, părea uneori că rățacirea și superstiția vor birui pe deplin, iar adevărata religie va fi alungată de pe pământ. Evanghelia a fost pierdută din vedere, dar s-au înmulțit formele religiei, iar poporul a fost împovărat cu mari și grele pretenții. Oamenii nu numai că erau învățați să privească la papă ca la mijlocitorul lor, ci și să se încreadă în faptele lor pentru ispășirea păcatelor. Lungi pelerinaje, penitențe, închinarea la moaște, înălțarea de biserici, locașuri sfinte și altare, plățirea unor sume mari către biserică și multe alte fapte asemănătoare erau poruncite pentru a potoli mânia lui Dumnezeu sau pentru a-I câștiga favoarea; ca și când Dumnezeu ar fi fost ca oamenii, să se mânie pentru nimicuri sau să fie împăcat prin daruri și acte de penitență! *Istoria Mântuirii pag.332*

28 **Octombrie**, Coloseni 2,8, Biblia la rând: Luca 10-11

Chiar înainte de întemeierea papalității, se acordase atenție învățăturilor filozofilor păgâni, care au exercitat o influență în biserică. Mulți dintre preținșii convertiți încă aveau la dogmele filozofiei lor păgâne și nu numai că ei înșiși continuau să le studieze, dar le și impuneau asupra altora ca un mijloc de a-și extinde influența printre păgâni. Erori serioase au fost astfel introduse în credința creștină. Între ele se evidențiază credința în nemurirea naturală a omului și conștiința lui în moarte. Această doctrină a pus temelia pe care Roma a stabilit invocarea sfinților și adorarea fecioarei Maria. Tot din aceasta a încolțit erezia chinului veșnic pentru cei nepocăiți, care a fost inclusă de timpuriu în credința papală. *Istoria Mântuirii pag.333*

29 **Octombrie**, , Biblia la rând: Luca 12-13

Era nevoie de încă o născocire ca Roma să poată profita de temerile și viciile susținătorilor săi. Aceasta a fost doctrina indulgențelor. Tuturor celor care se înrolau în războaiele pontifului, pentru a-și extinde stăpânirea pământească, pentru a-și pedepsi dușmanii sau pentru a-i extermina pe cei care îndrăzneau să-i nege supremația spirituală, i se făgăduia iertarea deplină de păcatele trecute, prezente și viitoare precum și absolvirea de toate suferințele și pedepsele din purgatoriu. Oamenii mai erau învățați că plățind bani la biserică se puteau elibera de păcat și

puteau elibera și sufletele prietenilor lor morți condamnați să se chinuiască în flăcări. Prin astfel de mijloace și-a umplut Roma vistieriile și și-a susținut splendoarea, luxul și viciul prețișilor reprezentanți ai Aceluia care nu avea unde să-și plece capul. *Istoria Mântuirii pag.333*

30 Octombrie, Psalmii 49,7-8, Biblia la rând: Luca 14-16

Miezul zilei papalității a fost miezul nopții morale a lumii. Sfintele Scripturi erau aproape necunoscute, nu numai poporului, ci și preoților. Ca și fariseii din vechime, conducătorii papali urau lumina ce le descoperea păcatele. Legea lui Dumnezeu, standardul neprihănirii, fiind îndepărtată, ei exercitau o putere nelimitată și practicau viciul fără nici o reținere. Înșelătoria, avariția și imoralitatea domneau. Oamenii nu se dădeau înapoi de la nici o crimă prin care ar fi putut obține bogăție sau o poziție înaltă. Palatele papilor și prelaților erau scena celor mai sălbatice orgii. Unii pontifi s-au făcut vinovați de crime atât de revoltătoare, încât conducătorii pământești au căutat să-i detroneze pe acești demnitari ai bisericii, ca fiind niște monștri prea josnici pentru a fi tolerați pe tron. Timp de secole, nu s-a realizat nici un progres în învățământ, arte sau civilizație. O paralizie morală și intelectuală lovide creștinătatea. *Istoria Mântuirii pag.334*

31 Octombrie, 1 Regi 19,18, Biblia la rând: Luca 17-18

În mijlocul întunecimii ce s-a lăsat asupra pământului în timpul supremației papale, lumina adevărului n-a putut fi stinsă în întregime. În fiecare secol au existat martori pentru Dumnezeu - bărbați care au nutrit credința în Domnul Hristos ca singurul mijlocitor între Dumnezeu și om, care au privit Biblia ca singura regulă de viață și care au sfințit adevăratul Sabat. Posteritatea nu va ști niciodată cât le datorează lumea acestor bărbați. Au fost categorisiți ca eretici, motivele le-au fost puse la îndoială, caracterele calomniate, scrierile interzise, interpretate greșit sau mutilate. Totuși, ei au stat hotărâți și și-au menținut credința curată, secol după secol, ca o moștenire sacră pentru generațiile următoare. *Istoria Mântuirii pag.335*

1 Noiembrie, Apocalipsa 11,7, Biblia la rând: Luca 19-20

Războiul dus împotriva Bibliei a fost atât de crunt, încât uneori n-au mai rămas decât foarte puține copii ale sale; dar Dumnezeu nu a îngăduit să fie cu totul distrus Cuvântul Lui. Adevărurile lui nu aveau să fie ascunse pentru totdeauna.... În diferite țări ale Europei, oamenii au fost mișcați

de Duhul lui Dumnezeu să caute adevărul ca pe o comoară ascunsă. Îndrumați în mod providențial către Sfintele Scripturi, ei studiau paginile sfinte cu un profund interes. Doreau să primească lumina cu orice preț. Deși nu vedeau clar toate lucrurile, au fost făcuți în stare să înțeleagă multe adevăruri care fuseseră îngropate timp îndelungat. Ca soli trimiși de cer, ei au mers înainte, rupând lanțurile rătăcirii și superstiției și chemându-i pe cei care fuseseră înrobiți așa de multă vreme să se ridice și să-și apere libertatea. *Istoria Mântuirii pag.335*

2 Noiembrie, 11,11, Biblia la rând: Luca 21-22

Războiul dus împotriva Bibliei a fost atât de crunt, încât uneori n-au mai rămas decât foarte puține copii ale sale; dar Dumnezeu nu a îngăduit să fie cu totul distrus Cuvântul Lui. Adevărurile lui nu aveau să fie ascunse pentru totdeauna. Dumnezeu putea să descătușeze cuvintele vieții tot atât de ușor cum putea să deschidă ușile închisorii și să descuie porțile de fier ca să-și elibereze slujitorii. În diferite țări ale Europei, oamenii au fost mișcați de Duhul lui Dumnezeu să caute adevărul ca pe o comoară ascunsă. *Istoria Mântuirii pag.335*

3 Noiembrie, 2 Timotei 3,16, Biblia la rând: Luca 23-24

Îndrumați în mod providențial către Sfintele Scripturi, ei studiau paginile sfinte cu un profund interes. Doreau să primească lumina cu orice preț. Deși nu vedeau clar toate lucrurile, au fost făcuți în stare să înțeleagă multe adevăruri care fuseseră îngropate timp îndelungat. Ca soli trimiși de cer, ei au mers înainte, rupând lanțurile rătăcirii și superstiției și chemându-i pe cei care fuseseră înrobiți așa de multă vreme să se ridice și să-și apere libertatea.

A venit timpul ca Scripturile să fie traduse și date oamenilor din diferite țări, în limba lor natală. Lumea trecuse de miezul nopții ei. Orele de întuneric erau pe sfârșite și în multe țări au apărut dovezile apropierii zorilor. *Istoria Mântuirii pag.336*

4 Noiembrie, 2 Petru 1,19, Biblia la rând: Ioan 1-2

În secolul al paisprezecelea, în Anglia a răsărit "luceafărul de dimineață al Reformațiunii." John Wycliffe a fost vestitorul reformei, nu numai pentru Anglia, ci și pentru întreaga creștinătate. El a fost înaintașul puritanilor; epoca lui a fost o oază în pustiu.

Domnul a găsit cu cale să încredințeze lucrarea de reformă unuia a cărui capacitate intelectuală avea să confere caracter și demnitate eforturilor

sale. Aceasta a adus la tăcere glasul disprețului și i-a împiedicat pe dușmanii adevărului să-i discrediteze lucrarea, ridiculizându-i ignoranța. După ce a dobândit învățătura școlilor, Wycliffe a început studiul Scripturilor. Aici a găsit ceea ce căutase zadarnic mai înainte. *Istoria Mântuirii pag.336*

5 Noiembrie, 2 Petru 1,20-21, Biblia la rând: Ioan 3-4

Scripturile au fost primite favorabil de clasele înalte, care în acel timp erau singurele ce știau să citească. Wycliffe a învățat doctrinele distincte ale protestantismului: mântuirea prin credința în Hristos și infailibilitatea aparținând numai Scripturilor. Mulți preoți i s-au alăturat, punând Biblia în circulație și predicând Evanghelia; iar efectul acestei lucrări, precum și al scrierilor lui Wycliffe, a fost atât de puternic, încât aproape jumătate din populația Angliei a primit noua credință. Împărăția întunericului tremura. Eforturile dușmanilor lui de a-i opri lucrarea și de a-i lua viața n-au avut succes, iar el a murit în pace, la vârsta de șaiszeci și unu de ani, în timp ce slujea la altar. *Istoria Mântuirii pag.337*

6 Noiembrie, 2 Corinteni 4,7, Biblia la rând: Ioan 5-6

Într-o zi, în timp ce examina cărțile din biblioteca universității, Luther a descoperit o Biblie în limba latină. El mai auzise înainte fragmente din Evangheliile și epistole la serviciile divine și credea că acestea erau întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Pentru prima dată vedea acum Biblia întregă. Cu un amestec de uimire și teamă întorcea paginile sacre; cu inima palpitând de emoție, citea cuvintele vieții, oprindu-se din când în când să exclame: "O, dacă Dumnezeu mi-ar da și mie o astfel de carte!" Îngerii cerului erau lângă el și raze de lumină de la tronul lui Dumnezeu descopereau înțelegerii sale comorile adevărului. El se temuse întotdeauna să nu-L ofenseze pe Dumnezeu, dar acum, ca niciodată mai înainte, l-a luat în stăpânire convingerea profundă a condiției lui de păcătos. O dorință fierbinte de a fi eliberat de păcat și de a găsi pacea cu Dumnezeu l-a determinat până la urmă să intre într-o mănăstire și să se dedice vieții monastice. *Istoria Mântuirii pag.340*

7 Noiembrie, Romani 12,11, Biblia la rând: Ioan 7-8

Luther folosea pentru studiu orice clipă liberă, după îndeplinirea datoriilor zilnice, lipsindu-se de somn și renunțând chiar și la timpul petrecut cu mesele lui umile. Cea mai mare plăcere a lui era studiul Cuvântului lui Dumnezeu. El găsisse o Biblie prinsă cu un lanț de

peretele mănăstirii și se ducea adesea s-o citească. Luther a fost hirotonit preot și chemat de la mănăstire să predea ca profesor la universitatea din Wittenberg. Aici s-a ocupat de studiul Scripturilor în limbile originale. A început să predea Biblia, iar cartea Psalmilor, Evangheliile și epistolele au fost deschise înțelegerii mulțimilor de ascultători încântați. El era tare în Scripturi și harul lui Dumnezeu era asupra lui. Elocvența sa îi captiva pe ascultători. Claritatea și puterea cu care prezenta adevărul îi convingea, iar râvna lui le atingeă inimile. *Idem pag.341*

8 Noiembrie, Romani 1,17, Biblia la rând: Ioan 9-10

În providența lui Dumnezeu, Luther s-a hotărât să viziteze Roma. Papa promisese o indulgență tuturor celor care urcau pe genunchi așa numita scară a lui Petru. Într-o zi, Luther îndeplinea acest lucru când, deodată, o voce ca de tunet a părut să-i spună: "Cel neprihănit va trăi prin credință!" El a sărit în picioare cu rușine și groază și a fugit de la locul nesocotinței lui. Acel text nu și-a pierdut niciodată puterea asupra sufletului său. De la data aceea, el a văzut mai clar decât oricând înainte aberația încrederii în faptele omenesti pentru mântuire și necesitatea unei credințe statornice în meritele lui Hristos. I se deschiseseră ochii și nu aveau să li se mai închidă față de înșelătoriile satanice ale papalității. Când și-a întors fața de la Roma, el și-a întors și inima, iar de la data aceea separarea s-a adâncit până când el a rupt orice legătură cu biserica papală. *Istoria Mântuirii pag.341*

9 Noiembrie, 2 Timotei 4,5, Biblia la rând: Ioan 11-12

După ce s-a întors de la Roma, Luther a primit la universitatea din Wittenberg titlul de doctor în teologie. Avea acum libertatea să se dedice, ca niciodată mai înainte, Scripturii pe care o iubea. El se angajase solemn să studieze cu atenție și să predice cu fidelitate Cuvântul lui Dumnezeu în toate zilele vieții lui și nu spusele și învățăturile papilor. El nu mai era un simplu călugăr sau profesor, ci vestitorul autorizat al Bibliei. El a fost chemat ca păstor, să hrănească turma lui Dumnezeu care flămânzea și înseta după adevăr. Luther a declarat cu hotărâre că nici o altă doctrină n-ar trebui primită de creștini decât cele întemeiate pe autoritatea Sfințelor Scripturi. Aceste cuvinte loveau chiar temelii supremației papale. Ele conțineau principiile vitale ale Reformei. *Idem. 342*

10 Noiembrie, Romani 5,12, Biblia la rând: Ioan 13-15

Cu îndrăzneală, Luther și-a început lucrarea ca un erou al adevărului. Glasul i se auzea la amvon într-o avertizare solemnă și stăruitoare. El prezenta înaintea poporului caracterul ofensator al păcatului și învăța că este imposibil ca omul să-și micșoreze vina sau să scape de pedeapsa ei prin faptele proprii. Nimic nu-l poate salva pe păcătos decât pocăința înaintea lui Dumnezeu și credința în Hristos. Harul Domnului Hristos nu poate fi cumpărat; este un dar fără plată. Luther îi învăța pe oameni să nu cumpere indulgențe, ci să privească prin credință la Mântuitorul răstignit. El își relata propria experiență dureroasă din vremea când încerca zadarnic să-și asigure mântuirea prin umilire și penitență și îi asigura pe ascultătorii săi că a găsit pace și bucurie doar luându-și privirea de la sine și crezând în Hristos. *Istoria Mântuirii pag.342*

11 **Noiembrie**, Isaia 55,11, Biblia la rând: Ioan 16-18

Învățăturile lui Luther au atras atenția minților gânditoare din întreaga Germanie. Din predicile și scrierile sale ieșeau raze de lumină care trezeau și iluminau mii de oameni. O credință vie lua locul formalismului mort în care fusese ținută biserica un timp așa de îndelungat. Zilnic, poporul își pierdea încrederea în superstițiile catolicismului. Barierele prejudecăților erau date la o parte. Cuvântul lui Dumnezeu, prin care Luther încerca orice doctrină și orice pretenție, era ca o sabie cu două tăișuri, care-și tăia drum spre inima oamenilor. Pretutindeni se deștepta dorința de progres spiritual. Pretutindeni exista o astfel de foame și sete după neprihănire, cum nu mai fusese cunoscută timp de secole. Ochii oamenilor, așa de multă vreme îndreptați spre rituri și mijlocitori omenești, se întorceau acum cu pocăință și credință către Domnul Hristos și răstignirea Lui. *Istoria Mântuirii pag.343*

12 **Noiembrie**, Ioan 18,36, Biblia la rând: Ioan 19-21

Roma era pornită să-l distrugă pe Luther, dar apărarea lui era Dumnezeu. Învățăturile lui se auzeau peste tot: în mănăstiri, în casele oamenilor, în castelele nobililor, în universități și în palatele împăraților. Pretutindeni se ridicau bărbați nobili care să-i susțină eforturile. Într-un apel către împăratul și nobilimea Germaniei pentru reformarea creștinătății, Luther scria cu privire la papă: "Este un lucru îngrozitor să-l vezi pe omul care se supranumește locțiitorul lui Hristos etalând o splendoare pe care n-o poate egala nici un împărat. Aceasta înseamnă a fi ca Isus cel sărac sau ca Petru cel umil? Se spune că el este domnul lumii! Hristos, însă, al

căruia loțiitor se laudă că este, a spus: 'Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.' Se poate ca stăpânirea unui loțiitor să se extindă dincolo de cea a superiorului lui?" *Istoria Mântuirii pag.343-344*

13 **Noiembrie**, Psalmi 119,9, Biblia la rând: Faptele Ap. 1-3
„Iată ce le scria (Luther) universităților: "Mă tem foarte mult că universitățile se vor dovedi a fi marile porți ale iadului, dacă nu lucrează cu stăruință să explice Sfintele Scripturi și să le întipărească în inima tinerilor. Nu sfătuiesc pe nimeni să-și lase copilul acolo unde Scripturile nu domnesc în mod suprem. Orice instituție în care oamenii nu se ocupă fără încetare de Cuvântul lui Dumnezeu devine coruptă." *Istoria Mântuirii pag.344*

14 **Noiembrie**, Luca 12:12, Biblia la rând: Faptele Ap. 4-6
„Reformatorului (Luther), osândit de papă și exclus de la părtășia cu oamenii, i s-a asigurat protecție și i s-a oferit să fie ascultat de către cei mai înalți demnitari ai națiunii. Roma îi poruncise să tacă, dar el era gata să vorbească în prezența a mii de oameni din toate părțile lumii creștine. Calm și plin de pace, totuși foarte curajos și nobil, el a stat ca martor al lui Dumnezeu în mijlocul oamenilor de seamă ai pământului. Luther a răspuns pe un ton blând și umil, fără violență sau patimă. Comportamentul lui a fost modest și plin de respect; totuși el a manifestat o încredere și o bucurie ce au surprins adunarea.” *Istoria Mântuirii pag. 347*

15 **Noiembrie**, Faptele Ap. 4:19, Biblia la rând: Faptele Ap. 7-8
„(Luther) iată răspunsul meu: Nu-mi pot supune credința nici papei, nici conciliilor, pentru că e clar ca lumina zilei că ei au greșit adesea și s-au contrazis unii pe alții. Dacă nu sunt convins de mărturia Scripturii sau de raționamentele cele mai lămurite, dacă nu sunt înduplecat prin pasajele pe care le-am citat, ca astfel conștiința mea să se lase condusă de Cuvântul lui Dumnezeu, nu pot și nu vreau să retractez, deoarece un creștin nu este în siguranță dacă vorbește împotriva conștiinței lui. Aici stau și nu pot face altfel; Dumnezeu să-mi ajute. Amin." *Istoria Mântuirii pag. 348*

16 **Noiembrie**, Faptele Ap. 4:13, Biblia la rând: Faptele Ap. 9-10
„Hristos a vorbit prin mărturia lui Luther cu o măreție și putere ce le-a insuflat teamă și uimire la data aceea, atât pe prietenilor, cât și dușmanilor. Spiritul lui Dumnezeu a fost prezent la acel conciliu,
.....
pentru Semestrul II, 2016

impresionând inima conducătorilor imperiului. Câțiva dintre prinți au recunoscut în mod deschis justetea cauzei lui Luther. Mulți au fost convinși de adevăr..." *Istoria Mântuirii pag. 348*

17 **Noiembrie**, Daniel 3:28,29, Biblia la rând: Faptele Ap. 11-13
„Dacă reformatorul ar fi cedat într-un singur punct, Satana și oștirile sale ar fi câștigat o mare victorie; însă fermitatea lui neclintită a fost mijlocul de emancipare a bisericii și de începere a unei ere noi mai bune. Influența acestui bărbat, care a îndrăznit să gândească și să acționeze pe cont propriu în chestiuni religioase, avea să afecteze biserica și lumea nu doar pe timpul său, ci în timpul tuturor generațiilor viitoare. " *Istoria Mântuirii pag. 349*

18 **Noiembrie**, Marcu 6:7, Biblia la rând: Faptele Ap. 14-15
Luther avea zel, curaj și îndrăzneală, iar uneori se afla în primejdia de a merge la extreme. Dumnezeu, însă, l-a ridicat pe Melancton, care avea un caracter exact opus, ca să-l ajute pe Luther să ducă mai departe lucrarea de Reformă. Melancton era timid, temător, precaut și avea o mare răbdare. El era mult iubit de Dumnezeu. Cunoștea foarte bine Scripturile și poseda o putere de judecată și o înțelepciune extraordinare. Dragostea lui pentru cauza lui Dumnezeu era egală cu a lui Luther. Domnul le-a legat inimile; erau prieteni nedespărțiți. *Istoria Mântuirii pag. 349*

19 **Noiembrie**, Marcu 16:15, Biblia la rând: Faptele Ap. 16-17
În timp ce Luther deschidea o Biblie închisă pentru poporul Germaniei, Tyndale a fost impulsivat de Duhul lui Dumnezeu să facă același lucru pentru Anglia. *Istoria Mântuirii pag. 350*

20 **Noiembrie**, Apocalipsa 2:10, Biblia la rând: Faptele Ap. 18-20
Mărețul principiu susținut de Tyndale, Frith, Latimer și frații Ridley era autoritatea divină și suficiența Sfințelor Scripturi... Biblia era standardul lor și cu Biblia testau ei toate învățăturile și toate pretențiile. Credința în Dumnezeu și în Cuvântul Lui i-a susținut pe acești bărbați sfinți când și-au dat viața pe rug. *Idem pag. 352*

21 **Noiembrie**, 2 Petru 1:19, Biblia la rând: Faptele Ap. 21-23
Reforma nu s-a încheiat cu Luther, așa cum cred mulți. Ea va fi continuată până la încheierea istoriei acestei lumi. Luther a avut de făcut o mare lucrare: aceea de a reflecta și asupra altora lumina care

Dumnezeu îngăduise să strălucească asupra lui; totuși el nu a primit toată lumina ce avea să fie dată lumii. Din timpul lui și până astăzi, a strălucit continuu lumină nouă asupra Scripturilor și au fost mereu descoperite adevăruri noi. *Istoria Mântuirii pag. 353*

22 **Noiembrie**, Psalmii 78:56-58, Biblia la rând: Faptele Ap. 24-26 dar majoritatea, ca și evreii din timpul Domnului Hristos sau ca papistașii din timpul lui Luther, se mulțumea să creadă cum crezuseră și părinții lor și să trăiască la fel cum trăiseră ei. Din cauza aceasta, religia a degenerat iarăși în formalism. *Istoria Mântuirii pag. 354*

23 **Noiembrie**, Luca 18:8 u.p., Biblia la rând: Faptele Ap. 27-28 Când Satana a văzut că nu reușise să zdrobească adevărul prin persecuție, a recurs din nou la același plan al compromisului ce dusesese la marea apostazie și la formarea bisericii Romei. El i-a influențat pe creștini să se unească de data aceasta nu cu păgânii, ci cu aceia care, prin închinarea la dumnezeul acestei lumi, se dovedeau la fel de idolatri. *Istoria Mântuirii pag. 354*

24 **Noiembrie**, Matei 11:25, Biblia la rând: Romani 1-3 Oriunde pătrundeau misionari, era trimisă vestea bună a revenirii lui Hristos în curând. În diferite țări, s-au găsit grupuri izolate de creștini care, doar prin studiul Scripturilor, ajunseseră la credința că venirea Mântuitorului era aproape. În unele părți ale Europei, unde legile erau despotice, încât interziceau predicarea doctrinei advente, copii mici au fost impulsionați s-o proclame și mulți au ascultat avertizarea solemnă. *Istoria Mântuirii pag. 356*

25 **Noiembrie**, Luca 19:41-42, Biblia la rând: Romani 4-7 Urmărind profețiile, Miller a văzut că locuitorii pământului trăiau scenele de încheiere a istoriei acestei lumi și totuși nu știau. A văzut că bisericile erau corupte. Ele își retrăseseră dragostea de la Isus, îndreptându-și-o asupra lumii; căutau onoare lumească în locul aceleia care vine de sus și umblau să apuce bogățiile lumii, în loc să-și strângă comori în cer. *Istoria Mântuirii pag. 357*

26 **Noiembrie**, Faptele Ap. 2:37, Biblia la rând: Romani 8-10 Păcătoșii întrebau plângând "Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?" Aceia care trăiseră în necinste erau nerăbdători să repare pagubele. Toți care găseau pacea în Hristos doreau să-i vadă și pe alții împărtășindu-se de

pentru Semestrul II, 2016

binecuvântare. Inimile părinților erau întoarse către copii și ale copiilor către părinți. Barierele mândriei și reținerii erau date la o parte. Se făceau mărturisiri din inimă, iar membrii familiilor lucrau pentru mântuirea celor aproiați și dragi. *Istoria Mântuirii pag. 359*

27 **Noiembrie**, Faptele Ap. 2:47, Biblia la rând: Romani 11-13

La adunările adventiste veneau toate categoriile de oameni. Bogați și săraci, de sus și de jos, din diferite motive, erau nerăbdători să asculte doctrina celei de-a doua veniri. Domnul ținea în frâu spiritul de împotrivire în timp ce slujitorii Lui explicau motivele credinței lor. Uneori instrumentul era slab, dar Duhul lui Dumnezeu dădea putere adevărului Lui. În aceste adunări se simțea prezența îngerilor sfinți, mulți fiind zilnic adăugați credincioșilor. *Istoria Mântuirii pag. 359*

28 **Noiembrie**, Ieremia 8:11, Biblia la rând: Romani 14-16

Străjeri necredincioși împiedicau înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Când poporul era mișcat și începea să întrebe despre calea mântuirii, acești conducători pășeau între ei și adevăr, căutând să le liniștească temerile prin interpretări false ale Cuvântului lui Dumnezeu. În această lucrare, Satana, împreună cu pastorii neconsacrați, striga: "Pace, pace!" - când Dumnezeu nu spusese pace. *Istoria Mântuirii pag. 361*

29 **Noiembrie**, 1 Corinteni 1:26,27, Biblia la rând: 1 Corinteni 1-4

Oriunde era proclamată solia adevărului, era primită mai întâi de cei mai umili și mai consacrați din biserică. Cei care studiau Biblia pentru ei înșiși nu puteau să nu vadă că felul în care erau privite profețiile de cei mai mulți nu era în concordanță cu Scripturile. *Istoria Mântuirii pag. 361*

30 **Noiembrie**, Isaia 66:5, Biblia la rând: 1 Corinteni 5-8

Mulți erau persecutați de frații lor necredincioși. Pentru a-și păstra poziția în biserică, unii au consimțit să nu vorbească despre speranța lor, în timp ce alții simțeau că loialitatea față de Dumnezeu le interzicea să ascundă astfel adevărurile pe care El li le încredințase. Multora li s-a tăiat părtașia cu biserică doar pentru motivul că și-au exprimat credința în venirea lui Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 361*

1 **Decembrie**, Luca 2:38, Biblia la rând: 1 Corinteni 9-11

Cu o dorință de nespus au așteptat cei care au primit solia venirea Mântuitorului lor. Timpul când se așteptau să-L întâmpine era aproape.

Ei așteptau ceasul cu o solemnitate calmă și se odihneau în dulcea părtășie cu Dumnezeu, garanția păcii de care aveau să se bucure în slava viitoare. *Istoria Mântuirii pag. 362*

2 Decembrie, Ioel 2:6, Biblia la rând: 1 Corinteni 12-14

Credincioșii își examinau cu atenție fiecare gând și sentiment al inimii, ca și când s-ar fi aflat pe patul de moarte și ar mai fi avut doar câteva ceasuri până să închidă ochii asupra scenelor pământești. Nu s-au confectionat nici un fel de "veșminte de înălțare", dar toți simțeau nevoia unei dovezi interioare că erau pregătiți să-L întâmpine pe Mântuitorul; hainele lor albe erau curăția sufletului și caracterele spălate de păcat prin sângele ispășitor al Domnului Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 362*

3 Decembrie, Habacuc 2:3 , Biblia la rând: 1 Corinteni 15-16

Timpul așteptat a trecut, iar Domnul Hristos nu a venit să-Și elibereze poporul. Aceia care Îl așteptaseră pe Mântuitorul lor cu credință și dragoste sincere au experimentat o dezamăgire amară. Totuși, Domnul Și-a îndeplinit planul: a probat inimile celor care pretindeau că-L așteaptă. *Istoria Mântuirii pag. 363*

4 Decembrie, Filipeni 1:17, Biblia la rând: 2 Corinteni 1-4

Între aceștia erau mulți care nu fuseseră impulsionați de motive înalte, ci de frică. Pretinsa lor de credință nu le influențase nici inima, nici viața. Când evenimentul așteptat nu a avut loc, aceste persoane au declarat că nu erau dezamăgite; căci nu crezuseră niciodată că Hristos va veni. Aceștia au fost printre primii care au ridiculizat întristarea adevăraților credincioși. *Idem pag. 363*

5 Decembrie, Matei 25:6,7, Biblia la rând: 2 Corinteni 5-9

Bisericile care au refuzat să primească prima solie îngerească au respins lumina din cer. Această solie le-a fost trimisă în milă, ca să le trezească să-și vadă adevărata condiție a spiritului lumesc și a căderii de la credință și să caute să se pregătească pentru întâlnirea cu Domnul lor. *Istoria Mântuirii pag. 364*

6 Decembrie, Marcu 8:18, Biblia la rând: 2 Corinteni 10-13

Dumnezeu dă lumina ca să fie apreciată și ascultată, nu disprețuită și respinsă. Lumina pe care El o trimite devine întuneric pentru cei care o neglijează. Când Duhul lui Dumnezeu nu mai impresionează inimile oamenilor cu adevărul, toată auzirea și toată predicarea sunt zadarnice. *Istoria Mântuirii pag. 364*

7 Decembrie, Apocalipsa 14:8, Biblia la rând: Galateni 1-3

Pentru un timp, multe biserici i-au primit bine lucrarea, dar pe măsură ce se hotărâu împotriva adevărului advent, doreau să înăbușe orice propovăduire a subiectului. Cei care primiseră această doctrină au fost astfel așezați într-o poziție de mare încercare și confuzie. Ei își iubeau bisericile lor și nu voiau de fel să se despartă de ele; dar, pentru că erau ridiculizați și oprimați și li se interzicea privilegiul de a vorbi despre speranța lor... în consecință din aceste biserici s-au retras vreo cincizeci de mii de persoane. *Istoria Mântuirii pag. 365*

8 Decembrie, Iov 29:24, Biblia la rând: Galateni 4-6

Așteptătorii se bucurau că Acela care cunoaște sfârșitul de la început privise prin veacuri și, prevăzând dezamăgirea lor, le-a dat cuvinte de încurajare și de speranță. Dacă n-ar fi existat astfel de pasaje în Scripturi, arătându-le că erau pe drumul cel bun, credința lor ar fi eșuat în ceasul acela de încercare. *Istoria Mântuirii. 367*

9 Decembrie, Iov 4:1,2,15,16, Biblia la rând: Efeseni 1-3

Cam în acel timp a început să apară fanatismul. Unii dintre cei care se pretindeau credincioși zeloși ai soliei au respins Cuvântul lui Dumnezeu ca singurul ghid infailibil și, susținând că sunt conduși de Duhul, s-au lăsat în stăpânirea propriilor sentimente, impresii și imaginații. Erau unii care manifestau un zel orb și fanatic, acuzându-i pe toți care nu le aprobau calea. *Istoria Mântuirii 368*

10 Decembrie, Matei 21:9, Biblia la rând: Efeseni 4-6

Ca și un val în timpul fluxului, mișcarea ("Iată Mirele, ieșiți-I în întâmpinare!") a măturat ținutul. A mers din oraș în oraș, din sat în sat și în locuri izolate, până ce poporul așteptător al lui Dumnezeu a fost pe deplin deșteptat. În fața acestei proclamații, fanatismul dispărea ca și bruma la răsăritul soarelui. Credincioșii și-au găsit încă o dată poziția, iar speranța și curajul le-au însuflețit inimile. *Istoria Mântuirii pag. 370*

11 Decembrie, Romani 3:11-18, Biblia la rând: Filipeni 1-4

După trecerea timpului, acest sentiment nu a dispărut deodată; ei nu îndrăzneau să triumfe asupra celor dezamăgiți, dar, pentru că nu se vedeau dovezile mâniei lui Dumnezeu, și-au revenit din frică și și-au reluat reproșurile și bătaia de joc. O mare parte din cei care pretinseseră a crede în venirea Domnului în curând a renunțat la credință. *Istoria Mântuirii pag. 372*

12 **Decembrie**, Psalmii 42:10, Biblia la rând: Coloseni 1-4

Cei care își bazaseră credința pe părerile altora și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu, erau acum gata să-și schimbe din nou vederile. Batjocoritorii i-au câștigat de partea lor pe cei slabi și pe cei lași și s-au unit cu toții să declare că de-acum nu mai aveau de ce să se teamă și nici ce să mai aștepte. Timpul trecuse, Domnul nu venise, iar lumea se putea să rămână la fel alte mii de ani. *Idem pag. 372*

13 **Decembrie**, Evrei 12:27,28, Biblia la rând: 1 Tesaloniceni 1-5

Lumea urmărise totul cu atenție, așteptându-se, dacă timpul trecea, iar Hristos nu ar fi venit, ca întreg sistemul adventismului să fie lepădat iar în timp ce mulți, fiind puternic ispitiți, au renunțat la credință, totuși unii au rămas neclintiți. *Istoria Mântuirii pag. 373*

14 **Decembrie**, Evrei 10:37-39, Biblia la rând: 2 Tesaloniceni 1-3

Singura cale sigură era să prețuiască lumina pe care deja o primiseră de la Dumnezeu, să se țină tare de făgăduințele Sale, să continue să cerceteze Scripturile, să aștepte și să vegheze cu răbdare pentru a primi mai multă lumină. *Istoria Mântuirii pag. 374*

15 **Decembrie**, Evrei 9:24, Biblia la rând: 1 Timotei 1-6

După cum în vechime păcatele poporului erau transferate simbolic asupra sanctuarului pământesc, prin sângele jertfei pentru păcat, și păcatele noastre sunt transferate, în fapt, asupra sanctuarului ceresc, prin sângele lui Hristos. După cum curățirea tipică a celui pământesc era îndeplinită prin îndepărtarea păcatelor cu care fusese mânjit, la fel și curățirea antitipică celui ceresc trebuie îndeplinită prin îndepărtarea, sau ștergerea, păcatelor înregistrate acolo. Aceasta necesită o examinare a cărților de aducere aminte pentru a determina cine, prin căința de păcat și credința în Hristos, este îndreptățit să beneficieze de ispășirea Lui. Așadar, curățirea sanctuarului implică o judecată de cercetare. Această lucrare trebuie îndeplinită înainte de venirea lui Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 378*

16 **Decembrie**, Apocalipsa 14:7, Biblia la rând: 2 Timotei 1-4

Când Hristos a intrat în sfânta sfintelor din sanctuarul ceresc, pentru a săvârși încheierea lucrării de ispășire, le-a încredințat slujitorilor Lui ultima solie de har ce trebuia dată lumii. Aceasta este avertizarea îngerului al treilea din Apocalipsa 14. Imediat după proclamarea ei,

profetul Îl vede pe Fiul omului venind în slavă ca să recolteze secerișul pământului. *Istoria Mântuirii pag. 379*

17 **Decembrie**, 2 Tesaloniceni 2:3,4, Biblia la rând: Tit-Filimon
Numai schimbând Legea lui Dumnezeu putea papalitatea să se înalțe mai presus de Dumnezeu; oricine înțelege acest lucru și totuși păzește Legea astfel schimbată dă cinste supremă puterii care a făcut schimbarea. *Istoria Mântuirii pag. 382*

18 **Decembrie**, Evrei 9:27, Biblia la rând: Evrei 1-6
Cea mai înfricoșătoare amenințare adresată vreodată muritorilor este cuprinsă în solia îngerului al treilea. Păcatul care provoacă mânia lui Dumnezeu neamestecată cu milă trebuie să fie unul teribil. Oamenii nu trebuie lăsați în întineric cu privire la această chestiune; avertizarea împotriva acestui păcat trebuie dată lumii înainte să cadă pedeapsa judecăților lui Dumnezeu, ca toți să poată ști de ce va veni aceasta și să aibă ocazia să scape de ea. *Istoria Mântuirii pag. 383*

19 **Decembrie**, Matei 7:13,14, Biblia la rând: Evrei 7-10
În cadrul mării lupte se diferențiază două clase distincte și opuse. Una "se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei", aducând astfel asupra sa judecățile grozave cu care amenință îngerul al treilea. Oamenii din cealaltă categorie, în puternic contrast cu lumea, "țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus." *Istoria Mântuirii pag. 383*

20 **Decembrie**, Matei 7:24, Biblia la rând: Evrei 11-13
Mi-a fost iarăși atrasă atenția la aceste solii și am văzut cât de scump a plătit poporul lui Dumnezeu pentru experiența sa. Ea a fost obținută prin multă suferință și prin luptă aspră. Dumnezeu i-a condus pas cu pas, până i-a așezat pe o platformă solidă, de neclintită. *Istoria Mântuirii pag. 385*

21 **Decembrie**, Matei 21:27, Biblia la rând: Iacov 1-5
Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au beneficiat de pe urma învățăturilor Domnului Isus. Împotrivirea lor față de solia care prezicea venirea Lui i-a așezat în poziția de a nu putea primi nici chiar cea mai puternică dovadă că El era Mesia. Satana i-a condus pe cei care au respins solia lui Ioan să meargă și mai departe, să-L respingă și să-L răstignească pe Hristos. *Istoria Mântuirii pag. 386*

22 **Decembrie**, Faptele ap. 7:56-57, Biblia la rând: 1 Petru 1-5

Cerul întreg privea cu cel mai profund interes primirea primei solii îngeresti, dar mulți dintre cei care pretindeau că-L iubesc pe Isus și vărsau lacrimi când citeau istoria crucii au luat în râs vestea bună a venirii Lui. În loc de a primi cu bucurie solia, ei au declarat că era o iluzie. Îi urau pe cei care iubeau venirea Lui și-i dădeau afară din biserici. *Istoria Mântuirii pag. 387*

23 **Decembrie**, Ezechiel 18,4, Biblia la rând: 2 Petru 1-3

Satana le-a spus îngerilor lui să facă un efort deosebit spre a răspândi minciuna spusă pentru prima oară Evei în Eden: "Hotărât, că nu veți muri." Pe măsură ce rătăcirea era primită de oameni, iar ei erau făcuți să creadă că omul este nemuritor, Satana i-a condus mai departe să creadă că păcătosul va trăi în suferință veșnică. *Istoria Mântuirii pag. 389*

24 **Decembrie**, Filipeni 2:9-11, Biblia la rând: 1 Ioan 1-5

Acest spectacol înfricoșător apare chiar așa cum a avut loc în realitate. Satana și supușii lui, precum și îngerii cei răi, nu au nici o putere să-și întoarcă privirile de la tabloul propriei lucrări. Fiecare actor își amintește rolul pe care l-a jucat. Irod,... Irodiada... Pilat, soldații batjocoritori, preoții, conducătorii și mulțimea înfuriată... toți își văd enormitatea vinei. În zadar caută să se ascundă de maiestatea divină a înfățișării Sale ce strălucește mai tare decât slava soarelui. În acest timp răscumpărații își aruncă la picioarele Mântuitorului cununile, exclamând: "El a murit pentru mine!" *Istoria Mântuirii pag. 424*

25 **Decembrie**, Iov 9:33, Biblia la rând: 2 Ioan-Iuda

Întreaga lume nelegiuită este aliniată la bara de judecată a lui Dumnezeu, sub acuzația de înaltă trădare împotriva guvernării cerului. Ei nu au pe nimeni să le apere cauza; sunt fără scuză; și se pronunțată sentința morții veșnice în dreptul lor.

Acum le este tuturor clar că plata păcatului nu este independența nobilă și viața veșnică, ci robia, ruina și moartea. Cei răi văd ce au pierdut prin viața lor de răzvrătire. *Istoria Mântuirii pag. 425*

26 **Decembrie**, Apocalipsa 19:1,2, Biblia la rând: Apocalipsa 1-3

Satana vede că răzvrătirea lui deliberată l-a descalificat pentru cer. El și-a educat puterile ca să lupte împotriva lui Dumnezeu. Curăția, pacea și armonia cerului ar fi pentru el cea mai mare tortură. Acuzațiile lui împotriva harului și dreptății lui Dumnezeu au încetat acum. Ocară pe

care a căutat s-o arunce asupra lui Iehova zace acum asupra lui. El se pleacă și mărturisește justetea sentinței sale. *Istoria Mântuirii pag. 427*

27 Decembrie, 2 Petru 3,10, Biblia la rând: Apocalipsa 4-8

Cei răi își primesc răsplata pe pământ... Păcatele neprihăniților sunt transferate asupra lui Satana, generatorul răului, care trebuie să le poarte vina. În felul acesta, el este făcut să sufere nu numai pentru propria-i rebeliune, ci și pentru toate păcatele pe care i-a determinat pe cei din poporul lui Dumnezeu să le comită. Pedepsa lui va fi cu mult mai mare decât a celor pe care i-a înșelat... Cei răi sunt în final distruși în flăcările purificatoare, rădăcină și ramură - Satana fiind rădăcina, iar urmașii lui ramurile. Dreptatea lui Dumnezeu este satisfăcută, iar sfinții și toată oștirea îngerilor spun cu voce tare: Amin. *Istoria Mântuirii pag. 429*

28 Decembrie, Evrei 11:14-16, Biblia la rând: Apocalipsa 9-12

Biblia numește moștenirea mântuiților "patrie". Acolo, marele Păstor Își conduce turma la fântâni de apă vie. Pomul vieții rodește în fiecare lună, iar frunzele sale servesc la vindecarea neamurilor. Acolo sunt râuri care curg fără încetare, limpezi precum cristalul, iar lângă ele pomii legănându-se, își aruncă umbra pe calea pregătită pentru răscumpărații Domnului. Acolo, câmpiile întinse se înalță formând frumoase dealuri, iar în spatele lor își înalță crestele înalte munții lui Dumnezeu. Pe acele câmpii pline de pace, lângă râurile cu apă vie, poporul lui Dumnezeu, care a rătăcit și a peregrinat un timp așa de îndelungat, va găsi un cămin. *Istoria Mântuirii pag. 431*

29 Decembrie, Eclesiastul 1:13, Biblia la rând: Apocalipsa 13-16

Mintea nemuritoare va studia acolo, cu încântare neobosită, minunile puterii creatoare și tainele iubirii mântuitoare. Nu mai există nici un vrăjmaș hain și înșelător care să ispitească la uitarea de Dumnezeu. Fiecare facultate va fi dezvoltată, fiecare capacitate sporită. Dobândirea cunoștinței nu va obosi mintea și nu va epuiza energiile. Acolo se vor putea realiza cele mai mărețe proiecte, vor putea fi atinse cele mai nobile aspirații și îndeplinite cele mai înalte ambiții; și încă se vor ivi noi înălțimi de urcat, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, lucruri proaspete care să solicite puterile minții, sufletului și trupului. *Istoria Mântuirii pag. 432*

30 Decembrie, 1 Corinteni 13:12, Biblia la rând: Apocalipsa 17-19

Și pe măsură ce se desfășoară veșnicia, ea va aduce tot mai bogate și mai slăvite descoperiri ale lui Dumnezeu și ale lui Hristos. După cum cunoașterea progresează, vor spori și dragostea, reverența și fericirea. Cu cât oamenii învață mai mult despre Dumnezeu, cu atât Îi vor admira mai mult caracterul. Pe măsură ce Isus le descoperă bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în marea luptă cu Satana, inimile celor răscumparați bat cu o consacrare mai mare, iar ei își ating harpele de aur cu o mână mai hotărâtă: și de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc în marele cor de laudă. *Istoria Mântuirii pag. 433*

31 **Decembrie**, Apocalipsa 5,13, Biblia la rând: Apocalipsa 20-22
Nu mai există păcat și păcătoși. Întreg universul lui Dumnezeu este curat, iar marea luptă s-a sfârșit pentru totdeauna. *Istoria Mântuirii pag. 433*

APUSUL SOARELUI ÎN ROMÂNIA:

IULIE		
1	V.	a.s. CT 20:53; B 21:04; MS 21:18; AR 21:30
2	S.	a.s. CT 20:52; B 21:03; MS 21:18; AR 21:29
8	V.	a.s. CT 20:50; B 21:01; MS 21:16; AR 21:27
9	S.	a.s. CT 20:50; B 21:01; MS 21:16; AR 21:27
15	V.	a.s. CT 20:46; B 20:57; MS 21:11; AR 21:23
16	S.	a.s. CT 20:46; B 20:57; MS 21:10; AR 21:22
22	V.	a.s. CT 20:40; B 20:51; MS 21:05; AR 21:16
23	S.	a.s. CT 20:39; B 20:50; MS 21:03; AR 21:15
29	V.	a.s. CT 20:33; B 20:44; MS 20:56; AR 21:08
30	S.	a.s. CT 20:32; B 20:43; MS 20:54; AR 21:06
AUGUST		
5	V.	a.s. CT 20:24; B 20:35; MS 20:47; AR 21:00
6	S.	a.s. CT 20:23; B 20:34; MS 20:46; AR 20:58
12	V.	a.s. CT 20:14; B 20:25; MS 20:36; AR 20:48
13	S.	a.s. CT 20:13; B 20:23; MS 20:34; AR 20:47
19	V.	a.s. CT 20:03; B 20:13; MS 20:24; AR 20:37
20	S.	a.s. CT 20:02; B 20:12; MS 20:22; AR 20:35
26	V.	a.s. CT 19:52; B 20:02; MS 20:12; AR 20:26
27	S.	a.s. CT 19:50; B 20:00; MS 20:10; AR 20:24
SEPTEMBRIE		
2	V.	a.s. CT 19:40; B 19:50; MS 20:00; AR 20:11
3	S.	a.s. CT 19:38; B 19:48; MS 19:57; AR 20:09
9	V.	a.s. CT 19:27; B 19:37; MS 19:45; AR 19:57
10	S.	a.s. CT 19:25; B 19:35; MS 19:43; AR 19:55
16	V.	a.s. CT 19:15; B 19:24; MS 19:31; AR 19:44
17	S.	a.s. CT 19:12; B 19:22; MS 19:29; AR 19:42
23	V.	a.s. CT 19:01; B 19:11; MS 19:17; AR 19:30
24	S.	a.s. CT 19:00; B 19:09; MS 19:15; AR 19:28
30	V.	a.s. CT 18:48; B 18:58; MS 19:03; AR 19:16

OCTOMBRIE		
1	S.	a.s. CT 18:46; B 18:56; MS 19:01; AR 19:14
7	V.	a.s. CT 18:35; B 18:45; MS 18:50; AR 19:03
8	S.	a.s. CT 18:33; B 18:43; MS 18:48; AR 19:01
14	V.	a.s. CT 18:23; B 18:33; MS 18:36; AR 18:50
15	S.	a.s. CT 18:21; B 18:31; MS 18:35; AR 18:48
21	V.	a.s. CT 18:11; B 18:21; MS 18:24; AR 18:37
22	S.	a.s. CT 18:10; B 18:19; MS 18:22; AR 18:36
28	V.	a.s. CT 18:01; B 18:10; MS 18:12; AR 18:26
29	S.	a.s. CT 18:00; B 18:09; MS 18:11; AR 18:24
NOIEMBRIE		
4	V.	a.s. CT 16:51; B 17:01; MS 17:02; AR 17:16
5	S.	a.s. CT 16:50; B 16:59; MS 17:00; AR 17:14
11	V.	a.s. CT 16:43; B 16:52; MS 16:53; AR 17:07
12	S.	a.s. CT 16:41; B 16:51; MS 16:52; AR 17:05
18	V.	a.s. CT 16:36; B 16:45; MS 16:45; AR 16:59
19	S.	a.s. CT 16:35; B 16:44; MS 16:44; AR 16:58
25	V.	a.s. CT 16:31; B 16:40; MS 16:39; AR 16:54
26	S.	a.s. CT 16:30; B 16:40; MS 16:39; AR 16:53
DECEMBRIE		
2	V.	a.s. CT 16:28; B 16:37; MS 16:36; AR 16:50
3	S.	a.s. CT 16:27; B 16:37; MS 16:35; AR 16:50
9	V.	a.s. CT 16:26; B 16:36; MS 16:34; AR 16:49
10	S.	a.s. CT 16:26; B 16:36; MS 16:34; AR 16:49
16	V.	a.s. CT 16:25; B 16:35; MS 16:33; AR 16:48
17	S.	a.s. CT 16:25; B 16:35; MS 16:33; AR 16:48
23	V.	a.s. CT 16:24; B 16:34; MS 16:32; AR 16:47
24	S.	a.s. CT 16:24; B 16:34; MS 16:32; AR 16:47
30	V.	a.s. CT 16:25; B 16:35; MS 16:33; AR 16:48
31	S.	a.s. CT 16:25; B 16:35; MS 16:33; AR 16:48

*Abrevieri: CT = Constanța, B= București, MS=Mureș, AR= Arad.
 Pentru Rep. Moldova se va folosi ora Constanței.

BIBLIA ÎNTR-UN AN

Bifați căsuța fiecărui capitol citit și veți ști totdeauna cât mai aveți!

Vechiul Testament

<i>Pentateuhul</i>												
Geneza	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
	49	50										
Exod	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40								
Levitic	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27									
Numeri	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
Deuteronom	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34		
<i>Cărțile istorice</i>												
Iosua	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Judecători	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21			
Rut	1	2	3	4								
1 Samuel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31					
2 Samuel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1 Regi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		
2 Regi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25											
1 Cronici	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29							

2 Cronici	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
Ezra	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
Neemia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13											
Estera	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
<i>Cățile poetice</i>												
Iov	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42						
Psalmi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72
	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84
	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108
	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132
	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150							
Proverbe	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31					
Ecleziastul	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Cântarea C.	1	2	3	4	5	6	7	8				
<i>Cățile profetice majore</i>												
Isaia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	61	62	63	64	65	66						
Ieremia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
	49	50	51	52								

Plângeri	1	2	3	4	5							
Ezechiel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
Daniel	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Cățile profetice minore</i>												
Osea	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14										
Ioel	1	2	3									
Amos	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
Obadia	1											
Iona	1	2	3	4								
Mica	1	2	3	4	5	6	7					
Naum	1	2	3									
Habacuc	1	2	3									
Țefania	1	2	3									
Hagai	1	2										
Zaharia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14										
Maleahi	1	2	3	4								

Noul Testament

<i>Evangheliile</i>												
Matei	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28								
Marcu	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16								
Luca	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Ioan	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21			
Faptele Apostolilor	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
	25	26	27	28								

<i>Epistolele pauline</i>												
Romani	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16								
1 Corinteni	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16								
2 Corinteni	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13											
Galateni	1	2	3	4	5	6						
Efeseni	1	2	3	4	5	6						
Filipeni	1	2	3	4								
Coloseni	1	2	3	4								
1 Tesaloniceni	1	2	3	4	5							
2 Tesaloniceni	1	2	3									
1 Timotei	1	2	3	4	5	6						
2 Timotei	1	2	3	4								
Tit	1	2	3									
Filimon	1											
Evrei	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13											
<i>Epistolele sobornicești</i>												
Iacob	1	2	3	4	5							
1 Petru	1	2	3	4	5							
2 Petru	1	2	3									
1 Ioan	1	2	3	4	5							
2 Ioan	1											
3 Ioan	1											
Iuda	1											
Apocalipsa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		

Felicitări! Ați parcurs întreaga Biblie. Puteți începe din nou și o veți înțelege mai bine... Nu uitați să o puneți în practică !!!

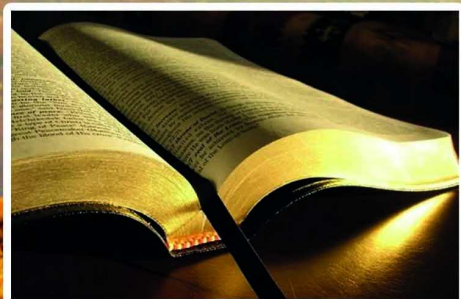
Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Colectele speciale ale Școlii de Sabat:

Bangalore, India
2 iulie 2016

Mali
3 septembrie 2016

Departamentul
Ministerial CG
5 noiembrie 2016

